

Π.Ο.Ε. – Ο.Τ.Α.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

40⁰⁰ ΕΝΔΙΑΜΕΣΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

ΤΡΙΤΗ 7 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

40^ο ΕΝΔΙΑΜΕΣΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

- Προσέλευση συνέδρων
- Νομιμοποίηση συνέδρων - Έλεγχος απαρτίας
- Εκλογή Προεδρείου
- Εισήγηση για το Πρόγραμμα Δράσης
- Ερωτήσεις - Απαντήσεις
- Τοποθετήσεις για το Πρόγραμμα Δράσης
- Κλείσιμο για το Πρόγραμμα Δράσης
- Ψηφοφορία για το Πρόγραμμα Δράσης
- Έγκριση ψηφισμάτων

ΤΡΙΤΗ 7 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2010

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΠΟΕ - ΟΤΑ: Θ. ΜΠΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Μ. ΜΠΕΛΑΝΤΑΚΗΣ

ΜΕΛΗ:

Α. ΣΙΜΟΣ

Θ. ΤΑΤΣΗΣ

Θ. ΣΤΑΧΤΟΥ

Α. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Θ. ΜΠΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Συνάδελφοι, παρακαλώ πάρα πολύ περάστε μέσα να ξεκινήσουμε, να κερδίσουμε όσο γίνεται περισσότερο χρόνο προκειμένου να τοποθετηθούν οι συνάδελφοι.

Συνάδελφοι καλή σας μέρα. Ξεκινάμε τις εργασίες του 40^{ου} Ενδιάμεσου Συνεδρίου της ΠΟΕ-ΟΤΑ. Υπάρχει απαρτία. Προχωράμε στην εκλογή Προεδρείου. Η πρόταση είναι να είναι το ίδιο Προεδρείο εκτός από μία αλλαγή στη θέση του Προέδρου θα είναι ο συνάδελφος Μανώλης Μπελαντάκης από το Δήμο Ηρακλείου της Κρήτης.

Ξαναλέω: Μπελαντάκης, Σίμος Άγγελος, Τάτσης Θάνος, Θάλεια Στάχτου και ο συνάδελφος από τα Βριλήσσια. Εγκρίνεται;

**Διεξάγεται ψηφοφορία δια ανατάσεως της χειρός για την εκλογή
Προεδρείου**

Θ. ΜΠΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Εγκρίνεται ομόφωνα το Προεδρείο του Συνεδρίου από τους κ.κ.: Μανώλη Μπελαντάκη, Άγγελο Σίμο, Θάνο Τάτση, Θάλεια Στάχτου και ο συνάδελφος από τα Βριλήσσια.

Παρακαλούνται να έρθουν οι συνάδελφοι να πάρουν τη θέση τους στο Προεδρείο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Μ. ΜΠΕΛΑΝΤΑΚΗΣ): Αγαπητοί συνάδελφοι καλημέρα. Ευχαριστούμε για την τιμή. Ευχόμαστε οι εργασίες του 40^{ου} Συνεδρίου το Ενδιάμεσο της ΠΟΕ-ΟΤΑ να διεξαχθεί με τις καλύτερες και πιο ήπιες δημοκρατικές διαδικασίες. Το Προεδρείο θα δώσει το λόγο σε όλους όσους το ζητήσουν, θα παρακαλούσα όμως να μην επαναλαμβανόμαστε όχι για τίποτε άλλο, όχι γιατί δεν έχουμε καρτερικότητα να περιμένουμε να τους ακούσουμε όλους, αλλά γιατί σήμερα ξεκινάμε λίγο αργά και πολλοί συνάδελφοι ήδη απ' ότι άκουγα έχουν κλείσει είτε με αεροπλάνα, είτε με τρένα, είτε με οποιονδήποτε τρόπο ταξιδεύουν για τις πατρίδες τους, να φύγουν νωρίτερα, δηλαδή από τις 3:00 η ώρα θα ξεκινήσουν κάποιοι συνάδελφοι να αποχωρούν.

Νομίζω, ότι δεν πρέπει να τους στερήσουμε το δικαίωμα να ακουστούν, αλλά δεν πρέπει όμως και να επισπεύσουμε τόσο τις διαδικασίες που να μην ακουστεί τίποτα. Είναι μία διαδικασία η οποία θα φροντίσουμε να είμαστε όσο το δυνατόν δικαιότεροι στην κατανομή του χρόνου και στο λόγο που θα πάρει ο καθένας.

Να ευχηθούμε στους τρεις νέους, αλλά και στους τρεις παλιούς της ΑΔΕΔΥ καλή θητεία που έκλεξε η Ομοσπονδία μας και να είναι παρόντες σε όλες τις επάλξεις των αγώνων από την παράταξη της ΠΑΣΚΕ και από τις

άλλες παρατάξεις όσοι εκλεγήκανε στο Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ. Πρόεδρε να ξέρεις όλα τα ονόματα.

Θ. ΜΠΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ο Πολυμερόπουλος και ο Βίτσιος από τη ΔΑΚΕ, ο Δημήτρης Γιαλαμάς από την «Αυτόνομη Παρέμβαση», από την ΠΑΣΚΕ είναι ο Ντριβαλάς, ο Δρακάκης, ο Τσιχλάκης, η Παπαδοπούλου Μαρία, ο Κώστας Τσιμπούκογλου και ο Ευθυμίου Χριστόδουλος και από την ΔΑΣ είναι ο Άγγελος Σίμος, ο Νίκος Μπέλας και ο κ. Γιώργος Καταχανάς.

Άρα έχουμε μεγάλη εκπροσώπηση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Να ευχηθούμε σε όλους μια δημιουργική θητεία και να λειτουργήσουν εις όφελος των εργαζομένων. Ήδη η ώρα είναι 10:10, είμαστε στο πρόγραμμα ακριβώς, όπως προβλέπει το πρόγραμμα, ερχόμαστε στην εισήγηση του Προγράμματος Δράσης και η ώρα είναι 10:10.

Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Εκτελεστικής Επιτροπής, ο συνάδελφος Θέμης Μπαλασόπουλος. Στη συνέχεια θα είναι: Ερωτήσεις – απαντήσεις, Τοποθετήσεις, πιστεύω να είμαστε σύντομοι και ουσιαστικοί και να μην επαναλαμβανόμαστε.

Πρόεδρε έχεις το λόγο.

Θ. ΜΠΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Συνάδελφοι καλή σας μέρα. Και νομίζω ότι είναι σημαντικό, ότι τηρούμε το πρόγραμμα, ώστε και να ικανοποιήσουμε το αίτημα κάποιων συναδέλφων που κακώς για μένα έχουν βγάλει εισιτήριο πιο νωρίς από τη λήξη των εργασιών του Συνεδρίου, αλλά και να δοθεί η δυνατότητα σε πολύ περισσότερους αντιπροσώπους να πάρουν το λόγο και να τοποθετηθούν γι' αυτά που θα αγωνιστούμε το επόμενο χρονικό διάστημα.

Το 40^ο Ενδιάμεσο Συνέδριο πραγματοποιείται σε ακραίες και δυσμενείς κοινωνικοοικονομικές συνθήκες χωρίς μεταπολιτευτικό προηγούμενο ανατροπής των εργασιακών, συλλογικών και κοινωνικών δεδομένων, εγγυήσεων και δικαιωμάτων των λαϊκών στρωμάτων.

Η κρίση του καπιταλιστικού συστήματος, της κερδοσκοπίας και των ανέλεγκτων χρηματοπιστωτικών αγορών παράγει τη μαζική ανεργία με θύματα πρώτα τους νέους, διαλύει την κοινωνική ασφάλιση, συρρικνώνει τις κοινωνικές δαπάνες, μειώνει τις δημόσιες υποδομές, τις παροχές των κοινωνικών αγαθών, της υγείας και της παιδείας, εμπορευματοποιεί,

ιδιωτικοποιεί, οδηγεί σε ελεύθερη πτώση το βιοτικό επίπεδο και αυξάνει δραματικά τη φτώχεια και τις ανισότητες.

Οι πολιτικές που συμφωνήθηκαν από την Κυβέρνηση, την Ευρωπαϊκή Ένωση, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο στο πλαίσιο του μνημονίου επιβάλουν ως συνταγή εξόδου από την κρίση τα πιο απεχθή νεοφιλελεύθερα μέτρα και μοντέλα, αυτά που γέννησαν την κρίση, μεταβάλλουν βιαίως και με ταχύτητα προς το χειρότερο την εξαθλίωση, τα πολιτιστικά δεδομένα της ζωής της συντριπτικής πλειοψηφίας της κοινωνίας του Ευρωπαϊκού Νότου, ολόκληρης της Ευρώπης.

Τα συλλογικά κινήματα, οι κοινωνικές μορφές δράσεις, το συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει άμεσα να συναντηθούν σε ένα ευρύτερο λαϊκό κίνημα, σε ένα κίνημα κοινωνικής αλληλεγγύης, αντίστασης και διεκδίκησης, να υψώσουν φραγμό στις απολύσεις, τις μειώσεις μισθών και συντάξεων, την βαρβαρότητα στις εργασιακές σχέσεις, να ακυρώσουν, να ανατρέψουν το μνημόνιο, δηλαδή τη Συνθήκη μεταβίβασης του λογαριασμού της κρίσης σε όσους δεν ευθύνονται αφήνοντας τους υπαίτιους στο απυρόβλητο.

Το 2010 που οι πολιτικές εξάρτησης κηδεμονίας ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων εντείνονται και κλιμακώνονται σε όλο τον Πλανήτη σε βάρος των λαών και της ειρήνης. Σήμερα που η επίθεση στα δικαιώματα είναι ολική και ισοπεδωτικοί οι εργαζόμενοι στο δημόσιο και την Τοπική Αυτοδιοίκηση την βιώνουν από την υποχώρηση και ραγδαία υποβάθμιση των δημόσιων πολιτικών στην υγεία, στην παιδεία, τον πολιτισμό έως την υγειονομική περίθαλψη και τις περικοπές μέχρι τα τρία χρόνια για την ανταπόδοση των εισφορών τους με τη μορφή του εφ' άπαξ από το Ταμείο Πρόνοιας και τη μείωση κατά 25% του εισοδήματός τους.

Η ανάπτυξη νέων μαζικών και δυναμικών ενιαίων και καθολικών μορφών αγώνα είναι ανοιχτή και διαρκής πρόκληση για όλους. Οι μεγάλες απεργίες στην Πορτογαλία, την Ισπανία και τη Γαλλία, οι νέες μεγάλες διαδηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν ή πραγματοποιούνται στην Ιταλία, την Ιρλανδία και στην Ισπανία δείχνουν ότι και οι Ευρωπαίοι εργαζόμενοι δεν είναι διατεθειμένοι να ανεχτούν τη συνέχιση αυτών των πολιτικών. Ταυτόχρονα η νεολαία διαδηλώνει ενάντια στις περικοπές στην παιδεία, για το δικαίωμα στην εργασία, ενάντια στο δυσοίωνο μέλλον που της επιφυλάσσουν.

Οι εργαζόμενοι στην Ελλάδα που πλήττονται από τις πολιτικές του μνημονίου με δραματικές περικοπές σε μισθούς, ασφαλιστικά και εργασιακά δικαιώματα παίρνουν δύναμη από τον ενωτικό αγώνα των ευρωπαϊών εργαζομένων και της νεολαίας.

Αναλυτικά συνάδελφοι το πρόγραμμα δράσης είναι μπροστά μας το νέο μισθολόγιο, καθώς είναι ένα αίτημα σταθερό, διαχρονικό, ένα νέο δίκαιο μισθολόγιο και άλλωστε και αυτό αποτελεί το κεντρικό στρατηγικό στόχο και για την Ομοσπονδία μας.

Ένα μισθολόγιο χωρίς μισθολογικές ανισότητες, χωρίς διαφορετικές παροχές με τα ίδια και τυπικά και ουσιαστικά προσόντα, χωρίς αδικίες και επιδόματα ανάλογα με τον κλάδο ή την υπηρεσία που ανήκει ο εργαζόμενος. Πρέπει μέσα από την παρέμβασή μας να δώσουμε το μήνυμα ότι το νέο μισθολόγιο δεν μπορεί να γίνει όχημα για νέες περικοπές, νέες διαιρέσεις σε παλιούς και νέους, νέα επιδοματική πολιτική και νέες αδικίες.

Η προεκλογική δέσμευση και σταδιακή ενσωμάτωση όλων των επιδομάτων στο βασικό μισθό και η αποκατάσταση των εσωτερικών και εξωτερικών σχέσεων πρέπει να γίνει πράξη. Ο αποτελεσματικός έλεγχος και η διαφάνεια από ένα ενιαίο κέντρο πληρωμών είναι το πρώτο βήμα για να αντιμετωπιστεί το μισθολογικό χάος. Πρέπει να ακολουθήσει η απογραφή όλων των επιδομάτων και να δρομολογηθεί σταδιακά μια δίκαιη λύση με την ενσωμάτωση όλων των επιδομάτων στο βασικό μισθό.

Ένα άλλο συνάδελφοι ζήτημα είναι τα ασφαλιστικά – συνταξιοδοτικά. Το ασφαλιστικό συσχετίζεται με τη γενικότερη κατάσταση της οικονομικής πολιτικής, τα ελλείμματα και τη σημερινή συγκυρία, τις ελαστικές εργασιακές σχέσεις, την ανεργία και την εισοδηματική πολιτική.

Η κατάσταση στα ασφαλιστικά ταμεία διαρκώς χειροτερεύει, αφού η πραγματικές αιτίες ούτε στα όρια ηλικίας του ενεργού πληθυσμού, ούτε στο ύψος των συντάξεων των ασφαλισμένων οφείλονται, αλλά στην εκτεταμένη εισφοροδιαφυγή, στη λεηλασία των αποθεματικών των ταμείων από τις τράπεζες και το Χρηματιστήριο, στις ελαστικές εργασιακές σχέσεις, στην κακοδιοίκηση και την έλλειψη αποτελεσματικών οργανωτικών δομών και τεχνολογικής υποστήριξης.

Πρέπει συνάδελφοι το επόμενο χρονικό διάστημα, άλλωστε διαφαίνονται και οι προθέσεις της Κυβέρνησης, όπου θα επικεντρωθεί η νέα επίθεση κυρίως στα επικουρικά ταμεία, να διευρύνουμε και όχι μόνο να προστατεύσουμε τα δικαιώματά μας, αλλά και στα ζητήματα που αφορούν την υγειονομική περίθαλψη, όπου η προσπάθεια που γίνεται τόσο από το Διοικητικό Συμβούλιο του ΟΠΑΔ, όσο και κυρίως από την Κυβέρνηση είναι να πάμε σε έναν νέο κανονισμό παροχών ουσιαστικά περικόπτοντας τα δικαιώματα και το δικαίωμα που έχουμε όλοι στην υγειονομική και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, ιδιαίτερα σε ένα ταμείο όπως είναι το δικό μας, όπου και οικονομικό πρόβλημα δεν έχει, αλλά αυτό που πρέπει να αντιμετωπιστεί αυτή την περίοδο είναι η έλλειψη προσωπικού και η άμεση εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων.

Εμείς διεκδικούμε επαναφορά των ασφαλιστικών – συνταξιοδοτικών μας δικαιωμάτων που έχουν καταργηθεί με όλους τους αντιασφαλιστικούς νόμους, διασφάλιση του δημόσιου καθολικού και κοινωνικού χαρακτήρα του ασφαλιστικού μας συστήματος, κατοχύρωση και διεύρυνση των δικαιωμάτων μας στο εφ' άπαξ και στην επικουρική σύνταξη, συνολική επέκταση των βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελματιών στους εργαζομένους στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, διαδοχική ασφάλιση χωρίς καταβολή νέων εισφορών, περιορισμός της φοροδιαφυγής και της ανασφάλιστης εργασίας, πλήρη αναγνώριση του εργατικού ατυχήματος και της επαγγελματικής ασθένειας στους εργαζόμενους στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Ένας άλλος τομέας συνάδελφοι είναι η δημόσια διοίκηση, καθώς ο δημόσιος τομέας και οι εργαζόμενοι και σήμερα στο στόχαστρο, μέσα σε ένα περιβάλλον που κυριάρχησαν οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές και επιδίωξαν και επιδιώκουν τη συρρίκνωση του δημοσίου, την μεταφορά ρόλων και πόρων στους ιδιώτες, την υποβάθμιση της λειτουργίας και της προσφοράς των δημοσίων υπηρεσιών στο κοινωνικό σύνολο, καλλιεργήθηκε συστηματικά η συνταγή να χτυπηθεί ο δαίμονας που λέγεται δημόσιο.

Και βέβαια αναζητούνται τα αίτια της κρίσης στο υπερδιογκωμένο, στο σπάταλο, στο αναποτελεσματικό κράτος, στα υψηλά επιδόματα, στις συντάξεις και στους μισθούς των δημοσίων υπαλλήλων, στη μονιμότητα των εργασιακών σχέσεων.

Είναι γνωστός ο μύθος το προηγούμενο χρονικό διάστημα για ένα εκατομμύριο δημοσίους υπαλλήλους. Βέβαια η απογραφή επιβεβαίωσε τις θέσεις του συνδικαλιστικού κινήματος για το μέγεθος του δημοσίου και των δημοσίων υπαλλήλων που είναι μικρότερο από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρα, λοιπόν, συνάδελφοι θα πρέπει το επόμενο χρονικό διάστημα μαζί με όλους δημόσιους υπαλλήλους να διεκδικήσουμε την αναβάθμιση του ανθρώπινου δυναμικού, αντικειμενικό σύστημα προσλήψεων, αξιολογική στελέχωση, προστασία και αναβάθμιση των υπηρεσιών που δημοσίου και των ΟΤΑ με την αύξηση των πόρων για τη λειτουργία τους, την βελτίωση των υποδομών και τον εξοπλισμό τους, ουσιαστική οικονομική αναβάθμιση των δημοσίων υπαλλήλων, κατάργηση του νόμου για τις Συμπράξεις Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα, ενίσχυση του δημόσιου χαρακτήρα των υπηρεσιών της υγείας, της παιδείας και της πρόνοιας, αύξηση των δαπανών για τη λειτουργία τους και την αναβάθμιση της ποιότητάς τους, ένταξη όλων των δημοσίων υπαλλήλων στην Εργατική Εστία.

Η οικονομική κρίση και η ένταξη του προγράμματος «Καλλικράτης» στο πρόγραμμα σταθερότητας σε συνδυασμό με την αφαίρεση πόρων από την Τοπική Αυτοδιοίκηση μας αναγκάζει το επόμενο χρονικό διάστημα να παρέμβουμε πιο αποφασιστικά στις εξελίξεις που διαμορφώνονται συνολικά στην Περιφερειακή και Τοπική Αυτοδιοίκηση, καθώς η μεταρρύθμιση με το όνομα «Καλλικράτης» θα έχει άμεση επίπτωση στο σύνολο του διοικητικού μηχανισμού της χώρας και στην καθημερινότητα του πολίτη ειδικότερα στην περιφέρεια.

Αυτή η απόφαση να προωθηθεί η διοικητική μεταρρύθμιση εν μέσω οικονομικής κρίσης με διαδικασία τελεσίγραφο και συσχετισμένη με το μνημόνιο, δείχνει και την αναγκαιότητα για βαθύ ριζικό μετασχηματισμό του κράτους σε κράτος επιτελείο – στρατηγείο, ένα κράτος που πρέπει να διαχειρίζεται κεντρικά στρατηγικά θέματα και εθνικές πολιτικές, όπως άμυνα, εξωτερική πολιτική, δημόσια διοίκηση, δικαιοσύνη, οικονομία, παιδεία, υγεία και να μπορεί να μεταφέρει αρμοδιότητες οι οποίες δεν αποτελούν ευθύνη της κεντρικής διοίκησης, αλλά ανήκουν στην Τοπική Αυτοδιοίκηση όπως το Σύνταγμα ορίζει.

Μια όμως μεταρρύθμιση που έπρεπε και πρέπει να γίνει, πρέπει να συνοδεύεται με επαρκή χρηματοδότηση και κάλυψη όλων των υποχρεώσεων που κληροδοτούν σήμερα οι ΟΤΑ, με συγκεκριμένο σχεδιασμό για ενσωμάτωση στην Περιφερειακή Αυτοδιοίκηση όλων των αναπτυξιακών και κοινωνικών κρατικών περιφερειακών λειτουργιών, με εφαρμογή αυστηρών κριτηρίων χωροταξικής ενότητας, με ανακατανομή και σαφή οριοθέτηση των αρμοδιοτήτων, με πραγματική αναβάθμιση του ανθρώπινου δυναμικού της Αυτοδιοίκησης και σεβασμό στον οικογενειακό προγραμματισμό και τη μέχρι σήμερα υπηρεσιακή του θέση.

Η υποθήκευση του προγράμματος «Καλλικράτης» απειλεί χιλιάδες συμβασιούχους να γίνουν τα μαζικά θύματα του μνημονίου. Τελικώς το πρόγραμμα «Καλλικράτης» όπως ψηφίστηκε με στόχο τη μείωση του λειτουργικού κόστους υπηρεσιών και μόνο, θα έχει ως συνέπεια την υποβάθμιση των παροχών προς τον πολίτη, την ανατροπή των εργασιακών δικαιωμάτων και τελικώς τη διοικητική παραλυσία.

Παράλληλα οι αναγκαστικές μετατάξεις θα έχουν ως συνέπεια την πλήρη ανατροπή των δικαιωμάτων των εργαζομένων, του οικογενειακού προγραμματισμού, αλλά και την αποσύνδεση των υπηρεσιών.

Κεντρικός μας στόχος συνάδελφοι θα πρέπει να είναι το επόμενο χρονικό διάστημα η ποιοτική αναβάθμιση των δημοσίων υπηρεσιών, η μεγαλύτερη προσβασιμότητα σ' αυτές των πολιτών και σε ένα νέο ενιαίο δίκαιο μισθολόγιο των δημοσίων υπαλλήλων, καθώς πρέπει να διεκδικήσουμε αναβάθμιση του ανθρώπινου δυναμικού, προστασία και αναβάθμιση των υπηρεσιών του δημοσίου και των ΟΤΑ με την αύξηση των πόρων για τη λειτουργία τους, την βελτίωση των υποδομών και τον εξοπλισμό τους, η ουσιαστική οικονομική αναβάθμιση των δημοσίων υπαλλήλων, ενίσχυση του δημόσιου χαρακτήρα των υπηρεσιών της υγείας, της παιδείας και της πρόνοιας.

Και συγχρόνως αυτή η πολιτική που πρέπει να αναπτυχθεί μέσα από τη λειτουργία της Τοπικής Αυτοδιοίκησης είναι να κατοχυρώνεται η διοικητική αυτοτέλεια και η οικονομική αυτοδυναμία των ΟΤΑ, να υπάρξει διασφάλιση όλων των θέσεων εργασίας, να αναπτυχθούν σύγχρονες δομές και λειτουργίες στο εσωτερικό των ΟΤΑ, να υπάρξει ανάπτυξη και αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού, να αποτρέψουμε κάθε προσπάθεια

ιδιωτικοποίησης των υπηρεσιών δημόσιου και κοινωνικού χαρακτήρα των ΟΤΑ και να καθοριστούν με σαφήνεια οι κανόνες διαφάνειας και χριστής διαχείρισης των πόρων.

Θα πρέπει επιτέλους να λυθούν τα ζητήματα που μπαίνουν για τις συλλογικές διαπραγματεύσεις στο δημόσιο, παρ' ότι εμείς επιμέρους έχουμε υπογράψει κατά καιρούς ειδικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας, θα πρέπει στόχος γενικότερα του δημοσιοϋπαλληλικού κινήματος να είναι η ύπαρξη, καθώς πλέον δεν υπάρχει η συνταγματική απαγόρευση για την υπογραφή συλλογικών διαπραγματεύσεων που θα καθορίζουν βασικά πράγματα γενικότερα για όλο το δημόσιο, καθώς σήμερα η απαίτηση και ο αγώνας για προώθηση, νομοθέτηση και υλοποίηση του νέου συστήματος συλλογικών διαπραγματεύσεων στο δημόσιο θα πρέπει να είναι στόχος επίκαιρης και στρατηγικής σημασίας για το δημοσιοϋπαλληλικό κίνημα.

Διεκδικούμε συγκρότηση Σώματος Μεσολάβησης με αντικειμενικά κριτήρια, διεύρυνση με νομοθετική ρύθμιση των θεμάτων που μπορεί να αποτελέσουν αντικείμενο συλλογικών συμβάσεων, κατοχύρωση των διαφόρων επιπέδων διαπραγμάτευσης.

Θα πρέπει να διεκδικήσουμε ένα φορολογικό σύστημα δίκαιο με αφορολόγητο όριο πάνω από τα 16.000,00 €, τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας, αλλαγή της σχέσης άμεσων και έμμεσων φόρων, ουσιαστική καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, ουσιαστική φορολόγηση των υψηλών επιδομάτων και κερδών, αλλά και της μεγάλης ακίνητης περιουσίας για ένα δίκαιο φορολογικό σύστημα.

Πρέπει συνάδελφοι καθώς η εφαρμογή του μνημονίου και οι επιταγές της Τρόικα οδηγούν με ταχύτατους ρυθμούς σε απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα, καθώς αυτές οι επιλογές είναι ενταγμένες στο πλαίσιο των νεοφιλελεύθερων επιλογών και της Κυβέρνησης, συνεχίζονται με την κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, την απελευθέρωση των απολύσεων, τον περιορισμό της πλήρους απασχόλησης, την κατάργηση του 8ωρου, την ενοικίαση των εργαζομένων, η συνέχιση της κάλυψης των πάγιων και διαρκών αναγκών του δημοσίου και των ΟΤΑ από συμβασιούχους έργου, διμηνίτες, εργαζόμενους με μερική απασχόληση είναι ουσιαστικά ο κανόνας σήμερα στις εργασιακές σχέσεις.

Εμείς διεκδικούμε σαν συνδικαλιστικό κίνημα των εργαζομένων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση προσλήψεις μόνιμου προσωπικού με βάση τις πάγιες και διαρκείς ανάγκες και σύμφωνα με τις προβλέψεις του Οργανισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας.

Αποτροπή με κάθε τρόπο των απολύσεων που σχεδιάζονται από την Κυβέρνηση και την Τρόικα. Μονιμοποίηση των εργαζομένων ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου προκειμένου να έχουμε ενιαία μόνιμη και σταθερή εργασία στο δημόσιο και τους ΟΤΑ. Τακτοποίηση του προσωπικού που απασχολείται με συμβάσεις ορισμένου χρόνου ή έργου και καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Κατάργηση του νόμου για τη μερική απασχόληση και των ελαστικών σχέσεων εργασίας. Συνεχής εκπαίδευση και επιμόρφωση του ανθρώπινου δυναμικού των ΟΤΑ. Εξαίρεση των ΟΤΑ από την αναστολή των προσλήψεων λόγω του μνημονίου.

Ειδικά για τις επιχειρήσεις των ΟΤΑ, καθώς μέσα από το πρόγραμμα «Καλλικράτης» προβλέπεται η συγχώνευση και η ενοποίηση, όπως άλλωστε προέβλεπε και ο προηγούμενος Κώδικας των Δήμων και Κοινοτήτων προκειμένου οι επιχειρήσεις να εναρμονιστούν στο νέο θεσμικό πλαίσιο, είδαμε ότι όλα τα αποτελέσματα ήταν αντίθετα και διευρύνθηκε ο αριθμός των επιχειρήσεων, αλλά και μεγάλωσε ο αριθμός που βρίσκονται σε διαρκή ομηρία.

Γι' αυτό εμείς λέμε, ότι πρέπει να υπάρξει κατάργηση όλων των επιχειρήσεων των ΟΤΑ, μεταφορά υποχρεωτικά όλου του προσωπικού και μεταφορά των υπηρεσιών που έχει σχέση με τις υπηρεσίες του στενού πυρήνα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Πρέπει να καθορίσουμε το ενιαίο πλαίσιο αμοιβών και όρων απασχόλησης στους εργαζόμενους στις επιχειρήσεις.

Ένα άλλο σημαντικό κομμάτι συνάδελφοι είναι η διαχείριση των απορριμμάτων. Είναι γνωστές οι προθέσεις τόσο της Κυβέρνησης, όσο και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και τις είδαμε ξεκάθαρα το προηγούμενο καλοκαίρι όταν η περιφέρεια προσπάθησε μέσα από αδιαφανείς διαδικασίες να πάρει την αρμοδιότητα προκειμένου να εκχωρήσει τη διαχείριση, τη λειτουργία και τη συντήρηση των εργοστασίων σε ιδιώτη και αυτό μόνο το κόστος θα ήταν περίπου για 25 χρόνια πάνω από 3,5 δις €, κόστος που θα εκαλούντο να πληρώσουν μέσα σε μία περίοδο οικονομικής κρίσης οι οικογενειακοί προϋπολογισμοί.

Γι' αυτό θα πρέπει να δείξουμε ιδιαίτερο βάρος στη διαχείριση των στερεών αποβλήτων όχι μόνο στο Νομό Αττικής, αλλά θα πρέπει να υπάρξει μια συνεργασία και με την διαχείριση που γίνεται και πρόκειται το επόμενο χρονικό διάστημα να εφαρμοστούν εκεί οι περιφερειακοί σχεδιασμοί στην Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας, αλλά και στην Κρήτη, όπου φαίνεται ότι η αδράνιά μας και πολλές φορές και η αδιαφορία μας έχει οδηγήσει την είσοδο των ιδιωτών σε βασικούς τομείς όπως είναι η διαχείριση των στερεών αποβλήτων.

Εμείς διεκδικούμε την άμεση εφαρμογή των περιφερειακών και νομαρχιακών σχεδιασμών για την ολοκληρωμένη διαχείριση των στερεών αποβλήτων. Την κατάργηση της σύμβασης της Τοπικής Αυτοδιοίκησης με την εταιρεία για την ανακύκλωση και να δημιουργηθεί αποκλειστικά ενιαίος δημόσιος φορέας μέσα από τους Συνδέσμους που έχουν και την εμπειρία και την τεχνογνωσία, η ανακύκλωση να υλοποιείται μόνο από τους Δήμους σε συνεργασία με τους Συνδέσμους Διαχείρισης των Απορριμμάτων.

Άμεση ανάληψη πρωτοβουλίας από τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης για να γίνει η προώθηση και η κατασκευή των Κέντρων Διαλογής Ανακυκλωσίμων Υλικών, αλλά όπως επίσης και οι Σταθμοί Μεταφόρτωσης που παραμένουν για πολλά χρόνια στους σχεδιασμούς και ουσιαστικά δυσχεραίνουν την υλοποίηση όλων αυτών των σχεδιασμών. Την αυστηρή εφαρμογή του νομοθετικού πλαισίου για την διαχείριση των επικίνδυνων ιατρικών αποβλήτων.

Θα πρέπει όμως συνάδελφοι να κάνουμε κατανοητό σε όλους ότι οποιαδήποτε προσπάθεια ιδιωτικοποίησης της διαχείρισης των στερεών αποβλήτων θα συναντήσει, όπως στο παρελθόν, έτσι και στο μέλλον συνολικά τη δυναμική αντίδραση των εργαζομένων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, καθώς θα έχει στόχο εκτός των άλλων τη συρρίκνωση του δημόσιου και κοινωνικού χαρακτήρα των υπηρεσιών, τον οικονομικό μαρασμό της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, τη μεταβίβαση της οικονομικής επιβάρυνσης στο δημότη, την ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων και την καταστροφή του περιβάλλοντος.

Ο Κώδικας Κατάστασης των Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων μπορεί και πρέπει να αποτελέσει ένα σημαντικό εργαλείο με βασικό στόχο του συνδικαλιστικού κινήματος και των εργαζομένων στην

Τοπική Αυτοδιοίκηση τη λειτουργική αυτοτέλεια, την προστασία και αναβάθμιση των υπηρεσιών και την υπεράσπιση του δημόσιου και κοινωνικού χαρακτήρα.

Γι' αυτό θα πρέπει συνάδελφοι το επόμενο χρονικό διάστημα που είναι πολύ κρίσιμο για μας καθώς θα βρεθούμε το α' εξάμηνο στην εφαρμογή του προγράμματος «Καλλικράτης» με τα γνωστά προβλήματα να διεκδικήσουμε ανθρώπινο δυναμικό αναβαθμισμένο, με αυτονομία και πρωτοβουλία στο πλαίσιο της συνταγματικής νομιμότητας.

Δομή και οργανωτικό πλαίσιο με σαφείς ρόλους, ευθύνες, σχέσεις εξουσίας στο πλαίσιο, τρόπους και ενέργειες διοικητικής λειτουργίας και διαδικασιών. Οργάνωση και διαμόρφωση μιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης χωρίς περιττή γραφειοκρατία, πολυνομία, που να εμπνέει και να έχει έμφαση στο μέλλον και όχι στο παρελθόν.

Αντικειμενικό σύστημα προσλήψεων, αξιοκρατική στελέχωση, οικονομική αναβάθμιση του προσωπικού, ενίσχυση των υποδομών και των υπηρεσιών, αντιμετώπιση των προβλημάτων στέγασης και μηχανολογικού εξοπλισμού, δια βία επιμόρφωση και προσαρμογή στις νέες τεχνολογίες όλου του προσωπικού των ΟΤΑ.

Την έκδοση του Προεδρικού Διατάγματος για τον καθορισμό των κλάδων, των προσόντων κλπ. για το προσωπικό των ΟΤΑ. Και άμεση έκδοση του Προεδρικού Διατάγματος που προβλέπει και καθορίζει τις διαδικασίες και τους όρους για την μετάταξη των υπαλλήλων που καταργούνται οι οργανικές τους θέσεις.

Συνάδελφοι, θα πρέπει το επόμενο χρονικό διάστημα να αγωνιστούμε για τα ζητήματα της υγιεινής και ασφάλειας, για πλήρη αναγνώριση του εργατικού ατυχήματος και της επαγγελματικής ασθένειας, την τροποποίηση της Κοινής Υπουργικής Απόφασης για τα ατομικά μέσα προστασίας, τη δημιουργία δημόσιου φορέα για τη διαρκή παρακολούθηση, ενημέρωση και διενέργεια μελετών και ερευνών για τις συνθήκες εργασίας των εργαζομένων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και ιδιαίτερα στα βαρέα. Την αντιμετώπιση των προβλημάτων που έχει δημιουργήσει το Ελεγκτικό Συνέδριο σχετικά με τις προσλήψεις γιατρού εργασίας και τεχνικών ασφαλείας.

Και βέβαια επειδή μετά την ψήφιση το 2008 του ν. 3655 που αφορούσε την ενοποίηση των ταμείων είναι ξεκάθαρο συνάδελφοι ότι πρέπει το επόμενο χρονικό διάστημα να δώσουμε λύση σε όλα αυτά τα προβλήματα που έχουν δημιουργηθεί με την ενοποίηση, που είναι η διάλυση ουσιαστικά του ΤΥΔΚΥ, η μη σωστή λειτουργία στα δύο τμήματα που έχουν δημιουργηθεί στο ΤΑΔΚΥ, στο ΤΕΑΔΥ και στο Ταμείο Πρόνοιας.

Η κατάργηση στον ΟΠΑΔ της πάγιας προκαταβολής. Η εισφορά που μας επέβαλαν 1% υπέρ του Μετοχικού Ταμείου Πολιτικών Υπαλλήλων χωρίς εμείς να είμαστε μέτοχοι. Όλα αυτά σε συνδυασμό με τις προσπάθειες που θα γίνουν το επόμενο χρονικό διάστημα σχετικά με την επίθεση κυρίως στις επικουρικές συντάξεις, αντιλαμβάνεστε ότι θα πρέπει να αποτελέσει κι αυτό την πρώτη προτεραιότητα το επόμενο χρονικό διάστημα.

Συνάδελφοι ζητάμε τη συνέχιση των προνοιακών δομών, μια συνέχιση που είναι αναγκαία τόσο για την διασφάλιση των θέσεων εργασίας, όσο και για τις υπηρεσίες που παρέχουν είτε στους ηλικιωμένους, είτε στα μικρά παιδιά, είτε γενικότερα στην κοινωνία. Και αυτή η συνέχιση θα γίνει με την εξασφάλιση του κόστους μισθοδοσίας, με την παραμονή των συναδέλφων με ενιαία προκήρυξη και αυξημένη μοριοδότηση όλων των συμβασιούχων των προνοιακών δομών.

Και θα πρέπει οι ΟΤΑ με τους νέους Οργανισμούς που θα διαμορφώσουν από 1/1 να προχωρήσουν σε σύσταση Διεύθυνσης Κοινωνικών Υπηρεσιών και των ανάλογων οργανικών θέσεων προκειμένου να παρέχονται όλες οι υπηρεσίες κοινωνικής φροντίδας και σε όλου στους πολίτες ανεξαιρέτως.

Άμεση κατάργηση των τροφείων που επιβαρύνουν σημαντικά τον οικογενειακό προγραμματισμό, ώστε να υπάρξει πραγματική στήριξη στις εργαζόμενες μητέρες και χορήγηση από το Υπουργείο Εσωτερικών όλων των αναγκαίων κονδυλίων για την απρόσκοπτη λειτουργία των Δημοτικών Παιδικών Σταθμών.

Θα πρέπει επίσης να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα στη Δημοτική Αστυνομία, προβλήματα που έχουν να κάνουν, είναι ξεκάθαρη πλέον η στόχευση της Κυβέρνησης προκειμένου η Δημοτική Αστυνομία να

μεταλλαχτεί σε έναν καθαρά μηχανισμό καταστολής, να χρησιμοποιείται σαν εισπρακτικός μηχανισμός.

Και βέβαια προτάσεις και σκέψεις, ώστε να υπάρχει η οπλοφορία και η κοινή δράση με την Ελληνική Αστυνομία είναι γνωστό, ότι θα μας βάλουν σε άγνωστα και επικίνδυνα μονοπάτια και ενέργειες που δεν συνάδουν με το ύφος και το ρόλο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και σίγουρα αυτές οι προσπάθειες θα μας βρουν όλους αντιμέτωπους.

Αγωνιζόμαστε για τη διαμόρφωση ενός ξεκάθਾਰου πλαισίου λειτουργίας και καθορισμού των αρμοδιοτήτων για τους εργαζόμενους στη Δημοτική Αστυνομία, να ενταχθούν στα βαρέα και ανθυγιεινά, να τροποποιηθεί η Κοινή Υπουργική Απόφαση για τα ατομικά μέσα προστασίας, να μην υπάρχει περιορισμός στην υπερωριακή απασχόλησή τους κατά τις Κυριακές, αργίες και εξαιρέσιμες.

Να υπάρχει ουσιαστική υποχρέωση της υπηρεσίας για τη νομική στήριξη και προστασία στο ένστολο προσωπικό. Κατάργηση των διατάξεων του 3731 που καθορίζει με διαφορετικό τρόπο τη βαθμολογική εξέλιξη να μειωθεί στα 5 χρόνια από τα 8 το χρονικό διάστημα υποχρεωτικής παραμονής στον ΟΤΑ που έχουν προσληφθεί.

Να καταργηθεί η διάταξη που προβλέπει Ειδικό Πειθαρχικό Συμβούλιο στο ένστολο προσωπικό της Δημοτικής Αστυνομίας. Και βέβαια να ανακληθεί άμεσα η απόφαση του εκπαιδευτικού Συμβουλίου όπου με το πρόσχημα της δημιουργίας Ενιαίου Μητρώου Εργαζομένων στη Δημοτική Αστυνομία προσπαθούν να φακελώσουν και να αποσπάσουν γνώμες και απόψεις σχετικά με το ρόλο της Δημοτικής Αστυνομίας το επόμενο χρονικό διάστημα.

Και βέβαια, συνάδελφοι, η μονομερής απόφαση της Κυβέρνησης ώστε αποκλειστική αρμοδιότητα του ελέγχου του καπνίσματος να είναι στη Δημοτική Αστυνομία για μας είναι απαράδεκτο και πρέπει να αφαιρεθεί και να ανακληθεί η Υπουργική Απόφαση.

Για το συνδικαλιστικό κίνημα των εργαζομένων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, πέρα από την προσπάθεια που έχουμε για να μην καταργηθούν οι προνοιακές δομές είναι και συνεχής η προσπάθεια μας για

την υπεράσπιση του δημόσιου και παιδαγωγικού χαρακτήρα των παιδικών και βρεφονηπιακών σταθμών.

Και για να φτάσουμε σ' αυτό το στόχο θα πρέπει να αγωνιστούμε και οι συνάδελφοι που είναι στους παιδικούς σταθμούς, αλλά και εμείς για αναβάθμιση του παιδαγωγικού ρόλου των παιδικών σταθμών, ενιαία προσχολική αγωγή, προσλήψεις μόνιμου προσωπικού για την κάλυψη των αναγκών που υπάρχουν σήμερα, βελτίωση των συνθηκών εργασίας, συνεχής επιμόρφωση του υπηρετούντος προσωπικού, κατάργηση των τροφείων, την ένταξη του κλάδου ΤΕ Βρεφονηπιοκομίας στο εκπαιδευτικό προσωπικό και την εξασφάλιση του κόστους της μισθοδοσίας όλων των εργαζομένων στους παιδικούς και βρεφονηπιακούς σταθμούς.

Συνάδελφοι το τελευταίο χρονικό διάστημα οι αλλαγές που γίνανε στο συνταξιοδοτικό κυρίως είχαν στόχο τις γυναίκες. Γι' αυτό θα πρέπει το επόμενο χρονικό διάστημα τόσο μέσα από τη Γραμματεία Γυναικών της ΠΟΕ-ΟΤΑ, αλλά της ΑΔΕΔΥ που πολλές φορές έχουν προτείνει στο παρελθόν ουσιαστικά μέτρα για την προώθηση της ισότητας των φύλων από τα οποία δυστυχώς ελάχιστα έχουν υλοποιηθεί.

Σήμερα όμως είναι επιτακτική όσο ποτέ η ανάγκη να αγωνιστούν οι γυναίκες γιατί τα προβλήματα διογκώνονται και παίρνουν εκρηκτικές διαστάσεις, καθώς τα πρώτα θύματα της νεοφιλελεύθερης πολιτικής της Κυβέρνησης στην κατάργηση των ασφαλιστικών – συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων των εργαζομένων ήταν οι γυναίκες.

Συνάδελφοι δεν αναφέρομαι στα οργανωτικά, νομίζω ότι χθες κάναμε μια πολύ αναλυτική κουβέντα, είναι σίγουρο όμως ότι το επόμενο χρονικό διάστημα και αναμένοντας και το Συνέδριο της ΑΔΕΔΥ θα ανοίξουν πάλι αυτά τα ζητήματα.

Και κλείνοντας θέλω να σας πω, ότι θα πρέπει το συνδικαλιστικό κίνημα των εργαζομένων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση το επόμενο χρονικό διάστημα να παίξει καθοριστικό ρόλο, καθώς το επικαιροποιημένο μνημόνιο, αλλά και το σχέδιο του προϋπολογισμού για το 2010 περιλαμβάνουν και σχεδιάζουν νέα επώδυνα μέτρα σε βάρος των εργαζομένων και της κοινωνίας.

Μιλούν για παραπέρα μείωση του εισοδήματός μας, νέα φορολογικά βάρη, ξεπούλημα των δημοσίων επιχειρήσεων και υπηρεσιών, συγχωνεύσεις υπηρεσιών και καταργήσεις θέσεων, κατάργηση συλλογικών συμβάσεων, υποβάθμιση κοινωνικών δικαιωμάτων, εμπορευματοποίηση της παιδείας και της υγείας.

Το ονομαζόμενο νέο μισθολόγιο προωθείται όχι για να αναβαθμίσει μισούς και συντάξεις και να αποκαταστήσει τις αδικίες μεταξύ διαφόρων κλάδων του δημοσίου, αλλά για την περαιτέρω αφαίρεση του εισοδήματος όλων των υπαλλήλων, την νέα μείωση των συντάξεων.

Συνάδελφοι θα πρέπει το επόμενο χρονικό διάστημα με νέα δυναμική που να πάρει μια νέα στροφή κοινωνικής αντεπίθεσης στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές για την ανατροπή τους και για να αντιμετωπίσουμε με καλύτερες προϋποθέσεις την οικονομική κρίση για να σταματήσουν οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές, να ακυρωθεί το βάρβαρο μνημόνιο και βέβαια την κρίση να πληρώσουν οι έχοντες και οι κατέχοντες για την επαναφορά και διεύρυνση των μισθολογικών, ασφαλιστικών και εργασιακών δικαιωμάτων.

Και για να έχουν επιτυχία οι αγώνες μας απαραίτητος όρος είναι η ενιαία δράση και η ενότητα του συνδικαλιστικού κινήματος και πρέπει για όλα αυτά να αγωνιστούμε όλοι μαζί. Και οι κοιμισμένοι όπως είπε ο φίλος μου ο Άρης και αυτοί που είναι ξύπνιοι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο Πρόεδρος τήρησε την ώρα του ακριβώς. Τώρα μπαίνουμε στη διαδικασία των ερωτήσεων και των απαντήσεων. Παρακαλώ τους συναδέλφους που έχουν έτοιμες ερωτήσεις ας έρθουν στο μικρόφωνο να καταγράφονται κιόλας στα πρακτικά και να απαντηθούν.

Επίσης θα παρακαλέσω ένας – ένας απ' όλους εμάς να καταθέτει εδώ την αίτησή του για τοποθέτηση, γιατί θα τους αριθμήσουμε και θα δώσουμε τη σειρά ακριβώς όπως θα έρχονται. Παρακαλώ συνάδελφε, ο Κώστας Ροπαλίδης.

Κ. ΡΟΠΑΛΙΔΗΣ: Πρόεδρε μια ερώτηση. Έχουμε ένα πρόβλημα στο ΤΥΔΚΥ στην Πάτρα. Εγκρίνει τις εξετάσεις ο γιατρός και τις κόβουν οι υπηρεσίες του ΤΥΔΚΥ, γιατί λένε ότι ταυτιζόμαστε με τον ΟΠΑΔ. Εμείς έχουμε ένα χαρτί της Ομοσπονδίας όμως που έχει και ο γιατρός ο οποίος συμμορφώνεται μ' αυτό

που λέει, ότι υπάρχει μια αυτονομία του ΤΥΔΚΥ στον ΟΠΑΔ. Ισχύει ή δεν ισχύει; Είναι σοβαρό ζήτημα χρημάτων δηλαδή.

Θ. ΜΠΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ο Κώστας Ροπαλίδης έχει δίκιο. Εγώ νόμιζα ότι θα με ρώταγε για το πρόβλημα που έχει με τον γιατρό εκείνον που είναι τον Ελεγκτή, αλλά δεν το λέει.

Κ. ΡΟΠΑΛΙΔΗΣ: Έχεις λάθος πληροφορία.

Θ. ΜΠΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Έχω λάθος πληροφορία, εντάξει. Εγώ δεν έχω λάθος πληροφορία, εγώ ξέρω ότι έχουν καταργήσει τη σύμβαση οι γιατροί, οι φαρμακοποιοί και αντί να κοιτάξουμε εκεί αυτό τον γιατρό που πάει ο συνάδελφος και τον ρωτάει ο γιατρός αν έχει συγγενή γιατρό άλλον και του κόβει τις εξετάσεις, να μην στηρίζουμε τέτοιες καταστάσεις, γιατί δίνουμε το δικαίωμα σε κάποιους να μας καταργούν από την πίσω πόρτα τα δικαιώματα.

Και πηγαίνοντας στην απάντηση στον Κώστα ...

Κ. ΡΟΠΑΛΙΔΗΣ: Όλα αυτά που τα ξέρεις, δεν κατάλαβα, ποιος στα έχει πει αυτά; Γιατί δεν είναι έτσι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Συνάδελφε να ζητήσεις το λόγο να απαντήσεις, παρακαλώ μην διακόπτεις.

Θ. ΜΠΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ συνάδελφοι δεν τα μαθαίνω από πληροφορίες που μου τα λένε, υπάρχουν χαρτιά του Συλλόγου του Δήμου της Πάτρας, υπάρχουν χαρτιά του Συλλόγου του ΟΤΑ Νομού Αχαΐας που μιλάνε για μια απαράδεκτη κατάσταση και εδώ είναι και ο συνάδελφος Σπύρος Πολυζώης που έχουμε κάνει πολλές φορές συζήτηση στο Διοικητικό Συμβούλιο του ΟΠΑΔ το τι συμβαίνει εκεί πέρα και μένουν οι συνάδελφοι που πάνε και πληρώνουν τα φάρμακά τους και τα παίρνουν μετά τα χρήματα. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και αν είναι διαφορετική ευχαρίστως μετά πάρτε το λόγο. Αυτή είναι η εικόνα που έχουμε εμείς. Εντάξει, πάρτε Κώστα το λόγο και πείτε την.

Το άλλο, εδώ είναι η προσπάθεια που κάνει ο ΟΠΑΔ. Ο νόμος που ψηφίστηκε, αν δεν κάνω λάθος είναι ο 38.. δεν τον θυμάμαι ακριβώς, δεν αναφέρει για τον κανονισμό παροχών του ΤΥΔΚΥ. Πήγαμε στο Διοικητικό Συμβούλιο του ΟΠΑΔ, βάλανε εκεί έναν δικηγόρο ο οποίος πιστεύω κατ' εντολή του Προέδρου δεν έδωσε λύση.

Αναγκαστήκαμε κάναμε ερώτημα στη Διεύθυνση την αρμόδια του Γενικού Λογιστηρίου, προχθές αν δεν κάνω λάθος την Πέμπτη με πήρε ο υπάλληλος και μου λέει αυτά τα έχουμε απαντήσει 100 φορές μου λέει στο ΟΠΑΔ, είναι ακριβώς όπως τα λέτε, δεν υπάρχει κανένας λόγος περικοπής των εξετάσεων των δικών σας.

Τον παρακάλεσα και μου είπε ότι μέσα στην εβδομάδα θα έρθει η απάντηση που λέει, ότι δεν πρέπει να περικόπεται καμία εξέταση, διότι ο νόμος που ψηφίστηκε αφορά μόνο τον ΟΠΑΔ και τον τρόπο, την διαδικασία που παλιά τα εξοφλούσαν, τα εξοφλήσανε μέχρι κάποιο διάστημα και από 1^η Ιουλίου πόσο είναι δεν θα τα εξοφλούν. Δεν αφορά τον κανονισμό παροχών του ΤΥΔΚΥ. Μόλις έρθει το χαρτί θα σας το στείλουμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Συνάδελφε έχεις το λόγο. Παρακαλώ να πεις το όνομά σου στο μικρόφωνο και το Σύλλογό σου για να καταγράφεται στα πρακτικά. Υπάρχει άλλος για ερώτημα; Απ' ότι βλέπω δεν υπάρχει, θα απαντηθεί και το δεύτερο ερώτημα και στη συνέχεια θα πάμε στις τοποθετήσεις.

Θ. ΘΩΜΑΪΔΗΣ: Από Σωματείο Δημοτικών Αστυνομικών Θεσσαλονίκης. Έχω δύο ερωτήσεις προς τον Πρόεδρο να κάνω. Υπάρχουν σε όλη την Ελλάδα οικογένειες Δημοτικών Αστυνομικών που είτε υπηρετούν σε διαφορετικές πόλεις και οι δύο σύζυγοι, είτε ο ένας υπηρετεί μακριά από τον τόπο κατοικίας του.

Τίθενται δύο θέματα. Πρώτον, το θέμα αν προτίθεται η Ομοσπονδία να ζητήσει άνοιγμα των μετατάξεων για σοβαρούς λόγους, που ως γνωστόν εμείς αποκλειόμαστε από την συγκεκριμένη κατηγορία; Και δεύτερον, αν μπορεί να θέσει θέμα πλέον συνυπηρέτησης, γιατί οι ενδοιασμοί που είχαμε το προηγούμενο διάστημα πιστεύω, ότι είναι πλέον στην άκρη, έχουν ξεπεραστεί και το ζήτημα είναι σοβαρά κοινωνικό. Αυτή είναι η μία μου ερώτηση αν προτίθεται η Ομοσπονδία να θέσει τέτοιο θέμα.

Και δεύτερον, θα ήθελα να ρωτήσω, τι έχει απογίνει με το θέμα που είχαμε θέσει προ μηνών με επιστολή μας προς την Ομοσπονδία για το επίδομα θέσης των συναδέλφων που ασκούν καθήκοντα Υποδιευθυντών – Τμηματάρχων Β' και Εποπτών και εδώ και δύο χρόνια δεν παίρνουν αυτό το επίδομα παρ' όλο που προβλέπεται η θέσπισή του από τον 3731. Άμα έχετε κάποιο νέο να μας ενημερώσετε και γι' αυτό. Ευχαριστώ πολύ.

Θ. ΜΠΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Συνάδελφοι στο πρώτο ερώτημα είναι γνωστό, ότι από 1/1 με τον «Καλλικράτη» και την ενοποίηση των ΟΤΑ πλέον αλλάζουν τα δεδομένα και αντιλαμβάνεστε ότι θα πάμε σε έναν καινούργιο Κώδικα Υπαλλήλων.

Αυτοί βέβαια μιλάνε για Ενιαίο Κώδικα Υπαλλήλων Α' και Β' βαθμού όπου εκεί όλα αυτά τα ζητήματα μπαίνουν γιατί πλέον κάποιος που είχε προσληφθεί και λέω σε νησιώτικους Δήμους, είτε οι αποστάσεις είναι μεγάλες, άρα δεν πρέπει να υπάρχουν αυτοί οι περιορισμοί και θα πρέπει να τους καταργήσουν.

Στο δεύτερο και έγγραφο έχει κάνει η Ομοσπονδία και έχουμε πάει πολλές φορές και εγώ και ο συνάδελφος που είναι από τη Δημοτική Αστυνομία ο Θωμάς ο Καραγιαννάκης, το Υπουργείο Εσωτερικών έχει προωθήσει σχέδιο απόφασης, αλλά δυστυχώς το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους ξέρετε πολύ καλά, ότι όπου βλέπουν δαπάνη τα επιστρέφουν πίσω.

Το επιστρέψανε και ξανά πήγαμε πριν 10 μέρες και δεσμεύτηκε το Υπουργείο θα το στείλει χωρίς βέβαια να είναι σίγουρο ότι θα δώσουν λύση, παρά το ότι προβλέπεται από το νόμο.

Όμως με την ευκαιρία Θοδωρή θα πρέπει να πω, ότι επειδή είναι και πολλοί Δημοτικοί Αστυνόμοι, θα πρέπει οι συνάδελφοι επειδή είσατε πλέον ένας μεγάλος αριθμός να έχουμε και ενεργή συμμετοχή, δεν μιλάω για εσάς, μιλάω και για την Αθήνα, συνολικά για το Λεκανοπέδιο θα πρέπει να είναι ουσιαστική η συμμετοχή μας στις κινητοποιήσεις της Ομοσπονδίας γιατί οι παρεμβάσεις και η κατάργηση των δικαιωμάτων μας αφορούν όλους και κυρίως τους νέους εργαζόμενους.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Μήπως υπάρχει κάποια άλλη ερώτηση; Έλα συναδέλφισσα στο μικρόφωνο.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: Στο Δήμο Λάρισας δημοσιεύτηκε ότι ο Δήμαρχος έχει πρόθεση τον Οργανισμό Βρεφονηπιακών Σταθμών να τον καταργήσει και να τον εντάξει σε επιχείρηση. Μπορεί να γίνει αυτό;

Θ. ΜΠΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Συναδέλφισσα στο είπα και χθες προσωπικά, δεν προβλέπει από καμία διάταξη νόμου ότι Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου καταργείται και μεταφέρεται το προσωπικό σε Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου. Δεν προβλέπει πουθενά.

Και επίσης ο Κώδικας των Υπαλλήλων και ο Δημοτικός Κοινοτικός Κώδικας λέει και απόσπαση να σου κάνει από το Δήμο σε επιχείρηση, πρέπει να υπάρχει η σύμφωνη γνώμη η δικιά σου. Αν τώρα ο Τσανακούλης ξέρει κάτι περισσότερο από εμάς που δεν το ξέρουμε εμείς, αλλά δεν προβλέπεται από την υπάρχουσα νομοθεσία.

Να καταργήσει Νομικό Πρόσωπο μπορεί, αλλά θα πρέπει υποχρεωτικά το προσωπικό να το μεταφέρει ή στο Δήμο ή σε άλλα Νομικά Πρόσωπα, αλλά δεν μπορεί να τους μεταφέρει σε Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου είναι ξεκάθαρο αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Μήπως υπάρχει άλλη ερώτηση; Δεν βλέπω να υπάρχει άλλη ερώτηση.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος ο Ροπαλίδης Κώστας από το Δήμο της Πάτρας. Να τηρήσουμε ένα 5λεπτο.

Θ. ΜΠΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Μανώλη οι παρατάξεις δεν θα μιλήσουν;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δεν δηλώσανε, καμία παράταξη δεν δήλωσε ότι θέλει να μιλήσει.

Θ. ΜΠΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Μα είναι πάγιο ρε παιδιά.

Κ. ΤΟΠΑΛΙΔΗΣ: Επί της διαδικασίας, έχω μια πρόταση. Νομίζω ότι οι παρατάξεις δεν θα πρέπει μονολογώντας μετά τον Πρόεδρο να παίρνουν η μία το λόγο μετά την άλλη. Τους αρκεί στο τέλος στο κλείσιμο ή να παίρνουν για να το κάνουμε πιο ζωντανό κατά τη διάρκεια της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Καμία αντίρρηση, δεν δηλώσανε, με το ζόρι να τους βάλω να μιλήσουν;

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: Βρε Μανώλη αφού υπάρχει αυτή η πρακτική, αυτή η πρακτική ακολουθείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Παρεμβάσεις από τις παρατάξεις. Ο Γιώργος ο Χαρίσης έχει το λόγο.

Γ. ΧΑΡΙΣΗΣ: Λοιπόν, συνάδελφοι, άκουσα με προσοχή την εισήγηση του Προέδρου και μου δημιουργήθηκε η αίσθηση ότι ο Πρόεδρος είναι εκτός πραγματικότητας. Διότι αυτά που είπε, θα μπορούσε να τα πει και τα είπε και στο προηγούμενο και στο προ προηγούμενο Συνέδριο, λες και δεν έχουν γίνει αλλαγές τέτοιες που επιβάλουν το συνδικαλιστικό κίνημα να αναπροσαρμόσει

την τακτική του για να μπορέσει να αντιμετωπίσει τη νέα κατάσταση που έχει δημιουργηθεί.

Συνάδελφοι το πρόβλημα του συνδικαλιστικού κινήματος δεν είναι οι θέσεις. Θέσεις μπορούν να υπάρξουν, μπορεί να καθίσουν πέντε άνθρωποι και να διαμορφώσουν τις καλύτερες θέσεις. Το πρόγραμμα δράσης δεν είναι μία έκθεση ιδεών, όλα αυτά συνδέονται με την ανάγκη, με τους συσχετισμούς των δυνάμεων και με την ανάγκη της ανάπτυξης ενός Κινήματος για να μπορέσει να αποκρούσει αυτές τις πολιτικές.

Γιατί ακούγοντας αυτά δημιουργείται η αίσθηση ότι τα πράγματα πάνε διαφορετικά και εμείς ακολουθούμε το δρόμο μας λες και δεν βλέπουμε αυτή την πραγματικότητα. Εγώ δεν λέω να κάνουμε πίσω σε αιτήματα, ίσα – ίσα πρέπει να πολιτικοποιήσουμε την πάλη μας και να θέσουμε πιο προωθημένα αιτήματα σήμερα, γιατί πλέον δεν φτάνει να μιλάμε απλά για ένα επίδομα.

Σήμερα όταν μιλάμε για αυξήσεις, όταν μιλάμε για τη σταθερότητα της εργασίας αντιμετωπίζουμε μπροστά ότι δεν υπάρχει αυτή η δυνατότητα γιατί η χώρα δεν αντέχει, γιατί το χρέος, γιατί το ένα, γιατί θα πτωχεύσουμε, γιατί δεν θα έχετε να πάρετε τη σύνταξη και τους μισθούς.

Άρα δεν μπορούμε να περιοριστούμε απλά στα καθιερωμένα αιτήματα που έχουμε. Πρέπει όπως είπα να πολιτικοποιήσουμε τα αιτήματα και την πάλη του συνδικαλιστικού κινήματος. Δεν μπορούμε σήμερα να μην μιλήσουμε για το χρέος.

Συνάδελφοι, πάρθηκαν αυτά τα σκληρά μέτρα απέναντι στους εργαζόμενους, οι ίδιοι ομολογούν ότι το χρέος μέχρι το 2014 θα αυξάνεται, ότι όσο και να περιοριστούν τα δικαιώματα των εργαζομένων δεν θα έχουμε μείωση του χρέους και του ελλείμματος, πολύ περισσότερο συνάδελφοι δεν θα έχουμε διότι αυτά τα μέτρα παρατείνουν την ύφεση στην οικονομία, αυξάνουν την ανεργία.

Και άρα δεν θα υπάρχει το ανάλογο εθνικό προϊόν για να μπορέσει να ανταποκριθεί στην αποπληρωμή του χρέους, πολύ περισσότερο όταν αυτό το χρέος στο μεγαλύτερο μέρος είναι τοκογλυφικό και γι' αυτό ακριβώς θα πρέπει ένα από τα βασικά αιτήματα του συνδικαλιστικού

κινήματος θα πρέπει να είναι η επαναδιαπραγμάτευση και η διαγραφή του χρέους.

Αλλιώς η ελληνική κοινωνία και τα παιδιά μας θα πληρώνουν για χρόνια τους διεθνείς τοκογλύφους και δανειστές και δεν θα μπορούν να ορθοποδήσουμε ούτε σαν χώρα, ούτε σαν λαός, ούτε σαν εργαζόμενοι.

Δεν μπορεί να γίνει επίσης εάν δεν προχωρήσουμε στην εθνικοποίηση του τραπεζικού συστήματος, διότι όπως γνωρίζετε το τραπεζικό σύστημα είναι αυτό που κυριαρχεί και που προσπαθεί μέσα από την διακίνηση του χρήματος να αυξάνει τα κέρδη του.

Άρα συνάδελφοι νομίζω, ότι πρωτίστως πρέπει να επαναδιατυπώσουμε τα αιτήματα παίρνοντας υπόψη τη σύγχρονη πραγματικότητα, όμως ούτε κι αυτό φτάνει, διότι και τα αιτήματα συνδέονται με την ανάπτυξη των αγώνων, με το να μπορέσουν οι εργαζόμενοι να κατεβούν στο δρόμο και να διεκδικήσουν. Αλλιώς οποιαδήποτε αιτήματα και να έχουμε δεν θα έχουμε τα ανάλογα αποτελέσματα.

Το επόμενο διάστημα συνάδελφοι και πιάνουμε από την απάντηση που έδωσε ο Πρόεδρος στη συναδέλφισσα από τους βρεφονηπιακούς σταθμούς του Δήμου Λάρισας. Συνάδελφοι πρέπει να δούμε το εξής, ότι στον «Καλλικράτη» αναφέρεται ότι οι Δήμοι, να πιάσω μόνο αυτούς μόνο την κατηγορία, γιατί το ίδιο ισχύει και για τους μεγαλύτερους, οι Δήμοι μέχρι 300.000 ανεξάρτητα αν έχουν συνενωθεί ή όχι, θα πρέπει να συνενώσουν τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου έως δύο, επαναλαμβάνω έως δύο, ένα κοινωνικής πρόνοιας και ένα αθλητισμού πολιτισμού και μπορούν επίσης να έχουν έως μία κοινωφελή επιχείρηση και ως μία ανώνυμη δημοτική επιχείρηση, ανώνυμη εταιρεία.

Όμως κοιτάξτε συνάδελφοι, λέει και κάτι άλλο, ότι αν έχει Κοινωφελή Επιχείρηση δεν χρειάζεται να έχει ντε και καλά και Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου.

Και το ερώτημα συνάδελφοι που μπαίνει είναι το εξής, όταν καταργηθεί το Νομικό Πρόσωπο, όταν καταργηθεί μία υπηρεσία κατά τον Κώδικα και κατά την Κυβέρνηση με τα λόγια του Παγκάλου και άλλων Υπουργών, το προσωπικό απολύεται εφ' όσον καταργείται μία υπηρεσία και μία θέση, εάν δεν προβλεφθεί μετάταξη του προσωπικού.

Και αυτό το οποίο θα πρέπει να δούμε συνάδελφοι ότι και στο παρελθόν έχουμε ανάλογη εμπειρία, διότι μπορεί να μην πάνε ίσως και στο ακραίο σενάριο των απολύσεων, όμως όπως γνωρίζετε στις ΔΕΥΑ οι υπηρεσίες ύδρευσης αποχέτευσης των Δήμων μετακινήθηκαν στις ΔΕΥΑ, διότι καταργήθηκαν οι θέσεις στους Δήμους.

Άρα δεν είναι κάτι που δε έχει γίνει στο παρελθόν ή δεν υπάρχει η ανάλογη εμπειρία και νομοθεσία που μπορεί να υπάρξει για να αντιμετωπιστεί. Όμως συνάδελφοι αυτό που πρέπει να δούμε το είπαμε και χθες και νομίζω είναι ένα από τα πρώτα ζητήματα που θα πρέπει να αντιμετωπίσουμε το επόμενο διάστημα είναι ότι στην πολιτική της Κυβέρνησης και στην πρακτική του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου είναι όπου πήγε άφησε πίσω καμένη γη, ξεπουλήθηκε ο εθνικός πλούτος και μειώθηκαν οι δημόσιοι υπάλληλοι.

Δεν υπήρξε χώρα που να πήγε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και να μην άφησε αυτή την κατάσταση πίσω. Και επειδή συνάδελφοι βεβαιότητες που έχουμε μπορεί να ανατραπούν, διότι έχουν ανατραπεί και άλλες μέσα σε 2-3 μήνες γνωρίζαμε όλοι και μάλιστα το θεωρούσαμε και συνταγματικό κεκτημένο ότι δεν μπορεί να υπάρξει μείωση των αποδοχών και έτσι ήταν, διότι μετά τον πόλεμο δεν είχαμε ονομαστική μείωση των αποδοχών, μπορεί να μην είχαμε τις ανάλογες αυξήσεις, μπορεί οι αυξήσεις που είχαμε να μην ανταποκρίνονταν στο επίπεδο της ζωής, όμως δεν είχαμε ονομαστική μείωση των αποδοχών.

Και όμως συνάδελφοι μέσα σε τρεις μήνες είχαμε μείωση των ονομαστικών αποδοχών και ανατροπή δικαιωμάτων εργασιακών και ασφαλιστικών.

Και επειδή η τακτική που ακολουθείται είναι ιδιαίτερα επιλεκτική, δημιουργείται δηλαδή ένα κλίμα ότι τα πάντα καταστρέφονται, ότι δεν μπορεί να γίνει διαφορετικά ότι είναι μονόδρομος να ακολουθήσουμε αυτό το δρόμο και έρχονται μετά και εφαρμόζουν κάτι τέτοιο, διότι θα είδατε ότι πέρσι ξεκινήσανε με το ότι έχουμε χιλιάδες δημοσίους υπαλλήλους, ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι είναι υψηλόμισθοι, ότι είναι αργόμισθοι κλπ. κλπ., ότι είναι άδικο απέναντι στους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα, και ενώ είχαμε την μείωση των αποδοχών των δημοσίων υπαλλήλων προχωρούν τώρα και στην

κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων και την δια νόμου μείωση των αποδοχών στον ιδιωτικό τομέα.

Το σχέδιο συνάδελφοι είναι προδιαγεγραμμένο και όσο δεν υπάρχει αντίσταση ή όσοι χειροκροτούν αυτή την πολιτική τόσο η Κυβέρνηση θα νομίζει ότι συναινούμε σε μία τέτοια κατεύθυνση.

Και ήθελα να επικαλεστώ έναν συνάδελφο χθες, άμα ακούσει αυτή την ομιλία ο Παπανδρέου θα πει, όχι μόνο ο συνταξιούχος που είπε πέρσι να δώσω την σύνταξή μου για να σωθεί η οικονομία, αλλά και οι εργαζόμενοι είναι έτοιμοι να δώσουν το μισθό τους για να σωθεί η οικονομία. Αυτό μας είπε ένας συνάδελφος χθες αν δεν απατώμαι από την Κω.

Όσο υπάρχει αυτή η κατάσταση μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα και στους εργαζόμενους να ξέρετε ότι θα πάμε από ήττα σε ήττα και αυτό που είπα στην αρχή οι απολύσεις δεν είναι ένα φανταστικό σενάριο, θα είναι ένα θρίλερ το οποίο θα παιχτεί το α' εξάμηνο του 2011 ή βαριά το δεύτερο εξάμηνο μετά τη σύνταξη των νέων οργανισμών εσωτερικής υπηρεσίας, όπου δεν θα φωτογραφηθούν οι θέσεις του προσωπικού στους νέους οργανισμούς εσωτερικής υπηρεσίας.

Κι επειδή τότε θα υπάρξουν κανιβαλικές καταστάσεις μέσα στους εργαζόμενους εμείς τους καλούμε από τώρα συλλογικά αγωνιστικά να αντιμετωπίσουμε αυτή την κατάσταση για να μην φτάσουμε στο σημείο να λέω εγώ που είμαι ΠΕ ότι είμαι πιο χρήσιμος από ένα ΤΕ ή ΔΕ ή ο άλλος που είναι σε μία πιο ευαίσθητη θέση να λείει εγώ και όχι ο άλλος ή ο μόνιμος και ο αορίστου χρόνου.

Γι' αυτό ακριβώς πρέπει από τώρα και συλλογικά ως συνδικαλιστικό κίνημα να το αντιμετωπίσουμε και να μην αφεθεί όταν αυτό θα αντιμετωπιστεί στην πράξη και θα έχουμε κανιβαλικές καταστάσεις.

Το δεύτερο που θέλω να πω και νομίζω ότι πρέπει να είναι ένα από τα βασικά ζητήματα το επόμενο διάστημα είναι η νέα επίθεση που θα έχουμε στο εισόδημά μας. Και πέρσι έγινε με τη μείωση των επιδομάτων, φέτος δεν θα γίνει με την μείωση των επιδομάτων, θα γίνει με νέο μισθολόγιο.

Και στο νέο μισθολόγιο συνάδελφοι απ' ότι φαίνεται το σχέδιο που ετοιμάζεται είναι ότι θα αυξήσουν τον βασικό μισθό τον υπάρχοντα ενδεχομένως ίσως να είναι το καλύτερο σενάριο αυτό που θα πω, θα

αυξήσουν το βασικό μισθό για να δημιουργήσουν την αίσθηση ότι ενσωματώνουν επιδόματα και ότι αυξάνουν τις συντάξιμες αποδοχές και θα μειώσουν τις ονομαστικές αποδοχές στο σύνολό τους διότι θα καταργήσουν όλα τα επιδόματα.

Κοιτάξτε όμως το επίδομα των 176,00 € που εμείς δεν το παίρνουμε, αλλά υπολογίζεται στις συντάξιμες αποδοχές, αυτό είναι το περίφημο 140,8 € ή το 9,39 που πληρώνουμε στις κρατήσεις κάθε μήνα θα το ενσωματώσουν στο βασικό μισθό που όμως δεν θα έχει καμία επίδραση στις συντάξιμες αποδοχές διότι υπολογίζεται, δεν θα έχει καμία επίδραση.

Αυτό που θέλουν είναι να υπάρξει μία ονομαστική μείωση των αποδοχών γύρω στο 30% με 40%, διότι θέλουν να πάμε σε μισθούς της εθνικής συλλογικής σύμβασης εργασίας, εκεί θέλουν να φέρουν τους μισθούς και αν το καταφέρουν θα το επιβάλουν απευθείας σε όλους τους εργαζόμενους, αν δεν το καταφέρουν θα προσπαθήσουν μέσω της διαίρεσης δηλαδή στους νέους εργαζόμενους να το επιβάλουν και εμείς πρέπει να αντισταθούμε σ' αυτό.

Όλοι οι εργαζόμενοι έχουν τα ίδια δικαιώματα νέοι ή παλιοί, γιατί θα το κάνουν και αύριο θα έχουμε, όταν θα είναι οι νέοι εργαζόμενοι, πολλών ταχυτήτων εργαζόμενους και το συνδικαλιστικό κίνημα αντί να βλέπει τον εχθρό απέναντί του τον αντίπαλο θα τον βλέπει δίπλα του και θα έχουμε νέους διαχωρισμούς και συντεχνιακές αντιθέσεις μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Και το τρίτο που θέλω να πω είναι ότι στην Τοπική Αυτοδιοίκηση το 2011 σ' αυτή την κατάσταση όπου από τη μία μεριά θα θέλουν να μειώσουν το προσωπικό, από την άλλη θα φέρνουν εργαζόμενους στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, το είπα και χθες από τις ΔΕΚΟ, ήδη έχει αποφασιστεί μέσα στον «Καλλικράτη» ότι θα έρθουν ένα μέρος του προσωπικού της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και του Υπουργείου Παιδείας, βλέπετε καθαρίστριες που έρχονται και είναι νομίζω, πρέπει να είναι 5.000 εργαζόμενες σε όλη την Ελλάδα, οι οποίες βεβαίως είναι των 700,00 € και των 800,00 € αορίστου χρόνου, διότι εργάζονται 20 και 25 χρόνια στα σχολεία και δεν τους έχει αναγνωριστεί καμία προϋπηρεσία πέρα απ' αυτή που προέβλεπε το 164, δηλαδή 18 έως 24 μήνες.

Θα ανεχτούμε εμείς ή οι εργαζόμενοι στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση που κι αυτοί έχουν χαμηλότερες αποδοχές από εμάς να διατηρήσουν τις δικές τους αποδοχές; Θα πρέπει συνάδελφοι εμείς να διεκδικήσουμε την εφαρμογή της συλλογικής σύμβασης εργασίας για όλους τους εργαζόμενους.

Και μία παρένθεση, επειδή κάποιοι συνάδελφοι θέλοντας να κατηγορήσουν κάποιο συνάδελφο από την ΔΑΣ σχετικά με τη συλλογική σύμβαση εργασίας, κοιτάξτε, συνάδελφοι, κανέναν δεν ικανοποιεί η συλλογική σύμβαση εργασίας, πολύ περισσότερο όταν τρία χρόνια είναι παγωμένες οι αποδοχές και μειωμένες, κανέναν δεν ικανοποιεί.

Νομίζω αυτό που δεν βλέπετε είναι το εξής, είναι ότι ανεξάρτητα ποιο είναι το ύψος της συλλογικής σύμβασης ο ενιαίος τρόπος αμοιβής όλων των εργαζομένων είναι η βάση για να μπορέσουμε να βελτιώσουμε τις συλλογικές συμβάσεις. Και άρα μη χρεώνετε σε συνάδελφο και βγαίνω να υποστηρίξω τώρα ένα συνάδελφο από την ΔΑΣ, μην βγαίνετε μέσω αυτού του τρόπου να ρίξετε βολές για άλλα πράγματα ενώ δεν ισχύουν.

Διότι η συλλογική σύμβαση δεν αρέσει σε κανέναν, τουλάχιστον δεν αρέσει σ' αυτούς οι οποίοι δεν την ψηφίζουν, όμως αποτελεί ένα κεκτημένο για όλους τους εργαζόμενους για να υπάρχει ενιαίος τρόπος αμοιβής, έτσι ώστε να έχουμε κοινούς στόχους και διεκδικήσεις όλοι μας. Αλλιώς θα υπάρχει μία ζούγκλα και αυτό που θα είναι το διαίρει και βασίλευε και βεβαίως θα υπάρχει η επικράτηση του ισχυροτέρου.

Και επειδή είπε ο Θέμης να πω κάτι σχετικά με τις καθαρίστριες, βεβαίως εμείς έχουμε καταφέρει σαν Ομοσπονδία όλες οι ανάλογες κατηγορίες εργαζομένων που έχουν γίνει αορίστου χρόνου μέσω του 164 και με την τελευταία ρύθμιση που θα υπογραφεί στη συλλογική σύμβαση εργασίας, ότι τους αναγνωρίζετε ότι η προϋπηρεσία που έχουν και όχι 18 και 24 μήνες.

Πιστεύω ότι και αυτό θα επεκταθεί και σε όλους τους εργαζόμενους και αν είναι δυνατόν να το προβλέψουμε, δεν ξέρω, επειδή δεν ήρθαν ακόμα, αλλά να προβλεφθεί αμέσως μετά την ένταξή τους διότι θα χρειάζεται κι αυτό είτε ρύθμιση στη συλλογική σύμβαση ειδική, είτε ρύθμιση μέσω νόμου.

Και τελειώνοντας συνάδελφοι να πω δύο λόγια ακόμα. Το τρίτο που θέλω να πω επίσης και που θα μου διέφευγε είναι το εξής. Όπως ξέρετε στις 31/12 τελειώνει η παράταση των ρυθμίσεων που είχε γίνει σχετικά με τους ιδιώτες στη διαχείριση των απορριμμάτων, τελειώνει τώρα 31/12.

Και επειδή άρχισε να αναπτύσσεται μία συζήτηση στο διαδίκτυο γύρω απ' αυτό το θέμα, ότι δηλαδή πρέπει να δοθεί παράταση, νέα παράταση επειδή τώρα θα συσταθούν οι «Καλλικρατικοί» Δήμοι πρέπει να γνωρίζουμε, ότι αυτή η τακτική η οποία έχει ξεκινήσει από την ψήφιση του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων όπου απαγόρευε τη διαχείριση των απορριμμάτων σε ιδιώτες και δημοτικές επιχειρήσεις έχουν περάσει τέσσερα χρόνια από τότε και παραμένει πάλι ότι τέλος πάντων οι δήμοι δεν μπόρεσαν να διαμορφώσουν τις υπηρεσίες.

Εδώ συνάδελφοι για να μην δουλεύομαστε είναι συγκεκριμένη τακτική. Το θέμα της διαχείρισης των απορριμμάτων είναι στο στόχαστρο των μεγάλων συμφερόντων και είναι ένα από τα θέματα που δια της μετακίνησης της αρμοδιότητας στις περιφέρειες θα εκχωρηθεί στους ιδιώτες και δεν θα κινδυνεύσουν μόνο οι χωματερές ως χώροι διαχείρισης των απορριμμάτων, αλλά και οι εργαζόμενοι στις υπηρεσίες καθαριότητας των Δήμων διότι θα θέλουν να ελέγξουν όλη την αλυσίδα της διαχείρισης των απορριμμάτων.

Νομίζω ότι πρέπει να είναι αιτία πολέμου αυτό εφ' όσον η Κυβέρνηση δεν προχωρήσει ή και οι Δήμοι δεν προχωρήσουν στη σύσταση υπηρεσιών καθαριότητας άμεσα, έτσι ώστε πλέον και το τελευταίο επιχείρημα που είχαν ότι υπήρχαν μικροί δήμοι και δεν μπορούσε να έχουν υπηρεσίες καθαριότητας, παρ' ότι δεν ίσχυε νομίζω, ότι πλέον δεν ισχύει και θα πρέπει να προχωρήσουν σ' αυτή την κατεύθυνση.

Και τελειώνοντας νομίζω συνάδελφοι όπως είπα και στην αρχή, τελειώνω μ' αυτό, ότι όλα αυτά τα ζητήματα που συζητάμε, όλα αυτά που εκτέθηκαν και από την έκθεση ιδεών του Προέδρου που είναι αιτήματα του κλάδου, δεν λέει κανένας ότι αυτά δεν είναι προβλήματα, όλα αυτά συνάδελφοι για να μην φαντάζουν ως κάτι που είναι έξω από την πραγματικότητα για να γίνουν εντός πραγματικότητας χρειάζεται το συνδικαλιστικό κίνημα να κάνει μία επιστροφή στη βάση, να ξεφύγει απ' αυτό τον γραφειοκρατικό τρόπο λειτουργίας του που δυστυχώς οι χθεσινές εξελίξεις δείχνουν ότι είμαστε αγκυλωμένοι ακόμα σ' αυτό τον τρόπο λειτουργίας.

Και νομίζω ότι πρώτιστο καθήκον πλέον όλων μας και κυρίως των εργαζομένων που βρίσκονται στις διοικήσεις των πρωτοβάθμιων σωματείων είναι αμέσως μετά το επόμενο διάστημα να προχωρήσουν στην τροποποίηση των καταστατικών, στην ένταξη όλων των εργαζομένων στη δύναμή τους για να ανατραπεί αυτή η κατάσταση από τα κάτω, διότι από τα πάνω δεν πρόκειται να ανατραπεί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Το λόγο έχει ο Κώστας Ροπαλίδης, από τις Αγωνιστικές Κινήσεις.

Κ. ΡΟΠΑΛΙΔΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, θα το ξεκινήσω από εκεί που το άφησα χθες, γιατί είναι σοβαρό το ζήτημα με την έννοια ότι άμεσα συνδέεται με τους πολιτικούς στόχους του συνδικαλιστικού κινήματος και γενικότερα του λαϊκού κινήματος, πρέπει να τα βλέπουμε και λίγο συνδεδεμένα.

Σας εξήγησα κατά τη γνώμη μου χθες, είπαμε, πως οικοδομήθηκε και σε ποια βάση το συνδικαλιστικό κίνημα. Πώς οικοδομήθηκε όπως το συνδικαλιστικό κίνημα του Δημοσίου; Οικοδομήθηκε στη βάση της επέκτασης του δημόσιου τομέα της οικονομίας από την εποχή της σοσιαλμανίας ακόμα του μακαρίτη του Καραμανλή και του Παπαληγούρα, από τότε δηλαδή με την επέκταση του δημόσιου τομέα της οικονομίας άρχισε να δημιουργείται ένα συντεχνιακό συνδικαλιστικό κίνημα του δημοσίου στελεχών κυρίως που προΐστανται κυρίως στελέχη του δημοσίου.

Και δεύτερον από τη βάση τη δεκαετία του '80, της αλλαγής του κράτους με πολιτικούς, ιδεολογικούς, αλλά και με όρους μηχανισμών από το ΠΑΣΟΚ, για να λύσει τη δευτερεύουσα αντίθεση της ελληνικής κοινωνίας δεξιά, αντιδεξιά προς όφελος του.

Επάνω σ' αυτές τις δύο βάσεις δημιουργήθηκε το σύγχρονο, αυτό που υπάρχει σήμερα συνδικαλιστικό κίνημα στο δημόσιο τομέα. Ανταποκρίνεται σήμερα; Δεν ανταποκρίνεται συνάδελφοι γιατί και οι δύο όροι που οικοδομήθηκε έχουν αναιρεθεί. Καταστρέφεται ο δημόσιος τομέας της οικονομίας και το ΠΑΣΟΚ έπαψε να είναι αυτό που είναι, ο ιδιοκτήτης δηλαδή αυτού του Κινήματος.

Όχι δεν μιλάω γι' αυτό, κάνεις λάθος συνάδελφε δεν το βάζω έτσι, δεν βάζω την Αριστερά ιδιοκτήτης, λέω αντικειμενικά οι δύο όροι που το συνδικαλιστικό κίνημα διαμορφώθηκε και η επέκταση του δημόσιου τομέα

στην οικονομία και αυτό το ζήτημα, η δευτερεύουσα αντίθεση δεξιά – αντιδεξιά που το ΠΑΣΟΚ την καρπώθηκε και άλλαξε τότε ιδεολογικά και πολιτικά και με όρους μηχανισμούς το κράτος, έχουν αναιρεθεί και οι δύο.

Άραγε αφού αναιρεθήκανε και οι δύο πρέπει να αλλάξει το συνδικαλιστικό κίνημα. Και εδώ έρχεται το μεγάλο πρόβλημα που παρουσιάστηκε χθες, το παλιό αντιστέκεται, το συνδικαλιστικό κίνημα των στελεχών του δημοσίου, γιατί περί αυτού πρόκειται τώρα αντιστέκεται στις καινούργιες μορφές οργάνωσης και παραγωγής στην καταστροφή του δημόσιου τομέα της οικονομίας.

Μπορεί να αντισταθεί; Για να αντισταθεί χρειάζονται άλλα πράγματα. Για να αντισταθεί χρειάζονται μέτωπα, χρειάζονται πολλά, έτσι όμως όπως είναι δεν μπορεί να αντισταθεί. Γι' αυτό χθες ήταν μεγάλο πρόβλημα που δεν πέρασε η τροποποίηση, ώστε οι νέες εργασιακές σχέσεις που ανταποκρίνονται στο νέο τρόπο οργάνωσης, οι νέες ελαστικές μορφές να συνδικαλιστούν και να ενωθούν, αναζωογονηθεί αυτό το συνδικαλιστικό κίνημα από τη νέα ταξική κατεύθυνση, που αντικειμενικά έχουν.

Γιατί συνάδελφοι; Στο τέλος αυτό το συνδικαλιστικό κίνημα θα απαξιωθεί. Η ζωή θα δείξει το δρόμο, μορφές οργάνωσης, αυτοοργάνωσης, παραοργάνωσης, θα το βρει το δρόμο. Το συνδικαλιστικό κίνημα δεν θα είναι έτοιμο να συναντηθεί μ' αυτές τις μορφές οργάνωσης και να πάνε αντάμα.

Απ' αυτή την έννοια, λοιπόν, η ομιλία του συνάδελφου του Θέμη, ο οποίος με επάρκεια έβαλε τα ζητήματα και τα αιτήματα που είναι σωστά, δεν έχει αξία, γιατί ανταποκρίνεται στο παλιό. Μπορούν να γίνουν; Παλιότερα μπορούσε να πάει ο κλάδος μας να πάρει ένα επίδομα, να πάνε οι Εφοριακοί να πάρουν άλλο, υπάρχουν και ανταγωνισμοί μεταξύ αυτών των συντεχνιών.

Σήμερα μπορεί; Σήμερα καταστρέφεται η χώρα, όλος ο πλούτος του λαού πάει περίπατο, πτωχεύει ο λαός, οτιδήποτε συσσωρευμένο πλούτο είχαμε τόσα χρόνια τον κλέψανε. Κάτι έμεινε, πέντε νοσοκομεία, δυο σχολεία, δυο Δημαρχεία. Τελειώνουν όλα.

Πώς μπορούμε να αγωνιστούμε για τα ιδιαίτερα ζητήματα αν δεν αντιμετωπίσουμε στη βάση αυτή της πολιτικής την καρδιά αυτής της πολιτικής, αν δεν αποτρέψουμε δηλαδή εμείς ως μέλος ευρύτερο λαϊκού

κινήματος την πτώχευση της χώρας και του λαού. Πώς μπορούμε να τους αντιμετωπίσουμε;

Γι' αυτό συνάδελφοι το ζήτημα της σύνδεσης του συνδικαλιστικού κινήματος με ευρύτερα το λαϊκό κίνημα, οι μορφές του οργάνωσης, το δημόσιο και το ιδιωτικό μαζί, το συνδικαλιστικό κίνημα να ασχοληθεί με τα ζητήματα που απασχολούν το λαό.

Η ΟΛΜΕ για παράδειγμα δεν μπορεί να υπάρχει μόνο για να διεκδικεί 10 δραχμές, αν δεν ταυτιστεί με τα αιτήματα της νεολαίας και δεν αγωνίζεται μαζί. Οι σύλλογοι των Δήμων αν δεν ασχοληθούν με τα τοπικολαϊκά προβλήματα, με τα προβλήματα του λαού που είναι άμεσης προτεραιότητας, διπλανά τους δεν μπορεί αν δεν γίνει τέτοιο.

Η συνάντηση, λοιπόν, του συνδικαλιστικού κινήματος, η μετατροπή του σε νέα κατεύθυνση και το αντάμωμά του με τα ευρύτερα προβλήματα του λαού μόνο τότε, αν γίνουμε μέρος ενός ευρύτερου λαϊκού μετώπου μόνο τότε μπορούν και τα ιδιαίτερα ζητήματα τα δικά μας να ικανοποιηθούν.

Μ' αυτή την έννοια απαιτείται σήμερα μια νέα ταξική ενότητα, νέα πάλη, νέα ταξική ενότητα, νέα οργάνωση. Σ' αυτή την κατεύθυνση θα μπορέσει πράγματι. Και τώρα συνάδελφοι, ποιος θα την δημιουργήσει, μπορεί μόνο του το συνδικαλιστικό κίνημα; Μπορεί μόνη της η Αριστερά; Ποιες πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις σήμερα ενδιαφέρονται για την ανεξαρτησία της χώρας;

Γιατί κοιτάξτε συνάδελφοι κρίση έχουμε κι εμείς, έχει και η Αυστρία, έχει και η Φινλανδία κρίση, καπιταλιστική κρίση είναι, όλος ο κόσμος έχει κρίση. Εδώ όμως έχει ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, υπάρχουν ζητήματα εθνικής ανεξαρτησίας, δεν είναι απλή κρίση, υπάρχει ζήτημα εθνικής ανεξαρτησίας της χώρας.

Υπάρχει ζήτημα οι πιστωτές μας έχουν πνίξει. Μέχρι το 1976 αν δεν κάνω λάθος εγγράφονταν στον προϋπολογισμό της χώρας κονδύλια για τους διεθνείς πιστωτές του 1894. Υπάρχει σοβαρό πρόβλημα. Ποιοι ενδιαφέρονται για την εθνική ανεξαρτησία της χώρας; Ποιες πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις ενδιαφέρονται;

Αυτές που ενδιαφέρονται και είναι ευρύτατες πρέπει να συμπύξουν μέτωπο για τη σωτηρία της χώρας σήμερα και σ' αυτό πρέπει να ενταχθούμε κι εμείς. Η ενότητα του λαού εξάλλου όποτε σώθηκε η χώρα αναγκάστηκε ο λαός να ενωθεί για να σώσει τη χώρα και το έκανε αρκετές φορές, το έκανε ενωμένος και σε ευρύτατες πολιτικές και κοινωνικές συμμαχίες, γιατί ενδιαφέρονται αρκετοί για τη σωτηρία της χώρας σήμερα. Είναι ενάντια στο χρηματιστηριακό κεφάλαιο αρκετοί που μπορούν πράγματι κάτω από την ηγεσία μας γραμμής να σωθεί η χώρα.

Σ' αυτό πρέπει να ανταποκριθούν όλοι και δεν είναι αποκλειστική ούτε ιδιοκτησία συνάδελφε κανενός, ιδιοκτησία του λαού είναι αυτή η γραμμή και σ' αυτή πρέπει να στέρξουμε, αλλά δεν μπορούμε όπως κάναμε χθες να αμυνόμαστε στο παλιό συντεχνιακά.

Για να έρθω στο συνδικαλιστικό κίνημα, γι' αυτό λέω χρειάζονται ευρύτατες και εμείς πρέπει να πάρουμε υπόψη μας αυτό συνάδελφοι, έτσι αν θέλουμε να βάζουμε το κύριο στην πάλη μας για την διεκδίκηση μας είναι και η πολιτικοποίηση του αγώνα μας, πρέπει να ασχοληθούμε μ' αυτά τα ζητήματα.

Εγώ δεν είμαι της θέσης του πάνσοφου, ο καθένας λέει το χρέος έτσι, το χρέος αλλιώς, ευρώ, δραχμή, μπήξε, δείξε, αυτά θα τα λύσει η ζωή, υπάρχουν τεχνικά ζητήματα, θα τα λύσει. Η γραμμή να σωθεί η χώρα έχει ιδιαίτερη σημασία.

Δεν μπορεί να ασχοληθεί το συνδικαλιστικό κίνημα με πολλά, να τσακωθεί για πολλά ζητήματα να πει έτσι και αλλιώς, αλλά πρέπει να έχει στόχο τέτοιο, την ενότητα του λαού, κατά συνέπεια την ενότητα των εργαζομένων, την άρρηκτη ενότητα. Και χθες, επαναλαμβάνω, δεν υπηρετήσαμε με την απόφασή μας την ενότητα των εργαζομένων, οι οποίοι αύριο θα είναι και πλειοψηφία και στον δημόσιο τομέα.

Τέλος πρέπει να πούμε την αλήθεια συνάδελφοι, είναι δύσκολη η εποχή, γιατί και αναφέρομαι και σε απεργιακές κινητοποιήσεις, γιατί να μην αναφερθούμε και στις δυσκολίες που έχουν οι συνάδελφοι και στις κινητοποιήσεις που δεν συμμετέχουν οι συνάδελφοι.

Κοιτάξτε συνάδελφοι, η εργατική τάξη αν πιστέψει ότι μπορεί να κινήσει θα δώσει και το κεφάλι της ακόμα. Θα θυσιάσει, αλλά να έχει μια προοπτική νίκης. Δεν μπορεί να παλεύει για προοπτική ήττας, δεν μπορεί

δηλαδή να ακολουθεί μετά το Μάη του 2010 τη μεγαλειώδη συγκέντρωση που δυνάμεις πέραν της Αριστεράς πήγαν να μπουν και στο Κοινοβούλιο μετά να τη συγκρατήσουν και να οδηγούν οι συνδικαλιστικές ηγεσίες το κίνημα από ήττα σε ήττα, δεν μπορεί σ' αυτή την κατεύθυνση να απαιτούμε από τους συναδέλφους μας χωρίς προοπτική νίκης να απεργούν ντε και καλά.

Σωστά είπε ο Θέμης ότι μπορούμε να βρούμε και άλλες μορφές πάλης. Όμως πρέπει να τους δώσουμε προοπτική νίκης για ένα – δύο – τρία, αλλά και για ένα ζήτημα. Πρέπει να βρούμε ένα μέτρο να ανασχάσουμε την πολιτική της Κυβέρνησης και της Τρόικας, τότε θα δώσουμε ελπίδα στο λαό ότι μπορεί να νικήσει με τους αγώνες του και στους εργαζόμενους και τότε οι απεργίες μας θα έχουν μεγαλύτερες επιτυχίες.

Έκλεισα συνάδελφοι και θέλω να πω, ένα ζήτημα που απασχολεί το Σύλλογό μου. Κατ' αρχήν για το ΤΥΔΚΥ που είπε ο Πρόεδρος να του τα πούμε ιδιαιτέρως, δεν είναι να απασχολήσει το Συνέδριο, δεν είναι ακριβώς έτσι, έχει μια βάση, αλλά δεν είναι ακριβώς έτσι Πρόεδρε και δεν μπορεί δηλαδή οι φαρμακοποιοί τώρα, οι έμποροι φαρμάκων που κονομάνε να τα έχουν βάλει με έναν γιατρό, κάτι γίνεται, δεν το συζητάμε, αυτό είναι ολοφάνερο.

Και το δεύτερο ζήτημα, έχουμε 50 περίπου εργαζόμενους με ελαστικές σχέσεις στο Δήμο, αρνούνται τα Διοικητικά Συμβούλια αυτών των οργανισμών, όπως είναι ΚΔΕΠ, Βοήθεια στο Σπίτι, κάτι ΑΔΕΠ, κάτι έτσι να τους δώσουν βεβαιώσεις ότι είναι πάγιες και διαρκείς οι ανάγκες για να μεταφερθούν ως αορίστου χρόνου.

Και μάλιστα αρνούνται άνθρωποι οι οποίοι για τον εαυτό τους, ένας δηλαδή που διορίστηκε εκεί από τη Δημοτική Αρχή και παριστάνει το Διευθυντή μετέτρεψε ο ίδιος τη σύμβασή του σε αορίστου χρόνου με βεβαιώσεις ότι ο ίδιος υπηρετεί πάγιες και διαρκείς ανάγκες εδώ και ένα χρόνο και μεταφέρεται σαν αορίστου χρόνου και αρνείται να βάλει την υπογραφή του για τους άλλους.

Επειδή είναι πολύ σοβαρό το ζήτημα και επειδή είναι κρίμα νομίζω, ότι στο αυριανό Δημοτικό Συμβούλιο το σώμα μέσω της Προέδρου του Συλλόγου μας να μεταφέρει την υποστήριξή μας σ' αυτούς τους ανθρώπους, θα έχει μια ιδιαίτερη πολιτική βαρύνουσα σημασία μέσω της

Προέδρου του Συλλόγου μας που είναι και μέλος του Γενικού Συμβουλίου, το σώμα, το Συνέδριό μας να δώσει την συμπαράστασή τους σ' αυτούς τους συναδέλφους.

Θα έλεγα, θα ζητάγα πολλά, να έρθει ο Θέμης, ξέρω ότι έχει πολλές δουλειές και νομίζω ότι μπορεί άξια να τον εκπροσωπήσει η Πρόεδρος του Συλλόγου μας. Αυτά συνάδελφοι και ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Το λόγο έχει η συναδέλφισσα Γεννίδη Τασούλα από την Ταξική Πορεία. Μέχρι να έρθει στο Προεδρείο να διαβάσουμε εδώ πέρα κάτι που μας έστειλε η Επιτροπή Αλληλεγγύης για τους πολιτικούς κρατούμενους στην Τουρκία και στο Κουρδιστάν.

«Προς το Συνέδριο της ΠΟΕ-ΟΤΑ

Προς το Προεδρείο του Συνεδρίου της ΠΟΕ-ΟΤΑ

Πρώτα απ' όλα θέλουμε να σας πούμε ότι αυτή την εποχή που έχουμε περισσότερο την ανάγκη της διεθνής αλληλεγγύης ευχαριστούμε την ηγεσία της ΠΟΕ-ΟΤΑ και όλους τους εργαζόμενους στους Δήμους που στάθηκαν αλληλέγγυοι στον αγώνα μας.

Ευχαριστούμε άλλη μία φορά εκ μέρους των οικογενειών των πολιτικών φυλακισμένων. Ερχόμαστε να ευχηθούμε καλές εργασίες και καλή περαίωση των αιτημάτων που βάζει μπροστά το συνδικαλιστικό σας κίνημα.

Καλή επιτυχία στις εργασίες σας».

Έχεις το λόγο συναδέλφισσα.

Τ. ΓΕΝΝΙΔΗ: Σήμερα βρισκόμαστε συνάδελφοι στο Συνέδριο για το διεκδικητικό πλαίσιο προσπερνώντας τη χθεσινή μέρα η οποία είχε ένα πολύ σημαντικό θέμα για την κατάσταση του κλάδου σήμερα με την εγγραφή ή όχι των συμβασιούχων που κατέληξε να μην παίρνει απόφαση.

Είναι τουλάχιστον για παιδάκια ιστορία ότι ένα Συνέδριο σήμερα δεν μπορεί να πάρει απόφαση γι' αυτό το θέμα ενός κλάδου που το 60% είναι με συμβάσεις, με μαύρη εργασία και με έναν «Καλλικράτη» οδοστρωτήρα που αρχίζει πάρα πολύ σύντομα η εφαρμογή του.

Με Καλλικρατικούς και μνημονιακούς οργανισμούς οι οποίοι δεν θα λένε έχεις θέση. Οι Οργανισμοί του «Καλλικράτη» στην 1^η σελίδα στην

εισηγητική λένε, οι θέσεις των οργανισμών θα υπολογίζονται με βάση την τακτική επιχορήγηση. Δεν λένε με πόσους εργαζόμενους έχει ανάγκη η υπηρεσία.

Η Τρόικα έχει ζητήσει 150.000 απολύσεις. Όλα μαζί οδηγούν εκεί που όλοι είμαστε υπό απόλυση. Δεν είναι κάποιοι τυχεροί αυτοί που σπέρνουν αυταπάτες στον κόσμο και καλύπτονται πίσω από το Σύνταγμα. Το Σύνταγμα διασφαλίζει θέση, δεν διασφαλίζει πρόσωπο. Όταν καταργηθεί η θέση και ο εργαζόμενος καταργείται και το ξέρουμε καλά.

Σήμερα είμαστε εδώ ένα και κάτι χρόνο μετά τις εθνικές εκλογές, 1,5 μήνα μετά τις δημοτικές εκλογές και πολύ λίγες μέρες πριν την απεργία της 15 Δεκέμβρη. Σε ένα εξάμηνο ζήσαμε ό,τι προετοιμαζόταν 20 χρόνια, πέρασαν τα πάντα από την κατάργηση του 8ωρου, τη διευθέτηση χρόνου εργασίας, την κατάργηση συλλογικών συμβάσεων, δεν έμεινε κάποιο από τα δικαιώματα και τις κατακτήσεις όρθιο.

Ετοιμάζεται μεγαλύτερη σφαγή, οι ιμπεριαλιστές δεν σταματούν, το κεφάλαιο απαιτεί. Ο Δασκαλόπουλος κάνει μαθήματα και λέει γιατί πρέπει να απολυθούμε, γιατί πρέπει να απολυθούν οι υπάλληλοι. Ζητάει επιχειρησιακές συμβάσεις και τις προσυπογράφει και ο Παναγόπουλος.

Η επιχειρησιακή σύμβαση συζητιόταν τη μέρα που έκλεινε η δικιά μας απεργία συνάδελφοι, έκλεινε η απεργία μας γιατί μας υποσχέθηκαν λέει υπογραφή συλλογικής σύμβασης, την μέρα που καταργούσαν τις συλλογικές συμβάσεις. Σε ποιον απευθύνεται η Εκτελεστική Επιτροπή της Ομοσπονδίας; Σε ποιον απευθύνεται η ΠΑΣΚΕ, σε ηλίθιους; Άνθρωποι που βλέπουμε τις ειδήσεις μόνο να ήμασταν θα ακούγαμε ότι καταργήθηκαν οι συλλογικές συμβάσεις.

Και εμείς κλείσαμε απεργία τότε που άρχισε να συμμετέχει ο κόσμος. Γιατί το ξέρουμε συνάδελφοι τις δύο πρώτες μέρες δεν έχουμε συμμετοχή στις απεργίες, γιατί ο κόσμος δεν έχει εμπιστοσύνη ότι δεν θα πουληθεί. Την πρώτη μέρα όμως της επόμενης εβδομάδας βγήκαν τα στελέχη της ΠΑΣΚΕ παγανιά στη Θεσσαλονίκη τουλάχιστον και κάνανε συνελεύσεις λέει να αποσπάσουν αποφάσεις, ότι οι εργαζόμενοι δεν θέλουν απεργία.

Όχι συνάδελφοι, η απεργία έκλεισε γιατί φυσικά δεν την θέλανε, την κάνανε να ξεφουσκώσουν τον κόσμο, όπως πήραν την απόφαση για

αποχή από τις εκλογικές διαδικασίες, να ξεφουσκώσει ο κόσμος να πει στις 15 Δεκέμβρη δεν χάνω άλλο μεροκάματο.

Τι έγινε όλο αυτό τον καιρό; Τι έχει δημιουργηθεί στην κατάσταση του εργατικού κινήματος και του συνδικαλιστικού συνολικά; Με το πέρασμα των ελαστικών σχέσεων εργασίας, με την κατάργηση δικαιωμάτων χρόνων αυτό που επιχειρεί το κεφάλαιο και η εξαρτημένη αστική τάξη της Ελλάδας είναι να καταστήσει τον εργαζόμενο μία βίδα, μία βίδα που θα χωράει σε μία τρύπα, ένα κατσαβίδι που θα είναι στην κωλότσεπη όποτε δεν το θέλει το αφεντικό και θα πληρώνεται μόνο όταν θέλει το αφεντικό του με μαύρα ελάχιστα λεφτά.

Ατομικές συμβάσεις εργασίας που οδηγούν στην αποσυγκρότηση της εργατικής τάξης και έχουν αποσυγκροτήσει την εργατική τάξη σε διαφορετικές ομάδες με φαινομενικά διαφορετικά συμφέροντα, διαφορετικά δικαιώματα, διαφορετικούς μισθούς.

Γιατί ήταν στο στόχο οι συλλογικές συμβάσεις; Γιατί η συλλογική σύμβαση είναι αυτή που καθόριζε τη συλλογικότητα. Τη συλλογικότητα την ομάδα των εργαζομένων, μισθό, επιδόματα, άδειες, δικαιώματα, υποχρεώσεις.

Αυτό το πράγμα στήνει την ομάδα. Καταργώντας αυτό μπορεί να αλωνίσει ο εργοδότης. Δεν είμαστε μακριά, δεν είμαστε οι δημόσιοι υπάλληλοι που είμαστε στο απυρόβλητο, το 60% των συναδέλφων μας έτσι είναι.

Τι είναι οι συμβάσεις έργου συνάδελφοι; Η χειρότερη μορφή εργασιακής σχέσης, άμεση, προσωπική με το Δήμαρχο συμφωνία για το μισθό. Δεν είναι κανένας που καθορίζει το μισθό του με βάση κάποια σύμβαση. Και ακούω δυστυχώς εδώ μέσα να λένε συνδικαλιστές, ότι επειδή είναι παράνομη εργασιακή σχέση με τους γράφουμε στα σωματεία. Δηλαδή κάνουμε παράνομους τους εργαζόμενους.

Δεν υπάρχει παράνομος εργαζόμενος συνάδελφοι, ούτε παράνομος άνθρωπος, ούτε παράνομος μετανάστης, ούτε κανένας είναι λαθραίος σ' αυτή τη ζωή. Παράνομοι είναι τα αφεντικά, αλλά και νόμιμοι να είναι τους νόμους τους φτιάχνουν για έτσι πως του βολεύουν. Και ο «Καλλικράτης» φτιάχτηκε γι' αυτό που τους βολεύει.

Θα προχωρήσω λίγο στο τι απαιτεί ο καιρός. Ο καιρός απαιτεί μεγαλύτερη συγκρότηση σωματείων, συσπείρωση των συναδέλφων στα σωματεία. Απαιτεί από την Αριστερά ο λαός, από την Αριστερά που βρίσκεται στο συνδικαλιστικό κίνημα να βρει επιτέλους, εγώ δεν θα πω την ενότητα, η ενότητα της Αριστεράς δε κατακτιέται με συμφωνίες κορυφής.

Η Αριστερά θα βρει το δρόμο της μέσα σε αγώνες. Οι συσχετισμοί αλλάζουν σε μαζικές κινητοποιήσεις, γι' αυτό κάποιοι τις αποφεύγουν όπως ο διάολος το λιβάνι.

Η ΠΑΣΚΕ και η ΔΑΚΕ επειδή ακριβώς δεν έχουν ούτε πιστεύουν, ούτε θέλουν κίνημα, ξέρουν το συνδικαλισμό των διαδρόμων, των συμμετοχών σε όλες τις Επιτροπές, της συζήτησης με τους Υπουργούς βάση και κάτι φαίνεται σαν κατάκτηση. Πιστεύει ακόμα – ακόμα στην επαναφορά των κατακτήσεων και τη διεύρυνση χωρίς να βάζει επαναδιεκδίκηση.

Η Αριστερά, λοιπόν, έχει ένα καθήκον, ο κόσμος το απαίτησε στις προηγούμενες δημοτικές εκλογές κάνοντας αποχή κατά 50%, 10% άκυρο και ενισχύοντας τις δυνάμεις της Αριστεράς που συμμετείχαν στις κάλπες του «Καλλικράτη» ο κόσμος απαίτησε από την Αριστερά να παίξει το ρόλο της.

Το περιμένει και το ζητάει. Πρέπει να βρούμε το δρόμο εκείνον της κοινής δράσης, όχι κοινή δράση που λέει το ΠΑΜΕ μόνο με τις δυνάμεις του, δεν είναι κοινή δράση με τα σχήματα ενός κόμματος ΠΑΜΕ – ΠΑΣΕΒΕ πώς τα λένε ή ο Σύλλογος Γυναικών, η κοινή δράση προϋποθέτει συμφωνία στα ελάχιστα.

Ποιο είχαμε μπροστά μας αυτό το χρόνο συνάδελφοι; Να ανατραπεί ο «Καλλικράτης»; Μπορούσε να δημιουργηθεί κίνημα στους ΟΤΑ για να ανατραπεί; Μπορούσε, αν ουσιαστικά παίζαμε το ρόλο μας. Τι έχουμε μπροστά μας; Την ανατροπή του μνημονίου. Πρέπει να μπούμε μπροστά για να επαναδιεκδικήσουμε αυτά που χάσαμε.

Θα πάω λίγο στη χθεσινή τοποθέτηση του Καραβιώτη. Η ΠΑΣΚΕ από την Ομοσπονδία συνολικά, η ΠΑΣΚΕ – ΟΤΑ έχει ξεκινήσει εδώ και 1,5 χρόνια μία επίθεση στα εσωτερικά ενός Συλλόγου. Βγάζει και μοιράζει ανακοινώσεις, ότι ο Σύλλογος Εργαζομένων ΟΤΑ και Δημοτικών Επιχειρήσεων Νομού Θεσσαλονίκης είναι ξεπουλημένος στην ουσία.

Εγώ θα σας πω λίγο τη σύνθεση του Διοικητικού Συμβουλίου. Από τις 17 έδρες τις 16 τις έχουμε δυνάμεις που αναφέρονται στην Αριστερά και μία έχει η ΔΑΚΕ. Η ΠΑΣΚΕ δεν υπάρχει σ' αυτό το Σύλλογο, κάποτε είχε δοκιμάσει, πήρε 30 ψήφους, δεν ξανά δοκίμασε.

Το πρόβλημα, λοιπόν, είναι της ΠΑΣΚΕ να στήνει συλλόγους και συλλογάκια από εδώ και από εκεί με 35 άτομα, να βγάζει έναν αντιπρόσωπο και να τον φέρνει στο Συνέδριο να παίρνει απόλυτη πλειοψηφία. Εμείς συνεχίζουμε και δρούμε με όλα τα προβλήματα, με όλες τις διαφωνίες μας σε επίπεδο Νομού.

Σήμερα είναι αναγκαίος παρά ποτέ αυτός ο μεγάλος Σύλλογος να δρα. Το κομμάτισμα του Συλλόγου σήμερα στη Θεσσαλονίκη θα δημιουργήσει εργοδοτικά μικρά σωματεία. Ο Καραβιώτης βγήκε και έλεγε, ότι δεν καλύψαμε τους εργαζόμενους. Ξέρετε τι έκανε παραμονές Δημοτικών Εκλογών σαν Πρόεδρος Σωματείου; Συνέλευση καταστατική για να τροποποιήσει το καταστατικό του και να γράψει τους συναδέλφους του Ευόσμου που ανήκουν στο περιφερειακό Σύλλογο με εισηγητή το Δήμαρχο τον Λαφαζανίδη.

Τροποποίηση καταστατικού; Είναι αδιανόητο σ' εμάς, στο Σύλλογό μας να γίνει συνέλευση με παρουσία Δημάρχου. Μία φορά που ζήτησε ένας Δήμαρχος να μπει του είπα, χαιρέτα, πες χρόνια πολλά, γιατί πλησίαζαν τα Χριστούγεννα, φύγε και μετά θα συνεχίσουμε. Εισηγητής ο Δήμαρχος;

Και βγαίνει σήμερα ο Καραβιώτης να μιλάει ότι ξεπουλήσαμε τους τέτοιους, που κανόνιζε συνέλευση με μέλη του Σωματείου τα οποία είχαν δώσει για αγωγή τα ονόματά τους για να πάρει μέλη; Αν είναι δυνατόν; Είδαμε τι έκανε στην απεργία, δεν γράφει τους συμβασιούχους έργου και γι' αυτό λέει, ότι δεν έχουν, επειδή δεν τους έχει στο Σύλλογο; Δεν έχει ανοίξει το καταστατικό στους συμβασιούχους και απευθύνεται στους συμβασιούχους του άλλου Δήμου. Αν είναι δυνατόν συνάδελφοι.

Το δεύτερο κομμάτι που απειλείται σήμερα είναι οι ΔΕΚΟ. Οι ΟΤΑ και συνολικά το δημόσιο. Όταν, λοιπόν, έχουμε όλα αυτά μπροστά μας δεν μας παίρνει να καθόμαστε και να στέλνουμε ΦΑΞ. Συνάδελφοι όλοι θα πάμε στους Συλλόγους μας, όλοι πρέπει να πούμε ότι δεν γράψαμε τους

συμβασιούχους χθες, δεν πήραμε μία απόφαση, αλλά πρέπει να αποκαλύψουμε γιατί. Πρέπει να κάνουμε τέτοιες συνελεύσεις για την επιτυχία της απεργίας στις 15 Δεκέμβρη, μπορούμε να την κάνουμε και ισάξια της 5 Μάη, ισάξια των απεργιών που γίνανε μέσα σ' αυτό το χρόνο.

Γιατί παρ' όλη την προσπάθεια αποσυγκρότησης του κόσμου από τις δυνάμεις του συστήματος με όλα τα μέσα στην υπηρεσία τους ο κόσμος βγήκε στους δρόμους, ο κόσμος θα ξαναβγεί, είναι οργισμένος, πνιγμένος στα χρέη και σε λίγο θα του λείπει και το ψωμί από το τραπέζι.

Η ιατρική περίθαλψη περικόπηκε, τα νοσοκομεία καταργούνται και τα άλλα συγχωνεύονται. Μέχρι τότε εμείς είμαστε οι εκλεκτοί που συναντούμε τον Ντόλιο και μας υπόσχεται ότι όλα θα πάνε καλά; Συνάδελφοι σήμερα πρέπει να φύγουμε από εδώ και να βάλουμε μπροστά κινητοποιήσεις, πριν μπει ο Γενάρης και απολυθούν οι συνάδελφοι.

Θα φύγουν οι συμβασιούχοι, θα έρθουν άλλοι γιατί το 11% θα μειώσει και φέτος. Το θέμα είναι, ότι εμείς τους συναδέλφους τους αφήνουμε έρμαιο στα χέρια των Δημάρχων και μετά παραπονιόμαστε ότι δεν είναι στην απεργία. Δεν καλύπτει πια τους συμβασιούχους στα 35 αιτήματα από κάτω και ένα: τακτοποίηση των συμβασιούχων. Μονιμοποίηση χωρίς όρους και προϋποθέσεις, αυτό είναι σήμερα το κυρίαρχο αίτημα που πρέπει να μπει στους ΟΤΑ και αυτό πρέπει να παλέψουμε.

Την Ελλάδα, επειδή μας απειλούν ότι θα πτωχεύσουμε, δεν θέλουν να την πτωχεύσουν, εξάλλου στην ιστορία η Ελλάδα 2-3-4 φορές πτώχευσε. Αλλά σήμερα δεν θέλουν να την πτωχεύσουν, τους χρειάζεται μία Ελλάδα στην Β' εθνική με κατοίκους Δ' εθνικής, με λαό κάτω από την Ουγκάντα και εκεί πάνε, την Ελλάδα αυτή θα την έχουν υπερχρεωμένη γιατί την αγελάδα δεν την σκοτώνεις για να την αρμέγεις.

Την Ελλάδα θα την έχουν υπερχρεωμένη να παίρνουν συνεχώς χρήματα, να την έχουν εξαρτημένη και εμάς θα μας έχουν σε συνθήκες δουλείας, χωρίς κανένα δικαίωμα, χωρίς καμία κατάκτηση. Αυτό έχουμε να αντιπαλέψουμε μαζί με όλους τους εργαζόμενους, όλοι μαζί να καθίσουμε να δούμε πώς θα λειτουργήσουμε με τους συναδέλφους μας.

Και εκεί που αυτοί οι δοσμένοι συσχετισμοί δεν επιτρέπουν τη συσπείρωση και είμαστε λίγοι αυτοί που το παλεύουμε, ας φτιάξουμε

επιτροπές εργαζομένων, επιτροπές αγώνα να θυμηθούμε τις απεργιακές επιτροπές όχι για περιφρούρηση της πόρτας. Το να κλείνεις σήμερα την πόρτα χωρίς να πείσεις συνάδελφο δεν βοηθάει.

Πριν η απεργιακή επιτροπή να είναι νύχτα – μέρα στο εργοτάξιο, νύχτα μέρα στο δημαρχείο, νύχτα μέρα στους χώρους δουλειάς και εκεί να μπουν πολλοί συνάδελφοι, δεν μπορούν τα Διοικητικά Συμβούλια να παίζουν το ρόλο των απεργιακών επιτροπών. Και όπου υπάρχει εστία, σπίθα αντίστασης να είμαστε δίπλα.

Η Βοήθεια στο Σπίτι, οι συμβασιούχοι του Χορτιάτη που κατέλαβαν το Δημαρχείο, οι συμβασιούχοι στη Λάρισα, όπου υπάρχει σπίθα να είμαστε δίπλα, Οι μικρές σπίθες ανάβουν τη μεγάλη φωτιά, τα μικρά ρυάκια κάνουν τα μεγάλα ποτάμια που κατακλύζουν τους δρόμους.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο συνάδελφος Σκιαδάς Τάκης από το Δήμο της Πάτρας εκ μέρους της ΔΑΣ.

Τ. ΣΚΙΑΔΑΣ: Συνάδελφοι, δεν ξέρω, έχω την αίσθηση ότι έχει πέσει έτσι βαριά θλίψη, πολύ κλάμα, απελπισία και περιγραφές όχι μόνο για το τι μας συμβαίνει, αλλά και για το τι έρχεται, δικαιολογημένα. Πολύ αγωνιστική διάθεση φαίνεται απ' όλους, όλοι να αντισταθούμε.

Και δικαιολογημένα ένας σύνεδρος μου είπε το πρωί γιατί ρε Σκιαδά δεν κάνετε μια προσπάθεια να ενωθούμε όλοι μαζί; Λες και δεν είμαστε και εδώ μέσα ενωμένοι σε μία Ομοσπονδία; Αν και η πρότασή μας χθες για μία Ομοσπονδία σε όλους τους ΟΤΑ δεν έγινε αποδεκτή, ώστε να αναλάβει πρωτοβουλίες η Ομοσπονδία. Καλό ακούγεται όμως.

Επίσης πολλοί ομιλητές είπαν ρε παιδιά υπάρχουν ήττες παρ' ότι υπάρχουν αγώνες, πού οφείλεται αυτό; Και μπήκαν και κάποιες ιδέες για τη ανασυγκρότηση του συνδικαλιστικού κινήματος. Εκεί που δεν υπήρχε, ήταν μια ολοκληρωμένη πρόταση από καμία μέχρι τώρα από τις παρατάξεις που τοποθετήθηκαν στο τι περιεχόμενο θα έχει αυτή η ανασυγκρότηση που σωστά και δικαιολογημένα είπαν, πρέπει να ανταποκρίνεται στις σύγχρονες συνθήκες.

Κάποιος ομιλητής μάλιστα είπε ότι αλλάξαν οι συνθήκες. Και εμείς δεν λέμε όχι, έχει δίκιο. Αδυνάτησε όμως να περιγράψει τη διέξοδο, να κάνει πρόταση. Με δυο λόγια πολύ κλάμα για το πρόβλημα, πολύ θολούρα

για τις αιτίες που δημιουργούν το πρόβλημα. Ελάχιστοι σύνεδροι έχουν καταλάβει πέρα από το γεγονός ότι έχουμε απώλειες, τι εξυπηρετούν αυτές οι απώλειες, δεν υπάρχει καθαρό.

Άλλος λέει να σωθεί η χώρα. Υπήρξε όμως η απάντηση ότι δεν είναι δυνατόν με το μνημόνιο να σωθεί η χώρα, με το μνημόνιο χρεοκοπεί ο λαός και αυτό που σώζεται, αυτό αποδείχθηκε είναι τα κέρδη της πλουτοκρατίας. Και μπήκαν δύο σοβαρά επιχειρήματα που το αποδείξανε. Μειώθηκε η φορολογία των κερδών του κεφαλαίου, ένα κράτος που χρεοκοπεί δεν μειώνει τη φορολογία, έτσι δεν είναι ρε συνάδελφοι; Και δόθηκαν στους τραπεζίτες 75 δις ζεστά, το ¼ του χρέους, που σημαίνει δεν χρεοκόπησε η χώρα.

Επομένως τι γίνεται λέει ρε παιδιά; Στις αιτίες, λοιπόν, υπάρχει θολούρα. Στη διέξοδο η μόνη ιδέα η οποία μπήκε, ήταν αυτή που κατέθεσε ο συνάδελφος Ροπαλίδης, ο οποίος είπε, πολιτικά περιγράφοντας το πρόβλημα, γιατί όλοι οι άλλοι ομιλητές και ο Μπαλασόπουλος εκ μέρους της ΠΑΣΚΕ και ο συνάδελφος ο Χαρίσης και οι άλλοι συνάδελφοι μιλήσανε για αγώνες, αγώνες, αγώνες.

Συγγνώμη ο Χαρίσης είπε και η βάση να ξεσηκωθεί, χωρίς να ψάξει γιατί η βάση σήμερα γυρίζει την πλάτη στο συνδικαλιστικό κίνημα. Γιατί τότε πρέπει να αναζητήσει τις ευθύνες της ηγεσίας του συνδικαλιστικού κινήματος, αλλά δεν γίνεται να φτάσει μέχρι εκεί ο Χαρίσης γιατί απλούστατα θα χαλάσει μία συμμαχία.

Κρατάει εκεί πέρα δίπλα στους θεσμούς, οι οποίοι έχουν τη βασική ευθύνη και αυτός είναι ο βασικός τους ρόλος, ώστε να εμποδίσουν και την ανασυγκρότηση του συνδικαλιστικού κινήματος κυρίως όμως να δημιουργήσουν τους όρους και τις προϋποθέσεις, ώστε να περάσει αυτή η επίθεση. Και το κάνανε, η ΠΑΣΚΕ και η ΔΑΚΕ το κάνανε χθες ανοιχτά. Πάμε στον «Καλλικράτη», δηλαδή σ' αυτή την επέλαση στους ΟΤΑ με τους εργαζόμενους στη βάση διασπασμένους.

Η ενότητα που φωνάζανε στην κορυφή, γιατί την θέλουν από πίσω τους να είμαστε όλοι, εκεί πάει ο Χαρίσης, δεν την θέλουν στη βάση. Γι' αυτό δεν ψηφίσανε χθες να γίνουμε ένας κλάδος. Το 35%-40%-50% αύριο το

60% και οι μόνιμοι μεθαύριο που θα είμαστε συμβασιούχοι έξω από την Ομοσπονδία.

Η ΔΑΚΕ έβαλε το εξής πονηρό, αφού ήξερε ότι η ΠΑΣΚΕ θα τραβήξει μέχρι το τέλος της γραμμή της διάσπασης του κλάδου, ώστε να περάσει όσο γίνεται πιο εύκολα ο «Καλλικράτης», να ο ρόλος τους, η ΔΑΚΕ έβαλε την εξής προϋπόθεση αφού ήταν σίγουρη. Ναι, λέει στην ενότητα, να μπουν οι συμβασιούχοι με την προϋπόθεση ότι θα καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες.

Ποιος ρε συνάδελφοι αποφασίζει για το ποιος θα είναι πάγιες και διαρκείς οι ανάγκες; Οι Δήμαρχοι. Με δυο λόγια το συνδικαλιστικό κίνημα έπρεπε να πάρει την άδεια από τους Δημάρχους. Φυσικά αυτό το χωρίς όρους και προϋποθέσεις όλοι οι εργαζόμενοι στη δύναμη των σωματείων το απορρίψανε.

Λοιπόν, συνάδελφοι, στις αιτίες προσέξτε, η ΠΑΣΚΕ διέρρηξε τα ιμάτιά της ότι κάνει αγώνες, αλλά και περιγράφοντας το πολιτικό θέμα, είπε, τι φταίει; Ο νεοφιλελευθερισμός. Τι αντίληψη βάζει εδώ στο σώμα; Ότι υπάρχει και μια άλλη διαχείριση, προσέξτε, στα πλαίσια του συστήματος και εμείς θα παλέψουμε ενάντια σ' αυτή τη διαχείριση.

Δηλαδή υπάρχει ένα κακό ΠΑΣΟΚ στην εξουσία, αλλά κοιτάξτε, την ίδια στιγμή υπάρχει και ένα καλό ΠΑΣΟΚ που θα παλέψει να αλλάξει το κακό ΠΑΣΟΚ, με δυο λόγια να εγκλωβίζεται η δυσaréσκεια εντός των πυλών και να μην κάνει η τάξη το αποφασιστικό βήμα για τη χειραφέτησή της.

Έτσι και συνδικαλιστικά τους ανοίξανε το δρόμο στις αναδιαρθρώσεις, στην επέλαση, στη διάλυση γιατί αυτός είναι ο ρόλος τους, δεν ξεχνάμε ότι είναι οι παρατάξεις των κομμάτων της πλουτοκρατίας που υλοποιούν αυτή την πολιτική και ταυτόχρονα θολώνουν τα νερά ως προς το πολιτικό θέμα να μην μπορεί κανείς σύνεδρος να ξεκαθαρίσει τι φταίει, γιατί αν καταλάβει τι φταίει η εργατική τάξη θα πάρει το δρόμο της.

Και επειδή ξέρουν τη δύναμη της εργατικής τάξης και την τρέμουν τη δύναμη της εργατικής τάξης, πρέπει να θολώσουν τα νερά και στο επίπεδο του μυαλού, αλλά και φυσικά να πάρουν όλα τα απαραίτητα μέτρα, ώστε το κίνημα να είναι διαιρεμένο, διασπασμένο, αποπροσανατολισμένο και ελεγχόμενο, ώστε να μην προβάλει ούτε καν αντιστάσεις.

Νεοφιλελευθερισμός για την ΠΑΣΚΕ, αλλά και για τις Κινήσεις τις Αυτόνομες τι είναι; Το μνημόνιο λέει. Δηλαδή εθνικοανεξαρτησιακό το πρόγραμμα, δηλαδή δεν είναι ταξικό, δηλαδή εδώ έχουμε κατοχή, εδώ υπάρχει ίσως και ξένος στρατός. Επομένως το πρόβλημα δεν είναι ταξικό, είναι εθνικοαπελευθερωτικό. Σε λίγο θα μας πουν και για εθνικοαπελευθερωτική Κυβέρνηση για να κάνουμε πάλι με κάποιες δυνάμεις του συστήματος συμμαχίες.

Συνάδελφοι, δε είναι τυχαίο ότι το ΠΑΜΕ συγκεντρώνει όλο το μένος αυτών των δύο παρατάξεων. Δηλαδή κυρίως της ΠΑΣΚΕ και της ΔΑΚΕ, όλοι τους οι ομιλητές έστρεφαν τα πυρά τους ενάντια στο ΠΑΜΕ, γιατί; Κατ' αρχήν γιατί δίνει καθαρές εξηγήσεις σε σχέση με τις αιτίες. Δεν πηγαίνει στις περιγραφές, τις περιγραφές του προβλήματος τις κάνουν όλοι οι ομιλητές τόσο πολύ που έπιασε απελπισία όλους τους συνέδρους, είναι έτοιμοι να πέσουν κάτω.

Εμείς δεν περιγράφουμε το πρόβλημα, το ζει η τάξη. Και σε λίγο θα το ζει πάρα πολύ έντονα και μέσα απ' αυτή την αίθουσα. Εμείς περιγράφουμε εντονότατα τις αιτίες και κυρίως τη διέξοδο και κάνουμε την αντίστοιχη πρόταση δίνοντας το χέρι σε όλες τις δυνάμεις που έχουν τη διάθεση να ενωθούμε.

Πολύ κακώς είπε η προηγούμενη ομιλήτρια, τα σχήματα λέει της κοινωνικής συμμαχίας. Το ΠΑΜΕ είναι οργάνωση της τάξης, δεν είναι παράταξη. Στο ΠΑΜΕ είναι άνθρωποι πολύ πέρα από το ΚΚΕ, το ίδιο και στο ΜΑΣ που είναι το Μέτωπο των Σπουδαστών, το ίδιο και στην ΠΑΣΥ που είναι το μέτωπο των αγροτών, το ίδιο και στην ΟΓΕ που είναι το μέτωπο των γυναικών.

Το ΠΑΜΕ, λοιπόν, δίνει το χέρι στο επίπεδο της εργατικής τάξης σε όλους όσοι είναι διατεθειμένοι να ακολουθήσουν δύο απλά πράγματα. Το ένα να ενώσουμε τη δύναμή μας, ώστε να αντισταθούμε, αλλά όχι την αντίσταση που βάζει σωστά έγινε η κριτική του Ροπαλίδη σε σχέση με την Ομοσπονδία, ξέχασε να πει ότι αυτές είναι μάχες οπισθοφυλακών. Ένας στρατός που υποχωρεί και δίνει τις τελευταίες του μάχες. Ροπαλίδη όμως αυτός είναι ο ρόλος αυτής της ηγεσίας.

Και εσύ συνάδελφε πας και τους κρατάς στα θεσμικά τους όργανα, στα εργατικά τους κέντρα και στη ΓΣΕΕ τα πανό, αντί να πάρεις πια αποστάσεις, γιατί απλούστατα αυτοί έχουν προδώσει την υπόθεση της τάξης. Αυτό το συμπέρασμα δεν το έχεις βγάλει ακόμα.

Είμαστε ναι, λοιπόν, με την ενότητα, αλλά ποια ενότητα; Μια ενότητα που θα είναι σε ταξική κατεύθυνση και με τη λογική της αντεπίθεσης, της συνολικής αντεπίθεσης, η οποία έχει και συνδικαλιστικό περιεχόμενο, είναι η πρόταση του ΠΑΜΕ, έχει και πολιτικό περιεχόμενο, γιατί αγώνες οι οποίοι δεν έχουν πολιτικό περιεχόμενο στις σημερινές συνθήκες που γίνεται μια

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου)

Τ. ΣΚΙΑΔΑΣ: Ο συνάδελφος ο Ιατρού είναι Πρόεδρος της καθαριότητας στην Πάτρα, θα σας πω ...

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Σας παρακαλώ όχι διάλογο, θα πάρεις το λόγο να απαντήσεις, παρακαλώ, δεν είναι ώρα για αντιπαράθεση με τον Σκιαδά τώρα.

Τ. ΣΚΙΑΔΑΣ: Στην προχθεσινή απεργία, μια απεργία που περιγράφηκε και δεν θα αναφερθώ, αλλά στην Πάτρα έχουμε μια ιδιαιτερότητα, με ευθύνη της ΠΑΣΚΕ και αυτής της ομάδας που αυτοαποκαλείται σε ΣΕΑΜ-Συσπειρώσεις έχουν φτάσει ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Τάκη ολοκλήρωσε την τοποθέτησή σου και θα τα πείτε στην Πάτρα αυτά, σε παρακαλώ πολύ.

Τ. ΣΚΙΑΔΑΣ: Όχι - όχι, έχει σημασία, μιλώ για την ενότητα πώς την εννοούν, αλλά παίρνω συγκεκριμένο παράδειγμα. 8 σωματεία στην Πάτρα, οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ κάναμε ενόψει της απεργίας την πιο απλή πρόταση, για να ικανοποιήσουμε και το Χαρίση, γιατί πράγματι χωρίς τη συμμετοχή της βάσης δεν γίνεται τίποτα.

Λέμε ρε παιδιά 8 σωματεία να κάνουμε και κοινή Γενική Συνέλευση όλων των σωματείων, ώστε όλοι οι εργαζόμενοι στην κοινή μάχη να μπορέσουμε να δημιουργήσουμε όρους σωστής συμμετοχής κλπ. κλπ. Ποιοι αρνήθηκαν; Ο συνάδελφος ο Ιατρού. Σε ευχαριστώ. Αυτή είναι η εντιμότητά σου και ο αντρισμός σου.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου)

Τ. ΣΚΙΑΔΑΣ: Λοιπόν, συνάδελφοι έγινε μόνο η συνέλευση των υπαλλήλων ...

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Πάρε το λόγο να τα πεις.

Τ. ΣΚΙΑΔΑΣ: Λοιπόν, συνάδελφοι αυτό που αντιμετωπίζουμε στις αιτίες λέει το ΠΑΜΕ είναι ότι έχουμε το μαύρο μέτωπο βιομηχάνων, τραπεζιτών, εφοπλιστών, του κεφαλαίου, των κυβερνήσεων, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου.

Τα Μέσα Ενημέρωσης, ακόμα και οι Παπάδες είναι με μία λογική, ότι πρέπει να σωθεί το κεφάλαιο, το κεφάλαιο στον ανταγωνισμό του. Αλλά για να σωθεί το κεφάλαιο όπως είπαμε χθες και να αντέξει στον ανταγωνισμό, πρέπει να συντρίψει την εργατική τάξη.

Αυτό το μαύρο μέτωπο πώς αντιμετωπίζεται; Εδώ το ΠΑΜΕ λέει καθαρά, μόνο με μέτωπο στο οποίο δεν θα έχει μόνο την εργατική τάξη, αλλά φυσικά πρέπει να συσπειρώσει την πλειοψηφία της εργατικής τάξης κόντρα σε όλους αυτούς, το μέτωπο θα προχωράει και θα δημιουργεί κοινωνικές συμμαχίες με την αγροτιά, τα μικρομεσαία στρώματα, τη νεολαία, τις γυναίκες.

Γιατί αν δεν έχεις μετωπικούς αγώνες με πλατιές συσπειρώσεις τότε δεν γίνεται τίποτα. Οι αγώνες γιατί δεν μπορούν να πετύχουν σήμερα; Γιατί θέλουν απέναντι στο μαύρο μέτωπο των άλλων πολύ καλά χαρακτηριστικά, θέλουν πολύ καλή προετοιμασία.

Η τελευταία απεργία είχε καμιά προετοιμασία; Θέλουν συντονισμούς κλάδων. Γιατί ένας κλάδος μπορεί να αντέξει μόνος του στο μαύρο μέτωπο; Κάναμε αγώνα στο ασφαλιστικό πέρσι 10 μέρες, τα καταφέραμε; Δεν τα βάζουμε εμείς εδώ πέρα ότι δεν έγιναν αγώνες, λέμε ότι αυτοί οι αγώνες δεν αρκούν. Θέλει άλλους αγώνες και αυτό προσπαθούν οι άλλοι να σβήσουν.

Θέλει επίσης η εργατική τάξη να πάρει αποφάσεις σημαντικές. Δεν μπορεί την Κυριακή να στηρίζει και με την καθοδήγηση εδώ της ηγεσίας τα κόμματα της πλουτοκρατίας και τη Δευτέρα θα λέει, παιδιά τώρα να κάνουμε αγώνα ενάντια στην πολιτική τους. Δεν γίνεται, είναι παράλογο.

Όταν δίνεις τη δύναμη στον αντίπαλο σημαίνει, ότι είσαι έτοιμος να ηττηθείς, τον αποδυναμώνεις, δεν γίνεται να στηρίξεις τις παρατάξεις

αυτών των κομμάτων που και χθες το είδατε διασπάσανε τον κλάδο, τον θέλουν διασπασμένο στη βάση, δεν γίνεται να κινήσεις.

Αλλά και δεν αρκεί να ενωθούμε, χρειάζονται και όροι αντεπίθεσης και κατ' αρχήν χρειάζεται καθαρό ιδεολογικό στον ορίζοντα να ξέρεις τι διεκδικείς. Τι πρέπει να διεκδικήσει στις σημερινές συνθήκες η εργατική τάξη; Και αυτή είναι η μεγάλη μας διαφορά. Δεν μπορεί να υπάρχουν σήμερα οργανώσεις και να σου λένε και να κρύβουν το ρόλο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εμείς επειδή κάποιες αριστερές φωνές μέχρι τώρα λέγανε, ναι στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ακούσαμε ότι είπαν, είναι καιρός να αναθεωρήσουμε τη θέση μας. Ξέρετε τι απαντήσαμε εμείς, που μας κατηγορούν και για μονόχνοτους. Καλώς τον και ας άργησε, τους δίνουμε το χέρι.

Δεν μπορεί, λοιπόν, σ' αυτούς τους Οργανισμούς μέσα η εργατική τάξη όχι να περιμένει βελτίωση, τελειωσε, η εποχή των βελτιώσεων τελειωσε το '90, εκεί τελείωσε και ο συντεχνιασμός του συνδικαλιστικού κινήματος. Το Μάαστριχτ ήταν η κηδεία μιας ολόκληρης εποχής, το μνημόνιο είναι απλώς το μνημόσυνο.

Τώρα αρχίζει μία νέα εποχή. Τι πρέπει να γράφουν τα πανό της εργατικής τάξης; Το πρώτο που πρέπει να γράφουν είναι ότι στην εξουσία δεν μπορεί να είναι τα μονοπώλια και η αστική τάξη. Στην εξουσία πρέπει να ανέβει η εργατική τάξη. Πρέπει η εργατική τάξη πλέον να πάρει τα μέσα παραγωγής, τον κόσμο στα χέρια της.

Λένε κάποιες οργανώσεις όπως ο Συνασπισμός, δεν μπορεί να είναι τα κέρδη πάνω από τον άνθρωπο. Χαρίση άκου, δηλαδή όμως τι λένε; Να υπάρχουν κέρδη, αλλά όχι πάνω από τον άνθρωπο. Ποιος σ' αυτή την αίθουσα πιστεύει ότι μπορεί να υπάρχει και κέρδος και ικανοποίηση των ανθρώπινων αναγκών.

Η εργατική τάξη στα πανό της πρέπει να γράψει: «Κατάργηση του κέρδους». Η παραγωγή, τα μέσα παραγωγής, ο κοινωνικός πλούτος να είναι στην υπηρεσία των εργαζομένων, στην υπηρεσία αυτών που τα δημιουργούν. Και φυσικά χωρίς να απελπίζουμε την τάξη ότι δεν χρειάζονται

και οι καθημερινοί αγώνες που όμως πρέπει να είναι σκληροί, συντονισμένοι, κλιμακωμένοι καλά, με καλή προετοιμασία.

Ολοκληρώνω συνάδελφοι. Αυτοί οι αγώνες σίγουρα θα βοηθάνε, αλλά δεν μπορεί να ανακόψουμε την επέλαση.

(Διαλογικές Συζητήσεις)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο συνάδελφος Σκιαδάς μιλάει σαν παράταξη, δεν είναι ομιλητής, όπως θα μιλήσει και η ΔΑΚΕ, όπως μίλησαν και οι προηγούμενοι.

Τ. ΣΚΙΑΔΑΣ: Το ΠΑΜΕ είναι μέτωπο και δίνει το χέρι το επαναλαμβάνω, σε όλους όσους και δεν ζητάει την προέλευσή τους κομματική ή πολιτική. Μας ενδιαφέρει να ενώσουμε την τάξη, να οργανώσουμε την άμυνά της και κυρίως επειδή ξέρουμε ότι η καλύτερη άμυνα είναι η επίθεση και το απέδειξε η εργατική τάξη όταν έκανε την έφοδό της στην ιστορία με το σύνθημα του θωρου πέρασε σε επίθεση.

Ενωμένοι, λοιπόν, για να περάσουμε στην αντεπίθεση. Και ενώ μέχρι τώρα ζούμε τους άνεμους της αντεπανάστασης, των σαρωτικών αναδιρθρώσεων που δεν είναι τίποτε άλλο, παρά οι θυσίες στις τάξεις μας στο βωμό της πλουτοκρατίας, εμείς λέμε, έρχεται η νέα εποχή, η εποχή που η εργατική τάξη θα κάνει έφοδο στην ιστορία και θα τους τα πάρει όλα και θα ζήσει μια άλλη ζωή τέτοια που αξίζει για όλους τους ανθρώπους.

Εμπρός, λοιπόν, αυτό να είναι το σύνθημα απ' αυτό το Συνέδριο. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Το λόγο ο συνάδελφος Κυριακίδης Αναστάσιος.

Α. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι είναι πολύ δύσκολο να παρακολουθήσει κάποιος ένα συνέδριο όταν φτάσαμε σε βαθυστόχαστες αναλύσεις όλοι, αλλά δεν μιλάμε για την ουσία του πράγματος.

Η ουσία του συνεδρίου έχει δύο άξονες. Ο ένας άξονας ήταν ο χθεσινός που αφορούσε καθαρά τα ζητήματα τα καταστατικά και οργανωτικά της Ομοσπονδίας. Ο δεύτερος άξονας αφορά σήμερα το μέλλον της Αυτοδιοίκησης και τα εργασιακά δικαιώματα.

Εάν γυρίσουμε πίσω πριν περίπου από 1,5 χρόνο και ακούσουμε τα συνθήματα και τα κελεύσματα των πολιτικών της τότε εποχής το 2009 με τα συνθήματα «λεφτά υπάρχουν» στα μετέπειτα και στα σημερινά

θα δούμε πάρα πολύ ότι διαφέρει πολύ ο λόγος από τις πράξεις. Αυτό είναι σήμερα το ζήτημα που τυραννάει την ελληνική κοινωνία.

Τελικά υπάρχει κάποιος ο οποίος θα πει τα πράγματα με το όνομά τους και θα πει αλήθειες. Πού προσανατολίζεται δηλαδή σήμερα η πολιτική ηγεσία, σε τι είδους καθεστώς ζούμε σήμερα, ποιο είναι το καθεστώς κάτω από το οποίο μας επιβάλουν μέτρα;

Και αναρωτιέμαι άραγε, σαν παράταξη, σαν ΔΑΚΕ θα μπορούσαμε να κυκλοφορούμε εδώ στο Συνέδριο εμείς από τη ΔΑΚΕ αν είχαμε μία ίδια νεοφιλελεύθερη ακραία Κυβέρνηση σαν την σημερινή; Από πού να ξεκινήσει και πού να τελειώσει κάποιος;

Χθες πανηγυρίσαμε αλαλάζοντες τη μη εγγραφή των συμβασιούχων. Συνάδελφοι ποτέ η παράταξή μας όλα αυτά τα χρόνια δεν ήταν παράταξη του πάμε όπου μας πάνε. Είχαμε άποψη, είχαμε θέση, την εκφράσαμε δημόσια, την εκφράσαμε καθαρά.

Σήμερα και χθες καλύτερα για να ακριβολογώ, αυτά τα φαινόμενα εδώ που βλέπετε, εάν κάποιος έρθει και τα δει θα καταλάβει πάρα πολύ καλά που οδηγούμαστε και πού πάμε, ποιο είναι το μέλλον της Αυτοδιοίκησης, ποιο είναι το μέλλον του συνδικαλιστικού κινήματος.

Και μην ψάχνετε αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑΜΕ, η ΠΑΣΚΕ έδειξε με την πράξη της ότι δεν επιθυμεί καμία καταστατική αλλαγή, δεν ήταν το πρόβλημα δηλαδή το χθεσινό, εάν έχουμε περιφερειακά Συμβούλια, δεν θα είχαν να προσφέρουν τίποτα πιστέψτε το.

Το ζήτημα είναι ότι το συνδικαλιστικό κίνημα χρειάζεται μία νέα πνοή, χρειάζεται μία νέα ορμή, χρειάζεται μία νέα δυναμική. Αυτή η δυναμική δεν αποκτάτε συνεχώς ανακυκλώνοντας τα ίδια πράγματα, χρειάζεται να μπουν και άλλοι στο παιχνίδι.

Ε, αυτό το πράγμα χθες δεν καταφέραμε να το εκφράσουμε. Ακούσαμε πάρα πολλά και ακούσαμε και από το συνάδελφο το Σκιαδά ο οποίος είπε, ότι η ΔΑΚΕ, η ΔΑΚΕ, η ΔΑΚΕ, ανέφερε τη ΔΑΚΕ 40 φορές. Συνάδελφε Σκιαδά δεν είναι Κυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία σήμερα. Εκείνα τα επιδόματα τα οποία κατηγορούσατε όλοι σας τα 40ντάρια και τα 50ντάρια που ήταν κάτω από το τραπέζι, που έφταιγε η ΔΑΚΕ, που έφταιγε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, έφταιγε ο Πολυμερόπουλος, σήμερα δεν τα

απολαμβάνετε, δεν μιλάμε σήμερα για πάγωμα, μιλάμε για μείωση πραγματική, αυτή είναι η πραγματικότητα.

Θα αγωνιστούμε να κρατήσουμε τα κεκτημένα. Ποια κεκτημένα, από πού να ξεκινήσουμε; Για να δούμε ποια είναι τα κεκτημένα; Μήπως ενθυμείστε αγαπητοί συνάδελφοι τη μεγάλη απεργιακή κινητοποίηση για την ενοποίηση των ταμείων; Μήπως τα 131 ή 135 ταμεία, 13 σήμερα ο πολύς τότε, ο μέγας Κουτρομάνης, ο μέγας Υπουργός έλεγε ότι είναι άδικο αυτό που γίνεται.

Και τον καλούμε σήμερα να έρθει μια φορά να μας πει την άποψή του, γιατί ο ίδιος ονειρεύεται τρία ταμεία. Πότε λέγατε ρε συνάδελφοι ψέματα τότε ή τώρα; Και δεν αναφέρομαι σ' εσάς σαν παράταξη, αναφέρομαι στους κυβερνώντες, τι λέγατε τότε και τι λέτε τώρα. Τότε ήταν προδοσία, σήμερα είναι επιτακτική ανάγκη.

Ακούστε συνάδελφοι οι κολοτούμπες στον κλάδο πρέπει να σταματήσουν κάποια στιγμή. Τι να πει κανείς για τα ταμεία. Είμαστε ικανοποιημένοι με το ΤΕΑΔΥ, με το ΤΠΔΥ, με τι, με τα υγειονομικά ταμεία, με τον ΟΠΑΔ, με τις ουρές, με την μείωση των εξετάσεων, με τι; Από πού να ξεκινήσει και πού να αρχίσει κάποιος;

Συνταξιοδοτικά, μα τέτοιους νόμους που έχουν περάσει δεν θα τολμούσε να τους περάσει καμία κυβέρνηση στην Ελλάδα και πέρασαν οι νόμοι ουσιαστικά ατουφέκιστα και αναίμακτα, γιατί; Είναι σαφές αυτό που έγινε, το συνδικαλιστικό κίνημα είτε μας αρέσει, είτε δεν μας αρέσει παρά τις αντιδράσεις από την ΠΟΕ-ΟΤΑ, παρά τις αντιδράσεις από την Ομοσπονδία όποιες και αν είναι αυτές, τελικά αποδεικνύει ότι έχει περιχαρακωθεί, ότι δεν δίνει διέξοδο, δεν δίνει το δικαίωμα στους εργαζόμενους να αναπνεύσουν, αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημα σήμερα.

Πόροι για την Αυτοδιοίκηση και «Καλλικράτης». Δεν νομίζω ότι υπάρχει κάποιος σήμερα σ' αυτή την αίθουσα ανεξαρτήτως πολιτικής παράταξης, ανεξαρτήτως συνδικαλιστικής παράταξης που να αισθάνεται ήσυχος, που να αισθάνεται ότι όλα πάνε καλά, που να αισθάνεται ότι υπάρχει μέλλον στην Αυτοδιοίκηση. Τίποτα από τα τρία αυτά δεν συμβαίνει.

Αντιθέτως τι υπάρχει; Ένας έντονος προβληματισμός για την οικονομική κατάσταση των ΟΤΑ, που οδηγούμαστε, που θέλουν να μας πάνε

και ποιο θα είναι το μέλλον της Αυτοδιοίκησης αύριο; Είναι άραγε το μέλλον της Αυτοδιοίκησης τόσο φωτεινό που να οραματίζεται ο κάθε συνάδελφος και νέες κατακτήσεις μέσα απ' αυτό τον «Καλλικράτη»; Σαφώς όχι.

Όταν βγαίνει ο πρώτος τη τάξη Υπουργός, ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και αναφέρεται σε απολύσεις υπαλλήλων, όταν βγαίνει και λέει ο ίδιος ότι είναι άχρηστοι οι υπάλληλοι, θα έπρεπε το συνδικαλιστικό κίνημα να του αποδώσει τα ίδια, μήπως τελικά είναι άχρηστος ο ίδιος και δεν το κατάλαβε τόσα χρόνια, μήπως η προσφορά του στην πολιτική τελικά έχει να κάνει αποκλειστικά και μόνο με μία πολιτική κατεύθυνση βάρβαρη και νεοφιλελεύθερη.

Γιατί συνάδελφοι εμείς σήμερα στη ΔΑΚΕ μπορούμε να λέμε, ότι είμαστε μία παράταξη η οποία δεν πρεσβεύει τίποτα παραπάνω και τίποτα λιγότερο απ' αυτό που έχει στόχο η ελληνική κοινωνία, την πραγματική κατάσταση του Έλληνα.

Κοιτάξτε αντιθέτως άλλοι είναι αυτοί που οραματίζονταν μεταλλάξεις, που οραματίζονταν επαναστάσεις, δείτε που φτάσανε την ελληνική κοινωνία και που θα πάμε παλαιότερα, μας διοικεί η Τρόικα, μας διοικούν οι άλλοι εκτός από την ελληνική κυβέρνηση.

Το περιμένετε δηλαδή παραπάνω να δείτε, τι περιμένουμε παραπάνω να δούμε; Υπάρχει περίπτωση να αναπνεύσει ο κόσμος, υπάρχει περίπτωση να αναπνεύσουν οι εργαζόμενοι; Όχι. Μειώσεις των μειώσεων και ψάχνουμε να βρούμε τρόπο πώς θα ξανά μειώσουμε άλλη μια φορά.

Κάποτε μιλούσαμε για νέα μισθολόγια και με την παλαιότερη κυβέρνηση με ΠΑΣΟΚ και με την επόμενη Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, αλλά μιλούσαμε για ένα μισθολόγιο που θα έδινε κάποιες αυξήσεις. Σήμερα μέσα από τη λογική του νέου μισθολογίου θέλουν να μας αφαιρέσουν. Αυτά δεν έχουν γίνει πουθενά και συμβαίνουν τώρα, είναι πραγματικότητα, το βλέπουμε και το ζούμε.

Να μιλήσει κάποιος για τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα, τι να πούμε για τις συντάξεις; Λόγια δακρύβρεχτα απ' όλους, ακούσαμε τόσα χρόνια μία άκρατη πολιτική κατάσταση σε βάρος συγκεκριμένης παράταξης, της δικής μας παράταξης, τελικά αποδείξαμε ότι σταθήκαμε και όρθιοι, δεν

κάναμε κολεγιές, δεν πλαγιάσαμε με κυβερνήσεις, δεν φτάσαμε σε σημείο να μην παίρνουμε τίποτα και να λέμε καλά είμαστε.

Δεν είμαστε καλά συνάδελφοι κι αυτό πρέπει να το καταλάβουμε όλοι. Το μέλλον της Αυτοδιοίκησης, αγαπητοί συνάδελφοι, βρίσκεται στα χέρια όχι μόνο των αιρετών, βρίσκεται στα χέρια και των εργαζόμενων. Είναι γεγονός ότι στα επόμενα χρόνια με την φθίνουσα πορεία που έχουμε σε προσωπικό και βέβαια να δούμε ότι οι ίδιοι άνθρωποι ανακυκλωνόμαστε εδώ και 10 χρόνια, τους ίδιους ανθρώπους βλέπουμε μπροστά μας.

Κάποια στιγμή από τη στιγμή που δεν θα υπάρξει νέο αίμα στην Αυτοδιοίκηση, μοιραία η Αυτοδιοίκηση θα σβήσει, μοιραία θα περάσουν σε χέρια ιδιωτών πολλές υπηρεσίες της Αυτοδιοίκησης. Και επειδή ακούγονται πάρα πολλά, ακούσαμε εδώ και συνάδελφο από το ΠΑΜΕ να λέει ότι έκανε τη συλλογική σύμβαση, αυτό το άκουσα χθες και εκπλήσσομαι, γιατί αν το έλεγα εγώ ο κακός δεξιός θα με είχαν κρεμάσει στην πλατεία Αριστοτέλους.

Και άκουσα να λένε, ότι κάναμε τη συλλογική σύμβαση έτσι, ούτως ώστε να παίρνει τη συλλογική σύμβαση της Ομοσπονδίας, ο εργολάβος γι' αυτόν ομιλώ.

Συνάδελφοι δεν είμαστε στο παρά πέντε, είμαστε στο και πέντε. Πλέον βρισκόμαστε σε μία δύσκολη κατάσταση για όλους. Η παραμονή μας στην Αυτοδιοίκηση εξαρτάται και από τους δικούς μας συντονισμένους αγώνες.

Μπορεί κάποιος σήμερα να καταλογίζει στον κάθε ένα ό,τι θέλει. Αυτό που πρέπει να κάνουμε όμως όλοι μαζί και επιβάλλεται να το κάνουμε όλοι μαζί είναι να συντονιστούμε, να είμαστε αλληλέγγυοι στους αγώνες και επειδή πολλά λέγονται ρε συνάδελφοι και από το ΠΑΜΕ και από όλους, δεν έχουμε να χωρίσουμε τίποτα στα αιτήματα, το ίδιο ψωμί τρώτε εσείς, το ίδιο ψωμί θα φάμε και εμείς. Δεν τρώμε εμείς παντεσπάνι και εσείς τρώτε ψωμάκι απλό.

Η διαφορά είναι η εξής, μάθετε να αγωνιζόμαστε όλοι μαζί γιατί πρεσβεύουμε όλοι τα ίδια, διεκδικούμε όλοι τα ίδια, δεν έχουμε να χωρίσουμε τίποτα με κανέναν, είναι πολιτική σας φιλοσοφία αυτό το πράγμα, αλλά όμως μην πάμε σε τέτοιου είδους διασπάσεις. Διότι όταν πάμε να διεκδικήσουμε μεμονωμένα ο καθένας στο τέλος δεν θα πάρουμε τίποτα, όπως συμβαίνει.

Και βέβαια εάν συνέβαινε τα προηγούμενα χρόνια, το είπα και πάλι, θα ήμασταν σε πολύ δύσκολη θέση πάρα πολλοί συνάδελφοι μέσα σ' αυτή την αίθουσα.

Κλείνοντας θα ήθελα να πω, ότι όποιο διεκδικητικό πλαίσιο κατατεθεί από την Ομοσπονδία, το οποίο είναι γραμμένο στα χαρτιά και μιλάει για διεύρυνση των δικαιωμάτων μας, για να μην δουλεύομαστε μεταξύ μας, ένα πρέπει να είναι το σύνθημα. Η παραμονή στην εργασία των υπαλλήλων είναι το μεγαλύτερο σημαντικότερο ζήτημα και χθες αυτό που συζητήσαμε εδώ δεν είναι το ζήτημα της εγγραφής ή όχι των συμβασιούχων, είναι το ζήτημα πλέον ότι έχει γίνει κοινωνικό φαινόμενο η ανεργία.

Η ανεργία χτυπάει την πόρτα όλων, δεν κάνει διακρίσεις. Δεν κάνει διακρίσεις ούτε από το δεξιό, ούτε από το ΠΑΣΟΚο, ούτε από τον ΠΑΜίτη, ούτε από τον Συνασπιστή, χτυπάει την πόρτα όλων, αυτό ήταν το νόημα το χθεσινό. Δυστυχώς δεν μπορέσαμε παρ' όλο που κάναμε έκκληση στην παράταξη της ΠΑΣΚΕ να έρθουμε λίγο πιο κοντά, να ανοίξουμε ουσιαστικά αυτή τη διαδικασία και για άλλους δεν κατέστη δυνατόν να πείσουμε.

Πιστεύω όμως ότι όλο το διεκδικητικό πλαίσιο αν παραμείνει ως έχει, χωρίς να έχει έναν άξονα, χωρίς να έχει μία προοπτική που θα λείι ενοποιούμε το συνδικαλιστικό κίνημα, στα δύσκολα είμαστε όλοι μαζί, δεν έχει μέλλον η Αυτοδιοίκηση. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Συνάδελφοι, ξεκινούν οι τοποθετήσεις των συνέδρων. Είναι 30 συνάδελφοι οι οποίοι επιθυμούν να τοποθετηθούν. Εάν τηρήσουμε 4 με 5 λεπτά που θα διακόπτει το Προεδρείο, μπορεί να μιλήσουν όλοι. Εάν κάποιος καλύφθηκε ως το δηλώνει. 3:00 η ώρα θα κλείσουμε και δεν θα δεχτούμε άλλον, 30 έχουν έρθει τώρα που ξεκινάνε, τώρα κλείνουμε, δεν θα δεχτούμε άλλη τοποθέτηση.

Παρακαλώ το λόγο έχει η συνάδελφος Λιακάκου Κατερίνα.

Κ. ΛΙΑΚΑΚΟΥ: Συνάδελφοι είμαι Πρόεδρος του Πανελληνίου Συλλόγου των Εργαζομένων στα Κέντρα Δημιουργικής Απασχόλησης Παιδιών, έρχομαι στο Συνέδριο της ΠΟΕ-ΟΤΑ να πω κάποια πράγματα που αν μες στη αίθουσα ζητήσω αυτή τη στιγμή τι γνωρίζετε να μου πείτε για τα Κέντρα Δημιουργικής Απασχόλησης, δεν ξέρω πόσα χέρια θα σηκωθούν.

Παρ' όλα αυτά οι εργαζόμενοι στα Κέντρα είναι γύρω στους 700 σε όλη την Ελλάδα και εξυπηρετούμε αυτή τη στιγμή 33.000 οικογένειες, παιδιά 5 ως 12 ετών. Να σας πω τι κάνουμε εκεί; Κάνουμε θεατρικό παιχνίδι, κάνουμε λογοτεχνία, βοηθάμε τα παιδιά στα μαθήματα του σχολείου, κάνουμε μουσική και διάφορα άλλα.

Θέλετε να σας πω και τις συνθήκες εργασίας μας; Είμαστε ορισμένου χρόνου στις πρώην δημοτικές επιχειρήσεις και νυν κοινωφελείς μέχρι το 2013, από το 1999 που δημιουργήθηκαν τα κέντρα μέχρι το 2013 που θα υπάρχει το ΕΣΠΑ για το πρόγραμμα των ΚΔΑΠ. Από εκεί και μετά η τύχη μας είναι άγνωστη.

Θέλετε να σας πω αυτή τη στιγμή το ΚΔΑΠ στο Δήμο Σπάρτης πόσους μήνες οι συνάδελφοι είναι απλήρωτοι; 24. Στο Δήμο Αιγινίου Πιερίας 16 μήνες. Στο Δήμο Ανθεμούντας Χαλκιδικής 21 μήνες απλήρωτοι. Θέλετε να το μεταφράσουμε απλά; Στο Δήμο Ζωγράφου που ήμουν εγώ ήμασταν 8 μήνες απλήρωτοι, χρέη – χρέη – χρέη. Παίρνουν οι συνάδελφοι και κλαίνε, τι θα γίνει, πότε θα πληρωθούμε, πότε θα κλείσουν οι κοινωφελείς επιχειρήσεις, τι υπηρετούν αυτές οι κοινωφελείς επιχειρήσεις, τι εξυπηρετούν τελικά;

Τις έκλεισαν ως δημοτικές, τις άνοιξαν ως κοινωφελείς και κανείς δεν ξέρει να μας πει από τους Δημάρχους, από τους παραπάνω από τους Δημάρχους τι κάνουν αυτές οι κοινωφελείς επιχειρήσεις.

Έρχομαι στο Συνέδριο και σε όλες τις παρατάξεις για όλα όσα είπατε εμείς βλέπουμε τις απολύσεις μπροστά μας, δεν τις βλέπουμε μελλοντικά, τις βλέπουμε τώρα. Έρχομαι, λοιπόν, στο Συνέδριο να ζητήσω και τη δική σας συμπαράσταση και όλων όσοι εργάζεστε στην Τοπική Αυτοδιοίκηση μήπως διασφαλιστούν αυτές οι θέσεις και για τους εργαζόμενους, αλλά και για αυτούς που εξυπηρετούμε.

Γιατί η κα Μαριάννα Βαρδινογιάννη την περασμένη εβδομάδα ίδρυσε 6 ΚΔΑΠ, έξι ιδιωτικά κέντρα. Σας λέει κάτι αυτό; Σας λέει κάτι και για τα γενικότερα των Δήμων; Δεν θέλω κάτι άλλο να πω. Θα είμαστε σε όλους τους αγώνες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, όπως ήμασταν, παρέα σας. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστούμε τη συναδέλφισσα που ήταν και σύντομη. Το λόγο έχει ο συνάδελφος Αλεξίου.

Γ. ΑΛΕΞΙΟΥ: Συνάδελφοι είμαι Πρόεδρος εργαζομένων ΟΤΑ Νομού Λέσβου και αντιπρόσωπος. Συνάδελφοι είναι οι χειρότερες μέρες και οι επιθέσεις που δέχονται σήμερα οι υπάλληλοι από τη μεταπολίτευση και μετά: Μειώσεις μισθών, απολύσεις συμβασιούχων, ελαστικές σχέσεις εργασίας και τέλος μετακινήσεις υποχρεωτικές εντός Νομού.

Σκοπός μου συνάδελφοι είναι να μεταφέρω τα προβλήματα που αφορούν σήμερα το Νομό Λέσβου. Υπάρχει μεγάλη ανησυχία στο Νομό καθώς είναι γνωστό ότι το μεγαλύτερο Νησί σε έκταση, η Λέσβος ενώ είχε 13 Δήμους, σήμερα έχει ένα Δήμο, το Δήμο Λέσβου, είναι το πρώτο Νησί σε έκταση και σε πληθυσμό.

Δυστυχώς συνάδελφοι μετά τον «Καλλικράτη» και την απόφαση να γίνει ένας Δήμος τα προβλήματα είναι τεράστια, υπάρχει μεγάλος αριθμός συμβασιούχων που απολύθηκαν και κάνω μια παρένθεση να πω, ότι με τον 3812 που ήταν οι περισσότεροι με συμβάσεις έργου απολύθηκαν συνάδελφοι με 8 και 10 χρόνια υπηρεσίας που είχαν στο Δήμο Μυτιλήνης και στους υπόλοιπους άλλους Δήμους.

Και δεν φτάνει μόνο αυτό συνάδελφοι, δυστυχώς αυτοί φύγανε απλήρωτοι με 7 και έως 10 μήνες, διότι τα τελευταία έξι χρόνια οι δημοτικές αρχές σκοπός τους ήταν πάντα να πληρώνουν τους εργαζόμενους αυτούς μέσω δανείων και αφού φτάναμε σε γιορτές Πάσχα ή Χριστούγεννα με εκβιαστικούς πάντα όρους μας έβαζαν να συμφωνήσουμε για να μπορούν πάντα αυτοί οι εργαζόμενοι να πληρώνονται.

Ο Δήμος, λοιπόν, Λέσβου όπως είπαμε με μεγαλύτερο αριθμό και πληθυσμό είναι από τους Δήμους που θα αντιμετωπίσουν τα μεγαλύτερα προβλήματα. Είναι διαφορετικό συνάδελφοι όπως μίλησαν πολλοί ομιλητές χθες ένας συνάδελφος να φύγει από το Δήμο Νίκαιας ή να πάει στο Μοσχάτο ή να πάει στο Δήμο Καλλιθέας, υπάρχει τεράστια διαφορά.

Η μεγαλύτερη απόσταση σ' εμάς είναι 120 χιλιόμετρα και λόγω της γεωγραφικής θέσης χρειάζεται περίπου δύο ώρες ένας υπάλληλος από μία άκρη να πάει στο κέντρο της πόλης. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι εάν γίνουν αναγκαστικές μετατάξεις ή μετακινήσεις με απόφαση Δημάρχου βάζει σε κίνδυνο την οικογενειακή και οικονομική γαλήνη των συναδέλφων.

Κανείς συνάδελφοι μέχρι τώρα δεν γνωρίζει τι θα γίνει, αν και θέλουμε μόνο 20 μέρες από την έναρξη του «Καλλικράτη» από 1/1/2011. Έχει σταλεί απόφαση ότι όλα τα εντάλματα και όλες οι μισθοδοσίες θα γίνουν από το Δήμο Μυτιλήνης, δηλαδή το μοναδικό Δήμο που υπάρχει τώρα και σήμερα σας κάνω γνωστό ότι ο Δήμος Λέσβου είναι υπερχρεωμένος γύρω στα 30 εκατομμύρια €, είναι απ' αυτούς τους Δήμους δηλαδή που θα πρέπει να πληρώσουν τους τόκους και θα πρέπει να πληρώσουν και τα γραμμάτια που σήμερα με τις κρατικές επιχορηγήσεις, στις μειώσεις που υπάρχουν στα ΚΑΠ κλπ. είναι δύσκολο να ανταποκριθούν σ' αυτές τις ανάγκες.

Υπάρχει βέβαια και ένα σοβαρό πρόβλημα όσον αφορά βέβαια και τη λειτουργία των συλλόγων. Θα πρέπει να πούμε το εξής, ότι θα πρέπει κατ' αρχάς οι Σύλλογοι να δυναμώσουν και αυτό βέβαια πρέπει να γίνει με τη συμμετοχή τη δικιά μας, των πρωτοβάθμιων σωματείων. Ενώ οι απεργίες στο Νομό έχουν μεγάλη επιτυχία, δυστυχώς όμως οι συνάδελφοι δεν συμμετέχουν. Θα πρέπει να ζητήσουμε την ενεργή συμμετοχή των εργαζομένων.

Ένα δεύτερο θέμα που πρέπει να μπει μετά από πολλά χρόνια είναι η λειτουργία των Περιφερειακών Συμβουλίων με βάση βέβαια τη διοικητική δομή του «Καλλικράτη». Στη συνέχεια πρέπει να υπάρξουν και άλλες μορφές κινητοποίησης, καταλήψεις χωματερής και άλλες μορφές κινητοποιήσεων για να δραστηριοποιούνται οι Σύλλογοι για να μπορούν έτσι να επιτύχουν το εφικτό.

Θα πρέπει μάλιστα η Ομοσπονδία να στείλει και μέλη στις περιφέρειες και ειδικά στα νησιά μετά τις εγκυκλίους από το Υπουργείο Εσωτερικών όπου θα καθαρίζονται οι μετακινήσεις και άλλου είδους θέματα που θα γίνουν με τις εγκυκλίους, η κατανομή προϋπολογισμών για να υπάρξει σωστή ενημέρωση στους συναδέλφους για να μπορεί έτσι να υπάρχει η εύλογη λειτουργία των Δήμων.

Συνάδελφοι πιστεύω ότι μόνο με την ενότητα και την ενεργή δράση των εργαζομένων μπορούμε να φέρουμε θετικά αποτελέσματα σ' αυτές τις δύσκολες μέρες που υπάρχουν. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο συνάδελφος ο Ζέρβας ο Κώστας έχει το λόγο.

Κ. ΖΕΡΒΑΣ: Καλημέρα σας. Λέγομαι Ζέρβας Κώστας Πρόεδρος των εργαζομένων στο Σύνδεσμο της Θεσσαλονίκης. Η Ομοσπονδία στο πρόγραμμα δράσης έχει πάρα πολλά αιτήματα, σωστά και καλώς τα έχει, αλλά όλοι μας εδώ μέσα πιστεύουμε, το ξέρω, ότι είναι πολύ δύσκολο να υλοποιηθούν ορισμένα απ' αυτά, όπως η διεύρυνση των δικαιωμάτων μας, όπως νέες αυξήσεις στους μισθούς και λόγω περισσότερο λόγω του ότι εμείς σαν συνδικαλιστικό κίνημα δεν είμαστε ενωμένοι, δεν κατεβαίνουμε στις απεργίες και δεν μπορούμε επομένως να διεκδικήσουμε περισσότερα πράγματα.

Πιστεύουμε, λοιπόν, πρώτα απ' όλα στην ενότητα του κλάδου και πιστεύουμε ότι πρέπει να μπουν ορισμένα θέματα μπροστά και πρώτα και πάνω απ' όλα, όπως η ενιαία σχέση εργασίας, όπως οι προσλήψεις μόνιμου προσωπικού και όχι στις ελαστικές σχέσεις εργασίας.

Εάν αυτά τα πετύχουμε πολύ γρήγορα θα έχει και ενότητα ο κλάδος. Άλλο είναι να διεκδικείς με μόνιμους και αορίστου και άλλο είναι να διεκδικείς με εργαζόμενους οι οποίοι τους έχουν πολιτικούς ομήρους αυτοί που τους βάζουν. Το ξέρετε πολύ καλά, το έχετε περάσει όλοι.

Επομένως πρέπει να μπουν αυτά μπροστά, αυτά να διεκδικήσουμε πρώτα και να πετύχουμε και όλα τα άλλα νομίζω ότι θα έρθουν στη σειρά τους και εν ανάγκη και αν χρειαστεί δίχως να διεκδικήσουμε αυξήσεις στους μισθούς μας, αυτά πρέπει να μπουν μπροστά.

Τώρα υπάρχει ένα θέμα το οποίο δεν το έχει θίξει κανένας και το οποίο είναι μία ανοιχτή πόρτα στην οποία έχει μπει ο ιδιώτης, είναι η ανακύκλωση. Δεν ξέρω τι γίνεται στις άλλες πόλεις, ξέρω όμως τι γίνεται πολύ καλά στη Θεσσαλονίκη.

Την ανακύκλωση την ξεκίνησε πριν χρόνια ο Σύνδεσμος, είχε την ανακύκλωση ο Σύνδεσμος και όχι οι Δήμοι. Πριν πέντε χρόνια ο Δήμος Θέρμης μαζί με άλλους 10 Δήμους λέει θα κάνω δικιά μου ανακύκλωση. Πήρε αυτοκίνητα από την ΕΕΑΑ, από την Ελληνική Εταιρεία Ανακύκλωσης και κάνει μόνος του το πρόγραμμα, καλώς το κάνει.

Το ζήτημα είναι όμως ότι τα ανακυκλώσιμα υλικά πάνε στον ιδιώτη. Σήμερα ξεκίνησαν και άλλοι Δήμοι προς αυτή την κατεύθυνση. Δηλαδή τι γίνεται εδώ; Ενώ μέχρι τώρα ο Σύνδεσμος έκανε την ανακύκλωση και δεν

επιβαρύνονταν οι Δήμοι με τίποτα, παρά μόνο με το τονάζ των απορριμμάτων τους που ερχόταν επάνω, σήμερα επιβαρύνονται όσοι κάνουν ανακύκλωση με 100.000,00 € τουλάχιστον το χρόνο το αυτοκίνητο και τους εργαζόμενους και παράλληλα δεν έχουν κανένα κέρδος. Διότι όλα τα ανακυκλώσιμα υλικά πάνε στην ιδιώτη. Δηλαδή με τον δικό μας τον κόπο, με τη δικιά μας την εργασία κερδίζει ο ιδιώτης.

Ρωτάω εγώ, υπάρχει κάποια άλλη σχέση πίσω μεταξύ Δημάρχου και Ιδιώτη; Κάτι υπάρχει, αλλιώς δεν εξηγείται. Δεν εξηγείται από τη στιγμή που δεν επιβαρύνονταν μέχρι σήμερα με κανένα ποσό, αυτοί σήμερα να θέλουν να κάνουν δικιά τους ανακύκλωση και να επιβαρύνουν τους δημότες τους, κάτι άλλο υπάρχει.

Και νομίζω ότι είναι η πόρτα, όχι νομίζω, είναι σίγουρο ότι είναι η πόρτα προς τον ιδιώτη και πρέπει να το δει σοβαρά η Ομοσπονδία, είναι ένα βήμα προς την ιδιωτικοποίηση.

Τώρα έχουμε και μία άλλη πρόταση και τελειώνω μ' αυτό. Σαν Σύλλογος που νομίζω ότι δεν θα αρέσει σε κανέναν, μία παράταξη, είναι η πρόταση προς τις παρατάξεις, αλλά και προς εμάς τους ίδιους. Εδώ μέσα βλέπω τους περισσότερους όλοι γνωριζόμαστε, ελάχιστοι είναι νέοι.

Κάνουμε την εξής πρόταση. Είναι σίγουρο ότι έξω ο κόσμος δεν μας εμπιστεύεται και δεν μας εμπιστεύεται, τους λόγους, πάρα πολλούς λόγους είπαμε εδώ μέσα, ένας όμως σοβαρός λόγος είναι ότι βλέπουν ίδια πρόσωπα, ίδιες ιδέες δίχως καμία αλλαγή στα πλαίσια που διεκδικούμε.

Επομένως νομίζουμε και πιστεύουμε σαν σύλλογος ότι οι παρατάξεις θα πρέπει να θεσπίσουν θητεία, να τελειώσει αυτό με τα ίδια πρόσωπα. Να έρθουν νέα άτομα με νέες ιδέες, νέες απόψεις, νέα σχέδια με διαφορετικότητα, εδώ βλέπουμε το ίδιο πράγμα να εφαρμόζεται εδώ και πολλά – πολλά χρόνια.

Πιστεύουμε, λοιπόν, και καλούμε τις παρατάξεις αλλά και εμάς τους ίδιους να θεσπίσουμε θητεία. Μόνον έτσι θα δώσουμε την καλή εικόνα προς τα έξω ότι κάτι κάνουμε, κάτι αλλάζουμε και ας είμαστε και μια φορά πρωτοπόροι. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο συνάδελφος Μπουκουβάλας έχει το λόγο.

Τ. ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑΣ: Συνάδελφοι για μας έχει σημασία η δομή που θα έχει η λειτουργία των νέων Δήμων. Θα έπρεπε ανάλογα με τον πληθυσμό κάθε Δήμου να προβλέπονται οι οργανικές που θα πρέπει να είναι καλυμμένες υποχρεωτικά με μόνιμους υπαλλήλους ή αορίστου χρόνου τέλος πάντων.

Είμαι από τον Δήμο Έδεσσας, Τρύφων Μπουκουβάλας, από το Σύλλογο Εργαζομένων ΟΤΑ Νομού Πέλλας. Γιατί δεν μπορεί ένας Δήμος με 40.000 κατοίκους να έχει 100 διοικητικούς υπαλλήλους, να έχει 30 Δημοτικούς Αστυνομικούς, 5 εργάτες καθαριότητας, 2 οδηγούς και μόνο έναν νεκροθάφτη. Είναι ο φίλος μου ο νεκροθάφτης εδώ που δεν έχει πάρει άδεια 25 χρόνια, τέτοια λειτουργία.

Ο Πρόεδρος λέει: «Κουφάλα νεκροθάφτη ποτέ δεν θα πεθάνουμε», αλλά έρχεται η σειρά μας κάποτε. Σημειώνω ότι αυτοί οι πέντε εργάτες καθαριότητας δουλεύουν και Σάββατα και Κυριακές και νύχτα και μέρα, αποζημίωση για υπερωρίες μηδαμινές. Δυστυχώς οι συνάδελφοι εκκαθαριστές δεν τους δίνουν όσα δικαιούνται.

Και εδώ θέλω η Ομοσπονδία να παρέμβει μέσα από το «ΒΗΜΑ», από την εφημερίδα μας και να δώσει σαφείς οδηγίες σ' αυτούς, ώστε να δίνουν αυτά που δικαιούνται χωρίς να καλύπτουν τα δικαιώματά τους με κάτι ρεπό που κι εκείνα τους τα κόβουν κάποια στιγμή.

Θα έρθω τώρα στο Σύλλογό μας, στις 31 Μαΐου είχαμε αρχαιρεσίες, προέκυψε νέο Προεδρείο με 6 ψήφους έναντι 5 της μειοψηφίας εκλέχθηκαν κάποιοι και έχουν το Προεδρείο. Σήμερα είναι 5 αυτοί. Η μειοψηφία έγινε πλειοψηφία, έγιναν 6. Η πρότασή μας για νέα κατανομή αξιωμάτων δεν έγινε αποδεκτή απ' αυτούς. Υποστηρίζουν ότι δεν προβλέπεται από το καταστατικό.

Βέβαια δεν νομίζω ότι το καταστατικό θα πρέπει να προβλέπει τη δημοκρατία και τους δημοκρατικούς θεσμούς και τέλος πάντων αυτοί αφού μείνανε μειοψηφία θα έπρεπε να ζητήσουν ψήφο εμπιστοσύνης. Δεν το κάνανε. Μου συνέστησαν να υποβάλω μομφή. Θα το δω το θέμα, αλλά όσοι γνωρίζουν καλό θα είναι να με ενημερώσουν, ιδιαίτερα ο Πρόεδρος.

Τα ίδια άτομα που είναι και παρόντες, πιστεύω να μ' ακούν, είναι συμμετοχοί και στην περικοπή του μισθού από συνάδελφο που πήρε αναρρωτική άδεια, της δώσανε τις διαφορές για δύο μήνες, είναι συνάδελφος

αορίστου χρόνου, ασφαλισμένη στο ΙΚΑ, και τώρα τον τρίτο μήνα δεν της δίνουν τις διαφορές, 22 χρόνια υπηρεσία έχει και την παραπέμπουν στην Επιθεώρηση Εργασίας. Της λένε προφορικά ότι η Επιθεώρηση Εργασίας μας είπε να μην σου δώσουμε τις διαφορές, αν είναι δυνατόν.

Θυμάμαι ότι ο Θέμης χθες στην ομιλία του είπε μία έκφραση, αιχμάλωτη δημοκρατία, εδώ είμαστε Θέμη, αιχμάλωτη δημοκρατία; Ποιοι την αιχμαλώτισαν εμείς, οι κυβερνήσεις, οι τράπεζες, οι παπάδες, ποιοι; Τι θα κάνουμε εμείς για τις νέες γενιές; Αναρωτηθείτε. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστούμε το συνάδελφο τον Μπουκουβάλα. Ο συνάδελφος ο Πετρόπουλος ο Βασίλης έχει το λόγο.

Β. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, η κουβέντα για το πρόγραμμα δράσης δεν μπορεί παρά να λάβει πολύ σοβαρά υπόψη πέρα από την κατάσταση τη γενικότερη την πολιτική έτσι όπως διαμορφώνεται, αλλά μαζί και την εμπειρία την οποία αποκτήσαμε με τους αγώνες το τελευταίο χρονικό διάστημα γιατί έτσι θα μπορέσει να βγάλει ουσιαστικά συμπεράσματα και να απαντήσει στον προβληματισμό των συναδέλφων που είναι ένας, η αποτελεσματικότητα των αγώνων και πώς το κίνημα θα απαντήσει στην επίθεση που δέχεται.

Αυτό είναι το πρόβλημα. Και σ' αυτό θα πρέπει να αντιστοιχηθεί το πρόγραμμα δράσης. Και για να μπορέσουμε αγαπητοί συνάδελφοι να είμαστε ουσιαστικοί πρέπει να δούμε τι μπορεί να τους φοβίσει, τι είναι αυτό που μπορεί να προκαλέσει το φόβο από τη μια και να δημιουργήσει όρους νίκης από την άλλη.

Είναι η μαζικότητα των αγώνων, είναι η συμμετοχή των εργαζομένων όλων στις κινητοποιήσεις, είναι η διάρκεια των απεργιακών κινητοποιήσεων; Είναι και αυτά. Δεν φτάνουν όμως αυτά. Είναι σαν να επιδιώκουμε τα ποδάρια να μπουν σε μια διαδικασία κίνησης χωρίς να έχουν πάρει την κατάλληλη εντολή από το κεφάλι.

Σήμερα αν δεν πείσεις το συνάδελφο στο χώρο δουλειάς για την αναγκαιότητα της πάλης κατ' αρχήν και για το ότι υπάρχει άλλος δρόμος απ' αυτόν που εμφανίζεται ως μονόδρομος από πλευράς της Κυβέρνησης δεν θα μπει στον αγώνα.

Δεν φτάνει μόνο το καμτσίκι των μέτρων. Πολλές φορές τα μέτρα μπορεί να λειτουργούν και αγκυλωτικά σε κάποιους εργαζόμενους, γιατί δημιουργούν παράλληλα και μία ανασφάλεια και ένα φόβο. Και αυτό μπορείς να το σπάσεις μόνο με πολιτικούς όρους.

Και επανέρχομαι αγαπητοί συνάδελφοι να δούμε τι τους φοβίζει. Κατ' αρχήν θα ξεκινήσω από το πιο απλό που τους φοβίζει, να μην τους ξανά ψηφίσετε. Να τους εγκαταλείψετε μαζικά με δηλώσεις μαζικού χαρακτήρα, να κρατήσετε αποστάσεις απ' αυτή την πολιτική. Να βγει αύριο η ΠΑΣΚΕ – ΟΤΑ και να κάνει δήλωση ότι εγκαταλείπουμε το χώρο του ΠΑΣΟΚ λόγω της πολιτικής που ακολουθεί.

Γιατί αν δεν την πολιτικοποιήσουμε, αγαπητοί συνάδελφοι, την πάλη, τότε πραγματικά θα μιλάμε για εκθέσεις ιδεών. Παρά ταύτα εγώ πιστεύω ότι η εισήγηση του Προέδρου δεν ήταν έκθεση ιδεών και εσείς προσπαθείτε να την πολιτικοποιήσετε την πάλη, σας πιέζει η κατάσταση, σας πιέζει η αγωνία του κόσμου, αλλά υιοθετείτε πολιτικά χαρακτηριστικά.

Λέτε, όχι στο μνημόνιο, όχι στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές, αλλά σταματάτε εκεί, γιατί μέχρι εκεί εξυπηρετεί την πολιτική σας, γιατί μέχρι εκεί γίνεστε και αρεστοί σε έναν κόσμο που διαμαρτύρεται και αρεστοί στο κόμμα με την έννοια, ότι έχουμε μια διαμαρτυρία ρε παιδί μου και πρέπει κάπως να την εκτονώσουμε.

Δεν φτάνει όμως αγαπητοί συνάδελφοι ούτε βοηθάει τον αγώνα η κούφια ρητορεία, γιατί εξακολουθεί να μην απαντάει στην απειλή του μονοδρόμου. Γιατί με μια ευκολία θα σου πει ο άλλος, όχι στο μνημόνιο, όχι στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές και τι πολιτική να ακολουθήσουμε; Ποια είναι η απάντηση που δίνετε;

Αν αγαπητοί συνάδελφοι σήμερα στις συνθήκες που ζούμε δεν χαράξει συνολικά το κίνημα μία πολιτική που να βρίσκεται έξω από τα όρια του συστήματος, δυστυχώς θα εγκλωβίζεται και θα ξανά εγκλωβίζεται στην ίδια του τη λογική.

Αν δεν απαντήσεις αποφασιστικά σήμερα ότι θέλει 1.400,00 € γιατί αυτές είναι οι ανάγκες της ζωής, αλλά την ίδια ώρα δεν πεις, που θα τα βρεις αυτά τα λεφτά, θα φαντάζει τότε όνειρο που πετάχτηκε κάποιος συνάδελφος και είπε.

Αν δεν μπορέσεις να κάνεις συγκεκριμένη την πρότασή σου και να αντιληφθεί ο συνάδελφος ότι πραγματικά υπάρχει εναλλακτική λύση θα τον εγκλωβίζεις μέσα στον κυκεώνα του μονοδρόμου και όσες απεργιακές κορώνες και να βγάζεις στερούνται περιεχομένου και άρα υπονομεύονται αυτομάτως.

Μ' αυτή τη λογική, λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, εμείς λέμε ότι για να δημιουργηθούν οι όροι επιτυχίας στην επόμενη φάση πρέπει να υπάρχουν προϋποθέσεις. Η μία είπα είναι η μαζική εγκατάλειψη των κομμάτων και δέστε το όχι από κομματικό πατριωτισμό, δέστε το από ταξική σκοπιά την ανάγκη να εγκαταλείψετε αυτούς που βασανίζουν τη ζωή μας.

Ο δεύτερο είναι η πολιτική πρόταση. Σήμερα αγαπητοί συνάδελφοι σε μια εποχή κρίση κάποιοι εξακολουθούν να θησαυρίζουν. Μεγάλες επιχειρήσεις εξακολουθούν να σημειώνουν κέρδη. Ο πλούτος που παράγει η εργατική τάξη πάει σε λίγα χέρια και η εργατική τάξη εξακολουθεί να είναι στον κυκεώνα της λιτότητας. Ή θα λειτουργήσουμε ως τάξη που αναζητεί στην κοινωνία το ρόλο και τη θέση που της αξίζει ή τα μέτρα αυτά θα συνεχίζουν και θα οξύνονται και θα μας βαθαίνουν ακόμα περισσότερο τα δικαιώματα.

Ή θα πάμε σε μια λογική που θα λέει ή αυτοί ή εμείς και θα μπορούμε αποφασιστικά στο προσκήνιο της ιστορίας βάζοντας την ανάγκη εμείς να απολαμβάνουμε τον πλούτο που παράγουμε ή αλλιώς θα εξακολουθήσει η πολιτική των βάρβαρων μέτρων και της απώλειας δικαιωμάτων.

Μ' αυτή την έννοια αγαπητοί συνάδελφοι η ενίσχυση των απόψεων και των αντιλήψεων αυτών που έχουν μια ταξικότερη σκοπιά πρέπει να γίνει αντικείμενο προβληματισμού για όλους τους συναδέλφους. Σήμερα δεν μπορούμε να πάμε με τις αγκυλώσεις τις πολιτικές και τις κομματικές του χθες.

Ήσασταν ΠΑΣΟΚ κάποτε που το ΠΑΣΟΚ προσπαθούσε να εφαρμόσει μια πολιτική μεταρρυθμίσεων, μια πολιτική μικροπαροχών, μια πολιτική που μπορούσε τέλος πάντων να συναλλάσσεται με τους εργαζόμενους με τη μορφή των επιδομάτων.

Σήμερα υπάρχει το ΠΑΣΟΚ που εφαρμόζει τη σκληρότερη πολιτική που έχει εφαρμόσει Κυβέρνηση ποτέ στα ελληνικά χρονικά και αυτό έχει και συνέχεια. Πάρτε θέση λοιπόν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο συνάδελφος ο Τράκας ο Νίκος έχει το λόγο.

Ν. ΤΡΑΚΑΣ: Θα ξεκινήσω από το τελευταίο. Οι εποχές που χιλιάδες αγωνιστές βασανίζοντουσαν για να κάνουν υπεύθυνες δηλώσεις, για να καταθέσουν την ταυτότητά τους έχουν τελειώσει και έχουν τελειώσει με αγώνες και θυσίες, με εξορίες και με φυλακές συνάδελφε Πετρόπουλε.

Και εμείς η ΠΑΣΚΕ – ΟΤΑ δεν δηλώνουμε καμία τέτοια δήλωση την οποία θέλεις να την κάνεις εσύ. Η ΠΑΣΚΕ – ΟΤΑ εγγυάται να είναι πρώτη στις μάχες και να παλεύει ενάντια στην κυβερνητική πολιτική που χάνουν τα δικαιώματά τους οι εργαζόμενοι.

Βεβαίως θέλω να σας πω από το χθεσινό Καταστατικό Συνέδριο είναι σίγουρα ότι σήμερα οι εργολάβοι είναι στεναχωρημένοι, διότι οι εργολάβοι που θέλουν να πάρουν την καθαριότητα και οι οποίοι ήταν έτοιμοι μάλιστα να λύσουν το πρόβλημα στην καθαριότητα στο Χάρδα ή στη Θεσσαλονίκη παίρνοντας εργαζόμενους, ιδιωτικοποιώντας δηλαδή την καθαριότητα και παίρνοντας εργαζόμενους, αλλά που θα υπογράψουν συλλογική σύμβαση με την ΠΟΕ – ΟΤΑ, σήμερα οι εργολάβοι αυτοί είναι δυσαρεστημένοι. Δεν κατάφεραν χθες μ' αυτή την κίνηση που λέγανε κάποιοι να ιδιωτικοποιήσουμε την καθαριότητα.

Διότι αυτό που είπε ο συνάδελφος Πετρόπουλος χθες, ότι κατάφερε λέει με τη συλλογική σύμβαση της ΠΟΕ-ΟΤΑ ξέρετε τι σημαίνει; Ότι ένας Σύλλογος αφήνει τον ιδιώτη να παίρνει χώρους δικούς μας δουλειάς, αλλά βεβαίως το Σωματείο αντί να παλεύει να φύγει ο ιδιώτης, αγαπητοί συνάδελφοι, τον αφήνει κonomάει ο ιδιώτης, αλλά βεβαίως παρέχει στους εργολάβους και δίνει μάχη να είναι με τη συλλογική σύμβαση.

Χθες στο συνέδριο ακούστηκε η πρόταση της ΠΑΣΚΕ – ΟΤΑ να ετοιμάσουμε και να δώσουμε τη μάχη με απεργιακές κινητοποιήσεις για τους συμβασιούχους. Καμία παράταξη δεν πήρε θέση, καμία, πέρα από την ΠΑΣΚΕ καμία, υπήρχαν γέλια. Και βεβαίως υπήρχε και μια σύμπλευση διαχρονική θα έλεγα, η οποία έλεγε ότι ας πάμε να κάνουμε ένα καταστατικό, ο Καταχανάς έλεγε όλους τους εργολάβους και όπου δουλεύουν και αυτά, ναι

είπε η ΔΑΚΕ να δούμε τι γίνεται, απλά να περάσει μια καταστατική διάταξη η οποία ουσιαστικά δεν θα είχε τίποτα, γιατί εμείς επιμένουμε σαν παράταξη ότι αν δεν δώσουμε τη μάχη για τους συμβασιούχους σ' αυτούς που καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες όλοι θα είναι απέξω και όλοι τότε και κανένας συμβασιούχος δεν θέλει να ψηφίσει αδελφέ μου ούτε τον Τράκα, ούτε τον Πολυμερόπουλο, ούτε και τον Καταχανά, θέλει να έχει ψωμί.

Άρα λοιπόν δεν ακούστηκε καμία πρόταση. Υπάρχει και κάτι άλλο. Καμία πρόταση δεν ακούστηκε, ακούστηκαν οράματα, ακούστηκαν διαδικασίες, ακούστηκαν ότι θέλει λέει συντονισμό. Μα η Ομοσπονδία στις απεργιακές κινητοποιήσεις έκανε περιοδείες παντού για να ενημερώσει τους εργαζόμενους.

Όμως εάν κάποιος δεν θέλουν συνάδελφοι να συμμετέχουν σ' αυτές τις περιοδείες και σαμποτάρουν τις περιοδείες τότε συνάδελφοι, ποιος είσαι εσύ;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Νίκο όχι διάλογο.

N. ΤΡΑΚΑΣ: Δεν ξέρω σε ποιον δεν ήρθα;

(Διαλογικές Συζητήσεις)

N. ΤΡΑΚΑΣ: Πήγαμε συνάδελφε παντού, όμως συνάδελφοι το παραμύθι έχει τελειώσει. Δεν μας είπαν ποτέ, όταν παλεύαμε με τα αιτήματά μας για τους συμβασιούχους γιατί δεν ψηφίσανε την απεργία. Όταν κλαίγανε χθες στο Συνέδριο ότι πεινάνε οι εργαζόμενοι, δεν μας είπε κανένας γιατί ψήφισε λευκό ή άκυρο. Όταν δεν παίρναμε θέση όταν πηγαίναμε στους χώρους δουλειάς και λέγανε ότι εμείς δεν ψηφίζουμε την απεργία, αλλά απλά θα συμμετέχουμε.

Όταν δίναμε τις μάχες και όταν κάναμε καταλήψεις και που τότε οι συνάδελφοι λέγανε ότι η χωματερή για πρώτη φορά δεν είναι μέρος να κάνουμε κινητοποιήσεις, αλλά έπρεπε να πηγαίνουμε σε άλλους χώρους, όπως το είπε και ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας, μάλλον στο Κολωνάκι να πίνουμε καφέ.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες ακούστηκε πολύ μεγάλη κριτική. Ρωτώ, λοιπόν, εσάς και επειδή ο φίλος μου ο Κυριακίδης είπε και λεφτά λέει υπάρχουν και εμείς για τα λεφτά που λέγανε ότι υπάρχουν η παράταξή μας ήταν στην πρώτη γραμμή εδώ και 1,5 χρόνο, στην πρώτη γραμμή του αγώνα με συγκρούσεις, στην πρώτη γραμμή του αγώνα γιατί κανένας κυβερνητικός

συνδικαλιστής δεν σήκωσε κάσες και νεκροφόρες και πέταξε το Λογιστήριο του Κράτους, κανένας δεν τόλμησε.

Γιατί η ΠΑΣΚΕ – ΟΤΑ έβγαλε αφίσα τον Πάγκαλο τον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης, γιατί αποδεικνύει η παράταξή μας ότι εμείς δεν είμαστε απ' αυτούς που παίρνουμε χαμπάρι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ολοκλήρωσε Νίκο.

Ν. ΤΡΑΚΑΣ: Όταν μιλάω εγώ, όλοι πρέπει να τελειώνω. Κλείνω, λοιπόν, για να τελειώνω σ' αυτό το Συνέδριο μια που Εκτελεστική Επιτροπή θα κάθεται 1,5-3 χρόνια, θα μιλάει 3 λεπτά και θα φεύγει από το βήμα, δεν μπορούμε να βγάλουμε λέξη.

Λέω, λοιπόν, το εξής: Είναι λογικό, λοιπόν, να λέει ο Κυριακίδης πολλά πράγματα. Δεν μας είπε όμως ο Κυριακίδης για την προηγούμενη Κυβέρνηση και για έναν Πρωθυπουργό ο οποίος τρώει μπριζολάκια και παϊδάκια και κατέστρεψε την Ελλάδα και που δεν έχει μιλήσει ποτέ στη ζωή του τι ακριβώς έχει γίνει σ' αυτή τη χώρα.

Δεν κάνανε αυτοκριτική, δεν σηκώσανε σημαίες όπως σήκωσε η ΠΑΣΚΕ – ΟΤΑ. Να μας πει και επειδή μιλάει ο Σπύρος όταν η παράταξή μας μίλαγε για τον ΟΠΑΔ και για τα ταμεία τότε μας έλεγε η ΔΑΚΕ, ότι κάτι εφιάλτες βλέπουμε και τα ταμεία δεν θα έχουν κανένα πρόβλημα. Όμως πρόβλημα υπήρχε.

Κλείνω. Φίλες και φίλοι, ως παράταξη είμαστε και υπερήφανοι, έχουμε και τις δυνάμεις και το λέμε καθαρά σ' αυτό το Συνέδριο. Σύντροφοι της ΠΑΣΚΕ – ΟΤΑ στείλτε μήνυμα σε όλη την Ελλάδα, η παράταξή μας ενωμένη και αποφασισμένη θα δώσει τη μάχη για τους εργαζόμενους χωρίς να φοβάται κανέναν και τίποτα, θα παλέψουμε για τους συμβασιούχους για πραγματική μονιμοποίηση για να μην πάνε στα σπίτια τους. Να είστε καλά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο συνάδελφος ο Κουρής ο Αλέξανδρος από το Δήμο Κηφισιάς έχει το λόγο.

Α. ΚΟΥΡΗΣ: Συνάδελφοι, πριν 1,5 χρόνο στα Χανιά αν κάποιος μας έλεγε το τι πρόκειται να δούμε, το τι πρόκειται να γίνει σ' αυτό τον τόπο το επόμενο χρονικό διάστημα, το σύντομο χρονικό διάστημα θα τον κοιτάγαμε και θα τον παίρναμε με τις πέτρες. Κανείς μα κανείς μας δεν περίμενε ότι θα έχουμε

τέτοιες σοβαρές ανατροπές στη ζωή μας μέσα σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα.

Θυμάμαι τον Θέμη τότε όταν έκανε τον απολογισμό στο Συνέδριο διάβαζε μία ώρα τα κατορθώματα της Ομοσπονδίας, πραγματικά υπήρχαν δεν ήταν μαϊμού έτσι, υπήρχαν κατακτήσεις της Ομοσπονδίας. Ακούσατε τίποτα αυτό τον 1,5 χρόνο ότι έγινε, τι κερδίσαμε;

Μήπως μπορεί κάποιος να μου πει στο επόμενο στο 41° Συνέδριο ή το 42° Συνέδριο τι θα έχουμε να πούμε τότε σαν απολογισμό αγαπητοί συνάδελφοι; Μήπως απλώς να καταμετράμε αυτά που χάσαμε όλο αυτό το χρονικό διάστημα, μήπως θα κλαίμε και θα λέμε τι χάσαμε και ακόμα θα ψάχνουμε να βρούμε λύσεις για το παρόν, για το μέλλον;

Η κατάσταση στη χώρα αγαπητοί συνάδελφοι είναι τραγική. Οι εργαζόμενοι έχουν εξαθλιωθεί. Ο ξένος παράγοντας αγαπητοί φίλοι, αγαπητοί συνάδελφοι πάντα είχε το χεράκι του σ' αυτό τον τόπο, ποτέ όμως δεν κυβερνούσε τόσο ξεδιάντροπα όπως γίνεται τώρα. Σήμερα δεν υπάρχει Κυβέρνηση, η Κυβέρνηση απλά προεδρεύει. Και αν πρέπει κάποιος να κάνει αυτοκριτική δεν είναι ο Καραμανλής, ούτε η προηγούμενη Κυβέρνηση, αυτοί την κάνανε και πήραν την απάντηση από τον ελληνικό λαό.

Εάν ο Καραμανλής έκανε αυτά που έκανε, ο Παπανδρέου τι πρέπει να πει; Ο ιστορικός του μέλλοντος αγαπητοί φίλοι έχει να απαντήσει μόνο σε ένα ερώτημα. Αν το ΔΝΤ και η ξενοκρατία μπήκε σ' αυτό τον τόπο μ' αυτό τον τρόπο επίτηδες ή από βλακεία; Μπήκε για να ανοίξει την πόρτα της Ευρωζώνης στην Αμερική ή μπήκαμε από βλακεία; Αυτό θα είναι το μοναδικό ερώτημα που θα κληθεί να απαντήσει ο ιστορικός του μέλλοντος.

Άκουσα χθες πολλούς φίλους να αναρωτιούνται τι θα γίνει και γιατί ο κόσμος είναι μουδιασμένος, γιατί υπάρχει αυτή η εθνική κατάθλιψη, τι κάνουν οι εργαζόμενοι, πότε θα αντιδράσουν;

Αγαπητοί φίλοι ακούστε και μια διαφορετική αντίληψη – άποψη. Ο Πάγκαλος, ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης που πολύ καλά του βγάλαμε την αφίσα, δεν είναι τυχαίος, είναι ο ενορχηστρωτής, είναι αυτός που κουνάει την μπαγκέτα.

Ο Πάγκαλος όταν βγήκε και είπε, ότι μαζί τα φάγαμε, όταν είπε ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι, αυτοί οι εξαθλιωμένοι, ο ένας στους τρεις είναι

άχρηστος, δεν ήταν τυχαίο, ήθελε να ενοχοποιήσει τους δημοσίους υπαλλήλους. Το κατάφερε.

Και το χειρότερο ξέρετε ποιο είναι; Δεν έπεισε μόνο την κοινωνία, έπεισε και εμάς τους ίδιους που είμαστε σε καταστολή. Γιατί; Γιατί δεχτήκαμε ότι είμαστε ένοχοι και μας αξίζει μια τιμωρία. Αυτή την τιμωρία τώρα περνάμε. Το πότε θα ξεσηκωθούμε, το πότε θα γίνει η έκρηξη;

Θα γίνει, μπορώ να κάνω αν θέλετε προσωπική πρόβλεψη, δεν είναι αυτό το ζητούμενο, θα γίνει όμως όταν η κοινωνία, όταν όλοι εμείς νιώσουμε ότι αυτή η τιμωρία ήταν πολύ μεγάλη. Πέρασε ο χρόνος που μας άξιζε, αυτό το κατάφερε και με τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και με την προπαγάνδα του.

Το συνδικαλιστικό κίνημα αγαπητοί φίλοι είναι σήμερα στο χειρότερο σημείο του και αυτό το νιώθουμε δυστυχώς και η κοινωνία μας φτύνει, αλλά και εμείς οι εργαζόμενοι μετά απ' αυτές τις περιέργες, την τελευταία συμπεριφορά αν θέλετε του Παναγόπουλου, ο οποίος έχει καταστρατηγήσει κάθε συνδικαλιστική πια δεοντολογία και αξιοπρέπεια, νιώθουμε πραγματικά όταν βγαίνουμε στην κοινωνία ότι μας φτύνουν.

Σήμερα συνάδελφοι το ζητούμενο δεν είναι οι μορφές της πάλης, αλλά η συμμετοχή και η αποτελεσματικότητα του αγώνα. Δεν μπορεί αγαπητοί συνάδελφοι της ΠΑΣΚΕ να ερίζουμε χθες, να τσακωνόμαστε για το αν θα εγγράψουμε τους συμβασιούχους, δεν είναι δυνατόν αυτό να γίνεται όταν η κατάστασή μας σ' αυτό το σημείο σήμερα έχει φτάσει.

Θέλω να πω το εξής. Βρισκόμαστε, για να τελειώσω πολύ γρήγορα, σήμερα στο χειρότερο σημείο όπως είπα πριν. Είμαστε στο απόλυτο σκοτάδι, αλλά θυμίζω ότι στο απόλυτο σκοτάδι είμαστε πάντα πριν ξημερώσει. Το πώς θα ξημερώσει η αυριανή μέρα εξαρτάται από εμάς, εξαρτάται από την ενότητα και εξαρτάται το πόσο είμαστε αποφασισμένοι να κάνουμε πράξη το σύνθημα αυτό που έχουμε σήμερα στο σημερινό μας Συνέδριο. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο συνάδελφος Φωτόπουλος έχει το λόγο.

κ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Χαίρομαι που είμαι ο επόμενος συνάδελφοι, από το ΠΑΜΕ είμαι από την Καλαμάτα, ... ο Πρόεδρος, γιατί εμείς δεν θέλουμε να

λέμε και μετά να την κοπανάμε και να μην ακούμε την άλλη άποψη. Να απαντήσεις σ' αυτά που θα πω.

Όσο για τον προηγούμενο το συνάδελφο εδώ που μας έλεγε για τις δηλώσεις, καλό θα είναι που εξαφανίστηκε, έτσι, όπως έχει εξαφανιστεί και η αριστερή πτέρυγα που βλέπω, γιατί απ' όταν πήραν τα λεφτά φαίνεται, α, εδώ είσαι συνάδελφε.

Λοιπόν, για να μην ανοίξω αυτή την παλιά ιστορία καλό είναι όσοι τουλάχιστον έχετε μνήμη να θυμηθείτε ποιος κυβέρνησε τη χώρα τότε και ποιος ήταν αυτός που ζητάγε τις δηλώσεις και τα ξερονήσια και ποιος έκανε τις εκτελέσεις.

Όσο για το άλλο που είπες συνάδελφε η Πελοπόννησος δεν είναι μακριά, για το άλλο που είπες για το χθες, για τις συνεργασίες. Τον Τατούλη δεν τον στήριζε μόνο το ΠΑΣΟΚ, τον στήριζε και το ΛΑΟΣ, τον στήριζε και η Μπακογιάννη. Είναι το καινούργιο μοντέλο, τα ξεχνάς αυτά φαίνεται, έτσι;

Τώρα για τον πόνο σου για τους εργαζόμενους και για το αν κάνουμε απεργίες, που είναι ο Πρόεδρος και ο Πρόεδρος μάλλον θα έχει ήδη κουραστεί, ναι Πρόεδρε εδώ, άκου τι κάνουν στη Μεσσηνία. Εμείς, λοιπόν, δεν συμφωνάμε με τον τρόπο που κάνετε τις απεργίες όπως τα λέτε, απεργοσπάστες όμως δεν είμαστε ποτέ και πρώτοι είμαστε εμείς στα συνδικάτα για την απεργία.

Για όμως κοίτα έχω μια ανακοίνωση εδώ που τους έχω και ονομαστικά, το Ενιαίο το λεγόμενο που έχει μέσα την ΠΑΣΚΕ και που είναι και εκείνος ο Χαρίσης στην Αυτόνομη Παρέμβαση, λένε δεν κάνουν απεργία λέει αυτοί γιατί ο ένας δεν συμφωνεί μ' εσένα, ο άλλος της Αυτόνομης έχει τρία παιδάκια και της ΔΑΚΕ, απεργοσπάστες.

Εμείς απεργοσπάστες δεν γίναμε. Μας λες για απεργίες, έχω την ανακοίνωση εδώ θα την αφήσω, από πότε έχουμε ξεκινήσει απεργίες στο ΠΑΜΕ μόνο του που το κατηγορείτε συνέχεια; Από τις 17 Δεκέμβρη του '09. Εσείς τι λέγατε; Δεν βλέπετε προβλήματα τίποτα, κανένα πρόβλημα μια χαρά πηγαίναμε ή δεν είναι έτσι.

Και τι λέγατε ακόμα; Ότι να μην κάνουμε απεργία στους εργαζόμενους, απεργοσπάστες, γιατί; Γιατί δεν έχει συνδικαλιστική

εκπροσώπηση το ΠΑΜΕ. Και εκεί ακόμα που ήταν Πρόεδροι Σωματείων που είχαν πλειοψηφία ή είναι ψέματα;

Μας λέει πάλι, ποιος πρώτος να πούμε, είναι άλλο ΠΑΣΚΕ στη ΓΣΕΕ, πήγε και φώναξε τους βιομήχανους, γιατί αυτό που λέτε την αφισούλα την βγάλατε συνάδελφοι της ΠΑΣΚΕ, ποιος φώναξε τους βιομήχανους πρώτους για να λύσουμε το θέμα της κρίσης; Ο Παναγόπουλος ή είναι ψέματα και έκανε τα 11 σημεία μαζί με τους βιομήχανους, τους κοινωνικούς μας εταίρους, είναι ψέματα;

Λοιπόν, τι μας λέτε εδώ τώρα, μαζί δεν πήγατε; Μέχρι τώρα δεν λέει ότι συμφωνεί ο Παναγόπουλος όπου δεν πάνε καλά οι επιχειρήσεις να κλείσουν, να μειωθούν οι τιμές των εργαζόμενων, ο μισθός; Ναι καλά την κάνετε την πλακούλα, αλλά όταν θα έρθει η σειρά σας, γιατί εμείς, κοιτάτε εδώ, δεν πιστεύουμε ότι το κεφάλαιο μπορεί να σας αγοράζει όλους και πολεμάμε τα ταμεία αυτά τα αδιαφανή των εργατοπατέρων, δεν το πιστεύουμε, γιατί άμα σας είχε αγοράσει όλους και ένας πιστεύουμε και η ιστορία μας που είναι 90 χρόνια έχει δείξει ότι μπορούμε να αλλάξουμε, ακόμα και τους βασιλικούς ανταλλάξαμε, να την διαβάσετε την ιστορία μας, αλλά όχι από τους αντικομμουνιστές.

Τι κάνουν λοιπόν; Το κάνει μια χαρά ο Παπαδόπουλος Πρόεδρε αυτό που λες το 2004, τι κάνει; Γράφει τους συμβασιούχους με μειωμένα δικαιώματα και τι τους λέει, και το σωματείο είναι εδώ. Λένε, λοιπόν, παιδιά μόλις τελειώσει η σύμβαση σας να πάτε στο καλό, να απολυθείτε, το ίδιο το σωματείο που τους γράφει. Και εγώ ντρέπομαι που τους παίρνουν και λεφτά.

Τώρα όμως, γιατί λέει, δεν είναι υποχρεωτικό να γράφονται, δεν πατάει κανένας να γραφτεί. Αυτό κάνουν και τους λένε, τι να κάνουμε ο νόμος, γιατί με το νόμο του κεφαλαίου πάτε. Ο νόμος λέει, ότι δεν μπορεί να ανανεωθεί η σύμβαση.

Ποιος ψήφισε ρε παιδιά στο Σύνταγμα γιατί για πέστε μου και ο Πρόεδρος ο ίδιος ο δικός μας έχει με τους αγώνες μας γίνει μόνιμος. Ποιος έκανε αγώνα, δεν κάναμε όλοι μαζί για τους συμβασιούχους; Κάναμε μαζί αγώνες για τους συμβασιούχους και τους κάναμε μόνιμους και πρέπει να έχετε πολλούς στους Δήμους; Γιατί σταματήσατε και λέτε, όχι οι υπόλοιποι δεν έχουν δικαίωμα να γίνουν μόνιμοι;

Εσείς δεν το κάνετε αυτό και μας λέτε, ότι φωνάζετε για τους συμβασιούχους, για ποιους συμβασιούχους; Βάζετε τη βόμβα και λέτε, πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Και ποιος θα μας πει ποιος είναι πάγιας και διαρκής ανάγκης, ο Δήμαρχος, ποιος; Η Κυβέρνηση, ποιος;

Τα πράγματα δυσκολεύουν και δεν υπάρχει περίπτωση να γλιτώσετε. Θέλετε πάλι να ακούσετε το άλλο που κάνετε και σαν Ομοσπονδία και σαν ΑΔΕΔΥ; Ερχόσαστε κάτω με το ασφαλιστικό και τι λέγατε; Εμένα με πιάνει, εμένα δεν με πιάνει, τους έλεγα κι εγώ, αυτό κάνατε τι διαίρει και βασιλεύει, εμένα με πιάνει, εμένα δεν με πιάνει.

Σας έλεγα και λέω στους κομμουνιστές θα πιάσει, μην φοβόσαστε δεν σας πιάνει εσάς. Από πότε φωνάζουμε έρχεται θύελλα; Από τις εκλογές τις προηγούμενες και τι λέγατε, ότι δεν σας αφήνουμε να κάνετε διάλογο. Τι έχετε κερδίσει με τους διαλόγους σας για πέστε μου;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Συνάδελφε ολοκλήρωνε σε παρακαλώ πολύ, 7 λεπτά έχεις.

κ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Συνάδελφε το παράδειγμα της Μεσσηνίας είναι χαρακτηριστικό, ότι όλοι λένε για τους συμβασιούχους, αλλά να σηκωθούν να φύγουν, αυτό λένε. Και δεν κάνουν κανέναν αγώνα. Και εμείς λέμε, να έχουν πλήρη δικαιώματα και να είναι όλοι μέσα, όχι μόνο τα 8μηνα που γράφουν. Και τα STAGE που λέγατε ότι δεν είχαν συνδικαλιστική εκπροσώπηση και δεν μπορούσαν να κάνουν αγώνα. Αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο συνάδελφος ο Σερδέλης έχει το λόγο.

κ. ΣΕΡΔΕΛΗΣ: Συνάδελφοι γεια σας. Είμαι ο Πρόεδρος από το Σωματείο ΟΤΑ – Μεσσηνίας. Δεν θα απαντήσω στο συνάδελφο, γιατί πραγματικά θα αναγκαστεί στη Μεσσηνία να ζητήσει για άλλη μια φορά συγνώμη γι' αυτά που είπε, πολλές φορές έχει διαψευστεί, αλλά προκειμένου να ανεβεί στην κομματική του ιεραρχία λέει τα ψευδάρια του, ζητάει συγνώμη μετά και τελειώνει η υπόθεση. Δυστυχώς πήξαμε από συγνώμες στη Μεσσηνία, τα πρακτικά του Συμβουλίου είναι στη διάθεσή σας.

Θα ήθελα να ...

κ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Παρακαλώ – παρακαλώ, δεν σε διέκοψε συνάδελφε, άστον να τοποθετηθεί.

κ. ΣΕΡΔΕΛΗΣ: Όλοι καταλαβαίνουν γιατί ο συνδυασμός που εκπροσωπεί ο συνάδελφος σε ολόκληρη τη Μεσσηνία δεν ξεπερνάει ποτέ τους 50-55 ψήφους, όλοι ο καταλαβαίνετε, υπάρχουν τα πρακτικά, το καταλαβαίνετε όλοι.

Συνάδελφοι πήρα το λόγο για να μεταφέρω το κλίμα που υπάρχει από κάτω στους εργαζόμενους προς τα πάνω. Τα αισθήματα που υπάρχουν είναι : φόβος, φόβος γι' αυτά που ακούγονται ότι έρχονται, όπως μείωση μισθών, απολύσεις και ένα σωρό άλλα με το ασφαλιστικό.

Αβεβαιότητα. Αβεβαιότητα γιατί δεν μπορούν να προγραμματίσουν το μέλλον τους, όταν ακούν όλα αυτά τα πράγματα που έρχονται έχουν μαζευτεί θα το πω λαϊκά, στο καβούκι τους. Και υπάρχει και η αγανάκτηση. Αγανάκτηση γιατί; Γιατί με τα γνωστά παπαγαλάκια που χρησιμοποιούν όλοι προσπαθούν να μας πείσουν, ότι για την κρίση φταίμε εμείς. Είμαστε διεφθαρμένοι, εμείς φταίμε που τα φάγαμε και ένα σωρό άλλα. Και όλη η άλλη Ευρώπη διεφθαρμένη είναι; Όλοι μπαίνουν στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο απ' ότι βλέπω και υπάρχει κρίση.

Εδώ θα έπρεπε όμως να μας δημιουργηθεί μια απορία, γιατί όταν προκηρύσσουμε απεργίες και δεν πιστεύω ότι συμβαίνει μόνο στη Μεσσηνία και σε άλλα σωματεία της Πελοποννήσου, έχουμε χαμηλά ποσοστά; Και αν μεταφέρουν κάποιιοι, ότι παντού υπάρχει πάνω από 80% συμμετοχή δεν λέμε αλήθεια. Έχουμε μικρά ποσοστά.

Εμείς με την τελευταία απεργία μαζευτήκαμε στους χώρους δουλειάς και ακούσαμε τους εργαζόμενους. Οι εργαζόμενοι μας ζήτησαν βγάλτε την αγανάκτηση από μέσα μας. Και αυτό πώς; Βάζοντας συγκεκριμένα αιτήματα και οργανώνοντας καλύτερα την απεργία.

Τα αιτήματα που είναι επίκαιρα σήμερα ποια είναι συνάδελφοι που θα ανταποκριθούν οι εργαζόμενοι κατά τη γνώμη μας. Πρώτα, να γίνει προγραμματισμός της απεργίας, μιας 5νήμερης απεργίας μέσα στο Γενάρη, προγραμματισμός από τώρα, να έχουμε το χρόνο να εξηγήσουμε στους εργαζόμενους.

Δεύτερον, τα αιτήματα. Τρία απλά για να συσπειρωθούμε πρώτα και μετά να διεκδικήσουμε και άλλα. Να βγουν να δεσμευτούν, καμία απόλυση στους ΟΤΑ. Δεύτερον, καμία άλλη περικοπή των αποδοχών τους.

Και τρίτον, κάτω τα χέρια από τα ασφαλιστικά μας ταμεία και από τις παροχές μας.

Πιστεύω ότι είναι πολύ κατανοητά αιτήματα και οι συνάδελφοι όλοι είναι έτοιμοι να ανταποκριθούν. Πιστεύω, συναδέλφισσα βγάλε τα κόμματα από το μυαλό σου όλοι είμαστε συνάδελφοι, ότι μπορούμε να βγαίνουμε και να ζητάμε να μας αντιμετωπίσουν με σοβαρότητα, να λέμε αυξήσεις τη στιγμή που ακούγονται παντού μειώσεις.

Συνάδελφοι ας εξετάσουμε αυτά τα αιτήματα, ας εξετάσουμε αυτό τον τρόπο που προτείνουμε εμείς και πιστεύω, ότι όλοι οι εργαζόμενοι θα συσπειρωθούν και θα ξανά κάνουμε τα πολύ μεγάλα ποσοστά απεργίας που είχαμε και στο παρελθόν. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Η συναδέλφισσα η Μακατού η Κρυσταλλία έχει το λόγο.

ΚΡ. ΜΑΚΑΤΟΥ: Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είναι η Κρυσταλλία Μακατού από Δημοτική Αστυνομία Λάρισας. Στις δύσκολες εποχές που ζούμε κάποιος συνάδελφος θα περίμενε να δει αγωνιστικά, δυναμικά και ενωτικά συνδικάτα, όπως διακηρύσσει η Ομοσπονδία μας για το 40^ο συνέδριό της.

Με όλα ταύτα δεν θεωρώ, ότι αυτή η αγωνιστική και ενωτική δυναμική εκφράζεται στην πράξη, όχι σε μια ιδεατή πραγματικότητα, αλλά στην πραγματική πραγματικότητα. Και το λέω αυτό ασκώντας κριτική στην ηγεσία της Ομοσπονδίας μας όπου χθες εκμεταλλευόμενη την απόλυτη πλειοψηφία της για μια ακόμη φορά απέτρεψε την εγγραφή των συμβασιούχων στα θεσμικά της όργανα.

Συνάδελφοι της πλειοψηφίας τη στιγμή που το συνδικαλιστικό κίνημα περνάει βαθιά κρίση, τη στιγμή που ο κόσμος της εργασίας και η κοινωνία έχει χάσει την εμπιστοσύνη του στα Συνδικάτα, την εποχή της ανασφάλειας για την αυριανή μέρα είναι πολυτέλεια οι χειρισμοί με βάση τις παραταξιακές σκοπιμότητες. Οι εργαζόμενοι περιμένουν από εμάς και εμείς είμαστε απόντες.

Ένα δεύτερο σημείο στο οποίο θα ήθελα να σταθώ είναι το θέμα της Δημοτικής Αστυνομίας. Πρόκειται για μια ιδιαίτερα ταλαιπωρημένη υπηρεσία που άγεται και φέρεται από την εκάστοτε Κυβέρνηση και τον εκάστοτε αιρετό Δήμαρχο.

Θεωρώ ότι το κομμάτι για τον προγραμματισμό δράσης της Ομοσπονδίας που αναφέρεται στη Δημοτική Αστυνομία κινείται σε θετική κατεύθυνση, ωστόσο δεν είναι αρκετό. Και δεν είναι αρκετό διότι τα λόγια δεν έχουν μεταφραστεί μέχρι τώρα σε πράξη και σε έμπρακτες διεκδικήσεις.

Η αγωνιστική διάθεση έχει μείνει στα λόγια και στη θεωρία. Πότε επιτέλους θα περάσουμε στην πράξη, όταν η Δημοτική Αστυνομία θα γίνει ΕΛ.ΑΣ ή μήπως όταν θα θρηνήσουμε το πρώτο θύμα συνάδελφο ως αποτέλεσμα της αδιαφορίας των κυβερνητικών επιλογών και των συνδικαλιστικών ηγεσιών;

Πρέπει να καταλάβουμε όλοι καλά, ότι τα θέματα της δημοτικής αστυνομίας είναι τόσο σοβαρά, που ξεπερνούν οποιαδήποτε παραταξιακή λογική ή συμφέρον. Είναι θέματα που πρέπει να ξαναδούμε από την αρχή στην κατεύθυνση της αποστρατικοποίησης της δημοτικής αστυνομίας και της ενίσχυσης του κοινωνικού της ρόλου. Να θυμάστε πως εμείς, οι Δημοτικοί Αστυνόμοι, θέλουμε να στεκόμαστε δίπλα στον πολίτη και όχι απέναντί του.

Ένα τελευταίο στο οποίο θέλω να αναφερθώ είναι η ποινικοποίηση των κοινωνικών αγώνων. Είδαμε χθες στη διαδήλωση την εκτεταμένη καταστολή, δακρυγόνα, κυνηγητό, γεγονός που το βλέπουμε να εντείνεται όλο και περισσότερο στις απεργίες και στις διαδηλώσεις μας.

Ακραία έκφραση της δίωξης των αγώνων και της κρατικής καταστολής είδαμε πριν από δύο χρόνια στη Λάρισα, όπου 11 μαθητές κατηγορήθηκαν με κακούργημα ως τρομοκράτες μετά τη σύλληψή τους σε διαδήλωση για το θάνατο του Αλέξη Γρηγορόπουλου.

Επειδή η δίκη των 11 μαθητών είναι μεθαύριο Πέμπτη 9 Δεκέμβρη θεωρούμε αναγκαίο ότι η ΠΟΕ-ΟΤΑ, 3^η μεγαλύτερη Ομοσπονδία στη χώρα πρέπει να πάρει θέση. Για το λόγο αυτό καταθέτουμε ως ΑΣΚ-ΟΤΑ στο Προεδρείο ένα ψήφισμα όπου εκφράζεται η αλληλεγγύη στους συλληφθέντες και ζητάμε να αποσυρθούν οι κατηγορίες και να καταργηθεί ο τρομονόμος.

Είναι ένα πάρα πολύ σοβαρό ζήτημα, πρόκειται για 15 και 16 χρονών μαθητές, οι οποίοι κατηγορούνται με έωλες κατηγορίες, είναι κάτι μεθοδευμένο, είναι για πρώτη φορά που χρησιμοποιείται καταστολή για να ποινικοποιηθεί ένα κίνημα της νεολαίας, είναι κάτι που θα βρούμε μπροστά

μας. Οι επόμενοι που έχουμε σειρά είναι το συνδικαλιστικό και εργατικό κίνημα.

Να μην παραπεμφθεί μετά τις εργασίες του Συνεδρίου, ζητάμε να εγκριθεί το ψήφισμα αν γίνεται ομόφωνα από το Σώμα του Συνεδρίου, γιατί η δίκη είναι άμεσα την Πέμπτη. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο συνάδελφος Τσούνης Γιάννης έχει το λόγο.

Γ. ΤΣΟΥΝΗΣ: Συνάδελφοι κατ' αρχήν και πριν ξεκινήσω νομίζω, ότι οφείλω μία συγγνώμη στο σώμα του Συνεδρίου για το χθεσινό περιστατικό. Και πιστεύω ότι η θέση μου σ' αυτήν εδώ την έδρα θα πρέπει να λειτουργεί όντως ενωτικά, ακόμη και όταν υπάρχουν προκλήσεις. Και συνεχίζω.

Συνάδελφοι μεταξύ μας δεν υπάρχουν φωστήρες. Μην αναζητείτε μεταξύ μα ούτε συνδικαλιστικές διάνοιες, ούτε πεφωτισμένους, όλοι μας απλοί εργαζόμενοι είμαστε οι οποίοι όμως η κάθε ομάδα, η κάθε παράταξη έχει βάλει δικούς του στόχους. Και εμείς πριν 1,5 χρόνο στο Συνέδριο των Χανίων μας τίμησαν οι εργαζόμενοι και πήραμε την αυτοδυναμία. Και από εκείνη τη μέρα σε πολύ καλύτερες εποχές βάλαμε έναν στόχο, να ανταποκριθούμε στην ευθύνη που μας χρέωσαν οι συνάδελφοι αγωνιζόμενοι για όλους τους συναδέλφους.

Και βέβαια όμως γνωρίζαμε ότι το επόμενο χρονικό διάστημα θα ήταν πάρα πολύ δύσκολο. Και θα ήταν πάρα πολύ δύσκολο γιατί έχοντας την αυτοδυναμία όλες οι υπόλοιπες παρατάξεις θα ήταν πολύ εύκολο να μας βάλουν στο στόχαστρο και λεγόταν αυτό και από πριν και στις Εκτελεστικές και στα Γενικά Συμβούλια χαριτολογώντας στην αρχή.

Βέβαια εκεί που όλοι στην αρχή ήταν έτοιμοι να μας χαρακτηρίσουν αδρανείς, τώρα μας ψέγουν για υπερβολική δράση. Και βέβαια είναι αλήθεια ότι η Ομοσπονδία έκανε πάρα πολλές κινητοποιήσεις, πολλές κινητοποιήσεις έκανε και η ΑΔΕΔΥ, ήταν όμως πρωτοφανή και τα μέτρα που πάρθηκαν.

Και βέβαια κοίταξα πολύ προσεκτικά και τις ανακοινώσεις και θα ήθελα να αναφερθώ λίγο στους συναδέλφους της ΔΑΚΕ. Έχουν υιοθετήσει και στο φυλλάδιο μία αντιμνημονιακή ρητορική. Βέβαια δεν αμφισβητεί κανείς το ρόλο που έπαιξε η διακυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας στο να πληρώνουμε αυτά που πληρώνουμε σήμερα, κανείς σ' αυτή την αίθουσα.

Και βέβαια δεν φταίει μόνο η Νέα Δημοκρατία. Βέβαια η Νέα Δημοκρατία σήμερα την ίδια στιγμή ζητά άλλο μείγμα πολιτικής. Τι σημαίνει άλλο μείγμα πολιτικής; Πολλές πολιτικές απ' αυτές τις οποίες σήμερα αυτή η Κυβέρνηση περνά τις υιοθετεί. Και βέβαια την ίδια στιγμή επαίρεται ότι τα περισσότερα νομοσχέδια απ' αυτά που φέρνει η τωρινή κυβέρνηση τα ψηφίζει.

Και βέβαια επειδή βλέπω και στο φυλλάδιο υπεύθυνα, πρώτη λέξη. Στην τελευταία κινητοποίηση συνάδελφοι η ΔΑΚΕ ψήφισε λευκό μ' αυτά τα μέτρα, σ' αυτή την επίθεση, μ' αυτά τα αιτήματα που είχε βάλει η Ομοσπονδία στην τελευταία κινητοποίηση το λευκό δεν υποδηλώνει θέση, δεν είναι μία εξαιρετικά υπεύθυνη στάση.

Και φυσικά είχαμε βάλει και το ζήτημα των συμβασιούχων. Η ΔΑΚΕ υποστήριξε ότι το ζήτημα που μπορεί να συσπειρώσει τον κόσμο είναι το ενιαίο μισθολόγιο κυρίαρχα, φυσικά υπάρχουν και άλλα.

Και να αναφερθώ λίγο και στους συναδέλφους της ΔΑΣ. Είπε ο Βασίλης ο Πετρόπουλος, τι τους φοβίζει; Μέχρι χθες η ρητορική του ΚΚΕ έλεγε ότι η απάντηση μπορεί να δοθεί μόνο από το πεζοδρόμιο. Αλλάξανε τώρα και βέβαια η απάντηση δεν μπορεί να δοθεί μόνο από το πεζοδρόμιο, πρέπει να δοθεί μέσα από τη Βουλή.

Και βέβαια η απάντηση της Βουλής μπορεί να έρθει σε μισό χρόνο, μπορεί να έρθει όμως και σε τρία χρόνια. Και τότε όλοι εμείς θα έχουμε χάσει πάρα πολύ και τότε όλοι εμείς θα μπορούμε να φωνάζουμε και να λέμε για το τι δεν κάναμε και για το τι θα πρέπει να κάνουμε τώρα. Τότε όμως θα είναι πάρα πολύ αργά.

Και να αναφερθώ και σε δύο τοποθετήσεις που έγιναν από τις Συσπειρώσεις. Είπε η συναδέλφισσα από τη Θεσσαλονίκη, ότι κάποιοι από την ΠΑΣΚΕ στη Θεσσαλονίκη πήγαιναν και προσπαθούσαν να αποσπάσουν στις Γενικές Συνελεύσεις αποφάσεις εναντίον της απεργίας. Κατάπτυστοι εάν υπήρχαν, αλλά γιατί δεν πήγατε εσείς, γιατί όταν ζητήσαμε εμείς τις Γενικές Συνελεύσεις 20 ήρθαν συνάδελφοι που δεν ήταν και όλες αποφάσεις Γενικών Συνελεύσεων, γιατί εσείς όλοι οι υπόλοιποι δεν πήγατε να πάρετε αντίθετες συνελεύσεις και να ξεφτιλίσετε τους κατάπτυστους; Μόνο 20 αποφάσεις Γενικών Συνελεύσεων.

Και βέβαια έκανε και μία τοποθέτηση χθες ο φίλος μου ο Παναγιώτης ο Τσελεπής και είπε, ότι ματώνει στα εργοτάξια ενώ εμείς ξεπουλάμε τις απεργίες. Όταν ο φίλος μου ο Παναγιώτης ήρθε στην Ομοσπονδία με 125 απολυμένους μόνιμους όπως το είπε που ήταν από τους προσωρινούς πίνακες του είπαμε μέλη της Εκτελεστικής ότι πρέπει να το αναδείξουμε, ξεκίνα με μία κινητοποίηση στο Δήμο. Και μου είπε, ότι δεν μπορώ να πείσω κανέναν να απεργήσει για αυτούς.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου) Λες ψέματα, μας είπες να κάνουμε μόνοι μας απεργία διαρκείας, είσαι ψεύτης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Συνάδελφε σε παρακαλώ.

Γ. ΤΣΟΥΝΗΣ: Και βέβαια, πήρα μάθημα από χθες δεν θα υποκύψω σήμερα,
...

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Παρακαλώ συνάδελφε, αυτές είναι αναξιοπρεπείς φράσεις, παρακαλώ, δεν επιτρέπονται τέτοιες φράσεις, παρακαλώ πάρα πολύ.

Γ. ΤΣΟΥΝΗΣ: Και βέβαια συνάδελφοι με την τελευταία κινητοποίηση η Ομοσπονδία το έλυσε το πρόβλημα με όσους συμμετείχαν, με όλο το ρίσκο που εμείς πήραμε ως παράταξη, πρωτοπόροι σε μία πολύ δύσκολη περίοδο αναλαμβάνοντας πολλές φορές και πρωτοβουλίες που δεν ανήκαν μόνο σ' εμάς. Κι αυτό έγινε και το Μάιο, έγινε και το Νοέμβριο.

Και κλείνοντας, στις 15 του μηνός υπάρχει απεργιακή κινητοποίηση συνάδελφοι. Μέχρι πριν από λίγες μέρες πίστευα ότι αυτή η κινητοποίηση θα είχε επιτυχία, γιατί δημιουργούνται εκείνες οι συνθήκες, ώστε ο κόσμος να βγει στο δρόμο.

Όμως το πολιτικό, το κομματικό, το mediακό κατεστημένο υποδαυλίζει την κινητοποίηση που έρχεται, την εκμαυλίζει, απαξιώνοντας το συνδικαλιστικό κίνημα με την τρομοκρατία και φοβάμαι ότι αυτή η κινητοποίηση αν όλοι μαζί δεν την στηρίξουμε, δεν θα έχει πάλι επιτυχία.

Και βέβαια κλείνοντας αυτό που θα ήθελα να πω είναι, ότι όλοι οι αντίπαλοί μας, οι αντίπαλοι των εργαζομένων την ίδια στιγμή οργανώνονται απέναντί μας. Εμείς όμως δεν δείχνουμε συνάδελφοι ούτε σύνεση, ούτε συναίνεση και οι εργαζόμενοι δεν είμαστε εμείς που είμαστε εδώ, οι

εργαζόμενοι είναι όλοι αυτοί που είναι στα σπίτια τους και περιμένουν από εμάς να βρεθούμε μαζί ενιαία στο πεζοδρόμιο, ώστε να έχουν ελπίδα, τολμήστε συνάδελφοι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο συνάδελφος Βίτσιος Άρης έχει το λόγο. Θα παρακαλέσω συνάδελφοι όποιος θέλει να πάρει το λόγο να αντιπαρατεθεί πολιτικά, συνδικαλιστικά, όχι με ύβρεις, είναι απαγορευτικό, δεν επαινεί κανέναν μας.

A. ΒΙΤΣΙΟΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι μιλώντας κι εγώ για το 40° συνέδριο για το οποίο αγωνιζόμαστε για να ακυρωθεί το βάρβαρο μνημόνιο πριν μπω λίγο στη φιλοσοφία της κουβέντας μου, να απαντήσω στο φίλο μου τον Γιάννη, ότι εδώ καράβια χάνονται, βαρκούλες αρμενίζουν.

Και τι θέλω να πω. Φίλε Γιάννη υπάρχει το εξής, είναι τουλάχιστον πρόκληση να κατηγορείς τη ΔΑΚΕ και κατ' επέκταση τον επικεφαλής της τον Πολυμερόπουλο, εμένα και όλους τους υπόλοιπους, ότι εμείς ήμασταν οι κυβερνητικοί συνδικαλιστές και θα απολογούμαστε για τη Νέα Δημοκρατία.

Μέσα σ' αυτή την αίθουσα, αλλά και παντού έχουμε αποδείξει, ότι όταν χρειαστεί και όποτε χρειάστηκε ήμασταν απέναντι. Και βέβαια αυτή η ΔΑΚΕ της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, η ΔΑΚΕ των ΟΤΑ έπαιρνε 70ντάρια, άρα $7 \times 12 = 72$, 700,00 € ετησίως στο παντελόني κάνοντας τις παρεμβάσεις της και δεν αγωνίζεται στο χάλι που είμαστε σήμερα απέναντι σ' εσένα που εκφράζεις την ΠΑΣΚΕ να μην μας κόψουν άλλο τους μισθούς.

Και βέβαια με τη δική σου ρητορική και τη δική σου λογική εμείς είμαστε κυβερνητικοί, άρα σήμερα εσύ είσαι Κυβέρνηση, άρα εγώ πρέπει να σου γράψω μία αφίσα φίλε Γιάννη, όπως αυτή που βγάλετε και πολύ πετυχημένα: «Χοντρέ Πάγκαλε δεν τα φάγαμε μαζί», «Ψηλέ Γιάννη απολογήσου για το ΠΑΣΟΚ».

Μνημονιακό κατεστημένο είπε ο Γιάννης, Mediaκό κατεστημένο, Για ποια Media μιλάς συνάδελφε, για τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης που με κυβερνητικές παρεμβάσεις των Υπουργών σου παίρνουν δάνεια τα κανάλια και από το βράδυ ως το πρωί τρομοκρατούν τους εργαζόμενους για να βγει ο όποιος Υπουργός να καθησυχάσει το λαό και να έρθει ο επόμενος Υπουργός να ξεσχίσει το λαό; Γι' αυτά τα κανάλια μιλάς;

Και επιτέλους ας καταλάβουμε και κάτι άλλο, ως κοινωνία κάτι έχουμε, κάτι συμβαίνει. Δεν μπορεί να ευθύνεται η Νέα Δημοκρατία και παρά ευθύνεται και οι 10 μονάδες ήταν πολύ λίγες αυτές που πήρε. Και εγώ και ως Νέα Δημοκρατία να σας πω κάτι. Περιμένω ακόμα κάποια λαμόγια να πάνε φυλακή, όμως το Ε9 του Πολυμερόπουλου που είναι ΔΑΚΕ, το Ε9 του Βίτσιου και όλων των υπόλοιπων είναι εδώ να το δούμε.

Πάμε να δούμε κάποια πράσινα παλικάρια, πάμε να τους ανιχνεύσουμε; Και γιατί το λέω; Γιατί τελικά έχουμε αναξιοπιστία ως εργαζόμενοι, ως άνθρωποι. Συγχωρήστε μου τον τόνο, αλλά είναι αγανάκτηση.

Ποια είναι η αναξιοπιστία, μπλε παιδιά, τα γαλάζια παιδιά τα ακούγαμε 200.000 γαλάζια παιδιά. Συνέδριο της ΑΔΕΔΥ προχθές αύξηση η ΠΑΣΚΕ και άλλη. Συνέδριο της ΠΟΕ-ΟΤΑ αντιπροχθές, πρώτη δύναμη η ΠΑΣΚΕ. Εκτός και αν τα γαλάζια παιδιά με τη φιλελεύθερη πολιτική που λέει ο φίλος μου ο Θέμης για να γυρίσουμε και σελίδα, σε 25 σελίδες εδώ ένα πρόγραμμα δράσης και μια εισήγηση, η οποία αν μη τι άλλο εγώ καλούμαι να την ψηφίσω όλη, έχει τα πάντα, όλα.

Και να «γελάσουμε» και λίγο. Διεκδικούμε επαναφορά 13^{ου} και 14^{ου} μισθού, το γράφουμε. Στο βήμα ξέρετε τι λέμε, μην μας κόψουν άλλο. Και άμα πάμε στη γωνία και βρούμε κανέναν φίλο άλλον, σκάσε –να μην το πω-μακάκα, γιατί μπορεί να σε απολύσουν κιόλας. Άρα τι το γράφουμε το 13^ο και 14^ο, πάει πέταξε το έργο.

Βασικό μισθό 1.400,00 €. Κάποτε χαμογελούσα όταν ο φίλος μου ο Βορτελίνος παλαιόθεν και η ΔΑΣ γενικότεραμίλαγε για 1.230,00 € - 1260,00 €, είχαν μια διαφωνία, ο Χαρίσης ήθελε 60,00 € και οι άλλοι είχαν 30,00 €, το 1.200,00 € ήταν σταθερό.

Και βέβαια χαράσσουμε πολιτικές στις οποίες μέσα σ' αυτό τα 25 σελίδες έτσι πρόχειρα, λέμε, τακτοποίηση του προσωπικού που απασχολείται με συμβάσεις ορισμένου χρόνου ή έργου και καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Πολύ καλά μου ακούγεται.

Πάμε παρακάτω όμως και λέμε για τις προνοιακές δομές των ΟΤΑ, ενιαία προκήρυξη με αυξημένη μοριοδότηση των συμβασιούχων των προνοιακών δομών, που δεν έχουν υπαχθεί ή δεν είχαν καταταγεί με τις

διατάξεις του 124/2004 Προεδρικού Διατάγματος. Δύο μέτρα, δύο σταθμά. Μόρια στις προνοιακές δομές εισηγείται ο φίλος μου ο Πρόεδρος και να πάμε σε διαγωνισμό φωτογραφία με τα μόρια. Για τους άλλους διαβάζω, τακτοποίηση του προσωπικού.

Θ. ΜΠΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Το ίδιο λέμε.

A. ΒΙΤΣΙΟΣ: Να το διευκρινίσουμε, καλό είναι και να το γράφουμε. Παράλληλα, αφού λες το ίδιο φίλε Θέμη, γιατί όταν η Κυβέρνηση ξέσκισε τους συμβασιούχους κόβοντάς τους την μοριοδότηση, εσύ ήσουν σημαιοφόρος ως παράταξη όχι προσωπικά, τι κάναμε τότε;

Και βέβαια το θέατρο του παραλόγου το ζήσαμε χθες με τους συμβασιούχους πως τους αποδεχόμαστε και πως πρέπει να γραφτούν. Και να πάμε και σε κάποια άλλα πραγματάκια. Τρομοκρατούμε τους εργαζόμενους ανεβαίνει η ΠΑΣΚΕ στην ΑΔΕΔΥ. Η ΔΑΚΕ και αφού είμαστε και κυβερνητικοί συνδικαλιστές καταστρέψαμε την Ελλάδα. Ό,τι συνέβη στα 30 χρόνια αυτής της διακυβέρνησης ευθύνεται η Νέα Δημοκρατία και η ΔΑΚΕ ταυτόχρονα.

Το ζήτημα όμως είναι ότι πρακτικά σήμερα δυστυχώς το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και τους νταβαντζήδες της Ευρώπης και της Αμερικής δεν τους έφερε η ΔΑΚΕ, τους έφερε ο πολιτικός φορέας των αγαπημένων συναδέλφων κατά τα άλλα της ΠΑΣΚΕ. Και να μην γυρίσουμε στα παλιά, το ψωμί δεν έχει χρώμα, ούτε γαλάζιο είναι, ούτε μπλε, ούτε κόκκινο και πάει λέγοντας και να κορώνες.

Στο δια ταύτα συνάδελφοι. Στο δια ταύτα τι κάνουμε; Έχουμε μια κρίση αναξιοπιστίας όλοι μας. Παλεύουμε και αγωνιζόμαστε και χθες είχαμε μια επέτειο θλιβερή, τη δολοφονία ενός παιδιού από έναν τρελό μπάτσο θα πω εγώ και σας είπα και χθες όσοι ήσασταν εδώ μέσα και μ' ακούσατε, ότι μπορεί να ήταν το παιδί μου, αλλά παράλληλα αυτή η κοινωνία ξεχνάει τα Ίμια, ξεχνάει τις παπαριές του Πάγκαλου ότι φύσαγε αέρας και έφυγε η Σημαία.

Για ποια κοινωνία μιλάμε, τι θα πει αυτή η κοινωνία αύριο, όταν εθνικές επέτειες ρωτάμε τα παιδιά μας και δεν γνωρίζουν, αλλά παράλληλα όταν καίγονται τρεις εργαζόμενοι επί ΠΑΣΟΚ και μία έγκυος μητέρα περνάει

στο ντούκου από τους Καναλάρχες, από τους Medακούς που είπε ο φίλος μου ο Γιάννης. Κατά τα άλλα όμως να κάψουμε την Αθήνα.

Κι αν αγαπητοί συνάδελφοι αυτά που συνέβησαν συνέβαιναν επί επάρατου, οι οποίοι παρένθεση σας λέω, πιο γελοία κυβέρνηση δεν υπήρχε, δεν το λέω σήμερα, το έλεγα και όταν κυβερνούσε η Νέα Δημοκρατία, θα είχαν σηκωθεί και οι πέτρες, θα είχαν σηκωθεί και τα πεζοδρόμια, θα είχαμε εξαφανιστεί, ο Πολυμερόπουλος έπρεπε σήμερα να μην είναι εδώ μέσα, γιατί από 2 μέτρα που είναι έπρεπε να φτάσει 1,10, θα τον είχαμε κόψει φέτες.

Και είναι θράσος τελικά αυτό που συμβαίνει με τις όποιες διαφωνίες. Ενοχλεί συνάδελφε; Εμένα με λένε Βίτσιο όμως. Και πηγαίνοντας αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑΜΕ και της ΔΑΣ επειδή προκλήθηκα εξ αριστερών και μιλώντας αγαπητοί συνάδελφοι της ΔΑΣ μιας και διαμαρτύρεστε εδώ έχετε στο βήμα έναν άνθρωπο ο οποίος για λόγους σκοπιμότητας και διαμαρτυρίας θα μπορούσε να ψηφίσει ΚΚΕ.

Όμως ρε συνάδελφοι ανοίξτε κανένα παράθυρο, ανοίξτε το ρε παιδιά, έλεος. Ανοίξτε το και όχι τίποτε άλλο συμβουλή σας δίνω. Εδώ πρόκειται περί τρέλας, για τα πάντα φταίνε όλοι οι άλλοι, εσείς ποτέ. Ξεχωριστές πορείες, θέλετε να κυβερνήστε όμως και γι' αυτό σας λέω, ανοίξτε παράθυρα για να κυβερνήστε.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Συνάδελφοι παρακαλώ. Άρη ολοκλήρωνε σε παρακαλώ, έχεις περάσει το χρόνο αρκετά.

Α. ΒΙΤΣΙΟΣ: Κλείνοντας, λοιπόν να πω αγαπητοί συνάδελφοι, το εξής. Ας κοιταχτούμε στα μάτια, ας ξεκινήσουμε από τις ηγεσίες του συνδικαλιστικού κινήματος και ας πάμε να κάνουμε μερικές κινήσεις, έστω και ακτιβιστικές. Και τι εννοώ; Εννοώ ότι η ηγεσία του συνδικαλιστικού κινήματος είτε σε επίπεδο ΑΔΕΔΥ, είτε σε επίπεδο ΠΟΕ-ΟΤΑ, είτε σε οποιοδήποτε επίπεδο και επειδή όλοι εμείς φταίμε εκτός από τους άλλους, να κάνουμε και κάτι.

Να ζητήσουμε κάποια μέρα από τα κανάλια, από τους Πρετεντέρηδες να πάμε εκεί και να τους καταθέσουμε οι εργαζόμενοι τα Ε9 και να τους καταθέσουμε και τους λογαριασμούς όχι των βιβλιαρίων, αλλά των

δανείων που έχουμε και να προκαλέσουμε και να πούμε, ότι δεν φεύγουμε από το κανάλι, εάν δεν μας βγάλουν στον αέρα.

Ας κάνουμε κάποιες κινήσεις, οι οποίες θα δείξουν τι, ότι όσοι βρισκόμαστε εδώ δεν είμαστε τα λαμόγια του γενικότερου δημοσίου. Έχουμε και απ' αυτά, να τα καταδείξουμε, να τα ονοματίσουμε, να τα στείλουμε σπίτι τους. Όμως δεν μπορεί αγαπητοί συνάδελφοι για ό,τι έχει συμβεί σ' αυτό το ελληνικό κράτος τα τελευταία 35 χρόνια πολύ εύκολα επειδή δεν κυβερνήσανε, ξεχάσανε το '89 να γίνω και λίγο ΠΑΣΟΚ τώρα οι φίλοι μου Αριστεροί, φταίνε όλοι οι άλλοι εκτός από εμάς.

Φταίμε όλοι στο μέτρο που μας αναλογεί και ας καταλάβουμε κάτι. Το μνημόνιο караδοκεί να μας ξεβρακώσει, όχι απλά να μας βάλει στον ίδιο δρόμο και αν θα δούμε αναλογικά χώρες στις οποίες μπήκε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο φτάσαμε και ισοπεδωθήκαμε.

Άρα είναι η ώρα να ξυπνήσουμε, το ενωτικά, αγωνιστικά, ταξικά να το καταλάβουμε και να το εμπεδώσουμε και εκεί πάνω να βαδίσουμε ως εργαζόμενοι. Αλλιώς η επόμενη μέρα θα είναι δύσκολη και πολλοί από εμάς θα είμαστε στην καναπέ μας προσπαθώντας να βιώσουμε και να περπατήσουμε την προσωπική μας μοίρα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο συνάδελφος ο Μπέλας έχει το λόγο.

N. ΜΠΕΛΑΣ: Λοιπόν, επειδή είναι πολύ σύντομος ο χρόνος θα αρχίσω έτσι, όταν το δάχτυλο έμπαινε κάπου αλλού στους μη μόνιμους σφυρούσαμε αδιάφορα. Πολλές φορές έχω πει σε συνελεύσεις συναδέλφων ότι εμείς όσο βρισκόμαστε σε μια νησίδα ασφαλείας, γιατί βρισκόμασταν, τώρα τελείωσε αυτό το πράγμα, ας βάλουμε το χέρι μέσα στη λάσπη και να τραβήξουμε τους άλλους συναδέλφους δίπλα μας, γιατί είναι συνάδελφοι κι αυτοί που είναι στον ιδιωτικό τομέα, είναι συνάδελφοι αυτοί που βρίσκονται στην ανεργία, έπρεπε για τη συνέχειά μας, για το μέλλον μας, δηλαδή για τα παιδιά μας να ενδιαφερθούμε περισσότερο. Αλλά μπήκαμε στη λογική του εγώ, του ατομικού, όχι του συλλογικού, όχι του εμείς.

Σε φίλες και φίλοι, συναδέλφισσες – συνάδελφοι, συντρόφισσες – σύντροφοι εδώ είμαστε μια χούφτα άνθρωποι που θα έπρεπε να είμαστε μια γροθιά, αλλά εγώ επειδή πέρασα από την ΠΑΣΚ χθες στενοχωρήθηκα ειλικρινά, δεν ήθελα αυτή η παράταξη να φτάσει στο σημείο όλες οι άλλες

παρατάξεις να ψηφίσουν κάτι άλλο, που για μένα πράγματι ρε φίλες και φίλοι είναι λογικό αυτό που ψηφίσανε όλες οι άλλες παρατάξεις.

Ξέρω, ότι αυτούς που είναι κοντά στους Δημάρχους, πώς τους λέτε, γλείφτες και ξέρω εγώ, εμείς τους λέμε μασάν, ξέρω ότι στις παρατάξεις που τους χτυπάμε όλοι, που δεν είμαστε, ξέρω εγώ δεν κυβερνήσανε, κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία χτυπιούνται περισσότερο αυτές οι παρατάξεις, ότι αποκλείεται να είναι αυτά τα άτομα που είπα, είναι στους μασάν 5-6 άτομα, οι άλλοι ρε παιδιά που είστε στους χασάν δεν κατάλαβα γιατί ακολουθείτε αυτό το δρόμο.

Υπάρχει μια κυβέρνηση σήμερα, τι να πω και για την προηγούμενη, μην γελάσουν οι προηγούμενοι με τους Ζαχολιάδες, με αυτοκτονίες, με μίζες, με τηλέφωνα, με χίλια δυο και βγαίνουν και αυτοί και μιλάνε εδώ πέρα, τουλάχιστον κάντε τουμπεκί ρε φίλε, πείτε ότι ναι θα ψηφίσουμε αυτές τις παρατάξεις γιατί βάζουν μια λογική για την τσέπη μας.

Λοιπόν, είμαι ένας απ' αυτούς που δεν μπήκα με γραπτά κι εγώ μπήκα με μέσον όπως πολλοί. Ο πατέρας του Γεωργίου Παπανδρέου δεν ρώτησε τότε ποιοι είναι και από πού ήρθαν. Άλλοι μπήκαν το '78, το '75, 75.000 μονιμοποιήθηκαν. Δεν μπορεί σου λέει να σέρνουμε αυτό τον κόσμο που κάνουν μια σταθερή δουλειά.

Εγώ καλώ τους πρώην συντρόφους μου να κάνουν το εξής, το είπε κάποιος εδώ πέρα, να τους τρομοκρατήσετε ρε φίλοι, να τρομοκρατήσετε τις πολιτικές τους, δεν λέω να φύγετε από το ΠΑΣΟΚ, να αλλάξουν πολιτική. Σας καλώ να είμαστε όλοι μαζί, ξέρω τη δυσκολία, γνωρίζω τι είναι να στηρίζεις μια Κυβέρνηση, γιατί πάντα οι Κυβερνήσεις έχουν και το πύον, παίρνουμε αποφάσεις εύκολες δηλαδή είναι με το κεφάλαιο. Εύκολη είναι η απόφαση να πάρεις ενάντια στη γριά που παίρνει 360,00 € ΟΓΑ και λέω ΟΓΑ γιατί είμαι γιος κτηνοτρόφου και αυτός ο κάλος από εδώ που είναι δεν είναι από το μυαλό μου, από το άρμεγμα είναι, γιατί αν αρμέγεις με το ένα χέρι, εκεί κάνεις τον κάλο.

Λοιπόν, η μάνα μου παίρνει 360,00 €, εγώ είμαι καταχρεωμένος όπως όλοι σας με τα δάνεια και δεν σκέφτεται αυτή η πολιτική, ρε πουσ.... που θα βρούμε τα λεφτά να πληρώσουμε. Σήμερα παιδιά πήγα και πλήρωσα,

έλειπα 15 λεπτά, πήγα μέχρι την Ομόνοια σε όλες τις Τράπεζες από παντού χρωστούσα, όπως όλοι σας.

Δεν θα πρέπει να βάλουμε ένα φρένο ρε φίλες και φίλοι; Δεν θα πρέπει να πούμε όχι ρε κουφάλες έως εδώ, δεν μπορείτε να μας ξεσχίζετε. Αν άρχιζαν, μιλάω πάντοτε απ' αυτή την πλευρά, ξέρετε γιατί; Γιατί υπηρέτησα κι εγώ σ' αυτό το χώρο και ειλικρινά δεν θα ήθελα να δω χέρια και χειροκροτήματα και η μεγαλύτερη ευθύνη Πρόεδρε την φέρνεις εσύ.

Σε έπιασε να μετρήσεις εσύ ο ίδιος, τι να μετρήσουμε ρε σύντροφε πρώην, τι να μετρήσουμε δηλαδή τα όχι; Ή να σε βλέπουν οι σύντροφοι από εδώ που ήθελαν να πάνε να ρίξουν κάπου αλλού και να τους φοβίσεις με την παρουσία σου; Έλα σε παρακαλώ. Παιδιά είμαστε όλοι εκπρόσωποι των εργαζομένων, εγώ δεν θα βρίσω κανέναν, μισό λεπτό ...

(Διαλογικές Συζητήσεις)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Παιδιά μην θορυβείτε. Νίκο ολοκλήρωνε έχεις περάσει το χρόνο.

N. ΜΠΕΛΑΣ: Ναι, Μπελαντάκη, άλλωστε μπορεί να είμαστε και τελευταία φορά εδώ πέρα. Αλλά δεν θα αποδεχτώ τώρα εκπρόσωποι της κυβέρνησης να λένε οι «ΜΛΜ» που λέμε, δεν μπορεί να λείι τώρα τα φάγαμε μαζί κι αυτά τα ξέρω εγώ και να αποδεχόμαστε τις καταστάσεις.

Δεν θα έχει πισωγύρισμα αν κάνουμε και άλλο κοιλιά. Αν δεν βγείτε πρώτα εσείς, γιατί λυπάμαι, αλλά γέλασαν τους ΠΑΣΟΚατζήδες, δεν γέλασαν εμάς, εμείς ψηφίσαμε κάτι άλλο. Άκουσε – άκουσε για μένα δεν υπάρχει νομιμότητα, με άλλη ατζέντα πήραν τις εκλογές, άλλη εφαρμόζουν και θα πρέπει να τους πείτε και κάποιος είπε, τις καρτούλες πίσω, να τις πάτε πίσω παιδιά να τους τρομοκρατήσετε, για να πάει μπροστά το κίνημα.

Γιατί δεν μπορεί η στάση μας να είναι ανάλογη, όταν ήταν ο χοντρός να είμαστε απέναντι και τώρα να λουφάζουμε,. Και ούτε κάνουμε απεργίες πριν από την ΑΔΕΔΥ, δεν προκηρύσσει ας πούμε 15 η ΑΔΕΔΥ και πρέπει όλα τα σφυριά να πέσουν εκεί και ξαφνικά οι Ομοσπονδίες όχι μονάχα η δικιά μας και άλλες κάνουν πριν για να ξελιγώσουμε τον κόσμο και να λένε, πάλι θα κάνουμε απεργία;

Λοιπόν, αν οργανωμένα παιδιά παλέψουμε εγώ πιστεύω, ότι θα πάμε καλύτερα και εμείς, αλλά και τα παιδιά μας. Θα ήθελα να πω πολλά, αλλά ο χρόνος είναι πολύ λίγος, δεν θα κατηγορήσω κανέναν. Εγώ πιστεύω,

ότι νομίζουν ότι εξυπηρετούν οι καθένας με τη στάση του καλύτερα το κίνημα. Αλλά και πιστεύω ότι και λίγοι είναι ξεπουλημένοι και δυστυχώς βρίσκονται στην ηγεσία. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο συνάδελφος Λιβάδαρος από το Κερατσίνι έχει το λόγο.

Γ. ΛΙΒΑΔΑΡΟΣ: Ο Γραμματέας από το Σύλλογο Κερασινίου στον Πειραιά. Μία παρατήρηση για χθες. Νομίζω, ότι κάθε Συνέδριο αποτελεί κορυφαία έτσι εργασία να το πω για την Ομοσπονδία μας για μας τους Σύνεδρους. Πρέπει να ακολουθείται ακριβώς το καταστατικό και όπως γράφεται μέσα.

Αυτό που είδα τουλάχιστον προσωπικά εγώ χθες δεν μου άρεσε. Δεν είδα σε καμία περίπτωση να εκφράζεται αυτή η δημοκρατία που νομίζω ότι έπρεπε να μας εκφράζει όλους. Τσακωμούς μεταξύ μας, να ψηφίζουμε με καρτελάκια.

Είχαμε μία – δύο – τρεις – πέντε – δέκα – εκατό προτάσεις, μία κάλπη και έπρεπε όλοι στο τέλος να δώσουμε και παράταση από το χρόνο μας και να καθίσουμε παραπάνω να ψηφίσουμε. Αυτή τη μία την πρόταση που ενδεχομένως να είχε βγει ή τις δύο ή τις τρεις δεν με ενδιαφέρει, έπρεπε όμως όλες τις προτάσεις να τις ψηφίσουμε ξεχωριστά και κάθε μία μόνη της. Και μέσα σε κάλπη, δεν νομίζω να λείπει το καταστατικό καρτελάκια εδώ στο τραπέζι. Αυτά για χθες.

Δεν έχει σημασία συνάδελφε, είναι η μόνη φορά που έχεις μία φορά το χρόνο να κάνεις αυτό το πράγμα, να σε ακούσει το προεδρείο της Ομοσπονδίας και όλοι από κάτω οι Σύνεδροι. Και εσύ έχεις μια φορά μόνο το χρόνο να τους ακούσεις όλους εδώ πέρα, τον καθένα ξεχωριστά. Δεν πρόκειται να ξαναβρείς τέτοια άλλη στιγμή, δεν νομίζω, δεν πρόκειται.

Για το σημερινό συνέδριο, εγώ προσωπικά νομίζω ότι το σχέδιο δράσης έτσι όπως μας διαβάστηκε και από τον Πρόεδρο περικλείει τα πάντα. Και νομίζω ότι όλοι θα πρέπει να το ακολουθήσουμε. Μην βιάζεστε. Στην τελευταία απεργία που είχαμε, Παρασκευή απεργία Σαββάτο – Κυριακή αποχή, Δευτέρα 24ωρη, Τρίτη 24ωρη με γενικές συνελεύσεις στους εργαζόμενους για να δούμε αν θα συνεχίσουμε και πώς θα πλαισιώσουμε τον αγώνα αυτόν που είχε προταθεί από την Ομοσπονδία και πολύ καλά είχε προταθεί.

Γιατί εδώ που τα λέμε η μόνη μορφή διεκδίκησης είναι αγώνας και μόνον αγώνας στους δρόμους. Ξέρετε που ανήκω; Ανήκω στο Κερατσίνι 20% και πάνω η ανεργία, έχω 600 εργαζόμενους, οι 500 να είναι τετραμελείς απ' αυτούς, ένας στους τέσσερις δουλεύει, το ξέρετε;

Και γι' αυτό σεβάστηκα και το αποτέλεσμα της Γενικής Συνέλευσης που κάνουμε, γιατί όπως είπε και χθες ο Πρόεδρος ο Σύλλογός μου ήταν ένας από τους τρεις που δώσανε αρνητική απάντηση σε περαιτέρω συνέχιση της απεργίας. Δεν άκουσα όμως ποιες ήταν οι άλλες αποφάσεις των άλλων Συλλόγων, συνεδριάσανε ή όχι, βρεθήκανε, απεργήσανε, δουλεύανε, τι κάνανε;

Εμείς απεργούσαμε και την 4^η μέρα της απεργίας τους μαζέψαμε όλους μαζί, τους λέμε αυτό κι αυτό είναι το πράγμα, τι θέλετε να γίνει; Ξέρετε τι μας είπαν και να σας πω ποιοι μας το είπαν; Μας το είπαν και παιδιά από το ΚΚΕ που πρόσκεινται στο ΠΑΜΕ, μας το είπαν και παιδιά από το χώρο του ΠΑΣΟΚ, μας το είπαν και από τους πιο Αριστερούς Συνδυασμούς, μας το είπαν και παιδιά της Νέας Δημοκρατίας, με τα 1.100,00 € που παίρνουμε, δεν έχουμε πλέον περιθώριο κάθε μήνα να χάνουμε 150,00 € και 200,00 €. Δεν έχουμε πλέον περιθώριο. Δηλαδή έπρεπε να ήσασταν στη θέση μου εκείνη τη στιγμή, τι θα λέγατε στο κολητάρι το φίλου που είναι στο ΠΑΜΕ μέσα, ήρθε να μου πει κάτι τέτοιες κουβέντες και δεν ήξερα και τι να του πω εγώ.

Και εν πάση περιπτώσει εάν νομίζετε ότι κάθε μήνα είμαστε εμείς σε θέση από κάτω οι εργαζόμενοι έστω και μετά απ' αυτά που μας κόψανε να χάνουμε και 100,00 € - 150,00 € σε κάθε απεργία να κατέβει το Προεδρείο να το πει στον κόσμο αυτόν. Εγώ πλέον γιατί σκέφτομαι να μην συνεχίσω άλλο, δεν έχω να προσφέρω άλλο στον κόσμο σ' αυτές τις οικογένειες. Νομίζω, ξέρετε κάτι, πας να τους ενημερώσεις και σε κοιτάνε όλοι με ανοιχτό το στόμα.

Και ξέρετε ποιο είναι το αποτέλεσμα; Το βλέπουμε και μόνοι μας, μαζευόμαστε την πλατεία Καραϊσκάκη και είμαι εγώ ο Νίκος, ξέρω εγώ, είναι ο Πρόεδρος μόνο, είναι οι αρχηγοί των άλλων συνδυασμών και μερικοί γραφικοί, αυτοί είμαστε ρε παιδιά μόνοι, 200 άτομα και άλλα 200 ή 500 που θα φτάσει το ΠΑΜΕ που θα έρθει και καλά που έρχεται για να φανούμε και λίγο μπούγιο στο φινάλε – φινάλε.

Αυτή η αλήθεια. Έχει κανείς να πει τίποτε άλλο πάνω σ' αυτό; Ξέρετε κάτι ποιο είναι το πρόβλημα; Ο κόσμος έχασε την εμπιστοσύνη του στην Ομοσπονδία. Τέρμα και τελείωσε. Πρώτα θα ξεκινήσει η Ομοσπονδία απ' αυτό το σκαλοπάτι και μετά θα απαιτήσει από τον κόσμο. Πρώτα θα αποκαταστήσει την εμπιστοσύνη προς τα μέλη του και μετά την πληροφορώ τουλάχιστον, ότι ό,τι και να ζητήσει μέχρι και κολοτούμπες θα κάνουμε. Προς το παρόν όμως δεν κάνουμε καμία κολοτούμπα. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Η συναδέλφισσα η Κουκούμα η Μαρία έχει το λόγο.

M. ΚΟΥΚΟΥΜΑ: Ονομάζομαι Κουμούμα Μαρία και είμαι από το Σύλλογο των Εργαζομένων του Χαλανδρίου εργαζόμενη σε Βρεφονηπιακό Σταθμό. Από 1/1 αρχίζει η εφαρμογή του «Καλλικράτη» στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Να δούμε τι σημαίνει αυτό; «Καλλικράτης» σημαίνει ΣΔΙΤ και ΣΔΙΤ, Σύμπραξη Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα σημαίνει ιδιώτης στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και άρα ιδιωτικοποίηση των υπηρεσιών.

Ένα παράδειγμα, ξεκίνησαν τα ολοήμερα νοσοκομεία, το ξέρετε καλά, έβαλαν 3,00 € εισιτήριο είτε για τακτική, είτε για έκτακτη εξέταση. Όταν πήγε ένα παιδί με κρανιοεγκεφαλική κάκωση έπρεπε να κάνει αξονική τομογραφία, ήταν μόνος του προσπαθούσαν να του πάρουν τα 3,00 € ή να βρουν τρόπο για να γίνει αξονική τομογραφία. Παρενέβη Εισαγγελέας. Με εισαγγελικές εντολές θα κάνουμε εξετάσεις; Είναι η εφαρμογή του ολοήμερου νοσοκομείου.

Το επόμενο βήμα του «Καλλικράτη» είναι να 'ρθουν και τα νοσοκομεία στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, έτσι θα πάμε; Το άλλο, η εφαρμογή του «Καλλικράτη» είναι κατ' αρχήν στους Δήμους και στα νομικά πρόσωπα. Τι σημαίνει τα νομικά πρόσωπα; Σημαίνει συγχώνευση και άρα δύο νομικά πρόσωπα ανά Δήμο ανάλογα με τις υπηρεσίες, ένα για τις κοινωνικές παροχές και ένα για τον πολιτισμό.

Εάν υπάρχει, και ήρθε εγκύκλιος πρόσφατα επιχείρηση, στο ένα ή στο άλλο, για τον έναν ή τον άλλον κλάδο θα πάει το Νομικό Πρόσωπο στην επιχείρηση και ειπώθηκε καθαρά στο Δημοτικό Συμβούλιο του Χαλανδρίου, έτσι θα γίνει, αφού υπάρχει επιχείρηση θα γίνει ένα με την επιχείρηση.

Τι σημαίνει αυτό, πώς θα εξασφαλιστούν οι εργαζόμενοι; Είναι πολύ σοβαρό το θέμα και βλέπουμε το πρώτο πράγμα που είπαν με τον

«Καλλικράτη» για τις περικοπές. Στα ΚΑΠΗ, πρώτο πράγμα, περικοπή των εκδρομών στα ΚΑΠΗ.

Και θα σας πω ένα θέμα από τους παιδικούς σταθμούς έτσι, επειδή από εκεί προέρχομαι. Το παιδί στον παιδικό σταθμό το πρώτο πράγμα το οποίο πρέπει να του εξασφαλίσουμε να νιώσει είναι η ασφάλεια. Πώς θα νιώσει ασφάλεια με ανασφαλείς εργαζόμενους, πάνω από το 60% είναι συμβασιούχοι. Και δυστυχώς ρωτήστε και τους ψυχολόγους περνάει αβίαστα αυτή η ανασφάλεια από τον παιδαγωγό στο παιδί.

Θα κάνουμε κάτι έτσι που να εξασφαλιστούν οι θέσεις των εργαζομένων περνώντας στα νομικά πρόσωπα; Λέμε τώρα θα έρθουν τα σχολεία στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, ήδη είχε γίνει προσπάθεια και πιο παλιά να μπουν χορηγοί στα σχολεία.

Δεν ξέρω, όσοι είχατε παιδιά πριν 10 χρόνια στα γυμνάσια ιδιαίτερα, θα έκανε η CITY BANK μάθημα αποταμίευσης στα σχολεία. Και προσπαθήσαμε με Συλλόγους Γονέων, με Συλλόγους Εκπαιδευτικών να το αποτρέψουμε.

Όμως στο μυαλό κάποιων που θέλουν να υλοποιήσουν τον «Καλλικράτη» στην πλευρά των χορηγιών υπάρχει. Με χορηγίες δηλαδή θα λειτουργούν τα σχολεία; Θα έρχεται ο κάθε ιδιώτης για να δίνει τη χορηγία του και να έχει και το πρόγραμμα των παιδικών σταθμών ή των σχολείων;

Από εδώ και πέρα με τον «Καλλικράτη» εφαρμόζεται ανταποδοτική πολιτική. Δηλαδή θέλεις να είσαι στο ΚΑΠΗ θα δώσεις τόσα ευρώ το μήνα. Ναι, αλλά δεν έχουμε πληρώσει; Θέλεις στον παιδικό σταθμό, θα πηγαίνει το παιδί σου στον παιδικό σταθμό, πάρα πολύ ωραία, θα πληρώνεις τόσα το μήνα.

Δεν φορολογούμαστε; Δεν πληρώνουμε, τουλάχιστον οι εργαζόμενοι τη φορολογία μας, δεν πληρώνουμε γι' αυτές τις παροχές; Σ' αυτό το πρόβλημα δύο είναι οι δρόμοι. Ή συγκατάβαση, πληρωμή υπηρεσιών και σκύψιμο του κεφαλιού ή ο δρόμος του αγώνα.

Δρόμος του αγώνα για δωρεάν παροχές και σ' αυτή την περίπτωση ιδιαίτερα για τα νομικά πρόσωπα, δύο θέματα, αγώνας για αποκλειστικά δωρεάν παροχές είτε σε παιδικούς σταθμούς, είτε σε ΚΑΠΗ, είτε

σε υπηρεσίες πρόνοιας, το ένα. Και καμία απόλυση εργαζομένου στα νομικά πρόσωπα ή σε όποιες υπηρεσίες μεταταγούν ή πάνε στα νομικά πρόσωπα.

Και να τελειώσω μ' αυτό. Υπάρχει μεγάλη ηττοπάθεια στον κλάδο. Ο Μπρεχτ έλεγε: «Ο αγώνας που χάθηκε, είναι ο αγώνας που δεν δόθηκε». Μήπως πρέπει, λοιπόν, να συντονίσουμε τους αγώνες;

Και ένα τελευταίο. Οι σχολικοί φύλακες διεκδικούν τρία χρόνια ένσημα. Θα αγωνιστούμε και γι' αυτό;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο συνάδελφος ο Αρβανίτης έχει το λόγο.

Δ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ: Γεια σας. Ονομάζομαι Αρβανίτης Δημήτρης. Είμαι από το Σύλλογο Εργαζομένων του Δήμου Ροδίων, υπηρετώ στη Δημοτική Αστυνομία και είμαι Δημοτικός υπάλληλος από το 2005.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, όσο ενισχύεται το μέτωπο της κυβερνητικής πολιτικής που απαιτεί την κατάργηση και εξαφάνιση κάθε δικαιώματος, κάθε κατάκτηση των εργαζομένων, τόσο αναδεικνύεται στη βάση, αλλά και μέσα στην κοινωνία η ανάγκη της ταξικής οργάνωσης, ανασυγκρότησης, συσπείρωσης και ενίσχυσης του συνδικαλιστικού και εργατικού κινήματος, ώστε να αντιμετωπίσει τις αντεργατικές πολιτικές και να βγει από το αδιέξοδο.

Η κυβερνητική τακτική του διαίρε και βασίλευε, η ενεργοποίηση του κοινωνικού αυτοματισμού σε κάθε εργατική κινητοποίηση οποιουδήποτε κλάδου που τόλμησε να αντισταθεί στην ισοπέδωση των εργατικών δικαιωμάτων, με τα δικά τους μέσα μαζικής ενημέρωσης, εφαρμόζεται και στον κλάδο μας με την πολύτιμη βοήθεια της ΠΑΣΚΕ στους ΟΤΑ.

Στο 39^ο Καταστατικό Συνέδριο ήμασταν μάρτυρες μιας αδιάλλακτης φιλοκυβερνητικής πολιτικής της πλειοψηφίας της ΠΟΕ – ΟΤΑ που εφαρμόζεται στο χώρο μας πετώντας έξω τους συναδέλφους μας εργαζόμενους συμβασιούχους στους ΟΤΑ.

Για δεύτερη φορά σε καταστατικό Συνέδριο η πλειοψηφία της ΠΟΕ – ΟΤΑ καταδίκασε τόσο τα σωματεία που στήριξαν με ομόφωνες αποφάσεις την ένταξη των συμβασιούχων, όσο και τους ίδιους τους συμβασιούχους, μιας αντεργατικής πολιτικής που θέλει τους εργαζόμενους της Τοπικής Αυτοδιοίκησης διασπασμένους και απομονωμένους για την αποτελεσματικότερη εκμετάλλευσή τους, μιας εγκληματικής πολιτικής που

συρρικνώνει τόσο τον κλάδο των εργαζομένων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, όσο και την ικανότητα διεκδίκησης και υλοποίησης ενός προγράμματος δράσης.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες εμείς σαν Σύλλογος Εργαζομένων Δήμου Ροδίων πήραμε ομόφωνη απόφαση για εγγραφή στο Σύλλογο με ισότιμα δικαιώματα σε όλους τους εργαζομένους του Δήμου ανεξαρτήτως του είδους σύμβασης που έχουν, αρκεί να είναι γραμμένοι μόνος το δικό μας σωματείο.

Μια ομόφωνη απόφαση που στηρίζεται στην απαίτηση της βάσης των εργαζομένων για ενιαία δράση και αλληλεγγύη. Αυτή την ομόφωνη απόφαση κάποια μέλη της πλειοψηφίας του συλλόγου μας δεν την υπερασπίστηκαν μέχρι το τέλος.

Εμείς κάτω στη Ρόδο έχουμε και την εμπειρία, έχουμε όμως και το αποτέλεσμα των αγώνων. 53 απολυόμενοι συμβασιούχοι της Ανώνυμης Εταιρείας του Δήμου Ροδίων αγωνίστηκαν με τη θέση του ΠΑΜΕ για να γίνουν αορίστου χρόνου χωρίς όρους και προϋποθέσεις, ούτε πάγιες και διαρκείς ανάγκες που γίνονται λάστιχο.

Κόντρα στο άρθρο 103 του Συντάγματος, κόντρα στο Προεδρικό Διάταγμα του 164 ψηφίστηκε το άρθρο 64 του Ν. 38/2009 και αυτοί οι συμβασιούχοι σήμερα είναι αορίστου χρόνου και εξακολουθούν να δουλεύουν μέχρι σήμερα στο Δήμο και τις επιχειρήσεις του.

Τους γράψαμε στο Σύλλογο πιστεύοντας στη δύναμη της ενότητας και της αλληλεγγύης. Και λυγίσαμε όλες τις αντιστάσεις απ' όπου και αν προέρχονται. Το αποτέλεσμα είναι η νίκη. Αναδεικνύεται ο δρόμος για ριζικές αλλαγές απέναντι στο σύνολο των πολιτικών που εφαρμόζονται ενάντια των εργαζομένων. Ενότητα που θα φτάσει κάποια στιγμή να διεκδικήσει και τον έλεγχο της πολιτικής εξουσίας.

Και όπως σας έχω αναφέρει, υπηρετώ στη δημοτική αστυνομία του Δήμου Ροδίων, δεν θα δεχτούμε καμιά διασπαστική κίνηση, όπως αυτή που κάνουν κάποιοι συνάδελφοί μου στη Δημοτική Αστυνομία στη Ρόδο για άλλο Σωματείο. Αυτό το Σωματείο δεν θα έχει διάρκεια. Όλες αυτές οι κινήσεις θα ποδοπατηθούν από τους ίδιους τους εργαζομένους που τους σπρώχνει η

ανάγκη για μια άλλη πολιτική. Μια πολιτική που θα καθορίσουν οι ίδιοι για τις δικές τους ανάγκες.

Και επειδή η ΠΑΣΚΕ – ΟΤΑ εδώ πέρα στο Συνέδριο ανέφερε ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Συνάδελφε σε παρακαλώ ολοκλήρωνε, αυτά θα τα πεις στη Συνέλευσή σου. Ολοκλήρωνε σε παρακαλώ.

Δ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ: Ένα πράγμα θέλω να πω, ανέφερε την αφίσα του Πάγκαλου, εγώ έχω να πω το εξής. Ήταν μεθοδευμένη η κίνηση αυτή της ΠΑΣΚΕ – ΟΤΑ ώστε να κατευθύνει τους εργαζομένους και την κοινή γνώμη ενάντια στον Πάγκαλο και να αφήσει αλώβητους τους κυρίους Λοβέρδο, Κουτρουμάνη ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Σε ευχαριστούμε για τα συμπεράσματα συνάδελφε.

Δ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ: Που καταπάτησαν τα δικαιώματά μας. Αυτοί είστε και το ομολογήσατε, συγχαρητήρια.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Παρακαλώ. Ο συνάδελφος Σταυριανίδης Στάθης έχει το λόγο.

(Διαλογικές Συζητήσεις)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Εάν κάποιος έχει καλυφθεί, παρακαλούμενα αποσύρει, γιατί είσαστε ακόμα γύρω στους 15 και θα πρέπει να μειώσουμε το χρόνο. Συνάδελφε Σταυριανίδη έχεις το λόγο.

Σ. ΣΤΑΥΡΙΑΝΙΔΗΣ: Είχα ετοιμάσει άλλη ομιλία για το σημερινό Συνέδριο και για το σημερινό θέμα. Έχω την εντύπωση όμως ότι πρέπει να κοιταχτούμε στον καθρέφτη, να βλέπουμε το δικό μας μπόι και να μην φανταζόμαστε ότι είμαστε οι εκφραστές όλης της εργατικής τάξης, όλων των εργαζομένων, είμαστε ένα μικρό κομμάτι συναδέλφων, οι οποίοι προσπαθούν μέσα σε δύσκολες συνθήκες να περιφρουρήσουν την αξιοπρέπεια τους, την οικονομική τους ευμάρεια, το μέλλον των παιδιών τους.

Τα πράγματα είναι πάρα πολύ δύσκολα για να μπορούμε να αναλωνόμαστε σε τέτοιου είδους συζητήσεις οι οποίες προσβάλουν και τους εαυτούς μας σαν άτομα και σαν συνδικαλιστές.

Συζητώντας χθες για την τροποποίηση του καταστατικού υποστηρίξαμε σαν ΑΣΚ, αλλά και άλλοι πολλοί συνάδελφοι από το σύνολο των παρατάξεων, ότι υπάρχει η ανάγκη να αλλάξει ο τρόπος σκέψης και δράσης της ομοσπονδίας, ώστε να γίνει πιο αποτελεσματικός.

Σ' αυτή τη συζήτηση θέλουμε να συμβάλλουμε, αυτό είναι το επίδικο. Υπάρχει μία πάρα πολύ καταγραφή των πραγματικών προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι συνάδελφοι στο πρόγραμμα δράσης, όπως έχει τυπωθεί, περιλαμβάνει τα πάντα, δεν είναι όμως πρόγραμμα δράσης.

Ένα προτεινόμενο πρόγραμμα δράσης περιέχει στόχους, άξονες προτεραιότητας, δράσεις, ενέργειες και μέτρα που προγραμματίζει ένας φορέας, όπως η ΠΟΕ – ΟΤΑ σε ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα προκειμένου να βελτιώσει τη θέση των μελών του, περιλαμβάνει το βαθμό εμπλοκής αυτού του φορέα στην λύση του προβλήματος, τον προσδιορισμό των συναρμόδιων φορέων και τον βαθμό εμπλοκής τους, τις συμμαχίες δηλαδή που πρέπει να αναπτύξει αυτό το κίνημα, ώστε να μπορέσει να καταστεί αποτελεσματικό.

Περιλαμβάνει τους κινδύνους τους οποίους έχει να αντιμετωπίσει, περιλαμβάνει το ποιοι επηρεάζουν την αποτελεσματικότητά τους, τα μέσα ενημέρωσης, οι αντιλήψεις της κοινωνίας, η ίδια του η αναξιοπιστία;

Υπάρχουν πάρα πολλά πράγματα που μπορούμε και πρέπει να τα συζητήσουμε για να γίνουμε πιο αποτελεσματικοί. Προσδιορίζει και έπρεπε να προσδιορίζει με σαφήνεια το βαθμό εμπλοκής που θα έχει στην επίλυση των θεμάτων κεντρικά η Ομοσπονδία και σε πρωτοβάθμιο επίπεδο τα πρωτοβάθμια σωματεία μας.

Δυστυχώς το προτεινόμενο πρόγραμμα δράσης περιλαμβάνει αυτή την καλή βάση στόχων, που αποτελεί και το βασικό στοιχείο της ενότητας και εδώ θεωρώ ότι είναι το καλύτερο σημείο στο οποίο μπορούμε να σταθούμε σαν εργαζόμενοι και να μπορέσουμε να συζητήσουμε σοβαρά τις διαφωνίες ή τις διαφορετικές απόψεις που είναι πλούτος και η δημοκρατία είναι πλούτος και η ενότητα θέλει διαφορετικότητα για να είναι αποτελεσματική.

Αυτά που είναι ζητούμενο και την αγωνία που αναπτύχθηκε ευθέως ή με λανθάνοντα τρόπο στην διερεύνηση του τρόπου επιδίωξης, εκεί είναι ακριβώς και στο οποίο σκοντάφτουμε. Το αν αυτό έγινε σκόπιμα ή δεν έγινε σκόπιμα έχει λίγη σημασία.

Τελειώνω με δύο σημεία στα οποία θεωρώ, ότι πρέπει να δώσουμε τη μεγαλύτερη βαρύτητα. Ένα είναι το μισθολόγιο, όχι μόνο γιατί μας ενοποιεί όλους σαν κλάδο, αλλά και γιατί είναι το κύριο σημείο στο οποίο θα επιδιωχθεί η μεγαλύτερη δυνατή πίεση, αλλά θέλει άλλο τρόπο συζήτησης και άλλο τρόπο κατάληξης στη θέση.

Παραδείγματος χάρη, με ποιους από τους συναδέλφους έχουμε συζητήσει τι θέλουν οι συγκεκριμένοι κλάδοι. Έχουμε βρεφονηπιοκόμους, έχουμε εργάτες καθαριότητας, έχουμε μηχανικούς, δηλαδή εμπλέκεται το ΤΣΜΕΔΕ, η ΟΛΜΕ, ο Σύλλογος των βρεφονηπιοκόμων στην Ελλάδα, θα συζητήσουμε κατ' αρχήν με όλους τους συναδέλφους σε πρωτοβάθμιο επίπεδο για να φτάσουμε σε ένα μισθολόγιο που θα μας ενώνει, αλλά δεν θα μας ξεχωρίζει μετά; Θα συνομιλήσουμε με τους συναρμόδιους φορείς;

Θεωρώ ότι πρέπει να μπορούμε σε μια τέτοια λογική για να μπορέσουμε να βοηθήσουμε το κίνημά μας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο συνάδελφος Τσελεπής έχει το λόγο.

Π. ΤΣΕΛΕΠΗΣ: Τσελεπής Παναγιώτης από Δήμο Ρέντη. Συνάδελφοι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο είναι εδώ με επικεφαλής τον αρχηγό του τον Στρος Καν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Θωμά σε παρακαλώ, είπαμε να μην προκαλούμε, ο συνάδελφος ήρθε να ζητήσει συγγνώμη από το Συνέδριο μ' αυτά τα οποία είπε προηγουμένως. Πήρε το λόγο και να καταθέσει τα επιχειρήματά του, όχι υβρεολόγιο.

Π. ΤΣΕΛΕΠΗΣ: Λοιπόν, συνάδελφοι, όπως είπα το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο βρίσκεται σήμερα εδώ με τον αρχηγό του, ήρθαν να ελέγξουν αν οι υπάλληλοί του, δηλαδή η ελληνική κυβέρνηση εφαρμόζουν καλά την πολιτική του κεφαλαίου στη χώρα μας.

Όμως αυτοί εδώ που ήρθαν δεν τους έχει εκλέξει ο ελληνικός λαός, όπως και κανένας άλλος λαός. Είναι γραφειοκράτες, τεχνοκράτες, υπάλληλοι του πολυεθνικού κεφαλαίου. Και αυτοί οι άνθρωποι οι οποίοι δεν έχουν καμία νομιμοποίηση ήρθαν να εφαρμόσουν μία πολιτική χωρίς εμάς για μας.

Η Κυβέρνηση είναι βαθιά απονομιμοποιημένη τόσο από τη σύγκρουσή της με το λαϊκό κίνημα, όσο και από το αποτέλεσμα των

πρόσφατων δημοτικών εκλογών που έχασε ένα 1.200.000 ψήφους τη στιγμή που και η δεξιά έχανε άλλους 600.000 ψήφους και ουσιαστικά η όποια στροφή ήταν η ενίσχυση είτε της Αριστεράς, είτε της αποχής και του άκυρους.

Φαίνεται πως σ' αυτές τις συνθήκες έχουν αναβαθμιστεί και άλλο οι κεφαλαιοκράτες, γιατί ο Πρόεδρος του Συλλόγου Ελλήνων Βιομηχάνων, ο Δασκαλόπουλος βγαίνει με την ιδιότητα φαίνεται του Υπουργού Εργασίας και λέει ποιους να απολύσουν και τι περικοπές να κάνουν.

Ήδη συζητιούνται νέα μέτρα και αναφέρθηκαν σε όλα αυτά και για νέες απολύσεις και για περικοπές μισθών, στους Δήμους η κατάσταση είναι σαφώς τραγικότερη και όλοι το γνωρίζουν καλά. Και είναι τραγική γιατί με τον «Καλλικράτη» ουσιαστικά θα γίνει πλήρη εκκαθάριση.

Θα γίνει πλήρη εκκαθάριση και με τις μαζικές απολύσεις που δεν θα σταματήσουν μόνο στους 35.000 συμβασιούχους, γιατί όταν με το καλημέρα σου λέει ο Υπουργός θα απολύσω 35.000 και εσύ κλείνεις την απεργία, τότε μπορεί να φανταστούμε πολύ καλά το τι μας περιμένει και εμάς και τους μόνιμους και με αναγκαστικές μετατάξεις, αλλά ενδεχομένως και με απολύσεις, όπως επίσης και με τη γενικότερη υποβάθμιση και ιδιωτικοποίηση όλων των υπηρεσιών και της καθαριότητας και της παιδείας και της υγείας και των ΚΑΠΗ.

Βλέπουμε ότι είμαστε σε μία κατάσταση ακραίας ταξικής πόλωσης. Και όταν γίνεται ένας πόλεμος πρέπει να αντιληφθούμε ότι αυτός εδώ ο πόλεμος δεν είναι ανάμεσα σ' εμάς και νομίζω ότι πολλές φορές εδώ μέσα έγινε συστηματικά η προσπάθεια να καλλιεργηθεί μια ψεύτικη πόλωση όχι στη βάση πολιτικών διαφωνιών, αλλά στη βάση στείρας αντιπαράθεσης.

Ο πόλεμος είναι έξω στους δρόμους, είναι όταν χθες μάτωνα η νεολαία και δυστυχώς η πλειοψηφία των συνέδρων μείνανε εδώ για να συζητήσουν, τότε για ποια ενότητα του κινήματος μιλάμε συνάδελφοι; Ο μόνος δρόμος είναι ο δρόμος του αγώνα, αλλά δυστυχώς και εδώ είναι το μεγάλο πρόβλημα οι αγώνες της προηγούμενης περιόδου δεν μπόρεσαν να νικήσουν, παρ' όλο που έξω στην Ευρώπη νομίζουν ότι στην Ελλάδα θα γίνει επανάσταση, γιατί σε όποια χώρα πεις ότι γίνανε εφτά γενικές απεργίες, σου λέει, δεν μπορεί αυτοί βρίσκονται σίγουρα σε προεπαναστατική κατάσταση.

Όμως η αναποτελεσματικότητα μας οδήγησε πίσω και σήμερα δυστυχώς ο κόσμος δεν έχει εμπιστοσύνη σε κανέναν και το χειρότερο απ' όλα δεν έχει εμπιστοσύνη στις δικές του δυνάμεις, αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημα.

Επομένως για να μπορέσουν να νικήσουν αγώνες πρέπει να δούμε ορισμένα πράγματα και με ποια αιτήματα και με ποιο τρόπο. Τα αιτήματα έχουν μπει πολλές φορές εδώ μέσα, είναι και συγκεκριμένα ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Συνάδελφε συμπύκνωσε ένα λεπτό σε παρακαλώ.

Π. ΤΣΕΛΕΠΗΣ: .. υπογραφή συλλογικής σύμβασης, μετράς γρήγορα συνάδελφε, με διακόπτουν συνέχεια. Λοιπόν, όταν μιλάμε για υπογραφή συλλογικής σύμβασης, λέμε να δώσουν πίσω συγκεκριμένα τα κλεμμένα 13^ο και 14^ο μισθό, να δώσουν πίσω τα επιδόματα. Όταν μιλάμε για μόνιμη σταθερή δουλειά δεν μιλάμε για τίποτα περισσότερο και τίποτα και λιγότερο, αλλά μόνιμη σταθερή δουλειά για όλους και μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων.

Εάν δεν βάλεις τέτοια αιτήματα και την κατάργηση των αντισφαλιστικών νόμων, ΠΑΣΟΚ, Ν.Δ., και την κατάργηση του «Καλλικράτη» δεν δίνεις απάντηση. Το άλλο είναι ότι πραγματικά επειδή εδώ βάζουν το ζήτημα ότι δεν έχουμε λεφτά και παρά το τι έλεγε ο Γιωργάκης, τα λεφτά υπάρχουν, σήμερα λένε ότι εννοούσαν τα δικά μας λεφτά, πρέπει να πεις ποιος θα πληρώσει.

Να πληρώσει το κεφάλαιο, να πληρώσουν οι τραπεζίτες, συναδέλφισσα καταλαβαίνεις πολλά, αλλά δεν νομίζω ότι είναι ο Αλαβάνος και ο Καραμανλής το πρόβλημα, ούτε τα μπιφτέκια του Καραμανλή, ούτε οι αστακοί του Παπανδρέου χρεοκόπησαν τη χώρα, είναι η κρίση του παγκόσμιου καπιταλισμού.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Συνάδελφε ο χρόνος σου τελείωσε.

Π. ΤΣΕΛΕΠΗΣ: Δεν τελειώσαμε, όχι δεν τελειώσαμε. Έγινε μία αναφορά στο Ρέντη. Ο Ρέντης είναι υπόδειγμα την προηγούμενη περίοδο για το πώς λειτουργεί ένα σωματείο για τον πολύ απλούστατο λόγο ότι όσοι συμμετείχαν εκεί συμπεριλαμβανομένη και την ΠΑΣΚΕ Ρέντη στηρίζανε όλες τις αποφάσεις όχι μόνο στο Δ.Σ., αλλά και στους χώρους δουλειάς.

(Διαλογικές Συζητήσεις)

Π. ΤΣΕΛΕΠΗΣ: Θα απαντήσω γιατί έγινε και προσωπική επίθεση και γιατί επιτίθενται σ' εμάς; Διότι εμείς έχουμε γίνει ενοχλητικοί στους γραφειοκράτες της ΠΟΕ – ΟΤΑ.

Όταν ως Σωματείο του Ρέντη πήρε ομόφωνη απόφαση και τη στήριξε για τη Δημοτική Επιχείρηση και σ' αυτό ήταν μέσα και οι συνάδελφοι της ΠΑΣΚΕ Τέντη, ήμασταν όλοι μαζί εκεί στην απεργία και όταν είπαν ότι θα διώξουν τους συναδέλφους και τους απομάκρυναν με το προσωπικό πάγωμα των προσλήψεων που τους διώξανε, ήμασταν το μόνο σωματείο που έστειλε στην ΠΟΕ – ΟΤΑ ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο συνάδελφος ο Πλυτάς έχει το λόγο.

Π. ΤΣΕΛΕΠΗΣ: Δεν θα με θυμώσετε, έχει μπει θέμα για το Δήμο Ρέντη και θα απαντήσω. Ήμασταν το μόνο Σωματείο που έστειλε στην ΠΟΕ – ΟΤΑ ανακοίνωση και όταν πήγαμε εκεί, να ακούσετε καλά αυτό, εμείς του είπαμε, προχωρούμε σε κινητοποιήσεις να μας στηρίζετε κι εσείς.

Αυτό που μας είπαν, είναι να κάνετε απεργία διαρκείας μόνοι σας. Αυτά που μας είπε ο Τράκας και ο Τσουνής είναι να κάνουμε μόνοι μας απεργία διαρκείας. Αυτά είπε και σ' αυτό βέβαια δεν έπεισε κανέναν, γιατί ήταν τα προεκλογικά παιχνίδια της ΠΑΣΚΕ που στο Ρέντη το ΠΑΣΟΚ στήριζε τον Ιωακειμίδη, αλλά το ΠΑΣΟΚ Νίκαιας στήριζε το Λογοθέτη.

Λοιπόν, συνάδελφοι με τέτοια φτηνά παιχνίδια δεν μπορείτε να ξεφορτώνετε τα σωματεία. Τα σωματεία είναι τα κύτταρα της δουλειάς και αν είσαστε ψηλά βολεμένοι στις καρέκλες σας της Κεντρικής Εκτελεστικής ή όποιας άλλης Επιτροπής εμείς σας λέμε να σκύψετε στα προβλήματα του κόσμου. Αυτό είναι γιατί όλοι εσείς δεν είσαστε στις πορείες και δεν φέρνετε ούτε τα τομάρια σας στις διαδηλώσεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Παρακαλώ συνάδελφε σεβάσου το Συνέδριο. Παρακαλώ, σεβάσου το Συνέδριο. Σου έκανα μία έκκληση να ζητήσεις συγγνώμη και εσύ επιμένεις.

Π. ΤΣΕΛΕΠΗΣ: Στην πορεία ενάντια στην κατάργηση του μνημονίου και στο ΔΝΤ. Η ενότητα του αγώνα είναι αυτή που θα φέρει τη νίκη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο συνάδελφος Πλυτάς έχει το λόγο.

(Διαλογικές Συζητήσεις)

Β. ΠΛΥΤΑΣ: Συνάδελφοι λίγο να ηρεμήσουμε, γιατί τουλάχιστον όλοι κάναμε μια προσπάθεια χθες, Πρόεδρε εκτός χρόνου αυτό, κάναμε όλοι μία προσπάθεια να κρατήσουμε έναν τόνο να πάμε την Ομοσπονδία και τον κλάδο εκεί που πρέπει να τον πάμε.

Και λέω συνάδελφοι της ΠΟΕ – ΟΤΑ όσοι ψηφίσατε, επηρεαστήκατε από το ΠΑΣΟΚ ή από τη Νέα Δημοκρατία, συνάδελφοι αγωνιστές, σύντροφοι – συντρόφισσες, φίλοι – φίλες λέει σήμερα ο προηγούμενος ομιλητής, βγήκε και είπε ότι σήμερα έρχεται ο ανεπιθύμητος εκπρόσωπος ο Στρος Καν, έρχονται οι εκπρόσωποι του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου στην Αθήνα και λέω εγώ, ο λαός να βροντοφωνάξει πως ούτε συναινεί, ούτε υποτάσσεται στη βάρβαρη πολιτική που αποφάσισαν μαζί Κυβέρνηση – Διεθνές Νομισματικό Ταμείο – Ευρωπαϊκή Ένωση που τους αδειάζει τα εργατικά λαϊκά δικαιώματα και να στηρίξει τα συμφέροντα της ελληνικής πλουτοκρατίας και του διεθνούς κεφαλαίου, να σταλεί στους λαούς της Ευρώπης και όλου του κόσμου περήφανο μήνυμα ανυπακοής και αντεπίθεσης κόντρα στην προπαγάνδα κυβέρνησης και Τρόικας ότι ο λαός δεν σκύβει το κεφάλι στα εκβιαστικά διλήμματα και στην τρομοκρατία τους, αλλά οργανώνει την πάλη και τη συμμαχία του για να αποκρούσει την καπιταλιστική βαρβαρότητα για δρόμο ανάπτυξης υπέρ του λαού και όχι των μονοπωλίων με λαϊκή εξουσία.

Αυτό είναι το σύνθημα για όλους. Και από πού θα ξεκινήσει ρε συνάδελφοι, γιατί κάθε φορά όταν αρχίζω και μιλάω και βγαίνω στο σώμα πάντα όσοι με θυμούνται οι παλαιότεροι ή οι νεότεροι έλεγα για την ανάπτυξη του πρωτοβάθμιου, να δυναμώσουμε το πρωτοβάθμιο ώστε να αποκρούσουμε αυτή τη λαίλαπα, να αποκρούσουμε αυτό που ερχόταν, αυτό που κάποιος από τα κανάλια οι μεγαλοκαναλάρχες το ρίχνουν σαν ώριμο φρούτο, όπως έγινε με τις ΔΕΚΟ οι υψηλόμισθοι οι έτσι οι αλλιώς και μάλιστα μάνι – μάνι να πέφτουμε ώριμο φρούτο στις επιλογές της Κυβέρνησης, στις επιλογές του καπιταλιστικού συστήματος, ώριμο φρούτο.

Αυτό κάνουν και αυτό κάνανε, όπως λέγανε για τους φορτηγατζήδες που κρύβανε τους ανθρωπάκους τους οδηγούς που δανειστήκανε, που χρεωθήκανε, αλλά δεν δείχνανε αυτόν που αυτοκτονούσε στο κεφάλι τον οδηγό γιατί του παίρνανε την περιουσία. Αυτό δεν το έδειχνε καμία τηλεόραση, δεν το έδειχνε κανένα κανάλι, όπως δεν έδειχνε και το

κανάλι όταν κατεβαίναμε πριν από χρόνια σαν Δήμος Καισαριανής με 10ήμερη απεργία της ανακύκλωσης, ιδιώτης το έχω πει πολλές φορές και θα το πω και τώρα, δεν τα βλέπαμε.

Βλέπαμε το δόλωμα, δεν βλέπαμε τη φάκα. Αυτό μας δείχνανε. Ο ιδιώτης ήρθε μπροστά, ήρθε όμορφα, όμορφα, μας τον φέρανε, μας τον κουκουλώσανε και τον τοποθετήσανε. Όπως ακόμα δεν σας λένε, ότι αυτούς όλους σήμερα εσείς οι ίδιοι όταν θα πάτε στο γιατρό που σας έχουν βγάλει εξετάσεις, σας έχουν βγάλει μέσα από το σύστημα υγείας να πληρώνετε και να παίρνετε τα λεφτά που δίνετε για την υγεία μετά από δυο χρόνια, τρία.

Συναδέλφους που έχουμε στο Δήμο που έχουν παιδιά με ειδικές ανάγκες ανάπηρα που χρειάζονται να δίνουν 20.000,00 € και 30.000,00 € και δεν παίρνουν μία. Συνάδελφους που είναι στα βαριά και ανθυγιεινά που ο καρκίνος θερίζει, που τους κόβουν τα έξοδα κίνησης και ζητάμε εμείς τα πρωτοβάθμια να γίνουμε επαίτες να τους δίνουμε λεφτά γιατί δεν βγαίνουν.

Εκεί φτάσαμε συνάδελφοι και ερχόμαστε σήμερα εδώ να λέει ας πούμε ο συνάδελφος ο Νίκος για τις δηλώσεις στην κατοχή ή για τους αγωνιστές και ξεχνάει να μας πει για τις υπεύθυνες δηλώσεις που πληρώνουμε για το 20% του μισθού μας για να πάρουμε τις υπερωρίες και κάνουμε δηλώσεις του Ν. 105.

Αν αυτό δεν είναι ξεφτίλα όχι της κυβέρνησης, όχι αυτούς που τους δίνουν την εντολή, όχι αυτούς που μας σπρώχνουν στην εξαθλίωση, τότε τι είναι; Υπεύθυνη δήλωση για να πάρουμε την υπερωρία. Θα κάνουμε και υπεύθυνη δήλωση για να έχουμε μισθό και ακόμα να έχουμε δουλειά.

Εκεί μας πάνε συνάδελφοι και δυστυχώς καθόμαστε και τρώμε τις σάρκες μας και λέμε για την ενότητα. Η ενότητα εκεί είναι στη βάση, στα προβλήματα των εργαζομένων που κάποιος συνάδελφος μπορεί να μην ήταν από το ΠΑΜΕ, αλλά του βγήκε η αγωνία, του βγήκε η έκφραση και το χαίρομαι αυτό το συνάδελφο που λέει, τι να πω; Τι να πω σ' αυτούς τους συναδέλφους που θα δείρουν;

Να του πει ό,τι λέω εγώ στην Καισαριανή που έχω 100% επιτυχία στην απεργία, ότι συνεχίζουμε αγωνιστικά ενάντια σ' αυτούς που μας σπρώχνουν στην υποτέλεια, ότι έλα μαζί σου και μηδένισε αυτόν που σε σπρώχνει εκεί, ξεφτίλισε τον, μην του δώσεις τη βάση να σε ξεφτίλσει ακόμα

χειρότερα, τράβα ψηλά και ο αγώνας είναι ο αγώνας που λέμε εμείς στο ΠΑΜΕ, αγωνιστικά, δυναμικά, ενάντια στην εξαθλίωση και την υποτέλεια. Όλοι μαζί σ' αυτή τη βάση, ελάτε μαζί μας συνάδελφοι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστούμε τον Βαγγέλη. Το λόγο έχει ο συνάδελφος ο Τσιχλάκης.

(Διαλογικές Συζητήσεις)

Β. ΠΛΥΤΑΣ: Μισό λεπτό Χρήστο, έχω πει και κάτι άλλο συγνώμη, δεν θα αργήσω. Αν είμαστε δημοκρατικοί και αγωνιστές και έχουμε ελεύθερη σκέψη και λέμε, ότι όλοι πονάμε, εδώ και τώρα τα τρία σωματεία που αποκλείσαμε από την Κρήτη να ψηφίσουμε να τα κάνουμε ενεργά μέλη πάλι και να μπορέσουν να μιλήσουν. Κι αυτοί έχουν συναδέλφους που εκπροσωπούν, εγώ και τώρα όλοι αν είστε έντιμοι ψηφίστε να έχουμε αυτά τα σωματεία ενεργά εδώ να μπορούν να έχουν λόγο. Ψηφίστε τώρα, τώρα εδώ σας θέλω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Συνάδελφε Τσιχλάκη έχεις το λόγο.

(Διαλογικές Συζητήσεις)

Χ. ΤΣΙΧΛΑΚΗΣ: Λοιπόν, συνάδελφοι, Τσιχλάκης για τα πρακτικά από τη Νίκαια. Ο Λένιν είχε πει κάποτε, ακούστε με, ότι η εργατική τάξη δεν είναι ντροπή να χάνει, όταν συνειδητοποιεί ότι μέσα απ' αυτή την ήττα πρέπει να αναδιοργανώσει τις δυνάμεις της και να βγει όταν πρέπει στην αντεπίθεση.

Και το έλεγε αυτό για τον εξής λόγο, ότι αν πάθει συντριπτική ήττα που είναι ένα αποτέλεσμα του ταξικού πολέμου και βγει σπασμωδικά στην αντεπίθεση, τότε θα πάθει διπλή και τριπλή ήττα, θα εξαφανιστεί από προσώπου γης.

Και ειδικά σε μια τέτοια περίοδο που ζούμε σήμερα απρόσμενα είναι πάρα πολύ επίκαιρος, διότι μιλάμε για μια οικονομική κατοχή, που σημαίνει συντριπτική ήττα για τα δικαιώματα της τάξης μας, για την εργατική τάξη.

Καλό, λοιπόν, θα είναι όλοι οι πρωτοπόροι της εργατιάς που βρίσκονται εδώ μέσα να αξιολογήσουν το μέγεθος της ήττας και να μην βγάζουν κορώνες εδώ για μια αντεπίθεση που ίσως σε συγκεκριμένο σημείο δεν θα αποφέρει τίποτα, αλλά να κάτσουμε να δούμε πως θα οργανώσουμε το συνδικαλιστικό κίνημα σε όλα τα επίπεδα ακόμη καλύτερα και ιδίως στο

τριτοβάθμιο, για να μπορέσουμε να αντεπιτεθούμε και να κερδίσουμε κάποια πράγματα αυτονόητα για τα παιδιά μας που όλοι εδώ τα αναφέρουν και τα ευαγγελίζονται.

Αυτό το πρόγραμμα που όλοι το λοιδορούν το διάβασα, δεν θα αναφερθώ, γιατί έχουν αναφερθεί όλοι οι ομιλητές και δεν θέλω να κουράσω, σίγουρα έχει πράγματα τα οποία τα έχουμε χάσει, αλλά πρέπει να αναλογιστείτε όλοι σας όπως κάποτε, επειδή αναφερθήκανε εδώ πολλοί θεωρητικοί τα συνθήματα του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ ή τα συνθήματα της γενιάς του Πολυτεχνείου, ποτέ δεν εκπληρωθήκανε, αλλά μείνανε παρακαταθήκη.

Εσείς, λοιπόν, θέλετε να καταργήσουμε όλα αυτά εδώ τα συνθήματα και να μην υπάρχει η παραμικρή διαπαιδαγώγηση στην εργατική τάξη, γιατί όταν θα έρθουν κάποιοι καλύτεροι απ' εμάς που ίσως εμείς να μην είμαστε, να έρθει μια επόμενη γενιά αγωνιστών και πραγματικών επαναστατών και όχι αντεπαναστατών, γιατί έχετε πιάσει πολύ τη θεωρία, να τα φέρει σε πράξη.

Σίγουρα, λοιπόν, στην οικονομική κατοχή που βρισκόμαστε όλοι και έχουν αναφερθεί όλοι οι ομιλητές είμαστε ένα καθεστώς ελεγχόμενης χρεοκοπίας. Δεν υπάρχει άλλος στόχος και είναι γνωστός σε όλους μας πρέπει να περάσουν οι καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις, πρέπει να περάσουν με κάθε τίμημα, δεν υπάρχει άλλος λόγος που γίνεται όλη αυτή η ιστορία και στον Ευρωπαϊκό Νότο, αλλά χτυπάει και κάποιες αδύναμες ευρωπαϊκές χώρες του Βορρά.

Την κατεδάφιση των όποιων κατακτήσεων που κερδήθηκαν μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου πρέπει να παρθούν πίσω. Πρέπει να παρθούν πίσω, διότι ο καπιταλισμός και οι καπιταλιστές και το κεφάλαιο ιστορικά είναι πάντα το ίδιο, για λόγους το οποίο υπήρχε ένα εκφυλισμένο ανατολικό μπλοκ ο φόβος ενός πυρηνικού πολέμου οδηγούσε τότε τους βιομήχανους και την αστική τάξη σε μια παροχολογία, δίνανε, τώρα δεν υπάρχουν ούτε αυτοί, ούτε οι πυρηνικές κεφαλές από εκεί να φοβίζονται, θα τα πάρουν πίσω συνάδελφοι, αυτό γίνεται.

Υπάρχει άλλη πολιτική; Υπήρχε να πούμε άλλη πολιτική και κάποια στιγμή το συνδικαλιστικό κίνημα και κυρίως σε τριτοβάθμιο επίπεδο έπρεπε να τα προτάξει αυτά τα συνθήματα. Η επαναφορά του 40% που

υπήρχε για το μεγάλο κεφάλαιο, η δήμευση της εκκλησιαστικής περιουσίας και η απόδοσή της στο ελληνικό δημόσιο και πλήρης διαχωρισμός εκκλησίας – κράτους.

Δραστική περικοπή των εξοπλιστικών δαπανών, φορολογία στα χρηματιστηριακά κέρδη και στις ελληνικές τράπεζες στα κέρδη που έχουν αυτά τα αμύθητα. Η επιστροφή των στρατευμάτων που πληρώνουμε καθημερινά δεξιά και αριστερά.

Εάν βάλετε όλα αυτά τα χρήματα συνάδελφοι, εξοικονομούνται πολλά περισσότερα απ' αυτά που μας έκοψε η Κυβέρνηση. Και φυσικά και κάποια στιγμή να περάσουμε και τον εργατικό έλεγχο ειδικά στις προμήθειες του δημοσίου.

Ένα σημάδι ελπίδας δεν ήρθε από την Ευρώπη, που για μένα οι Γάλλοι είναι οι πρωτοπόροι, δηλαδή αν δεν κινηθούν οι Γάλλοι πιστεύω όλη η Ευρώπη παθαίνει, τα αντανακλαστικά της είναι στο μηδέν, ήρθε από τη Βολιβία, δεν το είπα κανείς εδώ χθες, δεν το άκουσα από κανέναν όσο ήμουνα εγώ στην αίθουσα, ήρθε μια ελπίδα και μάλιστα τα όρια συνταξιοδότησης πέρασε από τα 65 στα 58 χρόνια και δωρεάν υγεία για όλο το λαό.

Δεν ξέρω που θα καταλήξει σε ένα καπιταλιστικό περιβάλλον, αλλά μας ήρθε από εκεί που δεν το περιμέναμε, από έναν ιθαγενή, έναν Ινδιάνο που έπαιζε αυτό που έπαιζε, όπου παίζουν οι Ινδιάνοι εκεί στη Βολιβία στα βουνά. Και είναι ένα μάθημα για όλους μας αυτό.

Έρχεται ο «Καλλικράτης» απολύσεις, κατάργηση συλλογικών συμβάσεων είναι ορατός μ' αυτά που λέει η Κυβέρνηση. Μία πρόσληψη για πέντε αποχωρήσεις. Διαχείριση απορριμμάτων, με τον «Καλλικράτη» έχουν ανοίξει όλοι οι δρόμοι για να πάνε στους ιδιώτες. Το ενιαίο μισθολόγιο και η αποτροπή των ιδιωτικοποιήσεων, πώς αυτά θα μπορέσουμε να τα διεκδικήσουμε τα απλά, όταν εδώ μέσα ο ένας κατηγορεί τον άλλον ως ξεπουλημένο;

Και αναρωτιέμαι ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Συνάδελφε ολοκλήρωσε σε παρακαλώ.

Χ. ΤΣΙΧΛΑΚΗΣ: Αυτά απαιτούν ενιαίο μέτωπο ή δεν απαιτούν αντιμετώπισης με τη διαφορετικότητα του καθενός; Μόνο με ενιαίο μέτωπο και δεν μπορεί μία

παράταξη να επιδιώκει την ιδεολογική καθαρότητα και την επαναστατική καθαρότητα και όλοι οι υπόλοιποι είμαστε των βιομηχάνων παιδιά.

Γιατί εγώ προσωπικά είμαι γέννημα θρέμμα Κοκκινιώτης, δεν γεννήθηκα σε καμιά συνοικία η οποία είναι στα βόρεια προάστια ή όπου αλλού θέλετε.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου)

Χ. ΤΣΙΧΛΑΚΗΣ: Ναι, εντάξει δεν νιώθω ένοχος και ούτε απολογούμαι σ' εσένα, κάνε μου τη χάρη, εγώ σας σεβάστηκα όλους. Με ξέρεις προσωπικά σε παρακαλώ τώρα.

Η ΠΑΣΚΕ, λοιπόν, με την αυτοδυναμία που είχε που είναι ευχή και κατάρα, διαχειρίζεται όλα τα μεγάλα προβλήματα και μπορεί να το διαπιστώσει και ο πιο αδαής όταν θα έρθει στα γραφεία της Ομοσπονδίας να δούμε ποια στελέχη θα βρει καθημερινά εκεί.

Και αντιπολίτευση να ήμασταν μέσα στην Ομοσπονδία πάλι εκεί θα ήμασταν, γιατί σεβόμαστε το συνδικαλιστικό κίνημα το νόμιμο. Η παράταξη της ΔΑΚΕ μας κατηγορεί ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Παρακαλώ κλείσε συνάδελφε.

Χ. ΤΣΙΧΛΑΚΗΣ: Δεν γίνεται, θέλω ένα λεπτό ακόμη. Η παράταξη της ΔΑΚΕ, λοιπόν, που μας κατηγορεί και κλαίει για τους συμβασιούχους, το είπα και χθες θα της το πω και σήμερα, ας πάει να μαζέψει την ΠΟΠ - ΟΤΑ και τους χιλιάδες συμβασιούχους όμηρους με το εμπόριο ελπίδας στους τρεις μεγάλους Δήμους, ας τους φέρει να γίνουμε μια ομοσπονδία και μετά να έρθει να μας κρίνει.

Η ΔΑΣ επίσης, είναι ο συνάδελφος Σκιαδάς εδώ από την Πάτρα, μας έκανε θεωρητική ανάλυση για το σοσιαλισμό. Βεβαίως όλοι δικαιούνται, αλλά υπάρχει και απάντηση. Θέλω να μας εξηγήσει πώς θα λειτουργήσει ο σοσιαλισμός στα στενά όρια ενός εθνικού κράτους και αν θα κοινωνικοποιήσει την οικονομία ή τη φτώχεια σ' αυτό τον τόπο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστούμε συνάδελφε Τσιχλάκη. Ο συνάδελφος ο Παναγιωτόπουλος ο Χρήστος έχει το λόγο.

Χ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Παναγιωτόπουλος από το Σωματείο του Βύρωνα. Θέλω να πιστεύω ότι ο συνάδελφος Τσιχλάκης στην τοποθέτησή του είχε

ειλικρινείς προθέσεις. Μου γεννώνται όμως ορισμένα ερωτήματα επειδή τον ξέρω και με όλο το σεβασμό, αν ισχύουν αυτά πώς γίνεται ας το πούμε και είναι στον ίδιο χώρο μ' αυτούς που επιβάλανε τη μείωση των μισθών, που ψήφισαν το μνημόνιο, πώς συμμετέχει σε μια συνδικαλιστική παράταξη που αποφάσισε στον ιδιωτικό τομέα την μείωση των μισθών μέσα από τις επιχειρησιακές συμβάσεις;

Τσιχλάκη άκουσε λίγο για σένα το λέω. Πώς γίνεται να είμαστε και με το χωροφύλακα και με τον διαδηλωτή; Δεν γίνονται ρε παιδιά όλα. Και επειδή αρκετοί είπαν για τις εξορίες και για τις φυλακές ας μην θυμίσουμε ποιοι ήταν τότε Πρωθυπουργοί στην Ελλάδα, αλλά ας πούμε ότι οι σημερινές φυλακές είναι η βάρβαρη καταστολή, είναι η δολοφονία του μαθητή, είναι τα ΜΑΤ, τα δακρυγόνα, τόνοι χημικά σε κάθε διαδήλωση, είναι οι πολιτικές επιστρατεύσεις, η κατάργηση των απεργιών, πώς γίνεται όλα αυτά να συνυπάρχουν;

Κάτι δεν πάει καλά. Κάτι δεν πάει καλά και δεν λέω, ότι κάτι δεν πάει καλά για να συναντηθούμε όλοι σε έναν ενιαίο πολιτικό χώρο, ούτε να γίνουμε ξαφνικά όλοι ομοϊδεάτες. Αλλά αν θέλουμε να συμβάλουμε να υπάρξει ένα εργατικό ταξικό κίνημα που στη σημερινή εποχή της βαρβαρότητας που ισοπεδώνονται τα πάντα μπορεί να νικήσει, ακόμα και αν δεν συμφωνούμε για την άλλη εξουσία που λένε ορισμένοι σύντροφοι και φίλοι του ΠΑΜΕ που είναι πολύ θολή αυτή η άλλη εξουσία.

Ποια άλλη εξουσία λαϊκή, της Βουλγαρίας, της Κίνας, ποια; Ας συμφωνήσουμε ότι θέλουμε ένα μέτωπο των εργαζομένων με ταξικό προσανατολισμό που στις σημερινές συνθήκες δεν μπορεί παρά να εκφράζεται ενιαία ενάντια στη βάρβαρη πολιτική που εφαρμόζει η Κυβέρνηση, το κεφάλαιο, το ΔΝΤ, η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Και ένα τέτοιο μέτωπο δεν μπορεί να είναι κατακερματισμένο με ξεχωριστές συγκεντρώσεις. Ένα τέτοιο μέτωπο ...

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου).

Χ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Μη μου λες εμένα ότι πάω στη ΓΣΕΕ, γιατί αλληλοψηφίζετε με την ΠΑΣΚΕ και την ΔΑΚΕ στα Προεδρεία, μην λέτε τέτοιες κουβέντες, μην προκαλείτε.

Ένα τέτοιο μέτωπο, λοιπόν, που πρέπει να είναι σε άλλη γραμμή με την αστική πολιτική, με τις κυρίαρχες συνδικαλιστικές παρατάξεις του δικομματισμού, δεν μπορεί παρά να έχει ενιαία χαρακτηριστικά, εκτός και αν θέλετε και ψαρεύετε στα θολά νερά των δήθεν ενωτικών αγώνων αναζητώντας μόνο ομοιδεάτες.

Η εργατική τάξη έχει κοινά χαρακτηριστικά σαν τάξη, πρέπει να παλεύει να βελτιώσει τη θέση της μέχρι να καταργήσει την εκμετάλλευσή της. Και οι αριστεροί οι Κομμουνιστές πάλευαν μέσα στα κοινά συνδικάτα, δεν φτιάχνανε ξεχωριστά ποτέ, επειδή άκουσα πολλές και πολύ ενδιαφέρουσες τοποθετήσεις και ιδεολογικές παρεμβάσεις, αλλά να τα λέμε όλα.

Ας έρθουμε τώρα λίγο στα πιο δικά μας. Τι ζητάμε, τι διεκδικούμε δυο – τρεις πλευρές. Υπάρχει γενικότερη επίθεση που ιδιωτικοποιεί υπηρεσίες, που χάνει τον κοινωνικό της χαρακτήρα η Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Υπάρχει το θέμα των σκουπιδιών, για αναρωτηθείτε ρε συνάδελφοι, πόσοι στα πρωτοβάθμια σωματεία κάναμε κόντρα να μην έρθει η ιδιωτική εταιρεία των μπλε κάδων για την ανακύκλωση; Εγώ ξέρω δύο, του Βύρωνα που το πέτυχε να κάνει ανακύκλωση η υπηρεσία καθαριότητας και της Καισαριανής που αγωνίστηκε, αλλά ο Αριστερός Δήμαρχος επέβαλε τους μπλε κάδους, αλλά αγωνίστηκε.

Για πείτε μου, ξέρετε κάποιο άλλο σωματείο όλων των αποχρώσεων; Για πείτε μου, όταν ο «ΣΚΑΪ» κάνει αυτή την εκστρατεία με τις ιδιωτικές εταιρείες για ανακυκλώσιμα υλικά, όπως ηλεκτρικές συσκευές, γιατί το αποδέχεστε στους Δήμους σας; Ήρθαν στο Βύρωνα τους διώξαμε. Ξέρετε που πήγαν; Στη Γλυφάδα. Και δεν έβγαλε καμία παράταξη ανακοίνωση, ούτε το ΠΑΜΕ, ούτε η ΠΑΣΚΕ που έχει την πλειοψηφία, ούτε η ΔΑΚΕ, ούτε κανείς.

Έτσι θα αντισταθούμε; Δεν ξέρουμε ότι το ιδιωτικό κεφάλαιο, ο Μπόμπολας ασχολείται στο Γραμματικό, στη Θήβα και αλλού; Εμείς που μένουμε απλά σε κάποιες καταγγελίες. Δεν ξέρουμε ότι οι απολύσεις που έγιναν προχθές στη Χωματερή δεν μπορεί παρά να οδηγήσουν στη βίαιη καταστολή της κινητοποίησης, είτε με στρατό, είτε με ιδιώτες γιατί δεν μπορεί και δεν πρέπει να μείνει η Αθήνα με σκουπίδια; Τα ξέρουμε. Εμείς εδώ περί άλλα τυρβάζουμε.

Μεροκάματο, συμβάσεις, μισθολόγιο. Ξέρετε ότι στο δημόσιο δεν επιτρέπεται η υπογραφή συλλογικής σύμβασης εργασίας που να καθορίζει μισθούς, εργασιακές σχέσεις, τα πάντα. Ο Νόμος του 1999 και καλά έκανε η Ομοσπονδία και τον αξιοποίησε και υπέγραψε αν θυμάμαι καλά δύο κλαδικές συμβάσεις για επιμέρους ζητήματα καλά έκανε, δεν επιτρέπει στους δημοσίους υπαλλήλους να έχουμε ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις. Αποφασίζει η εκάστοτε Κυβέρνηση μέσω της εισοδηματικής πολιτικής τι μισθοί θα διαμορφωθούν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Χρήστο σε ένα λεπτό πρέπει να κλείσεις.

Χ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Σε ένα λεπτό τελειώνω. Θα πάρουμε απόφαση σαν Συνέδριο ότι οι εργαζόμενοι στους ΟΤΑ απαιτούμε να καταργηθεί ο Νόμος του 1999 που δεν επιτρέπει τις ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις στο δημόσιο για τους δημοσίους υπαλλήλους και απαιτούμε να υπάρξει ελεύθερη συλλογική διαπραγμάτευση για τους εργαζόμενους στο δημόσιο και στους ΟΤΑ στο επίπεδο της τριτοβάθμιας, δευτεροβάθμιας και πρωτοβάθμιας οργάνωσης.

Σε μια εποχή που πάνε να καταργηθούν οι συμβάσεις που πάνε για άλλη μια φορά να φτιάξουν πολλά μισθολόγια ανάμεσά μας. Θα μας χωρίσουν τους δημοσίους υπαλλήλους σε τομείς: πρόνοιας, εκπαίδευσης, θα μας φτιάξουν κλαδικά μισθολόγια και θα τρέχουμε πάλι για επιδόματα που τώρα είναι πιο δύσκολες οι συνθήκες να τα πάρουμε.

Και τέλος, σήμερα πρέπει το εργατικό κίνημα να διαμορφώσει απάντηση στην κρίση προς όφελος των εργαζόμενων. Δεν αν μπορεί ή δεν μπορεί να το κάνει η Αριστερά, είμαστε άνθρωποι με εμπειρία, ιστορική εμπειρία, μορφωμένοι, επιστήμονες, τα πάντα έχουμε η εργατική τάξη, γιατί δεν μπορούμε να πούμε;

Γιατί δεν μπορούμε να φύγουμε από εδώ και να πούμε δεν αναγνωρίζουμε και δεν πληρώνουμε κανένα χρέος σε κανέναν τραπεζίτη. Γιατί λέμε το μισό να ακυρωθεί το βάρβαρο μνημόνιο. Δεν ξέρουμε ότι το ΔΝΤ όπου πήγε και εδώ στην Ελλάδα που ήρθε, ήρθε για να πάρουν οι τραπεζίτες τα λεφτά τους.

Τι εννοούμε μ' αυτό που είναι σωστό γενικά; Εγώ λέω, ότι πρέπει να πούμε, δεν αναγνωρίζουμε κανένα χρέος στους τραπεζίτες, δεν

πληρώνουμε, στάση πληρωμών. Και όλα αυτά που είπε ο Τσιχλάκης ας είναι στην ΠΑΣΚΕ, αλλά πρέπει να αναρωτηθεί γιατί συνεχίζει να είναι, είναι σωστά. Να διαμορφώσουμε αιτήματα γιατί χωρίς αιτήματα και συγκεκριμένους στόχους κινήματα δεν φτιάχνονται.

Θέλουμε στόχους να αποτρέψουμε αυτή την πολιτική και να βελτιώσουμε τη ζωή μας στις σημερινές συνθήκες με τις σύγχρονες ανάγκες της ζωής. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Το λόγο έχει ο Συνάδελφος Ευθυμίου ο Χριστόδουλος.

ΧΡ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Χρήστο θα μ' ακούσεις λίγο προσεκτικά. Και επειδή Χρήστο ειπώθηκαν αλήθειες απ' αυτό το βήμα, ο σύντροφος Τσιχλάκης όταν κάναμε κατάληψη στη χωματερή δεν έφερε μόνο το σώμα του, έφερε απεργιακή φρουρά από το Δήμο της Νίκαιας όπως και εμείς από το Δήμο Αγίου Δημητρίου και είχαμε εκεί να υπερασπιζόμαστε αυτές τις θέσεις που εσύ ανέπτυξες πριν από λίγο.

Ζούμε, λοιπόν, αυτές τις μέρες το θέατρο του παραλόγου σ' αυτό το Συνέδριο συνάδελφοι. Υπάρχουν χίλιοι λόγοι για να λες υπομονή εδώ μέσα, υπομονή, υπομονή, αλλά και άλλοι χίλιοι λόγοι όπως λέει και το τραγούδι για να τρελαθείς.

Θα αναπτύξω μερικούς για να γίνω κατανοητός. Μιλάει, λοιπόν, και μίλησε ο Χρήστος και πολύ καλά έκανε για το χωροφύλακα και για το διαδηλωτή. Όταν το 2008 κατεβαίνανε στο δρόμο οι μαθητές και κατεβαίναμε και εμείς Χρήστο μέσα από το ριζοσπάστη το ΚΚΕ έλεγε τα παιδιά των εργαζομένων, οι αστυνομικοί και οι κουκουλοφόροι οι οποίοι τους χτυπάνε, αυτά έλεγε από τον Ριζοσπάστη, αντί να υποστηρίξει τότε την εξέγερση των μαθητών και να μην έχουμε σήμερα το μνημόνιο χτύπαγε τη νεολαία.

Μιλήσανε, λοιπόν, σήμερα και στο Συνέδριο και κάνανε παράσταση χθες για την κακιά ΑΔΕΔΥ, αλλά ήθελαν να διακοπεί το Συνέδριο για να πάνε στην κακιά ΑΔΕΔΥ που καλούσε σε συλλαλητήριο, όπως καλεί και σήμερα η κακιά ΑΔΕΔΥ σε συλλαλητήριο εναντίον τους Στρος Καν.

Μιλάτε, θα μ' ακούσετε, κανέναν δεν διέκοψα, κανέναν. Θα μ' ακούσετε. Μιλήσατε, λοιπόν, για τους συμβασιούχους και μιλήσατε και στο συνέδριο της ΑΔΕΔΥ, τις μάχες για τους συμβασιούχους τους έδωσε αυτή η Ομοσπονδία και είμαι υπερήφανος, γιατί; Γιατί στο Συνέδριο της ΑΔΕΔΥ και

στο Συνέδριο εδώ μέσα δεν φέρατε κανέναν συμβασιούχο, εμείς τρώγαμε το ξύλο από τα ΜΑΤ για τους συμβασιούχους.

Είμαι υπερήφανος γιατί προέρχομαι από έναν συνδικαλιστικό φορέα και από έναν χώρο που δημιούργησε το ΑΣΕΠ και μπήκα στο Δήμο όχι φιλώντας κατουρημένες ποδιές, όχι γλείφοντας για τους συναδέλφους της ΔΑΚΕ αυτό που βάλανε τόσους συμβασιούχους και καταντήσανε την Τοπική Αυτοδιοίκηση γραφείο της Φάνης Πάλλη Πετραλιά.

Υπήρξα συνάδελφοι συμβασιούχος στη ΔΕΗ και τότε δεν πήγα εγώ στη ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ να απαιτήσω να με γράψει, έκανα απεργία πείνας και έφτιαξα σωματείο για να μπορέσω να υπερασπιστώ τα συμφέροντα των συμβασιούχων.

Η ενωτική πράξη σύντροφοι πώς την εννοείτε, όπως την έχετε διαμορφώσει στα κόμματα της Αριστεράς, στο γαλαξία της Αριστεράς, αυτό θέλετε να κάνετε στο συνδικαλισμό, να το διασπάσετε, αυτό θέλετε, να φτιάξετε δηλαδή ένα γαλαξιακό σύστημα αριστερό με 50 εκφράσεις, 50 απόψεις οι οποίες να μην ενιαία και κοινή άποψη και λόγο, αυτή είναι η ενωτική σας δράση η διάσπαση του συνδικαλιστικού κινήματος αυτή τη στιγμή που χρειάζεται όσο περισσότερο οτιδήποτε άλλο;

Κοιτάξτε τι γίνεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση όλα τα συνδικάτα από όποιον πολιτικό φορέα και αν προέρχονται κατεβαίνουν ενωμένα, συντονισμένα και απαιτούν να φύγουν όλα αυτά τα βάρβαρα πράγματα. Εσείς οι οποίοι υπερασπίζεστε τα δίκαια των εργαζομένων και πολύ καλά κάνετε, στην Ιρλανδία, στην Πορτογαλία, παντού στην Ευρώπη, δεν σας είδα να πείτε τίποτα για τους κλάδους της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και τους απολυμένους δημοσίους υπαλλήλους της Κούβας, ούτε για τους απολυμένους της «ΤΥΠΟΕΚΔΟΤΙΚΗΣ» και του «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ». Αυτά για να τα λέμε όλα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο συνάδελφος ο Παναγόπουλος έχει το λόγο.

Γ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ: Συνάδελφοι, μιλήσαμε χθες, αλλά να ξεκαθαρίσουμε κάτι. Μακριά από μένα ο Παναγόπουλος με το γιαούρτι, καμία σχέση με εμένα. Αν δούμε, η πρώτη σειρά λέει να ακυρωθεί το μνημόνιο. Παιδιά τώρα; Όταν το έφεραν να ψηφιστεί στη Βουλή που είμαστε; Και όχι μόνο εμείς, η

ΠΟΕ –ΟΤΑ, δεν μιλώ μόνο για μας, μιλώ για τα συνδικάτα τα τριτοβάθμια, ΑΔΕΔΥ – ΓΣΕΕ που ήταν τότε;

Δεν υπήρχαν, έκαναν μία μέρα μία απεργία το οποίο είχαμε τα τραγικά θύματα που κήκαν και μετά χαθήκαμε. Μήπως είχαν εντολές να μην ξαναβγούμε στους δρόμους; Μήπως ο παραταξιακός συνδικαλισμός, όπως είπα και χθες μας έχει φέρει στην κατάντια που είμαστε σήμερα; Μήπως η Κυβέρνηση μνημονίου που έχουμε σήμερα είναι μόνο κυβέρνηση ντελίβερι; Μεταφέρει εντολές τις οποίες τις εκτελεί; Μήπως στην κατάντια που είμαστε από το '81, από τότε που ο συνδικαλισμός βάφτηκε πράσινος, κίτρινος, κόκκινος και μπλε; Ή δεν μας βολεύει να τα πούμε όλα αυτά; Μήπως αυτό είναι το αγκάθι;

Πιθανόν να είναι αυτό το αγκάθι. Όταν ακούμε πολιτικούς βγάζουμε σπυριά, δυστυχώς ντρεπόμαστε να πούμε ότι είμαστε συνδικαλιστές, γιατί; Μόνο που ακούνε στη λέξη συνδικαλιστής, λένε τα γνωστά.

Πρέπει να μας προβληματίσει κι να σκεφτόμαστε πολύ όταν πάμε να ψηφίσουμε και ποιους ψηφίζουμε. Χθες κάποιοι μίλησαν, βλέπουμε λέει τα ίδια πρόσωπα όλα τα χρόνια; Μόνοι τους κάθονται σ' αυτές τις καρέκλες; Εμείς τους βγάζουμε. Αντί να κόβουμε τα χέρια μας βρίζουμε αυτούς που βλέπουμε;

Το μνημόνιο γιατί υπεγράφη; Για να γίνουν νέες θέσεις εργασίας; Για να πληρωθούν οι μισθοί και οι συντάξεις; Για αναπτυξιακούς σκοπούς; Σίγουρα όχι. Για να δώσουμε τα χρήματα αυτά που χρωστάγαμε που αν δεν τα δίναμε δεν μπορούσαν να μας κάνουν απολύτως τίποτα, τώρα υποθηκεύσαμε τα πάντα. Γη – αέρα και θάλασσα.

Αυτή τη στιγμή έχουμε υποθηκεύσει το αύριο και το μέλλον όχι το δικό μας και των παιδιών μας, πιθανόν και των δισέγγονών μας. Αυτός ο τόπος όλα τα προηγούμενα χρόνια τι έκανε, αντιστεκόταν. Από αντιστάσεις ο Έλληνας αντέχει, το έχουμε δει ακόμη και στη χιτλερική επίθεση του '40, τι έγινε; Αντιστάθηκαν. Ήξεραν θα πεθάνουν, πέθαναν.

Εμείς τι κάναμε; Λέμε πάρτε τη χώρα είναι δική σας. Αυτοί είμαστε οι απόγονοι των παλαιών ηρώων; Να μας χαιρόμαστε. Πάμε στα επιμέρους. Το ταμείο μας απ' ότι ξέρουμε είναι σε πολύ καλή οικονομική

κατάσταση. Αλλά συνεχώς μας κόβουν και εξετάσεις, μας κόβουν φάρμακα και κάπου ξεχνάμε να πληρώσουν και αυτά που έχουμε πληρώσει.

Είναι πάρα πολύ σοβαρό αυτό το θέμα, όταν πας δηλαδή για μία απόδειξη των 20,00 € είναι και σου λέει μετά από ένα χρόνο να σε πληρώσουμε, το πιο σίγουρο είναι ότι δεν θα τα πάρεις ποτέ.

Για τις απολύσεις των συναδέλφων ορισμένου χρόνου ή συμβάσεις έργου. Τα μιλήσαμε και χθες θα επανέλθω πάλι κι σ' αυτό το θέμα. Πόσα χρόνια λήγουν συμβάσεις συναδέλφων ρε συνάδελφοι; Πόσα χρόνια λήγουν, είδαμε ποτέ καμία κινητοποίηση γιατί έληξαν οι συμβάσεις των 8μηνιών ή εξάμηνα ή 4μηνια ή δίμηνα; Ποτέ δεν αντέδρασε κανείς.

Ξαφνικά τώρα μας έπιασε, τι να πω, να αγανάκτηση γιατί να απολύσει το συνάδελφο; Μα ήξερε ότι θα απολυθεί πριν έρθει και ποτέ δεν έχουμε αντιδράσει ούτε σαν Σύλλογοι πρωτοβάθμιοι, ούτε σαν Ομοσπονδία γιατί έληξε σύμβαση ενός συναδέλφου. Τώρα γιατί; Πού αποσκοπούμε σε όλα αυτά; Ας προβληματιστούμε λιγάκι.

Οι απεργιακές κινητοποιήσεις που έχουν γίνει τελευταία, λέμε και λέω κι εγώ ο ίδιος ότι δεν μπορούμε να πείσουμε κανέναν να συμμετέχει. Γίνονται πολλές απεργίες πιθανόν να εκτονωθεί μια κατάσταση ή να μην έχουμε πολύ κόσμο σε συγκεντρώσεις.

Λοιπόν, τελευταία κάναμε μετά τις εκλογές, κάναμε μία απεργία μπορεί κάποιος να μου πει τι συνέβη από την ημέρα των εκλογών έως την κήρυξη της απεργίας; Δεν συνέβη απολύτως τίποτα, διότι αν τα θέματα αυτά που είδαμε βάλει, τα είχαμε βάλει και το Μάρτιο και τον Απρίλιο και το Μάιο, το θυμηθήκαμε το ίδιο θέμα μία εβδομάδα μετά τις εκλογές; Μήπως ήταν ένα τέχνασμα να συσπειρώσουμε τους εργαζόμενους στις παρατάξεις; Μια είναι ερώτηση είναι δεν έχει προκύψει κάτι.

Γι' αυτό, λοιπόν, πρέπει να πονηρευτούμε και λιγάκι παιδιά που μας πάνε οι συνάδελφοι, οι παρατάξεις. Καλό θα είναι οι παρατάξεις να αφήσουν τις κομματικές τους ταυτότητες στα κόμματά τους και να έρθουμε εδώ να ενωθούμε να είμαστε μια γροθιά, να είμαστε εργαζόμενοι στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και να διεκδικούμε με ένα μέτωπο, ένα σύνθημα, έναν παλμό. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο συνάδελφος Καρπιτζόγλου έχει το λόγο.

Λ. ΚΑΡΤΙΤΖΟΓΛΟΥ: Γεια σας συνάδελφοι, Καρτιτζόγλου λέγομαι Λευτέρης, από τον ΟΤΑ Νομού Σερρών, είναι η πρώτη μου παρουσία σε Συνέδριο, είμαι όψιμος συνδικαλιστής και όψιμος δημόσιος υπάλληλος, πριν από λίγα χρόνια ήμουνα στην ελεύθερη τρομάρα της αγοράς.

Ζούμε ιστορικές στιγμές πιστεύω, αλλά φοβάμαι ότι είναι αρνητικά ιστορικές οι στιγμές. Πιστεύω ότι οι περισσότεροι εδώ μέσα δεν έχουμε συνειδητοποιήσει τι ακριβώς γίνεται γύρω μας αυτή τη στιγμή. Συντελούνται τρομακτικές αλλαγές στη ζωή μας και εμείς είμαστε απλά θεατές.

Συνεδριάζουμε σε προαποφασισμένα Συνέδρια, σε γκλαμουράτα ξενοδοχεία και βγαίνοντας έξω συναντάμε συνανθρώπους μας συνταξιούχους, άνεργους, εξαθλιωμένους να ψάχνουν την επιβίωσή τους μέσα στα σκουπίδια.

Θα έπρεπε κατά την άποψή μου, αστειευόμενος βέβαια και λίγο, το Συνέδριο αυτό να κρατούσε τρεις μέρες. Την τρίτη μέρα θα έπρεπε να υπήρχαν ψυχολόγοι και ψυχαναλυτές να αναλύουν τις δυο μέρες αυτού του Συνεδρίου.

Τι θέλω να πω; Δεν μπορώ να καταλάβω τούτες τις κρίσιμες ώρες πως είναι δυνατόν ένας συνδικαλιστής να βάζει πάνω από το συμφέρον το δικό του, πάνω από το συμφέρον των εργαζομένων, πάνω από το συμφέρον των παιδιών του την κομματική πειθαρχία.

Και δεν αναφέρομαι βέβαια στους συνδικαλιστές καριέρας, εκεί ίσως τα πράγματα είναι πιο απλά, εκεί τα προσωπικά οράματα και τα συμφέροντα υπερκερούν τα συλλογικά συμφέροντα συνήθως. Δέστε τη συμπεριφορά του Προέδρου της ΓΣΕΕ και θα καταλάβετε τι θέλω να πω. Η απόλυτη εξαθλίωση ενός συνδικαλιστή.

Η εργατική τάξη και η κοινωνία είναι σαν μια χύτρα κατά την άποψή μου που βράζει και τα κομματικά προεδρεία είτε με τηλεγραφικές απεργίες, είτε με προαποφασισμένα συνέδρια προσπαθούν συντονισμένα με τους κυβερνώντες να εκτονώσουν όσο μπορούν αυτή την οργή και την έκρηξη που φαίνεται ότι θα ακολουθήσει.

Φοβάμαι όμως ότι η χύτρα βράζει σε ανεξέλεγκτες πλέον θερμοκρασίες και όταν θα εκραγεί θα συμπαρασύρει μαζί του και τους χειριστές της βαλβίδας διαφυγής.

Είναι πλέον κοινή διαπίστωση, ότι είμαστε δυστυχώς η μόνη γενιά που όχι μόνο παραδίδει ένα χειρότερο μέλλον στην επόμενη γενιά, παραδίδει ένα εφιαλτικό μέλλον στην επόμενη γενιά. Η νέα γενιά που βγαίνει στην αγορά εργασίας ήδη το βλέπουμε έχει στραμμένα τα βλέμμα της έξω. Δημιουργούνται καινούργιες γενιές μεταναστών.

Πιστεύω ότι είμαστε σε λάθος δρόμο. Εγώ έχω ένα μικρό παιδί και δεν ξέρω όταν αύριο μεθαύριο θα βγει στην κοινωνία τι θα έχω να του πω για όλα αυτά που συμβαίνουν τώρα. Έχω όμως συναδέλφους οι οποίοι κάνουν δύο και τρεις δουλειές για να εξασφαλίσουν στα παιδιά τους ένα πτυχίο, ένα μεταπτυχιακό και δεν καταλαβαίνω τι νόημα έχουν όλα αυτά τα πτυχία και όλες αυτές οι θυσίες όταν αυτά τα παιδιά θα ζούνε σ' αυτή τη βαρβαρότητα και σ' αυτό το εργασιακό περιβάλλον που προμηνύεται μπροστά τους.

Ζούμε στα χρόνια ενός βάρβαρου χρηματοπιστωτικού πλέον καπιταλισμού. Οπότε η απόλυτη κυριαρχία του κεφαλαίου στον ευτελισμό της εργασίας της ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Εμείς οι Έλληνες βιώνουμε πρώτοι την χρηματοπιστωτική κρίση, γιατί κατά τα δεδομένα και τις αναλύσεις των αγορών ήμασταν ο αδύναμος κρίκος. Και πιθανόν ήμασταν ο αδύναμος κρίκος γιατί μεταπολιτευτικά στην Ελλάδα η πολιτική κινήθηκε στα πλαίσια της διαφθοράς και του κομματικού συνδικαλισμού.

Συνάδελφοι της ΠΑΣΚΕ λέτε, ότι πρέπει να ανατραπεί αυτή η πολιτική. Αυτή την πολιτική όμως την εφαρμόζει η Κυβέρνηση που εσείς ψηφίσατε. Εσείς θα πρέπει να είστε οι πιο εξοργισμένοι με την όλη αυτή κατάσταση.

Θ. ΜΠΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου)

Λ. ΚΑΡΤΙΤΖΟΓΛΟΥ: Πάντως ΠΑΣΚΕ δεν ψηφίσα Πρόεδρε και ούτε ψηφίσα κανένα κόμμα που κυβερνάει αυτή τη στιγμή.

Έρχομαι τώρα στο τελευταίο κομμάτι και ολοκληρώνω, τους αγώνες και τις κινητοποιήσεις μας. Θεωρώ το να παίρνουμε τηλεγραφικές ειδοποιήσεις για 24ωρες απεργίες χωρίς καμιά συμμετοχή από τη βάση,

χωρίς συνειδήσεις, χωρίς συνεννόηση με άλλους συλλόγους και φορείς το μόνο που κάνουν φυσικά είναι να αποδυναμώνουν το κίνημα.

Κατά την προσωπική μου άποψη αυτή τη στιγμή θα έπρεπε συντονισμένα, κάτι βέβαια που δεν το βλέπουμε, ΓΣΕΕ – ΑΔΕΔΥ- Εργάτες – Αγρότες, φοιτητές να κινητοποιηθούμε όλοι σε έναν κοινό αγώνα και όχι βέβαια να εξαντλούμαστε σε 24ωρες απεργίες.

Και για να το πιάω και παραπέρα, αυτό θα πρέπει να γίνει και μεταξύ όλων των ευρωπαϊκών χωρών του Νότου, θα πρέπει να συντονιστούμε συνδικαλιστικά γιατί αυτή η πολιτική που εφαρμόζει αυτή η Τρόικα δεν αφορά μόνο την Ελλάδα, αφορά όλη την εργατική τάξη και όλη την ευρωπαϊκή κοινωνία. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο συνάδελφος Ρετζέπης Γιώργος έχει το λόγο.

Γ. ΡΕΤΖΕΠΗΣ: Συνάδελφοι, ακούσαμε πάρα πολλά εδώ, αλλά δεν ακούσαμε την ουσία. Ακούσαμε για το βάρβαρο ΠΑΣΟΚ, έχουν φέρει τα μέτρα, εμείς οι κακοί συνδικαλιστές της ΠΑΣΚΕ κάναμε στραβά μάτια. Λοιπόν, ακούσαμε πάρα πολλά, αυτά είναι παραμύθια της Χαλιμάς.

Εγώ τουλάχιστον ξέρω, ότι εμείς οι συνδικαλιστές της ΠΑΣΚΕ καταγγείλαμε δημάρχους ΠΑΣΟΚ για κάποιες ενέργειες, κανένας άλλος δεν το έκανε. Καταγγείλαμε το ΠΑΣΟΚ για όλα αυτά και το καταγγέλλουμε καθημερινά. Όμως δεν είναι η ουσία αυτό και σε όλα αυτά που λέτε νομίζω, ότι συμφωνούμε όλοι, όντως αυτά τα μέτρα κανένας δεν υπάρχει εδώ μέσα που να τα δέχεται. Η ουσία είναι αλλού, πώς τα παλεύουμε.

Και για να δούμε λίγο, όλοι λέμε για ενότητα, να πάμε συντεταγμένα. Να θυμίσω έτσι κάποια περιστατικά που έχουν πολύ μεγάλη σημασία. Γινόταν μια μάζωξη στην ΕΔΟΘ και με πρόταση από το χώρο της ΔΑΣ να πάμε να κάνουμε κατάληψη του ΤΥΔΚΥ, συμφωνήσαμε όλα τα σωματεία και όλα τα σωματεία που παρευρίσκονταν εκεί.

Πήγαμε όντως την άλλη μέρα το πρωί καλέσαμε και όλα τα κανάλια, αλλά ήμασταν μόνοι μας, Σωματείο Αμπελοκήπων, Σωματείο Κορδελιού. Και ήρθε και κάποια στιγμούλα και ο Τάσος ο Κυριακίδης. Κανάλια πολλά, εργαζόμενοι λίγοι και ήταν οι εργαζόμενοι από το ΤΥΔΚΥ που ήρθαν να συμπαρασταθούν για την κατάληψη.

Όταν την άλλη μέρα τους ρωτήσαμε, γιατί δεν ήρθατε; Εμείς είχαμε λείει εκείνη την ημέρα αποφασίσει να κάνουμε συνάντηση στο άγαλμα. Την πρόταση τη δική τους πήγαμε εμείς, αλλά δεν ήταν αυτοί εκεί.

Να πούμε για τις κινητοποιήσεις στη χωματερή; Έτσι η απόφαση που τουλάχιστον έχει παρθεί διαπαραταξιακά να συμμετέχουμε. Ποιοι ήταν αυτοί που συμμετείχαν στο να κλείσει η χωματερή στη μαυροράχη; Πάλι οι συγκεκριμένοι.

Εδώ όμως μιλάμε για ένα σωματείο περιφερειακό με 3.500 εργαζόμενους που έχει στους κόλπους και δεν είχε τη δυνατότητα να φέρει 10 ανθρώπους να κλείσουμε τη χωματερή εκεί. Ας το ξεπεράσω λίγο αυτό, γιατί προκληθήκαμε.

Μίλησαν εδώ από το βήμα αρκετά μέλη από το περιφερειακό σωματείο, είπαν ότι ξέρεις πρέπει να οργανωθούμε, να μπούμε ξανά σ' αυτό το περιφερειακό σωματείο που πριν λίγο καιρό οι ίδιοι άνθρωποι λέγανε, ότι δεν έχουν την δυνατότητα παρέμβασης σε όλο το χώρο, ήταν 48 δήμοι, επιλεκτικά πήγαιναν σε 2-3 που τους βόλευε και σήμερα λένε ότι να πάμε και να ενταχτούμε όλοι εμείς σ' αυτό το σωματείο να το κάνουμε δυναμικό, μεγάλο και να παλέψουμε.

Θέλω να θυμίσω πως ακριβώς γίνονταν οι εκλογές, θέλω να θυμίσω πόσες καταγγελίες γίνανε από Σωματεία, όχι από σωματεία, από Δήμους. Να θυμίσω το Δήμο Νεάπολης που δεν ερχόταν να πάρουν εισφορές για να μην έχουν το δικαίωμα να ψηφίσουν; Να θυμίσω ότι στις εκλογές που πήγα σαν παρατηρητής του περιφερειακού σωματείο με ένα 20ευρω ψήφισαν περίπου 800 συμβασιούχοι μ' αυτό που το φέρνανε και το αφήνανε επειδή ήταν απλήρωτοι;

Αυτό το σωματείο δηλαδή ονειρευόμαστε ότι θα έρθει και θα μας καλύψει και θα μας λύσει όλα τα προβλήματα; Όπου έχουν γίνει σωματεία έχουν φέρει αποτελέσματα και βγαίνουμε εδώ και τα καταγγέλλουμε, αλλά είναι και λίγο ντροπή, γιατί σ' αυτά τα σωματεία που γίνανε εκλογές υπήρχε και μία υπεύθυνη δήλωση ότι δεν πρόκειται να ψηφίστε σε άλλο σωματείο.

Στο σωματείο το περιφερειακό που έφερε τόσους αντιπροσώπους έγινε κανένας έλεγχος αν ήταν μόνιμοι, αν ήταν αορίστου

χρόνου, αν ήταν συμβασιούχοι; 400 συμβασιούχοι ψήφισαν μόνο από το Δήμο Ευόσμου.

Λοιπόν, έχω και πάρα πολλά να πω, αλλά ο χρόνος. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστούμε συνάδελφε. Το λόγο έχει ο συνάδελφος Καραβιώτης ο Θωμάς.

Γ. ΡΕΤΖΕΠΗΣ: Ένα λεπτό για τα βαρέα γιατί είναι πολύ σημαντικό. Όταν μπήκαμε στη διαδικασία να κάνουμε ενημέρωση ή να πω για τον Μοναστηρίδη Μηνά, να πω για τον Τσακμακίδη, λοιπόν σε μια διαδικασία αποτρέπανε όλους τους εργαζόμενους να μην ενταχθούν. Σήμερα αυτοί οι εργαζόμενοι τους βρίζουν, αλλά και οι ίδιοι βάζανε μέσο για να ενταχθούν στα βαρέα και ανθυγιεινά. Αυτή ήταν η πολιτική τους.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστούμε συνάδελφε. Θωμά έχεις το λόγο.

Θ. ΚΑΡΑΒΙΩΤΗΣ: Συνάδελφοι δεν είχα σκοπό να πάρω το λόγο σήμερα, βέβαια εγώ δεν τον παίρνω επί προσωπικού όπως κάποιοι άλλοι χθες, αλλά αυτοί που τον πήραν το λόγο χθες επί προσωπικού ήρθαν και με δικαίωσαν. Αποδείχθηκε ποιος είναι ο εργοδοτικός συνδικαλιστής και ποιος ο μη εργοδοτικός.

Παραδέχθηκαν ότι έχουν 15 μήνες απλήρωτους εργαζόμενους και ότι έχουν συμβασιούχους, αλλά όχι στο Δήμο, στην επιχείρηση. Παιδιά και αποπαίδια, άλλοι είναι αυτοί που κάνουν σπέκουλα τους συμβασιούχους και τους θέλουν για να γεμίζουν πεζοδρόμια. Ευχαριστώ πολύ, γιατί με την προσωπική του παρέμβαση αποδείχτηκε ποιος είναι ποιος.

Με κατηγορήσαν ότι με χρησιμοποιεί ο Δήμαρχός μου, είναι άραγε έτσι; με χρησιμοποιεί ο Δήμαρχός μου και έχω καταφέρει εγώ και το σωματείο μου να έχει πληρωμένους εργαζόμενους και να μην χρωστάει ούτε 1,00 € σε κανέναν;

Με χρησιμοποιεί ο Δήμαρχός μου και έχω το Σωματείο μου και εγώ περάσει όλους τους εργαζόμενους της επιχείρησης που δικαιούνταν στο Δήμο στο αορίστου χρόνου; Με χρησιμοποιεί ο δήμαρχός μου όταν και γι' αυτούς τους λίγους που απομείνανε με ελαστική μορφή εργασίας στο «Βοήθεια στο Σπίτι» έχουμε κερδίσει μέχρι και το Εφετείο και τον πιέζουμε να

μην κάνει αίτηση αναίρεσης στον Άρειο Πάγο για να τελειώσουμε και μ' αυτούς τους εργαζόμενους;

Αντιλαμβανόμαστε ποιος είναι τι; Και κάτι ακόμα συνάδελφοι. Το ψέμα έχει πολύ κοντά πόδια. Δυστυχώς οι ίδιοι τύποι επιλέξανε την Τασούλα Γενίδου την οποία ειλικρινά εγώ την εκτιμώ ...

Τ. ΓΕΝΙΔΗ: Κανείς δεν με επέλεξε.

Θ. ΚΑΡΑΒΙΩΤΗΣ: Επιλέξανε να πει τα ψέματά τους. Στη Γενική Συνέλευση των εργαζομένων όντως είχα καλέσει το Δήμαρχο και όντως είχα καλέσει και την αντιπολίτευση, οι οποίοι χαιρέτησανε τη συνέλευση και αποχωρήσανε, άλλοι ήρθαν ακάλεστοι και κάνανε αρμένικη βίζιτα και όχι μόνο κάνανε αρμένικη βίζιτα, ήρθαν να κατεβάσουν και θέμα να διαλυθεί το δικό μου σωματείο και να πάνε να γραφτούμε σ' αυτούς για να μας περιποιηθούν, όπως περιποιήθηκαν τους συμβασιούχους στον Εύοσμο.

Άλλα σωματεία χρωστάνε χρήματα στους Δήμους τους ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Συνάδελφε ολοκλήρωσε.

Θ. ΚΑΡΑΒΙΩΤΗΣ: Όχι σε παρακαλώ Πρόεδρε, στους δήμους τους και δεν έχουν καταγγείλει το Δήμαρχό τους. Μου μοιράσανε μία ανακοίνωση κατά του Δημάρχου Ευόσμου για τους απλήρωτους εργαζόμενους. Ξέρετε ποιος την υπογράφει; Όχι το Σωματείο, όχι ο Πρόεδρος του, όχι η Διοίκηση, οι απλήρωτοι εργαζόμενοι. Σαν τα πρόβατα στη σφαγή συνάδελφοι, δεν είχαν το θάρρος να καταγγείλουν τον Δήμαρχο που τους είχε απλήρωτους. Ντροπή και αίσχος.

Και για όσους λένε για την κομματική μας ταυτότητα εγώ την κομματική μου ταυτότητα δεν θα την παραδώσω ποτέ, δεν μπορούν να με διώξουν από το κόμμα στο οποίο αντρώθηκα, θα φύγουν οι ΠΑΣΟΚοι που κυβερνάνε και είναι εκτός γραμμής, εγώ και η ΠΑΣΚΕ είμαστε εντός γραμμής. Πρώτοι στους αγώνες, έχουμε διαχωρίσει τη θέση μας από την κομματική μας μήτρα, κάποιοι άλλοι είχαν το ριζοσπάστη εδώ και διαβάζανε και λέγανε αυτά που λέγανε.

Επιπλέον για το συνάδελφο που είπε για τον εργολάβο. Για τον εργολάβο με την ανακύκλωση μην στεναχωριέσαι συνάδελφε, δίπλα σου είναι άλλος Δήμος, έχει Πρόεδρο τι έχει εκεί, αρχισυνδικαλιστή τον Πετρόπουλο θα

πάτε μαζί και θα υπογράψτε συλλογική σύμβαση εργασίας ΠΟΕ – ΟΤΑ με τον εργολάβο. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Το λόγο έχει ο συνάδελφος και κλείνουν οι τοποθετήσεις, ο Καραγιαννάκης Θωμάς. Συγνώμη ήρθε και ο συνάδελφος Χαμαλίδης, οπότε θα κλείσουμε με τον συνάδελφο Χαμαλίδη. Συνάδελφε έχεις το λόγο. Καμία αντίρρηση δεν κόψαμε σε κανέναν το λόγο δεν θα κόψουμε στο συνάδελφο.

Συνάδελφε Καραγιαννάκη έχεις το λόγο.

Θ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Πέντε πράγματα. Πέντε προτεραιότητες που είναι ενταγμένες στο πρόγραμμα δράσης και θα πρέπει να είναι κατά την άποψή μου κυρίαρχα αιτήματα στο επόμενο χρονικό διάστημα. Πρώτον, να μην απολυθεί κανείς. Δεύτερον, συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Τρίτον, νέο ή ενιαίο μισθολόγιο. Τέταρτον, ασφαλιστικά – συνταξιοδοτικά. Πέμπτον, ιδιωτικοποιήσεις.

Έχει αντίρρηση κανείς επ' αυτών; Είναι κάποιος ή κάποια παράταξη όπου αυτά τα πέντε ζητήματα ανεξαρτήτου προτεραιότητας δεν τα στηρίζει; Εάν σήμερα παρακολουθούσε το Συνέδριο μας η Κυβέρνηση, τα κόμματα, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, η Ευρωπαϊκή Ένωση τι θα αποκόμιζε;

Θα ήταν αυτό ακριβώς για το οποίο έρχεται ο Στρος Καν σήμερα, για να δει το παγκόσμιο φαινόμενο το πειραματόζωο αυτό που λέγεται Έλληνας, όπου πραγματικά μετά από τέτοια οικονομική κατοχή και δουλεία αντί να είναι σε άλλες προτεραιότητες είναι μέσα στην αίθουσα αυτή και σκοτώνονται μεταξύ τους.

Αυτό πιστεύω θα ήταν το αποτέλεσμα από την διήμερη διαδικασία και τη χθεσινή και τη σημερινή, να αλληλοκατηγορούμεθα για το ποιος έχει το Now How της πολιτικής ή του συνδικαλιστικού κινήματος για να οδηγήσει τους εργαζόμενους.

Επιστροφή στη βάση ακούστηκε, ναι, αλλά σε συνδυασμό με τι; Με τους συμβασιούχους που τους απέκλεισε το Συνέδριο αυτό. Νέα πρόσωπα στο συνδικαλιστικό κίνημα, ναι με ποιους; Με τους συμβασιούχους γιατί τους απέκλεισε η ΠΑΣΚΕ.

Έκθεση ιδεών ο απολογισμός του Προέδρου και το σχέδιο δράσης, ακούστηκε έκθεση ιδεών. Διαβάστε όμως το σχέδιο δράσης, είναι

αυτά τα πέντε κομμάτια που σας είπα περιληπτικά. Εάν υπάρχει αντίρρηση περί αυτών να σηκωθούμε και να σκοτωθούμε συνδικαλιστικά.

Όμως οι εργαζόμενοι περιμένουν από τους αντιπροσώπους μας που είμαστε όλοι να τους πούμε αύριο που θα οδηγηθούμε την επόμενη μέρα. Θα τους πούμε για τα καρτελάκια; Θα τους πούμε το τι λέει η μία παράταξη για την άλλη; Θα τους πούμε για την Κυβέρνηση; Εδώ είναι η μεγάλη αδικία. Η μεγάλη αδικία που κάποιοι δεν μπορούν να καταλάβουν και για τους εαυτούς τους, αλλά και γι' αυτούς που αντιπροσωπεύουν.

Πώς γίνεται μία παράταξη να είναι το αυτό και το όμοιο με το οποιοδήποτε κόμμα αν κυβερνά ή αν δεν κυβερνά. Εκεί είναι η διαφορά η μεγάλη. Αν δεν μπορούμε να το ξεκαθαρίσουμε αυτό θα τρωγόμαστε όχι μόνο σε κάθε Συνέδριο, αλλά και σε κάθε διοικητικό πρωτοβάθμιο σωματείο.

Υπάρχει ακηδεμόνευτος συνδικαλισμός, υπάρχει συνάδελφοι και αποδεικνύεται στην πράξη, το κάθε σωματείο, το κάθε δευτεροβάθμιο όργανο το οποίο φυσικά εκπροσωπείται από τα τριτοβάθμια έχει την αυτονομία του, έχει την ιδεολογία του, αλλά έχει και προπάντων την πρακτική του. Η πρακτική η οποία τα τελευταία χρόνια έχει προδιαγραφεί και διαγράφεται μελλοντικά έχει να κάνει με την ΠΟΕ – ΟΤΑ.

Εάν πιστεύουν κάποιοι ότι η αυτοδύναμη παράταξη αυτής της ΠΑΣΚΕ ή οι άλλες παρατάξεις δεν έχουν να δώσουν τίποτα στο συνδικαλιστικό κίνημα γιατί υποβαθμίζονται ή καπελώνονται από ΑΔΕΔΥ ή τα κόμματα τα οποία πιστεύουν κάποιοι ότι καπελώνουν τους συνδικαλιστές ή τις παρατάξεις είμαστε χαμένοι.

Γιατί αυτό αποδεικνύεται. Αυτό αποδεικνύεται από λόγια που λένε αν ήμασταν εμείς σήμερα στη θέση της ΠΑΣΚΕ δεν θα μπορούσαμε να περπατήσουμε στους διαδρόμους του Συνεδρίου. Είναι γεγονός, γιατί άραγε είναι πλειοψηφία η ΠΑΣΚΕ και μπορούν ελεύθερα να περπατάνε στους διαδρόμους; Γιατί αποδεικνύεται η αυτοδυναμία τους, αποδεικνύεται ότι δεν είναι ουρά του κόμματος ή της κυβέρνησης. Αυτή είναι η απάντηση.

Ακούγονται περί ουράς του συνδικαλιστικού κινήματος από παρατάξεις οι οποίες δεν αντιδρούν, αλλά συμπλέουν με το μνημόνιο. Θέλετε να πείτε τίποτα για την ΠΟΕ – ΟΤΑ περί αυτού; Δεν υπάρχουν νομίζω απαντήσεις.

Θέλετε να μιλήσετε για συνδικαλιστές οι οποίοι είναι στο προσκήνιο μέσω των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και τη δυσφήμιση που περνάει προς όλους μας; Μαζί σας, πείτε τα δεν θα υπάρξει αντίρρηση περί αυτού. Όμως ο κοινός δρόμος πού είναι; Πού είναι ο κοινός δρόμος είναι στην πολιτική αντιπαράθεση; Να την πούμε κι αυτή. Είναι για τα κόμματα εξουσίας, να τα καταδικάσουμε κι αυτά. Ο εργαζόμενος όμως τι ωφέλεια θα έχει, ποιοι είναι οι δρόμοι που χαράζονται;

Πιστεύω, λοιπόν, για να κλείνω, φιλοσοφήσαμε πάρα πολύ δύο μέρες, μπαίνουμε στα πρωτοβάθμια σωματεία ζωντανά, τον κόσμο δεν τον ξεσηκώνεις λέγοντας στο συνέδριο το τι λέει ο ένας και τι λέει ο άλλος. Τον κόσμο τον ξεσηκώνεις δείχνοντάς του ότι από εδώ είναι αυτά τα οποία αποφάσισαν αυτοί και από εκεί είναι αυτά που αποφασίζουμε εμείς. Απλά πράγματα.

Πέντε σημεία τα είπα στην αρχή, πέντε σημεία γράφονται στο πρόγραμμα δράσης. Συμφωνούμε, προχωράμε. Δεν θέλουμε, ένα να θυμάστε μόνο, η αντιπροσωπεία που ανοίχτηκε στην Ελλάδα δεν μπορεί να περπατήσει γιατί έκλεισε η εταιρεία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστούμε το συνάδελφο. Ο συνάδελφος Χαμαλίδης έχει το λόγο. Κλείνουμε με το συνάδελφο Χαμαλίδη τις τοποθετήσεις.

Σ. ΧΑΜΑΛΙΔΗΣ: Έτυχε να είμαι τελευταίος γιατί πραγματικά συνάδελφοι από το Δήμο Ζεφυρίου είμαι βρισκόμαστε εδώ και 1,5 μήνα σε αγωνιστικές κινητοποιήσεις μέσα από γενικές συνελεύσεις, όλοι είμαστε απλήρωτοι και δύσκολο είναι το μέλλον μας πολύ περισσότερο που πάμε σε «Καλλικρατικό» Δήμο και με τις περικοπές που γίνονται και στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, στη Διοίκηση δηλαδή τώρα που υπάρχει φανταστείτε τι προβλήματα θα έχουμε να αντιμετωπίσουμε την καινούργια χρονιά με την περικοπή 500 εκατομμυρίων € πάλι από λειτουργικές δαπάνες ή με τη μείωση που πρέπει να υπάρχει γενικώς στο δημόσιο τι μας περιμένει.

Αγαπητοί συνάδελφοι σήμερα η εργατική τάξη, το σύνολο των εργαζόμενων δέχονται μία ανελέητη επίθεση, δικαιώματα και κατακτήσεις χρόνων συρρικνώνονται και καταργούνται. Άραγε πώς πρέπει να αντιδράσουμε; Χρειάζεται να έχουμε ξεκάθαρους στόχους και αιτήματα που θα καλύπτουν τις σύγχρονες ανάγκες μας κάθε λαϊκής οικογένειας δηλαδή με

κατάλληλη οργάνωση και κλιμάκωση και όξυνση των αγώνων μας. Και να μην αποδυναμώνουμε αυτούς τους αγώνες.

Εδώ και ένα χρόνο πραγματικά έχουν αναπτυχθεί μια σειρά από κινητοποιήσεις που αντικατοπτρίζουν εν μέρει σε ένα βαθμό τη διάθεση των συναδέλφων. Στους αγώνες αυτούς απαντούμε εν μέρει στην αντιλαϊκή πολιτική κυβέρνησης, Ευρωπαϊκής Ένωσης και όσων άλλων κομμάτων του ευρωμονόδρομου στηρίζουν αυτές τις επιλογές.

Όταν σήμερα όμως περνούν καθημερινά μέτρα ενάντια, δυστυχώς το συνδικαλιστικό κίνημα οι ηγεσίες του προσπαθούν να το καθυποτάξουν με αντιδράσεις που προχωρούν κατόπιν μάλιστα εορτής και δίχως να λαμβάνουν όλα εκείνα τα μέτρα που θα έχουν την επιτυχία και την όξυνση που χρειάζονται, δίχως να υπάρχει άμεση δηλαδή αντιμετώπιση των προβλημάτων που μπαίνουν καθημερινά.

Πότε δυστυχώς θα αντιδράσουμε όταν 35.000 συνάδελφοι θα φύγουν ή όταν θα συρρικνωθεί το σύνολο του δημοσίου κατά 200.000; Όταν τους επόμενους μήνες και μεταξύ μας θα έχουμε τα προβλήματα με τους οργανισμούς και ο καθένας μας θα προσπαθεί να λύσει το πρόβλημα ατομικά;

Πόσες φορές δυστυχώς δεν ακούσαμε όλα αυτά τα χρόνια για κόκκινη γραμμή μέχρι εδώ, δεν πάμε άλλο, αυτά είναι τα προαπαιτούμενα και δυστυχώς διαψευστήκαμε στην πορεία; Αλλά συνάδελφοι αν και οι αγώνες δυναμώνουν συνεχώς μπορούν να δώσουν λύση, μπορούν να καθυστερήσουν εν μέρει τα αντιλαϊκά μέτρα που παίρνονται.

Αν σήμερα δεν βάλουμε, δεν μπει ξεκάθαρα το θέμα το ποιος έχει την εξουσία δυστυχώς δεν θα μπορέσουμε να δώσουμε οριστική λύση προς όφελος της εργατικής τάξης και των συμμάχων μας, περιμένοντας την αλλαγή που πραγματικά θα είναι προς όφελός μας.

Δεν μπορεί σήμερα να είμαστε ενάντια σ' αυτή την αντιλαϊκή πολιτική και να έχουμε τις ψευδαισθήσεις ότι μπορούμε χωρίς να θίξουμε την ουσία τους να μην φύγουμε από τους ιμπεριαλιστικούς μηχανισμούς, θα μπορέσουμε να δώσουμε λύσεις.

Και είναι οξύμωρο, δεν μπορεί να λέμε Λένιν και καθοδήγηση της εργατικής τάξης και από την άλλη να συμφωνούμε με την Κυβέρνηση του

ΠΑΣΟΚ. Δεν μπορεί η πλειοψηφία της Ομοσπονδίας να λέει, ναι θα δεχτώ και μειώσεις μισθών, αν αυτό απαιτείται. Αυτό ειπώθηκε και χθες.

(Διαλογικές Συζητήσεις)

Σ. ΧΑΜΑΛΙΔΗΣ: Χθες το είπε ένας συνάδελφος εδώ πέρα. Ναι, θα συμφωνήσουμε και σ' αυτό. Άρα γίνονται πραγματικοί κυματοθραύστες όλων αυτών των κινητοποιήσεων.

Χρειάζεται πάλη για την κατάκτηση της εξουσίας και δυστυχώς εμείς αυτό λέμε, αγώνες τέτοιοι που θα να ανατρέψουν αυτή την κατάσταση. Είμαστε αισιόδοξοι. Όλο αυτό το χρονικό διάστημα οι αλλαγές που συντελούνται και μέσα στην εργατική τάξη της πατρίδας μας και παγκόσμια μας δίνει αυτή την αισιοδοξία και προς αυτή την κατεύθυνση παλεύουμε.

Μπορεί σαν αιτήματα να λέμε ή τα πέντε που ειπώθηκαν προηγούμενα ή όλα αυτά που διαβάζουμε στις καταγγελίες των συλλογικών συμβάσεων εκείνα τα κατεβατά που βάζει η Ομοσπονδία και να πεις ότι ένα – ένα μπορείς να συμφωνήσεις, αλλά η γενικότερη κατεύθυνση και η στάση που έχει κρατήσει όλο αυτό το χρονικό διάστημα η Ομοσπονδία με τις συνεχείς μειώσεις, συρρικνώσεις όλων των δικαιωμάτων μας δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε στην ψήφιση του προγράμματος δράσης που κατέβηκε, αλλά η λύση είναι μέσα από τους αγώνες των ίδιων των εργαζόμενων και αυτό κάνουμε και εμείς στο Δήμο μας συνεχίζουμε, να μπορέσουμε να αντιπαλέψουμε αυτή την πολιτική.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Με την τοποθέτηση του συναδέλφου ολοκληρώθηκαν οι τοποθετήσεις των συνέδρων και θα πάμε στο κλείσιμο με τους επικεφαλείς των παρατάξεων.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος ο Κεφαλληνός ο Παναγιώτης.

Π. ΚΕΦΑΛΛΗΝΟΣ: Συνάδελφοι, είναι αλήθεια ότι ζούμε πρωτόγνωρες συνθήκες, ίσως τις πιο σημαντικές μετά την μεταπολίτευση. Η παρατεταμένη οικονομική κρίση σαρώνει τα πάντα, το κεφάλαιο και οι κυβερνήσεις σε όλο τον κόσμο έχουν ανοίξει έναν πόλεμο απέναντι και στην εργατική τάξη, αλλά και στην πλειοψηφία των λαών.

Στη χώρα μας μέσα από μια τρομοκρατική προπαγάνδα για το χρέος και τα ελλείμματα επιβλήθηκε μια ιδιόμορφη διεθνής οικονομική και κοινωνική επιτήρηση που παίρνει το χαρακτήρα πραξικοπήματος ενάντια σε

κατακτήσεις, δικαιώματα, όλα έχουν μπει. Μισθοί, συντάξεις, υποδομές, δημόσια περιουσία και γη, όλος ο πλούτος του λαού ακόμα και βασικά συνταγματικά δικαιώματα παραδίδονται στο διεθνή μαυραγοριτισμό.

Δεν έχουμε να κάνουμε με κάτι σύνηθες, κάτι περαστικό, μια στενωπό, μια συγκυριακή πολιτική λιτότητας και περικοπών. Επόμενα η σημερινή συζήτησή μας και εδώ για το πρόγραμμα δράσης πρέπει να γίνει ακριβώς πάνω σ' αυτή την πραγματικότητα και αν δεν είχαμε συνέδριο τέτοιο, θα έπρεπε να προκληθεί συνέδριο παντού των εργαζόμενων κατά κλάδο, αλλά και τριτοβάθμια και δευτεροβάθμια να συζητήσουν αυτά τα πράγματα.

Για να προχωρήσουμε θα πρέπει να απαντήσουμε σε βασικά ερωτήματα όμως που βασανίζουν όλους όσον αφορά όλο το πρόγραμμα δράσης. Γιατί οι αγώνες συνάδελφοι που αναπτύχθηκαν την άνοιξη κύρια και τις αρχές του καλοκαιριού, μνημόνιο, κόψιμο μισθών, επιδομάτων, δώρο, το ασφαλιστικό γιατί δεν νίκησαν;

Φταίει μόνο η συνδικαλιστική γραφειοκρατία που έχει και την πρώτη ευθύνη για τον προσανατολισμό του Εργατικού Κινήματος; Φταίει μόνο ότι δεν είχαν διάρκεια οι αγώνες, το λέμε πολλοί; Θέλαμε και άλλες απεργίες ή απεργίες διαρκείας; Είναι αυτές οι αιτίες που δεν νίκησαν οι αγώνες;

Κατά τη γνώμη μου όχι συνάδελφοι. Οι αγώνες αυτοί δεν μπόρεσαν να ανακόψουν την επίθεση αυτή γιατί δεν κατάφεραν να δώσουν ένα αγωνιστικό διέξοδο στο επίδικο ζήτημα του μονόδρομου, τις παράδοσης της χώρας στους διεθνείς καπιταλιστικούς, τοκογλυφικούς μηχανισμούς.

Αυτό είναι που βαραίνει και σήμερα στις συνειδήσεις του κόσμου και στη συλλογική συνείδηση της εργατικής τάξης, ότι δεν έχει διέξοδο. Αν οι εκλογές δείξαν κάτι είναι ακριβώς αυτό, από τη μια ο κόσμος με μαζικό τρόπο απονομιμοποίησε το πολιτικό σύστημα και κύρια με τη μορφή του δικομματισμού, χάσαμε 1.700.000 ψήφους περίπου από εκεί, αλλά από την άλλη δεν έδειξε εμπιστοσύνη ο κόσμος ούτε στην υπάρχουσα Αριστερά, εκτός αν πιστεύει κάποιος ότι περίπου 150.000 ψήφοι που πήραν δύο ψηφοδέλτια της Αριστεράς και μιλάω για το ΚΚΕ και την Ανταρσία, ότι αυτό δείχνει στροφή στις συνειδήσεις του κόσμου.

Οι εκλογές δεν διαφοροποίησαν τις συνειδήσεις του κόσμου, δεν τις προώθησαν παραπέρα για να σηματοδοτήσουν μια ανάκαμψη του

κινήματος. Οι ψήφοι απλά ήταν μια διαμαρτυρία κατά τη γνώμη μου, όχι όμως μια συνειδητή επιλογή για το αύριο. Κι αυτό γιατί κι εμείς, λέω για τη Συνδικαλιστική Αριστερά δεν καταφέραμε να ανατρέψουμε τη λογική του μονόδρομου.

Αυτό που είπε κάπως και ο Θωμάς στην κουβέντα του για την ανοχή που δείχνει ο κόσμος απέναντι στην ΠΑΣΚΕ, είτε στο ΠΑΣΟΚ. Απέναντι στη λογική που έχει επιβάλει και ο ΓΑΠ, αλλά και η νεοφιλελεύθερη Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και οι πρόθυμοι που την ακολουθούν και μιλάνε ότι ήταν ανάγκη το μνημόνιο. Αλλά ούτε καταφέραμε αγαπητοί συνάδελφοι να συμβάλουμε έστω στην ενότητα του κόσμου για να αντιμετωπίσει αυτά τα πράγματα.

Τι είναι τελικά αυτό που επικρατεί στις συνειδήσεις του κόσμου της δουλειάς; Τα πράγματα χειροτερεύουν και η κρίση βαθαίνει. Ο μονόδρομος του ΠΑΣΟΚ συνάδελφοι όλο και πιο πολύ φαντάζει στα μυαλά του κόσμου ότι οδηγεί στην καταστροφή. Και τότε ο κόσμος, μπορεί να αναρωτηθεί κανένας, γιατί δεν αντιδρά, αφού αυτό καταλαβαίνει απ' αυτή την ιστορία, δεν είναι κανένας που να λέει, ότι απ' αυτή την πολιτική που ακολουθείτε ότι εμείς θα έχουμε διέξοδο, κανένας δεν το λέει αυτό το πράγμα.

Τι είναι αυτό, λοιπόν, που κάνει και δεν αντιδρά τον κόσμο; Κατά τη γνώμη μου αυτό που κατανοώ εγώ τουλάχιστον είναι ότι σήμερα μαζί με τη δυσαρέσκεια και την οργή που συνυπάρχει στον κόσμο, υπάρχει και ο φόβος. Ο φόβος όχι γι' αυτά που χάσαμε τώρα, το επίδομα Χριστουγέννων, το κόψιμο των επιδομάτων και άλλα ζητήματα, αλλά κύρια ο φόβος γι' αυτά που έρχονται, ο φόβος γι' αυτά που είναι μπροστά μας και πιθανά μια καταστροφή γενικότερη οικονομική η οποία έρχεται.

Νομίζω ότι αυτό είναι που κρατάει τον κόσμο μαγκωμένο. Υπάρχει μεγάλο τμήμα του κόσμου κύρια στο δημόσιο τομέα και μιλάω για μας που βλέποντας τη μαυρίλα και τα αδιέξοδα προτιμά τουλάχιστον να διατηρήσει έστω και αυτά τα κομμένα μεροκάματα ή το συγκεκριμένο συνταξιοδοτικό καθεστώς, λέω αυτά που είχε ή τα κομμένα που είναι, αλλά δεν είναι ακόμα έτοιμος συνάδελφοι να συγκρουστεί και γι' αυτά που μας πήραν, αλλά και γι' αυτά που έρχονται και θα είναι πολύ περισσότερα, δεν είναι έτοιμος ο κόσμος σ' εμάς λέω, στη συνείδηση του κόσμου.

Υπάρχει μεγάλο κομμάτι και κύρια στον ιδιωτικό τομέα, άνεργοι, απολυμένοι που δεν προσβλέπουν σε τίποτα, είναι σε απόγνωση. Τέλος υπάρχει και ένα κομμάτι που είναι υπό απόλυση κι αυτό αφορά δημόσιο και ιδιωτικό τομέα και στον ιδιωτικό τομέα περισσότερο που μέσα του βρίσκεται μεταξύ δύο διλημάτων ή τριών: μεροκάματο για πέντε μέρες την εβδομάδα, έξι, ολόκληρο μισθό ή απόλυση; Ολόκληρο μεροκάματο χωρίς ασφάλιση ή μισό μεροκάματο;

Στα διλήματα αυτά ο κόσμος στον ιδιωτικό τομέα αγαπητοί συνάδελφοι ξέρετε πώς απαντάει; Κοιτάει ο ένας τον άλλον όταν ο εργοδότης πηγαίνει και τους λέει, κοιτάξτε μάγκες εδώ 12 άτομα είμαστε στην επιχείρηση σε ένα τυπογραφείο, υπάρχει αυτή η κατάσταση, δουλειές δεν έχουμε, σκεφτείτε τι θα κάνουμε. Ο ένας κοιτάει τον άλλον εκεί οι εργάτες και σκέφτεται ο Μήτσος έχει τρία παιδιά, αυτός εδώ είναι ανύπαντρος, ο άλλος είναι έτσι και μεταξύ τους με τα βλέμματα μόνο, δεν το κουβεντιάζουν λένε τι θα κάνουν, ποια λύση να βρούνε, τους μεταφέρει ο εργοδότης το πρόβλημα.

Και ανάμεσα στο να απολυθούν δύο ή τρεις, αποδέχονται συνάδελφοί μου το να μειωθεί ο μισθός. Αυτή είναι η κατάσταση στις συνειδήσεις που επικρατεί μέσα στον κόσμο της δουλειάς. Αν κάποιος διαφωνεί ότι δεν είναι αυτά ή πιθανά είναι και άλλα, θεωρώ ότι κάνει λάθος.

Αυτά πρέπει, λοιπόν, να αντιμετωπίσουμε όσον αφορά τη διαμόρφωση της συνείδησης του κόσμου για να οργανωθεί, να παλέψει. Σήμερα αν δεν καταφέραμε να προτάξουμε τις ανάγκες όλου αυτού του κόσμου, να συνδέσουμε τα αιτήματα που έχει αυτός ο κόσμος κάτω με τα αιτήματα της «μονιμότητας» νομίζω ότι δεν θα υπάρξουν νικηφόροι αγώνες ούτε στο μέλλον.

Και το χειρότερο απ' όλα συνάδελφοι, υπάρχει μια τάση διαλυτικότητας που εκφράζεται σε όλες τις μορφές κοινωνικής συλλογικότητας: συνδικάτα, φορείς, πάρτε και το Συνέδριο εδώ, πάρτε και τα σωματεία και τη λειτουργία τους ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Συνάδελφε Παναγιώτη σε δυο λεπτά πρέπει να κλείσεις.

Π. ΚΕΦΑΛΛΗΝΟΣ: Τελειώνω – τελειώνω, δυο λεπτά τελειώνω Μανώλη. Υπάρχει και μια τάση διαλυτικότητας στις συλλογικές μορφές οργάνωσης που νομίζω ότι μας οδηγεί σε άσχημα πράγματα.

Αν δεν καταφέρουμε, λοιπόν, συνολικά σαν τάξη να προβάλουμε διέξοδο και αυτό θέλω να προτείνω όσον αφορά το πρόγραμμα δράσης και στη σημερινή συγκυρία, αυτή τη συγκυρία που ζει ο κόσμος, τα πράγματα θα γίνουν χειρότερα.

Τι πρέπει, λοιπόν, να απαντήσουμε, θα μπω στο δια ταύτα. Πρώτο ζήτημα, στο θέμα του μονόδρομου πρέπει να δώσουμε απάντηση σαν εργατικό κίνημα. Η απάντηση είναι, μπορεί να υλοποιηθεί κανένα από τα αιτήματα που έχουμε όταν τα λεφτά που μαζεύουμε από τη φορολογία και τη φορομπηξία του κοσμάκη πηγαίνουν όλα στο διεθνή μαυραγοριτισμό για να μπορεί να αποσβέσουμε το χρέος. Μπορεί να υλοποιηθεί το παραμικρό αίτημα;

Εάν δεν μπορεί στη συνείδηση του κόσμου, δεν γίνει κίνημα μαζών ότι το χρέος δεν το αναγνωρίζουμε, να διαγραφεί το συνολικό χρέος που υπάρχει και να σταματήσει να πληρώνει η χώρα αυτό το χρέος. Μπορεί να υπάρξει άλλη λύση, όχι σαν αίτημα στην Κυβέρνηση Παπανδρέου, σαν κίνημα μαζών που θα συμπαρασύρει τα πάντα, μπορεί να υπάρξει ικανοποίηση αιτήματος, κάποιου μικρού αιτήματος αν δεν λυθεί αυτό το ζήτημα.

Σ' αυτό θα απαντήσουμε και στο μονόδρομο. Μπαίνουν ερωτήματα. Μέσα με την ΟΝΕ, με την Ευρωπαϊκή Ένωση; Και προφανώς όχι συνάδελφοι. Δεν συζητάτε στους χώρους δουλειάς αυτά τα πράγματα, μπορεί να πάμε για διαγραφή του χρέους με ένα κίνημα που θα είναι στους δρόμους και να είμαστε στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Μπορούμε να είμαστε στην ΟΝΕ, σ' αυτό που λένε αυτοί στενό πυρήνα του Σημίτη; Δεν γίνεται. Σ' αυτά πρέπει να δώσουμε απάντηση στον κόσμο. Αλλά να τα κάνουμε ουσία πολιτική.

Ένα ζήτημα, λοιπόν, πρέπει να απαντήσουμε στο θέμα του μονόδρομου. Το δεύτερο, όσον αφορά τα δικά μας εδώ. Υπάρχει το θέμα των απολύσεων και του «Καλλικράτη» θα το προτάξουμε αυτή την περίοδο, 35.000 απολύσεις, θα είναι το πρώτο αίτημα στο πρόγραμμά μας το επόμενο διάστημα; Φοβάμαι ότι δεν θα είναι.

Όταν χθες αποφασίσαμε να μην εγγράφονται όλοι με ποιο αίτημα. Είπε ο Θωμάς τώρα να βάλουμε θέμα να μην απολυθεί κανείς. Ποιο σωματείο που δεν έχει τους έκτακτους θα πάει να βάλει τέτοιο ζήτημα στη

συνέλευσή του για να μην απολυθούν οι έκτακτοι, ποιο από εμάς από εδώ λέω το οργανωμένο; Κανένα.

Δεύτερο ζήτημα, μετατάξεις, συγχωνεύσεις, υποχρεωτικές μετατάξεις που θα μειώνονται μισθοί, θα δημιουργηθούν και απολύσεις, σ' αυτά τα ζητήματα αν δεν βάλουμε αυτό είναι το πρώτο που έχουμε να αντιμετωπίσουμε. Και ένα δεύτερο δεν προλαβαίνω, έχουμε και το χαρτί, σε σχέση με τον «Καλλικράτη» συνάδελφοι. Εάν δεν μπλοκάρουμε την εφαρμογή του «Καλλικράτη» συνολικά σαν εργατικό κίνημα στους ΟΤΑ, δεν πάμε να πούμε στον κόσμο τι σημαίνει, τι σημαίνει για τους εργαζόμενους, αλλά και για το λαό που θα πάρουν όλες τις κοινωνικές υποδομές που έχουν οι Δήμοι, θα δοθούν στους Μπόμπολες σε όλο το μεγάλο κεφάλαιο και ο κόσμος έστω για να πάει για το σταθμό, εάν υπάρχει παιδικός σταθμός, πρέπει να πληρώνει τα διπλάσια και τα τριπλάσια, δεν κάνουμε τίποτα.

Πρέπει να δημιουργήσουμε συμμαχίες κοινωνικές με τον κόσμο δείχνοντάς του ότι ο «Καλλικράτης» μας οδηγεί εκεί και μια σειρά άλλα πράγματα που γράφουμε στο χαρτί. Εμείς ένα τέτοιο πρόγραμμα θα ψηφίσουμε συνάδελφοι, δεν θεωρούμε ότι το πρόγραμμα δράσης που κατατέθηκε από μεριάς του Προέδρου οδηγεί σε ένα διέξοδο τον κλάδο, περισσότερο μας εγκλωβίζει στα ίδια πράγματα. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο συνάδελφος Μπίζας Θωμάς εκ μέρους της ΑΣΚ έχει το λόγο.

Θ. ΜΠΙΖΑΣ: Συνάδελφοι πολύ σύντομα δύο ειδήσεις και δύο σκέψεις. Η πρώτη είδηση έχει να κάνει με το χώρο που εργάζομαι με τον Ενιαίο Σύνδεσμο Δήμων και Κοινοτήτων. Ο Ενιαίος Σύνδεσμος Δήμων και Κοινοτήτων είναι σήμερα κατά 100 άτομα λιγότερος, απολύθηκαν 100 συνάδελφοι, είναι το γνωστό θέμα της χωματερής.

Και θέλω να ξέρετε, να καταλάβετε ότι δεν έχει να κάνει μόνο με την εντατικοποίηση του επόμενο διαστήματος για τους υπάρχοντες εργαζόμενους, δεν έχει να κάνει μόνο με το ότι κάποιοι άνθρωποι από αύριο το πρωί 50-55 χρονών, 45 χρονών θα ψάξουν να βρουν δουλειά που δεν θα βρουν δουλειά, γιατί απέξω υπάρχει ξηρασία. Έχει να κάνει με το ότι ανοίγεται διάπλατα ο δρόμος προς την ιδιωτικοποίηση της διαχείρισης.

Σημειώστε τη μέρα που το λέμε, κρατήστε το και θα δείτε ότι πολύ σύντομα θα μας βγει μπροστά. Γι' αυτό το Συνέδριό μας, η Ομοσπονδία

μας πρέπει να αντιμετωπίσει το ζήτημα με μια ιδιαίτερη ευαισθησία όχι γιατί είναι συνάδελφοι δικοί μου, αλλά γιατί είναι ένα θέμα που αφορά το σύνολο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, αφορά το σύνολο των εργαζομένων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Η δεύτερη είδηση έχει να κάνει μ' αυτό που συνέβη πριν δυο ώρες στη ΓΑΔΑ. Πριν δυο ώρες στη ΓΑΔΑ χτυπήθηκε άγρια η νεολαία, ανάμεσα στους νεολαίους ήταν και ο Γραμματέας της νεολαίας του Συνασπισμού ο Νάσος ο Ηλιόπουλος, ο οποίος αυτή τη στιγμή νοσηλεύεται σε κακή κατάσταση στο «ΜΕΤΑΞΑ».

Αυτό δείχνει το πώς θα αντιμετωπίζονται πια οι διαδηλώσεις, πώς θα αντιμετωπίζονται πια αυτοί που αντιδρούν σ' αυτό που γίνεται. Την προηγούμενη εβδομάδα ήμουνα ένας απ' αυτούς που στο «ΧΙΛΤΟΝ» μας πήρανε καρότσι 200 μέτρα να μην ενοχλήσουμε τη συνέντευξη της Τρόικας.

Μ' αυτές τις δυο ειδήσεις προσπαθώ να περιγράψω αυτό που γίνεται. Αλλά μια ακόμη καλύτερη περιγραφή αυτού που γίνεται θα σας την πω τώρα με ένα σκίτσο σημερινό του Ανδρέα του Πετρουλάκη από την «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ». Έχει τον Στρος Καν να κατεβαίνει από το αεροπλάνο και στην υποδοχή του Στρος Καν τον Γιώργο Παπανδρέου να του δίνει το χέρι. Και λέει ο Στρος Καν στον Γιώργο Παπανδρέου τι κάνετε; Ό,τι πείτε εσείς λέει ο Γιώργος.

Αυτή είναι η κατάσταση. Με πλήρη συνείδηση βέβαια το κάνουν, έτσι; Δεν είμαστε υπό κατοχή, υπάρχει μια Κυβέρνηση που εν πλήρη συνειδήσει υποτάσσεται σ' αυτά που λέει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, η Ευρωπαϊκή Ένωση, οι αγορές.

Μια πρόβλεψη, μάλλον πριν την πρόβλεψη μια διαπίστωση για το συνέδριό μας. Εμείς θεωρούμε ότι χάθηκαν ευκαιρίες και χθες χάθηκαν ευκαιρίες και απορρίφθηκαν ιδέες με έναν τρόπο δογματικό και αλαζονικό, απευθύνομαι στο συνάδελφο τον Θέμη. Παρατήρησα όταν έκλεινε και πως απέρριψε την ιδέα για τις θητείες.

Ποιοι είστε εσείς, λέει, τώρα που λέτε για θητείες. Δεν είναι έτσι. Όταν απορρίπτεις μια ιδέα επιχειρηματολογείς κατά της ιδέας, όχι κατά αυτών που καταθέτουν την ιδέα. Αυτοί που καταθέτουν την ιδέα μπορεί να μην σου αρέσουν, μπορεί να έχεις γενικότερες διαφορές μαζί τους, όμως συζήτησε την

ιδέα τους. Ακούστηκαν και άλλες ενδιαφέρουσες ιδέες οι οποίες απορρίφθηκαν με έναν ακραίο δογματικό και αλαζονικό τρόπο.

Αυτές είναι ευκαιρίες που χάνονται για το συνδικαλιστικό κίνημα, που δεν τις ξανά βρίσκεις εύκολα, γιατί μπορεί στο επόμενο Συνέδριο η κατάσταση μας να είναι απολύτως διαφορετική απ' ότι είμαστε σήμερα.

Μια πρόβλεψη. Το μέλλον προβλέπεται ξηρό, ξηρασία και έχει σημασία να πάρουμε νερό μαζί μας που λέει και ο ποιητής. Ποιο είναι το νερό; Τα κουβαδάκια δεν είναι να τα γεμίσουμε για να πάμε για το μέλλον, είναι να προετοιμάσουμε την αντίστασή μας για το μέλλον. Αυτά είναι τα εφόδιά μας για το μέλλον.

Ποιος είναι πιο συγκεκριμένα τώρα τα εφόδια, αυτά που είπαμε εδώ που σε χοντρές γραμμές είπαν και πάρα πολλοί συνάδελφοι; Στροφή και επιστροφή σε ότι μας αφορά στα πρωτοβάθμια σωματεία, στους εργαζόμενους, σ' αυτούς που είναι απόντες από τις διαδικασίες.

Είπα και χθες, δεν τολμάμε πια να κάνουμε συνέλευση απογευματινή, γίνονται πρωινές συνελεύσεις κάνοντας τρίωρες στάσεις εργασίας και πάλι δεν έχουν απαρτίες. Έχουν στρέψει την πλάτη οι εργαζόμενοι, εγώ δεν χαϊδεύω κανέναν, δεν λέω ότι είναι άμοιροι των ευθυνών, αλλά πρέπει να αναζητήσουμε και το τι άλλο γίνεται λάθος.

Τελευταία κουβέντα. Νομίζω στο χρόνο που είχα περιέγραψα μια κατάσταση. Το θέμα είναι και το τι άλλο χρειάζεται εκτός από την επιστροφή. Θα πω μια βαριά κουβέντα, ένα νέο ΕΑΜ. Το πρώτο, το Ε όμως να μην είναι μόνο το εθνικό, να είναι και το ευρωπαϊκό. Σήμερα η ευρωπαϊκή εργατική τάξη οφείλει να ενωθεί, οφείλει να ανατρέψει την κατάσταση.

Ό,τι και να γίνει, όση αντίσταση και να προβάλουν οι Ιρλανδοί, οι Έλληνες, οι Πορτογάλοι, οι Ισπανοί, οι Γάλλοι μεμονωμένα έχει την αξία του. Αλλά δεν φτάνει αυτό για να αποτρέψει το σημερινό έγκλημα που γίνεται. Το 1929 η κρίση οδήγησε στο αιματοκύλισμα των λαών και στην άνοδο του φασισμού. Για να το αποτρέψει αυτό η εργατική τάξη η ευρωπαϊκή θέλει μια νέα μεγάλη αντίσταση. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο συνάδελφος Πολυμερόπουλος έχει το λόγο.

κ. ΠΟΛΥΜΕΡΟΠΟΥΛΟΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, κλείνοντας μία απεργιακή διαδικασία πρέπει να πω, ότι γίνεται και μια αποτίμηση και θα πω αυτό που

είπα προηγουμένως και με τον Θέμη Μπαλασόπουλο σε κατ' ιδίαν συνάντηση.

Έγινε μία συζήτηση, υπήρχε μία παρουσία, ήταν μία συνεδριακή διαδικασία η οποία από οποιαδήποτε γωνιά και να την δεις ήταν μια αξιολογη διαδικασία. Και δεν είμαστε εμείς αυτοί οι οποίοι μηδενίζουν τα πάντα και δεν είμαστε αυτοί οι οποίοι δεν έχουν το θάρρος να αναγνωρίσουν και τα θετικά και τα αρνητικά, αρκεί ο καθένας από την πλευρά του να κάνει το ίδιο και να μην μηδενίζει ή να φέρνει στα μέτρα που θέλει την οποιαδήποτε διαδικασία.

Διότι θα κάνω δυο παρατηρήσεις. Δεν μπορεί ο αγαπητός συνάδελφος από τον Άγιο Δημήτρη ο οποίος έχει και άλλες φορές με μία συνδικαλιστική αληθίστικη συμπεριφορά να έχει αυτή την φρασεολογία εδώ μέσα. Αν αυτός έχει μάθει να γλείφει τότε μπορεί να βλέπει τον εαυτό του στον καθρέφτη, η ΔΑΚΕ δεν γλείφει κανέναν.

Αν λοιπόν αυτός γλείφει να κοιτάζει τον εαυτό του στον καθρέφτη για να είμαστε ξεκάθαροι και εγώ δεν είπα ούτε για την παράταξή του, ούτε για κανέναν άλλον. Και η παράταξή του έχει μια ευθύνη, έχει την ευθύνη να χειροκροτάει έναν τέτοιο άνθρωπο με μια συγκεκριμένη φρασεολογία και μια συγκεκριμένη αντίληψη, εκεί είναι η ευθύνη σας. Διότι εγώ δεν αμφισβήτησα την αξιοπρέπειά σας αλλά την προσωπική αξιοπρέπεια του καθενός μπορεί να την αμφισβητώ.

Αν, λοιπόν, γλείφει να πάει και να γλείψει τον εαυτό του. Να είμαστε ξεκάθαροι. Και η δεύτερη παρατήρηση, αγαπητέ Τσουνη δεν μπορεί να λες ότι εμείς δεν είμαστε ουρά της Κυβέρνησης και δεν είμαστε το φτερό της Κυβέρνησης. Και εγώ δεν είπα ότι είστε η ουρά ή το φτερό της Κυβέρνησης, αλλά βεβαίως από την άλλη να μου λες ότι η ΔΑΚΕ ήταν η ουρά της Κυβέρνησης και μάλιστα η ΔΑΚΕ στήριζε την κυβέρνηση και ήταν η Κυβέρνηση.

Ή ήταν η ΔΑΚΕ κυβέρνηση και στήριζε την κυβέρνηση ή είστε η ουρά της κυβέρνησης, στηρίζεται την κυβέρνηση, άρα είστε κυβέρνηση. Αποφάσισε τι θες, είτε έτσι, είτε γιουβέτσι θα είναι. Δεν μπορεί να είναι έτσι για σας, γιουβέτσι για μας. Και ξέρετε πολύ καλά ότι δεν ήμασταν ούτε η ουρά, ούτε το φτερό, ούτε το ποδαράκι, ούτε το νυχάκι.

Αλλά καταλάβατε και εσείς εκ των υστέρων, τώρα καταλάβατε τι σημαίνει να είστε αποπαίδια. Εμείς το ξέραμε, ποτέ δεν υπήρξαμε αγαπητοί, ποτέ δεν υπήρξαμε αρεστοί, ποτέ δεν υπήρξαμε τα χαϊδεμένα παιδιά του κόμματός μας. Εσείς δεν το είχατε νιώσει, είστε τα χαϊδεμένα παιδιά.

Τώρα, λοιπόν, που αλλάξαν οι καιροί, αλλάξαν και τα δεδομένα καταλαβαίνετε κι εσείς ποια είναι η αντίδραση την οποία έχει μία Κυβέρνηση και δεν μιλάω για κόμμα, μιλάω για την κυβέρνηση απέναντι στους συνδικαλιστές αυτούς που ονομάζουν οι Αριστεροί των μεγάλων παρατάξεων, των εργοδοτικών παρατάξεων και όλα τα συναφή. Είναι εκφράσεις οι οποίες δεν πολύ αγγίζουν.

Και εμείς αγαπητοί συνάδελφοι έχουμε τις θέσεις τις οποίες έχουμε διαχρονικά και δεν τις αλλάζουμε ούτε τις αναπροσαρμόζουμε στα δεδομένα του καθενός. Σας είπα και χθες ότι οι θέσεις μας είναι ξεκάθαρες διαχρονικές και αυτές πρεσβεύουμε, τις βγάζουμε μπροστά, δεν τις κρύβουμε και είναι κατατεθειμένες με σαφήνεια και με διαύγεια.

Όποιος τις αποδέχεται, καλώς τις αποδέχεται, αλλά διατηρούμε το δικαίωμα της ευπρεπούς αντιμετώπισης όπως έχουμε και εμείς απέναντι σε άλλες παρατάξεις. Οποιαδήποτε συνδικαλιστική αλητεία απέναντί μας δεν μας αγγίζει.

Και βεβαίως οφείλω να πω ότι σ' αυτό το Συνέδριο είχαμε λιγότερες κοκορομαχίες και λιγότερα φαινόμενα τα οποία ήταν πιο έντονα στο πολύ πρόσφατο παρελθόν. Τα είχαμε ζήσει και τα είχαμε ξαναδεί. Ευτυχώς βλέπω και λόγω της σοβαρότητας της κατάστασης μάλλον κάποιοι καταλάβανε ότι δεν μπορείς να κάνεις κοκορομαχία για την κοκορομαχία για να πάρεις ένα χειροκρότημα από τους πέντε δεδομένους που έχει από κάτω.

Διότι εδώ πέρα δεδομένοι είναι και ψεύτες είναι αυτοί οι οποίοι είναι ανεξάρτητοι, του κ... τα εννιάμερα. Εξαρτημένοι είναι όλοι τους, σε ένα κόμμα ανήκουμε όλοι, σε μια παράταξη ανήκουμε όλοι, ξεκαθαρισμένες κουβέντες είναι, αν κρυβόμαστε λίγο παρά δώθε ή λίγο παρά εκείθε σημαίνει υποκρισία ή σημαίνει ότι ντρέπεσαι να πεις το τι είσαι. Αυτό σημαίνει. Και εγώ βεβαίως δεν ντρέπομαι να πω τι είμαι, ούτε κρύφτηκα ποτέ να πω το τι είμαι.

Και αγαπητοί συνάδελφοι, υπήρχε το θέμα των συμβασιούχων και οφείλω να πω, ότι το θέμα όπως διαμορφώθηκε το είδαμε όλοι, δεν

πρόκειται να κάνω καμία άλλη αναφορά, όμως το θέμα όπως διαμορφώθηκε δεν έπεισε, άνοιξε. Σήμερα δεν είναι τίποτα ίδιο όπως ήταν χθες για το θέμα των συμβασιούχων.

Η σημερινή μέρα δεν είναι η χθεσινή, ό,τι υπήρχε χθες δεν είναι σήμερα, ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα, ανεξάρτητα από το πώς διαμορφώθηκαν κάποιοι συσχετισμοί, υπάρχει ένα δεδομένο, σήμερα είναι διαφορετική ημέρα από χθες. Υπήρχε μία πλειοψηφία όπως διαμορφώθηκε, βεβαίως καταστατική διαφοροποίηση δεν έγινε λόγω των ηυξημένων πλειοψηφιών που χρειάζονται, αλλά δεν είναι σήμερα ό,τι ήταν χθες.

Και σας είπα ότι δεν μας ενδιαφέρει το θέμα των συμβασιούχων ως θέμα ψήφων, είναι θέμα δεοντολογικό και είναι θέμα επιβίωσης του δημόσιου τομέα, αυτή είναι η άποψή μας, δεν είναι άλλη άποψη. Πιθανόν κάποιος να θεωρεί ότι είναι θέμα ψήφων, μα δεν είναι θέμα ψήφων και το βλέπετε δεν είναι θέμα ψήφων, δεν είναι οι Δήμαρχοι ούτε του ΠΑΣΟΚ, ούτε της Νέας Δημοκρατίας, ούτε του ΚΚΕ, ετερόκλητοι Δήμαρχοι είναι και παίρνανε μια χαρά ο καθένας αυτούς που ήθελε να πάρει.

Και υπάρχει ένας ισοπεδωτισμός. Έρχονται εδώ πέρα αυτοί που ισοπεδώνουν τα πάντα και λένε γιατί υπάρχει πεσιμισμός. Μα ο ισοπεδωτισμός σημαίνει και πεσιμισμό. Και βεβαίως ο πεσιμισμός είναι και μια απόρροια των καναλιών τα οποία μόνιμως λένε ότι τι να κάνεις τώρα, δεν υπάρχει διέξοδος, δεν υπάρχει τίποτα, άρα ας το αφήσουμε και κυλήσει.

Και έρχεται και ο άλλος και λέει, ότι τα πάντα είναι ισοπεδωμένα, οι πουλημένοι αυτοί, οι άλλοι οι ισοπεδωμένοι, οι τρίτοι οι αγορασμένοι, μόνο εμείς είμαστε οι οποίοι κρατάμε τη δάδα της καθαρότητας. Λάθος συνάδελφοι, λάθος, τεράστιο λάθος. Δεν είναι κανένας που να βάζει πλάτη ούτε στο μνημόνιο, ούτε στην Κυβέρνηση, ούτε στα μέτρα. Αλλά το μόνο που εξυπηρετεί η κοκορομαχία και οι κάθετες διαφοροποιήσεις είναι η Κυβέρνηση η οποία πέρασε με μεγάλη ευκολία τα μέτρα και θα τα περάσει με την ίδια ευκολία και στο μέλλον.

Και βεβαίως άκουγα το Σεπτέμβριο, μωρέ το Σεπτέμβριο θα γίνει η έκρηξη. Δεν έγινε το Σεπτέμβριο επειδή ήμασταν κουρασμένοι από τις διακοπές, αλλά θα γίνει το Νοέμβριο. Δεν έγινε όμως καμία έκρηξη το Νοέμβριο διότι όλοι σκέφτονται ότι θα είναι οι γιορτές και πρέπει να

περάσουμε καλά. Άρα θα γίνει το Φεβρουάριο. Μα το Φεβρουάριο δεν θα γίνει διότι είναι το Πάσχα κοντά.

Άρα λοιπόν έκρηξη όπως την θεωρούν ορισμένοι ότι θα γίνει, δεν πρόκειται να γίνει. Ή μπαίνουμε μπροστά συντεταγμένα από κάτω έκρηξη όπως κάποιοι ονειρεύονται δεν μπορεί να γίνει και δεν υπάρχει περίπτωση να γίνει και το είδαμε σε όλη αυτή τη διάρκεια.

Χρειάζεται βεβαίως μία συνολική πρόταση. Χρειάζεται μία διαφορετική πρόταση η οποία θα ξεκινάει από πάνω μέχρι κάτω. Αν θέλετε από κάτω λοιπόν μέχρι πάνω, μία διαφορετική πρόταση όσον αφορά την συνολική αντιμετώπιση των νέων δεδομένων τα οποία έχουμε. Μία πρόταση η οποία σπάζει σε πολλά κομμάτια ανάλογα με την παράταξη και την οπτική γωνία είναι μία πρόταση η οποία κινδυνεύει να πάθει ότι παθαίνουν όταν κατεβαίνουν σε μία ψηφοφορία 6 και 7 προτάσεις, δεν περνάει καμία.

Άρα, λοιπόν, δεν γίνεται τίποτα, άρα λοιπόν υπάρχει νεκρική αποτελμάτωση. Ή θα υπάρξει μία συνολική πρόταση, μια πρόταση ανατροπής των μέτρων, μια πρόταση η οποία θα δώσει μία διαφορετική αντίληψη, ένα διαφορετικό τόνο ή τότε μην περιμένετε την επανάσταση, διότι απ' ότι έχετε δει την επανάσταση πάντως την κάνουν στον καναπέ αυτή τη στιγμή.

Και όσοι είμαστε έξω, πόσοι είμαστε, γιατί ήμουν εκεί πέρα σε όλες τις εκδηλώσεις και μπορώ να σας πω ότι εκτός από δύο είχε φτάσει στο σημείο ένας φουκαράς κάμεραμαν να ψάχνει να βρει 10 άτομα σε μία απογευματινή συγκέντρωση στην πλατεία Κλαυθμόνος, 10 άτομα για να πάρει ένα πλάνο για να μην ρεζιλευτεί επειδή δεν μπορούσε να πάρει πλάνο.

Άρα, λοιπόν, όλοι αυτοί οι οποίοι μιλάνε για οτιδήποτε θα πρέπει να έχουν υπόψη την πραγματικότητα. Και η πραγματικότητα είναι ξεκάθαρη ή διαμορφώνουμε μία πρόταση ή διαμορφώνουμε μία αντίληψη και πάμε μπροστά, είτε μην περιμένει κανένας την παρέμβαση του Αγίου Πνεύματος για να επιλύσει όλα τα προβλήματα τα οποία έρχονται και τα οποία υπήρξαν και εμείς εδώ πέρα δεν ξέρω αν θα υπερασπίσουμε αυτά τα οποία χάνουμε ή θα υπερασπίσουμε αυτά τα οποία χάσαμε ή αν θα μπορούσαμε να υπερασπίσουμε οτιδήποτε μας ξέφυγε αυτό το διάστημα με όλα τα λάθη που κάνουμε, μπορούμε όμως σίγουρα ένα πράγμα να κάνουμε.

Μπορούμε σίγουρα να υπερασπίσουμε την αξιοπρέπειά μας. Μπορούμε σίγουρα εδώ πέρα οι πάντες να υπερασπίσουμε την αξιοπρέπεια την οποία έχουμε και με την οποία πορευόμαστε. Πάνω απ' όλα θα την υπερασπίσουμε έστω και εάν δεν μπορέσαμε να υπερασπίσουμε όλα αυτά τα κεκτημένα τα οποία έχουμε χάσει όλα αυτά τα χρόνια. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Το λόγο έχει ο συνάδελφος Ο Καταχανάς εκ μέρους της ΔΑΣ.

Γ. ΚΑΤΑΧΑΝΑΣ: Ας ξεκινήσουμε απ' αυτό. Απ' όποια πλευρά και να πάει το βήμα του συνεδρίου, είτε από εκεί, είτε από εδώ, εμείς τα ίδια πράγματα θα λέμε συνάδελφοι. Δεν είναι δυνατόν από τους ίδιους τους εκπροσώπους της ίδιας παράταξης να έρχεται ο ένας και να δεχόμαστε μαθήματα λενινιστικά για τη διαπαιδαγώγηση της εργατικής τάξης και από την ίδια παράταξη ο άλλος ο εκπρόσωπος να γυρνάει και να λέει ότι το παραμάγαζο εδώ δεν μπορεί να σταθεί γιατί έκλεισε η εταιρεία.

Δεν είναι δικό μας πρόβλημα. Γι' αυτό συνάδελφοι εμείς να σταθούμε επί της ουσίας, πέρασαν δύο μέρες και έγινε συνέδριο αντιπαράθεσης ιδεολογικής σύγκρουσης. Και το πρώτο και κύριο που αναδείχθηκε ήταν επειδή μπήκε και το ζήτημα τι θα γίνει με τα τρία σωματεία, αν θα αναγνωριστεί η προσπάθεια τους να ενταχθούν οι συμβασιούχοι και οι αντιπρόσωποι εδώ στο Συνέδριο αναγνωρίζονται, νομίζω ότι αναγνωρίστηκαν από χτες το βράδυ, όταν έγινε η ψηφοφορία αν θα εγγράφονται οι συμβασιούχοι και η πλειοψηφία του συνεδρίου και τιμή είναι αυτό για όσους παραβρέθηκαν και υπερψήφισαν αυτή την πρόταση, είναι ότι όλοι οι εργαζόμενοι πρέπει να έχουν δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι ανεξαρτήτου τρόπου πρόσληψης.

Είναι μία δικαίωση αυτών των τριών σωματείων που στο επόμενο συνέδριο είναι υποχρέωση όσων στηρίξανε αυτή την άποψη να είναι 150 και 200. Γιατί το νομιμοποιηθέν, αυτό που νομιμοποιεί η κοινωνία είναι αυτό που δοκιμάζεται στη ζωή και κάποιος το τόλμησαν αυτό, αυτό είμαστε υποχρεωμένοι να το συνεχίσουμε.

Δεύτερο ζήτημα είναι, ότι κατατέθηκε ένας απολογισμός δράσης, ένα πρόγραμμα δράσης. Και πρέπει να πάρουμε μια απόφαση τώρα που θα φύγουμε, τι θα κάνουμε θα το υπερψηφίσουμε ή θα το καταψηφίσουμε; Εμείς συνάδελφοι και συναδέλφισσες το βάζουμε ευθαρσώς, πρέπει να

καταψηφιστεί αυτός ο απολογισμός. Και να καταψηφιστεί για ποιο λόγο; Μα θα σου πει τα πέντε σημεία για τα οποία μπήκαν συμφωνούμε όλοι. Για να δούμε όμως αν συμφωνούμε όλοι.

Συνάδελφοι σε μία κοινωνία που έρχεται η κυβέρνηση και σου λέει ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι οι δύο στους τρεις είναι τεμπέληδες, εμείς αντιτάσσουμε σαν ταξικό κίνημα, φτάνει τα κέρδη των επιχειρήσεων το ότι αυτή τη στιγμή έρχονται και μας δείχνουν με το δάχτυλο ότι μεγάλο κομμάτι του δημοσίου τομέα πρέπει να απολυθεί για να διεισδύσει ακόμα πιο αποτελεσματικά η κερδοφορία του ιδιωτικού κεφαλαίου σε μια σειρά τομείς του δημοσίου.

Δεύτερο ζήτημα, τρώγαμε από τα έτοιμα μας είπαν. Μα η συσσώρευση του πλούτου εδώ και χρόνια δεν έχει καμία σχέση με το εισόδημα του εργαζόμενου, χρόνο με το χρόνο συρρικνώνεται. Τώρα με την ίδια κρίση που δημιούργησαν αυτοί που τόσα χρόνια κερδοφορούσαν και αναπτύσσονταν έρχονται να μας δείξουν με το δάχτυλο ότι στο όνομα της γενίκευσης της ευθύνης. Από πού κι ως πού;

Τρίτο ζήτημα έχει να κάνει με το ότι η κατάσταση θα είναι προσωρινή, εδώ 2-3 χρόνια και πρέπει να αναλογιστεί ο καθένας μας, θα μας επιστρέψουν όλα αυτά τα δικαιώματα; Δη θα έρθει ο κακός καπιταλισμός του 2010 να αναθεωρηθεί από τον καπιταλισμό του '95, του '80 και της κενσιανικές μορφές ανάπτυξης, πώς τα λέμε, αυτό θα γυρίσει; Για να αναλογιστούμε ένα τέτοιο πράγμα.

Και βέβαια στη λογική ότι φτάνει τα λαμόγια, εμείς απαντάμε στο εξής. Ποιος καρπώνεται τόσα χρόνια από την παραγωγή του πλούτου, γίνονται διανεμόμενα κέρδη σε όλη την κοινωνία ή η εργατική τάξη που παράγει χάνει χρόνο με το χρόνο και το κεφάλαιο κερδοφορεί και πλουτίζει;

Σ' αυτά τα ζητήματα συνάδελφοι ερχόμαστε να πούμε, ότι όλοι αυτοί οι νόμοι που μπαίνουν και τους προσαρμόζει η κατεύθυνση για τη λειτουργία του καλύτερου κράτους έχουν να κάνουν με ένα κράτος που ωφελούνται οι πλουτοκράτες και είναι εις βάρος των εργαζομένων. Σε όλα αυτά συμφωνούμε;

Για να πάμε και παρακάτω και να πούμε, ότι εδώ πρέπει να προχωρήσουμε για διεκδικήσεις. Κοιτάξτε να δείτε όμως πια είναι η γραμμή

αντιπαράθεσης με όλες τις άλλες παρατάξεις τις οποίες εμείς μέρα με την ημέρα στον τόπο δουλειάς το βάζουμε και το ξαναβάζουμε.

Ότι συναδέλφισσες και συνάδελφοι, θα πρέπει να πούμε, ότι σπέρνονται αυταπάτες και μάλιστα αυταπάτες οι οποίες όχι μόνο δεν δίνουν διέξοδο στους εργαζόμενους, αλλά λειτουργούν και σαν βαρίδια απογοήτευσης, αποπροσανατολισμού και τελικά να παρατάνε την ουσιαστική μάχη την οποία πρέπει να δίνουν για την καλύτερευση της ζωής τους.

Είναι οι ίδιοι οι εκπρόσωποι σε συνδικαλιστικό επίπεδο από τις άλλες παρατάξεις που το προηγούμενο μήνα 15-20 μέρες συμμετείχαν συναδέλφισσες και συνάδελφοι σ' αυτά τα ψηφοδέλτια της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, της αιρετής περιφέρειας που είναι υποχρεωμένοι, έτσι έχει πει και ο κ. Ραγκούσης άλλωστε, να εξυπηρετήσουν τον «Καλλικράτη».

Με λίγα λόγια το αμέσως επόμενο διάστημα να προχωρήσουν σ' αυτό που λέμε τις ιδιωτικοποιήσεις και να μην επαναλαμβάνω, διείσδυση του ιδιωτικού τομέα από την κοινωνική πρόνοια, παιδεία, υγεία, αλλά και στους τομείς της διαχείρισης των απορριμμάτων με στόχο και την αποκομιδή, αυτό θα είναι φιλικατζίδικο μπροστά στη διαχείριση την οποία θα πάρουν, έτσι ώστε αυτοί οι εργαζόμενοι που ως συνδικαλιστές μέχρι χθες μεθαύριο να γίνονται δυνάστες.

Να ένα ζήτημα το οποίο καθένας από εμάς ξεχωριστά πρέπει να απαντήσει. Σ' αυτή τη λογική έρχεται το πανεργατικό αγωνιστικό μέτωπο συναδέλφισσες και συνάδελφοι και καταθέτει την πρότασή του την οποία την υιοθετούμε συνδικάτα, συνδικαλιστές, εργαζόμενοι στα πρωτοβάθμια σωματεία και δημιουργούμε αυτό που λέμε τα φύτρα του μετώπου απέναντι στη συνολική επίθεση.

Και τι είναι αυτή η επίθεση την οποία δεχόμαστε; Είναι μία επίθεση που έρχεται το κεφάλαιο να στα πάρει όλα, να σου πει, ότι δεν έχεις δικαιώματα. Δεν υπάρχει τίποτα μόνιμο. Το μόνο μόνιμο είναι η κερδοφορία του κεφαλαίου, δεν υπάρχει άλλο μόνιμο.

Γι' αυτό αντιτάσσουμε εμείς αιτήματα τέτοια που αμφισβητούμε την εξουσία του κεφαλαίου. Το γνωρίζουμε όταν λέμε 1.400,00 € ενιαία αμοιβή δημόσιο – ιδιωτικό τομέα, όλοι οι εργαζόμενοι ίδια αμοιβή να έχουμε και εδώ απαντάμε και στο ζήτημα το τι συλλογικές συμβάσεις εργασίας

θέλουμε να υπογράψουμε ενιαία για όλους, δημόσιο – ιδιωτικό τομέα και γι' αυτό να παλεύουν οι συνδικαλιστές και μέμφονται κιόλας αυτοί οι συνδικαλιστές που έχουν κατακτήσεις σ' αυτή την κατεύθυνση.

Και βέβαια ότι αυτά τα αιτήματα έχουν και κάποιες προϋποθέσεις. Μία και κύρια προϋπόθεση είναι συναδέλφισσες και συνάδελφοι να αμφισβητήσουν τον ίδιο τον πολιτικό φορέα που σε βασανίζει, που σου δημιουργεί αυτές τις οδύνες.

Δεύτερον είναι ότι η συνδικαλιστική γραμμή της συναίνεσης και της υποταγής στις επικλήσεις του κεφαλαίου σήμερα για ενότητα πρέπει να ανατραπεί, να ανατραπούν οι συσχετισμοί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Συνάδελφε Γιώργο πρέπει σε δύο λεπτά να κλείσεις.

Γ. ΚΑΤΑΧΑΝΑΣ: Δεν μπορούν δηλαδή σήμερα πλειοψηφίες στις Ομοσπονδίες, στα τριτοβάθμια όργανα τόσο στη ΓΣΕΕ, όσο και στην ΑΔΕΔΥ, δεν το ζήτημα ότι δεν συντονίζονται, αλλά και τα αιτήματα που βάζουν είναι στη λογική υποστήριξης του κεφαλαίου, όταν σου λένε, ότι τόσα χρόνια δεχόμαστε τις ιδιωτικοποιήσεις, αλλά να διασφαλιστεί το εργασιακό μέλλον των εργαζομένων.

Υπάρχει αυτή τη στιγμή το κεφάλαιο που θα σου παραχωρήσει έστω και το ελάχιστο όταν ανταγωνίζεται με τα κεφάλαια το ποιος θα φάει ποιον;

Άρα σ' αυτά τα ζητήματα ερχόμαστε να πολιτικοποιήσουμε ως απαίτηση των εργαζομένων τους όρους μάχης για να αμφισβητηθεί η εξουσία και να προχωρήσουμε με όρους ανατροπής σε μια άλλη κοινωνία, σ' αυτή που λειοδورهθηκε πριν, σ' αυτή την κοινωνία συναδέλφισσες και συνάδελφοι, που σε λίγη ώρα στη συγκέντρωση την οποία θα έχουμε θα ακούγεται το σύνθημα «Εργάτη μπορείς χωρίς τα αφεντικά, χωρίς εσένα γρανάζι δεν κινά». Και θα το λέμε αυτό συνάδελφοι απέξω προς τα μέσα, να σφηνώνεται στο μυαλό του εργαζόμενου και να τρέμει η ολιγαρχία και οι πολιτικοί του υπηρέτες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Και να κλείσουμε με την τοποθέτηση του συναδέλφου Μπαλασόπουλου Θεμιστοκλή από την ΠΑΣΚΕ.

Θ. ΜΠΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Έχει πάρει απόφαση και η ΑΔΕΔΥ συνάδελφοι για συγκέντρωση στις 5:00 η ώρα, δεν το ξέρετε; Εγώ είχα προετοιμαστεί να

κάνω ένα διαφορετικό κλείσιμο, αλλά δεν ξέρω, γιατί ρε Γιώργο δεν μπορούμε να συνεννοηθούμε σε κάποια πράγματα;

Ξεκινώντας συνάδελφοι, θέλω να πω, ότι κάποιος εδώ είπε, λέει, ότι είναι εκθέσεις ιδεών, δεν έχουμε λέει άξονες δράσεις και δεν έχουμε τις προτεραιότητες. Πιστεύω, ότι επειδή τα είπε και πράγματι για να φτάσεις σε ένα πρόγραμμα δράσης θα πρέπει να υπάρξει μια ανάλυση, μια τοποθέτηση και μια ουσιαστική προσέγγιση των ζητημάτων και επειδή αυτή την περίοδο όλοι αναλύσαμε το συνδικαλιστικό κίνημα, είναι ξεκάθαρο ότι πρέπει να ξεφύγουμε από την αμυντική στάση και να πάμε σε πιο επιθετική.

Δηλαδή τα συνθήματα που υπάρχουν και όπως τα καθορίζει και το πρόγραμμα δράσης σχετικά με το μνημόνιο, σχετικά με την επαναφορά και διεύρυνση των μισθολογικών, ασφαλιστικών και εργασιακών δικαιωμάτων, η αναπλήρωση των απωλειών του εισοδήματος μας, νέο ενιαίο και δίκαιο μισθολόγιο, ΟΤΑ με δημόσιο και κοινωνικό χαρακτήρα και όλα τα υπόλοιπα να μην διαβάζω και να μην τρώω χρόνο, γιατί θα μου πει σε λίγο ο Μπελαντάκης, δεν είναι αυτά που πρέπει αυτή την περίοδο να έχουμε σαν πρώτη προτεραιότητα;

Είναι ξεκάθαρο ότι έχουμε διαφορετική προσέγγιση. Αν παρακολουθήσουμε αυτό που είπε πριν λίγες ώρες ο Σκιαδάς και μ' αυτά που είπε τώρα ο Καταχανάς είναι ξεκάθαρο γιατί εμείς δεν είμαστε το ΚΚΕ και είμαστε ένας διαφορετικός πολιτικός χώρος.

Αυτή όμως τη στιγμή που χτυπιέται είτε είμαστε κομμουνιστές, είτε είμαστε δεξιοί, είτε είμαστε σοσιαλιστές πιστεύετε ότι θα υπάρχει συσπείρωση των εργαζομένων γύρω από το συνδικαλιστικό κίνημα; Εγώ καταλαβαίνω, είναι ξεκάθαρος ο στόχος, θέλετε να συσπειρώσετε, να περιχαράκώσετε το χώρο σας, διότι οι εποχές είναι δύσκολες.

Και ξέρετε από που βγαίνει αυτό το συμπέρασμα; Κάναμε πρόσφατα μια απεργιακή κινητοποίηση και το είπα και χθες όχι με διάθεση αντιπαλότητας, γιατί νομίζω το είπε και ο συνάδελφος Πολυμερόπουλος, που θα πρέπει, ρε Βασίλη σταματήστε τις αντιπαλότητες τώρα σου είπε ο ένας, σου είπε ο άλλος, ο καθένας έχει και τον τρόπο που τα λέει.

Πιστεύω ότι και με την εμπειρία που αποκτάει, δηλαδή δεν υπάρχει εδώ πέρα και μιλώ για τον συνάδελφο τον Ευθυμίου δεν υπάρχει εδώ

διάθεση θα θίξει κανένας, ο καθένας έχει και τον τρόπο, λέει κάτι παραπάνω, λέει κάτι λιγότερο, αλλά δεν πρέπει να μπαίνουμε σε μια αντιπαράθεση προσωπική και να ακούγονται εκφράσεις που πιστεύω ότι κανένας εδώ μέσα θέλει να λέγονται.

Εγώ συνάδελφοι όταν πήραμε την απόφαση για την απεργιακή κινητοποίηση και ακούστηκαν πολλά εδώ πέρα, λέει, δεν κάναμε ενημέρωση, δεν κάναμε γενικές συνελεύσεις, δεν κάναμε περιοδείες. Συνάδελφοι, όχι μόνο γίνανε, αλλά παραγίνανε. Δεν κάναμε 24ωρη 7 Οκτωβρίου και είπαμε, θα πρέπει από εδώ και πέρα να προετοιμάσουμε την κλιμάκωση των αγώνων; Την κάναμε.

Δεν κάναμε περιοδείες; Οι συνάδελφοι της ΔΑΣ δεν συμμετείχαν. Δεν κάναμε περιφερειακές συσκέψεις; Κάναμε, δεν συμμετείχαν. Δεν κάναμε ειδικά στο λεκανοπέδιο της Αττικής και στη Θεσσαλονίκη που είπαμε ότι πρέπει να ρίξουμε το βάρος; Αφού δεν συμμετείχατε με συνάδελφοι.

Δεν συμμετείχατε τις περιοδείες που γίνανε στο λεκανοπέδιο. Και αν μου πει κάποιος ότι συμμετείχαν, ας που πει σε ποιο Δήμο πήγανε;

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: Στη Λάρισα Θέμη, 90% επιτυχία είχε.

Θ. ΜΠΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν είσαι μέλος του Γενικού Συμβουλίου. Μιλάω σε επίπεδο μελών της Εκτελεστικής Επιτροπής που κάναμε περιοδείες στην Αττική και σε επίπεδο Γενικού Συμβουλίου στις περιφερειακές συσκέψεις. Και όμως θα μπορούσε αυτή η απεργιακή κινητοποίηση να μας βάλει να συσπειρωθούμε στα πιο απλά πράγματα.

Και αντί να πούμε ότι ήταν μια δύσκολη απεργιακή κινητοποίηση με προβλήματα, δεν μπορεί συνάδελφοι να λέτε και να αμφισβητείτε την όποια διαφορετικότητα έχουμε, αλλά την ειλικρίνεια που αντιμετωπίζουμε τα μέτρα αυτά κυρίως για να έχετε μικροπαραταξιακά οφέλη.

Εγώ διαβάζω 24/11 «μεθοδεύει τον εκφυλισμό των αγώνων η πλειοψηφία της ΠΟΕ- ΟΤΑ». 25/11, ο φίλος μου Χρήστος Μανταλόβας, δεν τον βλέπω σήμερα εδώ, του έχετε δώσει ρεπτό, επωνύμως: «Έργο τους η υπονόμηση των αγώνων». 25/11: «κοινή η δράση υπονόμησης των αγώνων». 28/11 πάλι ο φίλος μου ο Χρήστος Μανταλόβας: Αποστολή του ο εκφυλισμός των αγώνων και η καλλιέργεια ηττοπάθειας».

Πού τα λέτε ρε συνάδελφοι; Πού τα λέτε και σε ποιους τα λέτε; Θα μας ενώσουν τα προβλήματα; Δεν πρόκειται μ' αυτά που λέτε ούτε να έρθει κανένας σ' εσάς, ούτε να έρθει κανένας σ' εμάς. Όμως συνάδελφοι εγώ το αντιλαμβάνομαι το πρόβλημα, περιμένατε με την εμπειρία του προηγούμενου παρελθόντος, όπου και η δική μας παράταξη έχει κάνει λάθη, ότι λόγω του μνημονίου, της τρόικας, ότι πιθανότατα να βγαίναμε να στηρίζαμε.

Μην ψάχνετε για εφιάλτες μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα των εργαζομένων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Σας χαλάμε, εγώ παιδιά δεν διέκοψα κανέναν και νομίζω με την ίδια, όπως ο Γιώργος μίλησε, αφήστε να μιλήσω κι εγώ και τελειώνω. Και μόλις μου πει ο Άγγελος ότι είναι 2 λεπτά, θα το κλείσω, έχουμε συμφωνήσει.

Θεωρώ ότι όλη η σημερινή διαδικασία αναδεικνύει παρά τις διαφορετικές προσεγγίσεις και ότι είμαστε εδώ, όλοι είσαστε έμπειροι, κοιτάξτε πόσοι είμαστε εδώ, αυτοί που είμαστε εδώ καθόμαστε γιατί έχουμε την αγωνία, έχουμε πραγματική αγωνία το που θα πάμε, το πώς θα αντιμετωπίσουμε τη νέα επίθεση.

Δεν το κάνουμε γιατί μας αρέσει. Όλοι περιμένατε ότι θα υπάρχουν εφιάλτες. Πείτε μου συνάδελφοι άλλη Ομοσπονδία στο δημόσιο τομέα που από πέρσι που βγήκε Κυβέρνηση το ΠΑΣΟΚ μέχρι σήμερα με τις όποιες δυνάμεις, με τις όποιες δυνατότητες έχει, έχει βγει μπροστά, πείτε μου στο δημόσιο τομέα μία.

Μην αρκούμαστε μόνο στα λόγια τα παχιά που μας λένε κάποιοι να κάνουμε εκείνο, να κάνουμε εκείνο και όταν πηγαίναμε τους φωνάξαμε στην Ομοσπονδία, ότι πρέπει να πάμε με συντονισμό, ένας μας έλεγε ότι πρέπει εγώ να συγκαλέσω, η ΔΟΕ τους Συλλόγους, θα πρέπει να πάμε, δηλαδή ξέρετε πότε μας λέγανε από το Μάιο θα φτάναμε τον Ιούλιο.

Όταν είπαμε στην ΟΛΜΕ ότι πρέπει να πάρουμε αποφάσεις κοινού συντονισμού, εμείς λέει, πρέπει να συνεδριάσουν οι ΕΛΜΕ, να κάνουμε συντονισμό και θα πηγαίναμε να συντονιστούμε στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Και όταν τώρα πρόσφατα πήραμε την απόφαση ότι πρέπει να πάρουμε και να μπούμε μπροστά γιατί πρέπει να ακολουθήσουν και άλλοι

κλάδοι, που ήταν οι άλλοι κλάδοι, πού ήταν ρε παιδιά; Ούτε ένα ψήφισμα συμπαράστασης δεν μας βγάλανε.

Άρα λοιπόν, μην κοιτάμε τις αδυναμίες που μπορεί να έχουμε εμείς. Άρα θα πρέπει τη δυναμική που έχει ο κλάδος να την βάλουμε σε μια διαδικασία τέτοια προκειμένου να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα. Μιλάνε εδώ για τα προβλήματα αποτρέψαμε τις προσλήψεις των 20.000 συμβασιούχων μέσω του προγράμματος του ΟΑΕΔ, τις αποτρέψαμε ναι ή όχι;

Εγώ δεν θέλω να πω ότι τα κάναμε όλα. Πάμε στη διαχείριση των απορριμμάτων. Είχαμε το καλοκαίρι την προσπάθεια της περιφέρειας που ήθελε να τα πάρει όλα ο Μπόμπολας; Το είχαμε ή δεν το είχαμε; Είχαμε συνάδελφοι τα προβλήματα στη Θεσσαλονίκη σχετικά με τη διαχείριση των απορριμμάτων, τι έχουμε εκεί; ΣΔΙΤ, ομηρία συμβασιούχων και την προσπάθεια που έγινε να γίνει το εργοστάσιο καύσης και επειδή ήταν προεκλογική περίοδος το πήραμε πίσω.

Θα αντιμετωπίσουμε το ζήτημα στην Κρήτη; Εγώ μια στιγμή ξαφνιάστηκα και πήρα το Μανώλη και του λέω, ρε Μανώλη πρώτη προεκλογική συγκέντρωση του Κουράκη και επί πέντε λεπτάμίλαγε και τον έδειχνε το MEGA CHANNEL και μετά έμαθα πιστέψτε με, μετά έμαθα ότι εκεί υπάρχει εργοστάσιο βιοξήρανσης και το έχει πάρει και εκεί δεν έχουμε αντιδράσει γιατί δεν υπάρχει αυτή η αμφίδρομη ενημέρωση και πρέπει να αντιμετωπιστεί. Αυτά είναι τα προβλήματα.

Θα αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα που έβαλε ο φίλος μου Θεωρής των απλήρωτων εργαζομένων τα οποία όλοι τα κρατούσαν κάτω από το χαλί όχι μόνο οι αιρετοί, αλλά και εμείς και τώρα βλέπετε πως σκάνε και όταν θα μπορούμε την 1^η του έτους σχεδόν θα είμαστε όλοι απλήρωτοι;

Θα αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα των συμβασιούχων; Γιατί συνάδελφοι το πρόβλημα των συμβασιούχων δεν είναι όπως το βάζετε, δεν είναι το πρόβλημα αν θα τους γράψουμε ή όχι. Σήμερα οριστικοποιήθηκε η απόλυση. Θα πάμε την επόμενη εβδομάδα σε τέτοιες κινητοποιήσεις για τους απλήρωτους, για τους συμβασιούχους να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα και όχι να ωραιοποιούμε καταστάσεις;

Εμείς συνάδελφοι εκεί θα είμαστε παρόντες και θα είμαστε παρόντες με όσες δυνάμεις έχουμε για τα πραγματικά προβλήματα των

εργαζομένων και όχι να λέμε λόγια τα οποία πιθανόν να μην ακούγονται καλά στα αυτιά κάποιων.

Και αν συνάδελφοι νομίζετε, γιατί είμαστε μια Ομοσπονδία και τελειώνω μ' αυτό που εκπροσωπούμε 70.000 εργαζόμενους, αν πιστεύετε ότι θα πάμε αύριο στους Δήμους και θα τους πούμε, ότι ξέρετε κάτι απολύεται ο συμβασιούχος ή οτιδήποτε, θα μας γυρίσουν όλοι την πλάτη, γιατί ο κλάδος έχει κουραστεί και πρέπει να τα δούμε τα πράγματα κατάματα, έχει κουραστεί ο κλάδος.

Αν δεν μπορέσουμε την επόμενη χρονική περίοδο να αντιμετωπίσουμε τα πραγματικά προβλήματα που σας είπα ποια είναι, θα είμαστε απλήρωτοι, θα τρέχουμε από εδώ και από εκεί λόγω του «Καλλικράτη», θα έχουμε αρμοδιότητες, δεν θα έχουμε πόρους και ουσιαστικά θα είμαστε μια διοικητική παραλυσία που θα είναι τα προβλήματα που πρέπει να τα αντιμετωπίσουμε και πρέπει να τα αντιμετωπίσουμε όλοι μαζί.

Δεν είναι περίοδος, άμα μου βάζεις την ανάλυση που βάζει ο Σκιαδάς, τότε συνάδελφοι κάντε μου τη χάρη, δώστε μου αύριο μια αίτηση να γραφτώ πάλι στο ΚΚΕ. Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Έχουν έρθει στο Προεδρείο κάποια ψηφίσματα.

(Διαλογικές Συζητήσεις)

Θ. ΜΠΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Συνάδελφοι για το πρόγραμμα δράσης, εγώ δεν έχω αντίρρηση να μπούμε σε ψηφοφορία. Αλλά μπορεί για να μην φανεί, ακούστε λίγο, γιατί πραγματικά πρέπει να φύγουμε όλοι προβληματισμένοι. Είναι πολύ εύκολο να μπει στην ψηφοφορία και σας λέω από την εικόνα που έχω από εδώ πάνω ότι μπορεί να ψηφιστεί.

Εγώ προτείνω αμέσως μετά το Συνέδριο το Γενικό Συμβούλιο να συνθέσει όλες τις απόψεις που έχουν κοινό στόχο τη λύση των προβλημάτων προκειμένου να αντιμετωπίσουμε με καλύτερες προϋποθέσεις την ολομέτωπη επίθεση.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: Θα ψηφίσουμε όπως λέει το πρόγραμμα του Συνεδρίου, ψηφοφορία για το πρόγραμμα δράσης. Αυτό θα κάνουμε τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Παρακαλώ, ποιοι είναι υπέρ του προγράμματος δράσης; Ποιοι ψηφίζουν υπέρ του προγράμματος δράσης; Ποιοι ψηφίζουν κατά;

Διεξάγεται ψηφοφορία δια ανατάσεως της χειρός

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: Το πρόγραμμα δράσης απ' ότι φαίνεται δεν περνάει γι' αυτό σηκώνονται οι συνάδελφοι της ΠΑΣΚΕ να φύγουν, δεν περνάει. Οι ψήφοι των κατά είναι πολλαπλάσιοι από τα υπέρ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Παρακαλώ συνάδελφοι. Συνάδελφοι η πρόταση του Προέδρου πέρασε. Αν θέλετε να καθίστε να μετρήσετε.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: Το πρόγραμμα δράσης καταψηφίστηκε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Συνάδελφοι να ευχαριστήσουμε για την συμμετοχή σας στο 39^ο και 40^ο Συνέδριο. Πιστεύω ότι έγινε ένας εποικοδομητικός διάλογος. Οι προβληματισμοί είναι όλων των συναδέλφων, όλων των εργαζομένων και πιστεύω ότι θα πρέπει όλοι μαζί να βρεθούμε στο μετερίζι των αγώνων.

Σας ευχαριστούμε για την κατανόηση και ευχαριστούμε για τη συμμετοχή σας.

ΛΗΞΗ ΕΡΓΑΣΙΩΝ